

Boek van de Oorlogen tegen Jehovih

of: Gods werken in atmosfeera. Dit omvat een verslag over het op aarde vestigen van de namen: Heer God, De'yus, Dyaus, Deity, Te-in, Sudga, Osiris, Baäl en Ashtaroth. Het beslaat een periode van 2400 jaar; dat wil zeggen: vanaf de tijd van Abraham, Brahma, Po, en Eawahtah, tot aan de tijd van Mozes, Chine, Capilya. Dit boek van God betreft zowel de aarde als de lagere hemelen, en het bevat een uiteenzetting van de werken van bovengenoemde valse Goden, en hun ondergang en verblijfplaats in de hellen; allen, behalve Baäl en Ashtaroth.

HOOFDSTUK I

1. Jehovih sprak tot God, op de troon in Craoshivi, en Hij zei: Dit zijn Mijn indelingen in de cyclus van Mijn Dochter, Cpenta-armij: tweehonderd jaar; vierhonderd jaar; vijfhonderd jaar; driehonderd jaar; vierhonderd jaar, en zeshonderd jaar; waarna Ik de dageraad zal zenden. Vijf opvolgers zult u hebben en hun regering zal overeenkomstig de indelingen zijn die Ik gemaakt heb.
2. Een veertigjarige gunst in een groot licht heb Ik u toebedeeld, Mijn Zoon; dus moet u alle orden van Heren en Vrouwen vervolmaken in de laagste van de lagere koninkrijken van Mijn hemelen. Noch zal het duister zijn tijdens uw regering; en uw werk zal uitmonden in een grote oogst voor Mijn etherische werelden. Daarom moet u zich voorbereiden om binnen vijftig jaar te oogsten, en weer na vijftig jaar, en weer na vijftig jaar, en nogmaals na vijftig jaar. En zie, voor iedere oogst zal Mijn Dochter Cpenta-armij u de schepen voor de verlossing zenden voor allen die u gereedgemaakt zult hebben tot bruiden en bruidegoms.
3. En Ik geef u een nieuwe wet, die luidt dat u door uw Heren allen naar u toe zult laten brengen, die zij voor uw koninkrijken verheven hebben tot graad vijftig, voorafgaand aan uw oogsten, in gedeelten van tijd, gelijk aan die van u.
4. En u zult uit alle gebieden van de aarde uw Heren in uw hoofdstad bijeenroepen, telkens als er een oogst is; en iedere keer zult u gedurende zeven dagen aanzitten in de raad van Div, en u zult Mijn Heilige Elven instellen; noch mag de Div groter of kleiner zijn dan elf gedurende zijn bestaanstijd. En de Div zal wetten maken die betrekking hebben op de zaken van elk van de hemelse plaatsen, om ze in harmonie te brengen met elkaar, en dat zullen Divan-wetten genoemd worden.
5. God vroeg over het licht en de duisternis van het tijdperk. Jehovih zei: Het eerste gedeelte zal zeventig gerekend worden; het tweede: vijftig; het derde: veertig; het vierde: tachtig; het vijfde: dertig, en het zesde: twintig 1).
6. God vroeg over de Heer van de Heerlijkheid. Jehovih antwoordde hem: Omdat hij geen leraar is, zal hij niet in aanmerking komen voor de rang van Div. Maar hij zal het voordeel van al de besluiten bezitten en van al de koninkrijken van Mijn andere Heren; want hij is de lijfwacht van de aarde, en een begunstiger voor hen. 2)

HOOFDSTUK II

1. Toen de Diva bijeengekomen was, stelde God de plichten van de Heerlijkheid voor. Daarover spraken de leden uitvoerig, en vervolgens besloot God:

2. Ten eerste: De Heer God van Maitraias heeft vanaf deze tijd geen macht tot het afdwingen van: Toestemming om geweld te gebruiken, noch door vuur noch door water, behalve in de hellen of knopen.
3. Ten tweede: Door de Arc van Spe-ta: Door het gebod van de Allerhoogste: De Heer God is gehouden aan dezelfde regel als de Heren van de laagste hemelen; van wie de muren en pilaren van vuur zijn afgeschafte, behalve bij speciale gelegenheden; van wie de respectieve koninkrijken vrij en open zijn voor alle geesten boven de es'yan-grad.
4. Ten derde: De tijden en opvolgers van de Heer God van Maitraias zullen gelijk zijn aan die van de Diva: De standplaatsen van de scharen van de Heer God zullen in overeenstemming zijn met de hemelse rijken van de Heren, met Maitraias als de Hoofdheerlijkheid.
5. Ten vierde: De scharen van de Heer God zullen van de ashars en de asaphs onderscheiden worden door de naam Mishm, maar van een enkeling zal de naam Mishm-ah luiden. En hun leiders zullen kapiteins en generaals genoemd worden.
6. Ten vijfde: Het werk van de Heer God zal eruit bestaan om te voorkomen dat de druja's terugkeren naar de aarde om bij de stervelingen te wonen; om druja's op de aarde gevangen te nemen en ze over te brengen naar de dichtstbijgelegen hemelse plaats van een Heer, en hen daar te overhandigen. Aangezien het uitoefenen van macht door geweld of zonder toestemming is afgeschafte, moet de mishm er listen voor bedenken, door middel van spelen en toernooien, of andere manieren van overreding.
7. Ten zesde: De mishm zal geen fetals arresteren, noch kinderen, noch de pupillen van ashars, noch geesten die in chaos verkeren op de slagvelden; want dit werk behoort aan de Heren en hun scharen.
8. Ten zevende: Waar er gezelschappen van miljoenen druja's voorkomen, en de Heer God heeft geen voldoende aantal mishm, zal de Heer God de dichtstbijzijnde Heer om hulp verzoeken, en het zal hem gegeven worden.
9. Ten achtste: In geen geval zal het tot het werk van de Heer God behoren om de gevangengenomen druja's te onderwijzen, noch hen te huisvesten, noch hen te voorzien van scholen, noch werkplaatsen, noch ziekenhuizen, noch verzorgingstehuizen, want dit werk is voor de Heren, aan wie de Heer God van Maitraias hen zal overdragen.
10. Ten negende: Om te voorkomen dat er hemelse koninkrijken worden gesticht door Goden en Heren die zichzelf hebben aangesteld, anders gezegd: valse Heren en valse Goden, zal de Heer God van de Heerlijkheid Maitraias het centrale hoofd zijn, in vereniging met al de Heren van de laatste hemelen; en zijn stem zal de maatstaf en gids zijn voor zulk soort arbeid.
11. Ten tiende: De Heer God zal tienduizend boodschappers bezitten; en hij zal hun standplaatsen en reisroutes vaststellen.
12. Dit was de eerste paragraaf van de Divan-wet in de hemelen van de aarde.

HOOFDSTUK III

1. In Craoshivi, Gods hemelse plaats, zei Jehovih: Zorgt u in Craoshivi voor Mijn uitverkorenen op

de aarde: Abram, en Po, en Brahma, en Eawahtah; want zij zullen niet in de laagste hemelen blijven.

2. En wat de kinderen van Mijn uitverkorenen betreft, die in de kindsheid sterven, laat hen niet verzwolgen worden in hada, maar breng hen ook naar de plaats van Mijn God.

3. De Diva besloot vervolgens: Reeksen van wegen vanaf de aarde omhoog naar het koninkrijk van God voor zodanig vervoer; en aangestelde beambten en werkers om te voorkomen dat de geesten van Gods uitverkorenen in handen van de druja's zouden vallen, en om hen naar Craoshivi te brengen. De Diva zei: Op de derde dag na het overlijden van een sterveling zal diens geest naar het huis van God gebracht worden. En zo geschiedde het.

4. Maar wat de heidenen betrof, besloot de Diva: Het werk van de Heren van al de delen van hada en van de aarde zal zijn bij de niet-verloste zoons en dochters van de aarde en haar hemelen; maar in geen geval zullen zij meer bij de Faithists werken; want de Faithists, stervelingen en geesten, vallen onder de hogere wet die uit Jehovih is, door Zijn Zoon, de God van Craoshivi. Dit was de tweede paragraaf van de Divan-wet.

5. En daaruit ontstond het gezegde: De gelovigen gaan naar God, maar de ongelovigen gaan naar zijn Heren; zij die de hogere wet naleven op de aarde, ontkomen aan hada. En na enige jaren nam de Diva de wet aan, overeenkomstig het gezegde, en noemde het de derde paragraaf van de Divan-wet, en zo werd het afgekondigd in de hemel en op de aarde.

6. Nu gebeurde het dat na verloop van tijd sommige stervelingen, die niet tot de genootschappen der Faithists behoorden of tot een van de stammen van Jehovih's uitverkorenen, gelovigen in de Al Persoon werden, en dat door te leven volgens het Allerhoogste Licht, dat de vervulling van de Divan-wet betekende. En zij verenigden zich niet met de Faithists, noch volgden zij de ritën en ceremoniën.

7. God bracht dit ter sprake in de Diva: Waar moeten de geesten van zulke mensen worden heengebracht? Zelfs op de aarde hebben zij zichzelf afgezonderd van de Druks; moeten we nu toelaten dat zij terechtkomen in de koninkrijken in hada met een gemengd gezelschap?

8. Hierop bepaalde de Diva: Er zal een apart koninkrijk worden gereedgemaakt voor hen die geloven, die afgezonderd geleefd hebben, en die niet de ritën en ceremoniën kennen. Dit was de vierde paragraaf van de Divan-wet. De vijfde was hieraan gelijk, maar verklarend, hetgeen luidde:

9. Geloven in Eén Grote Persoonlijkheid, de Eeuwig Tegenwoordige Geest; Schepper en Heerser, is goed; maar zodanig geloven, en zichzelf niet toe te vertrouwen aan een genootschap van broeders met eenzelfde geloof, toont een zodanig gebrek aan discipline aan zoals die vereist wordt bij het begin van de vijfde graad in de es'ean-wereld.

10. De zesde paragraaf van de Divan-wet bepaalde: De naam van het koninkrijk voor degenen die geloof belijden in de Grote Persoon, Jehovih, maar die geen praktijk toepassen, zal Me-de luiden 3), en zijn plaats zal zijn in de eerste trap vanaf de aarde.

HOOFDSTUK IV

1. Jehovih sprak tot God en zei: Omdat u Me-de gesticht hebt, zult u Me-de-ci-wetten uitvaardigen; en u moet uw opzichters omlaag naar hada sturen en ook naar de aarde, en zij moeten een hemelse

plaats kiezen voor uw nieuwe koninkrijk. En daar moet u heengaan en een plateau scheppen en een heilige plaats en hoofdstad, en er voor een troon zorgen.

2. En als ge uw werk voltooid hebt, moet u een sub-God op de troon plaatsen, die met wijsheid, en macht, en liefde in die plaats zal regeren, in Mijn naam.

3. Maar sinds vele van Mijn uitverkorenen Mij vergeten en dus afvallig worden, moet uw sub-God ook hun geesten ontvangen, en zal zijn koninkrijk hun koninkrijk zijn totdat zij gereinigd zijn van hun zonden. 4)

4. God sprak in de raad van Craoshivi, vermeldend wat Jehovih tot hem gezegd had, en vervolgens bekrachtigde de raad de geboden van Jehovih. En een zekere A-chung-le werd gekozen, en tot sub-God van Me-de aangesteld, met de titel Anubi, hetgeen middelaar betekent, en rechter van de graden.

5. God zei: Anubi moet een insigne hebben, en een weegschaal; eigenhandig zal ik hem installeren. En dus werden de plaats, het koninkrijk, de persoon, en het insigne van dienst naar behoren gevestigd door God, onder het gebod van Jehovih door zijn koninkrijk Craoshivi. En de tijd van dienst werd in overeenstemming gebracht met die van God en zijn Heren.

6. Dus werd in de hemelse plaats Me-de Anubi op de troon geplaatst. Hij was A-chung-le geweest, een engel met duizend jaar in de colleges van Jehovih, zeer wijs en vol liefde, en ijverig bovendien.

7. Weer sprak Jehovih tot God: Vanaf deze tijd zullen Mijn colleges in Craoshivi zijn; vanaf deze tijd zullen Mijn scholen en het lager onderwijs in de koninkrijken van Mijn Heren zijn. De Diva maakte dit naderhand tot een volgende paragraaf van de Divan-wet.

8. Dus verplaatsten God en zijn Heren al zijn colleges en plaatsen van grote kennis naar Craoshivi; maar de scholen en het lager onderwijs bleven in de gebieden van de Heren, hun hemelse plaatsen.

9. Tijdens de dageraad van dan hadden er vier etherische Goden op de aarde vertoefd, die omgingen met vier stervelingen, namelijk: Po, van Jaffeth; Abram, van Arabin'ya; Brahma, van Vind'yu en Eawahtah, van Guatama. En de vier Goden predikten door deze vier mannen, en ze verklaarden Jehovih en Zijn koninkrijken; en de engelen van Jehovih inspireerden vele van hun volgelingen. Gedurende vier jaar verbleven deze Goden op de aarde, en toen stegen ze op naar de hogere gewesten.

10. Jehovih sprak tot God over deze aangelegenheid en Hij zei: Gedurende vier jaar schonk Ik Mijn licht in Persoon aan de stoffelijke aarde, en toen vertrok Ik; want het is goed dat de mensen en de engelen leren om zich zelf op te heffen. Daarom laat Ik vier plaatsvervangers, Heren des hemels, op de aarde achter, bij Mijn vier volken die Ik verlost heb. En Ik gebod Mijn plaats- vervangers om gedurende veertig jaar op de aarde te blijven, zodat Mijn uitverkorenen zich konden overgeven aan een zekerheid in Mijn in corpor gefundeerde scheppingen.

11. Zorgt u voor hen, want Mijn plaatsvervangers zijn etheriërs en u moet hun plaatsen laten opvullen door atmosferiërs van de hoogste graden.

12. De Diva maakte vervolgens een paragraaf in de Divan-wet, die erin voorzag dat de vier die het hoogst in de graad stonden in Craoshivi de plaatsen zouden innemen, om bij de Faithists te verblijven in de namen van de Grote Geest; en de gegeven namen luiden: voor Jaffeth, Te-in; voor Arabin'ya, Jehovih; voor Vind'yu, Ormazd en voor Guatama, Egoquim; in overeenstemming met de talen, en het vermogen van de stervelingen om woorden uit te spreken.

13. Vervolgens maakte de Diva nog een paragraaf in de Divan-wet, en dat betrof de titel die gegeven zou worden aan de vier engelen die de Stem van Jehovih aan de stervelingen moesten geven, en de titel luidde O-yra, dat betekent: O, de Hoge Hemel; en y: gaat naar; en ra: de aarde. 5)

14. De twaalfde paragraaf van de Divan-wet voorzag erin dat elke O-yra tienduizend begeleiders moest hebben; engelen van boven de tachtigste graad, van de colleges van Craoshivi, en hun begeleiders zouden bij de Faithists op de aarde vertoeven als inspirerende geesten en beschermers.

15. De dertiende paragraaf van de Divan-wet stelde de dienstdtijd voor de O-yra op ieder elf jaar; en hetzelfde voor hun begeleiders.

16. De veertiende paragraaf van de Divan-wet verklaarde de plichten van de O-yra en hun begeleiders, hetgeen waren: dat de O-yra verblijf zou houden bij de hoofdrab'bah of hogepriester, om zijn inspirator te zijn; dag en nacht bij hem zijnde; en door de kracht van zijn tegenwoordigheid de hoofdrab'bah de stem van de Allerhoogste te laten kennen. En de begeleiders die de eerste rang bezaten zouden op dezelfde manier bij de gewone rab'bah verblijven, en met hetzelfde doel. En elke O-yra moest een hemelse plaats in de stoffelijke tempel hebben, waar hij zijn begeleiders in de raad zou ontmoeten voor wat betreft de Faithists en hun aangelegenheden.

17. De vijftiende paragraaf van de Divan-wet maakte de O-yra en zijn begeleiders tot het hemelse koninkrijk voor de ashars van de Heren, die bij de stervelingen woonden.

18. De zestiende Divan-wet voorzag erin voor de O-yra dat het aantal van zijn begeleiders toenam, in overeenstemming met de toename van het aantal Faithists in elk van de vier gebieden van de aarde.

19. Zodanig waren dus de voornaamste van de Divan-wetten die in de cyclus van Cpenta-armij in de hemel opgesteld werden, gedurende de eerste tweehonderd jaar. En al de koninkrijken van atmosfeera waren gevestigd en van beamtten voorzien; en al de mensen in deze hemelen werden georganiseerd zodra ze de leeftijd van een es'yan bereikten. Noch was er enige ontevredenheid onder een van de Goden of Heren, of andere beamtten, of in een van de colleges, of ziekenhuizen; en nimmer sinds de grondlegging van deze wereld was er zo'n welvaart geweest in de verrijzenissen van de bewoners in de hemel.

HOOFDSTUK V

1. En de harmonie van de hemel heerste op de aarde; de oorlog onder de mensen eindigde in alle gebieden van de aarde. En de mens ging wijsheid, waarheid, deugd en nijverheid waarderen. De inspiratie van de engelen bracht de mens tot het imiteren van de dingen in de hemel. Hij bouwde scholen en colleges, verzorgingstehuizen en ziekenhuizen, en werkplaatsen voor zijden kleding, en linnen kleding, en katoenen kleding, en voor papier; en werkplaatsen voor het vervaardigen van glas en leer; en werkplaatsen voor het smelten van ijzer, en koper, en zilver, en goud.

2. Binnen tweehonderd jaar ontstonden er op aarde drie grote volken; in Jaffeth, in Vind'yu en in Arabin'ya; en een vierde groot volk verspreidde zich over heel Heleste. En de koningen van Heleste stuurden duizenden emigranten in Uropa.

3. De Heren zonden ashars met grote wijsheid om bij de stervelingen te wonen, om hen door inspiratie al de kennis bij te brengen; hen te leren spinnen en fraai te weven, hen de seizoenen te

leren, de tijden van de aarde, en maan en zon en sterren; ze waar te nemen met lenzen zoals dat het geval geweest was in het tijdperk van Osiris, maar sindsdien verloren op de aarde. Werkelijk, de geesten van duizenden voorbije jaren werden naar de aarde teruggebracht om aan de stervelingen de verloren kunsten en wetenschappen te openbaren.

4. Dag en nacht bleven deze engelen in de nabijheid van de stervelingen, en door de kracht van hun aanwezigheid spraken ze tot de zielen van de mensen, en lieten hen tot begrip komen.

5. En de Heer God van Maitraias weerhield de druja's van de hemel ervan om terug te komen en de stervelingen te kwellen of ze te verleiden. Hij bewaakte de aarde rondom aan alle kanten, zodat de Heren en de Divan-scharen in de hemel hem in hun vrolijkheid de titel gaven van De Redder der Mensen!

6. Jehovih berispte hen, en zei tegen God: Zij die zaaïen in vrolijkheid oogsten vaak in droefheid. Maar zelfs de Heren, met al hun wijsheid, voorzagen niet wat er voor hun opvolgers in het verschieft lag.

HOOFDSTUK VI

1. De O-ya, de vier engelen met hun duizenden assistent engelscharen, woonden op de aarde bij de Faithists; ze inspireerden hen tot vrede, riten en ceremonieën; inspireerden hen in gebeden, psalmen en gewijde dansen; ze bleven dag en nacht bij hen; spraken tot hun geest terwijl ze sliepen; leidden hen door inspiratie tot gelukkige huwelijken, opdat ze nakomelingen zouden krijgen die geschikt waren voor de Stem.

2. En in elk van de vier landen werden de Faithists tot scharen van broeders en zusters. En van de volken van de koningen kwamen er tienduizenden naar hen toe, sloten zich bij hen aan, leefden als Faithists, en gaven hun rijkdommen aan de rab'bah's ten bate van de armen.

3. Binnen tweehonderd jaar waren er in Jaffeth drie miljoen Faithists. In Arabin'ya waren er twee miljoen Faithists. In Vind'yu waren er vier miljoen Faithists. In Guatama waren er een miljoen Faithists.

4. Maar de Faithists waren in hoofdzaak arme mensen, en ze bewoonden vele verafgelegen streken.

5. Maar de volken van de koningen waren rijk en bezaten grote steden, een overvloed aan olifanten, paarden, kamelen en ezels, en cheeta's.

6. De Faithists bezaten weinig geleerdheid wat betreft boeken en instrumenten om de sterren en de maan en de zon te bestuderen; zij ontleenden hun kennis aan de engelen van de Heren. De kennis van de Faithists betrof voornamelijk het vervolmaken van de ziel; maar de kennis van de volken van de koningen betrof voornamelijk de aardse zaken, en de bevrediging van henzelf.

HOOFDSTUK VII

1. Anubi's werk op de aarde bestond eruit de ontevredenen onder de volken van de koningen te verenigen; en hen zoveel mogelijk tot de riten van het Faithisme te brengen.

2. Anubi zond tienduizenden engelen in al de gebieden van de aarde. Door middel van inspiratie en

op andere manieren vestigden deze engelen de riten van Anubi. 6)

3. Door deze riten werden zelfs koningen tot het Faithisme en de volledige ceremoniën van de broeders bekeerd.

4. En met dezelfde middelen werden de Maichung van Jaffeth tot Faithists gemaakt; en met dezelfde riten werden de Effins van Vind'yu tot Faithists bekeerd, en naderhand namen ze al de riten en ceremonieën van Emethachavah aan.

5. En het gebeurde na verloop van tijd dat er geen noodlijdende armen meer op de hele wereld waren. De Faithists hadden hen allemaal bijeengebracht en tot hun broeders gemaakt; en de bijdragen aan de Faithists door de volken van de koningen verleenden al de mensen gerief.

6. Voor de graad van Anubi kwam iedereen (die hemelse dingen wilde leren) in aanmerking. De riten en ceremoniën werden in donkere kamers gehouden; en de engelen uit de hemel, bekleed met sar'gis, namen eraan deel. En de engelen leerden de stervelingen mondeling de mysteriën van het omgaan met de geesten; hoe in cirkels en halvemaanvorm te zitten; ze onderwezen over de vier duistere hoeken, en de vier heldere zijden; ze onderwezen hen hoe te bepalen van welke graad in de hemel de geesten afkomstig waren; hoe boze geesten te weren; hoe rechtschapen geesten aan te trekken; ze leerden hen hoe zich te ontwikkelen in su'is en sar'gis; de geheimen van neervallend water; de toepassing van lotions op de huid, hetgeen klop geluiden zou veroorzaken.

7. De tweede graad leerde de mensen over de Grote Geest en Zijn geheime namen; leerde hen van Zijn hoogheilige hemelen, waar alles voor eeuwig rust en geluk is. Wie ook de tweede graad aanvaardde, moest een jaar bij de armste van de armen gaan wonen en rondgaan om aalmoezen te vragen, slechts het minste van de dingen voor zichzelf bewarend. En als hij iemand naakt aantrof, moest hij zijn kleren afdoen en ze aan die persoon geven. Mannen en vrouwen dienden gelijkelijk onder dezelfde omstandigheden.

8. De derde graad onderwees over de gebieden van God en de Heren, en hun verblijfplaats, en hun diverse werkzaamheden in de hemel. En de leden moesten de namen leren van de God of Goden, Heer of Heren, en de Divan-wetten; de woorden van de begroeting; de gezangen; de gebeden; het loflied; de houdingen bij de voordracht (welsprekendheid - uitg.); de volgorde bij het marcheren; het schrijven van heilige namen; het geheim om zuivere nakomelingen te verkrijgen, en de sleutel tot de twee voorafgaande graden.

9. De vierde graad onderwees de inrichting van de hemelen; de plaats van de zon en de sterren en de maan; de plaatsen en graden van de onzichtbare werelden; de plaats van de lagere en hogere hemelen; de plaatsen en gebieden van valse Heren en valse Goden; de plaatsen in hada, en van de hellen en knopen; van huisgeesten en ook van fetals, zowel de onschadelijke als de destructieve vampiers die van de stervelingen leven en in varkens en vee; die stervelingen aanzetten om voor dat doel vlees te eten; de sleutel tot de positie van de poolster; de positie van de aardse vortex; de vortexen die de stoffelijke werelden bewegen en ze op hun plaats houden; en de regels voor het bouwen van tempels en piramides, met hun geestenkamers.

10. Bovendien was er nog de vijfde graad en die omvatte het geheim van het leven in de stof; de macht van de wil en hoe die te gebruiken, veraf en dichtbij; hoe over anderen te heersen zonder dat ze het weten; het betoveren; het binnengaan in de profetische toestand; het schatten van aantallen zonder te tellen; het vinden van afmetingen en afstanden zonder te meten 7); het voorspellen van de tijden van dingen; het vinden van het gewicht van dingen zonder te wegen; het vinden van de kracht van de kaapstander voordat die gemaakt wordt, en van de hefboom en de schroef; het vinden van de wrijving van dingen voordat ze bewogen worden, teneinde de benodigde kracht te weten. De vijfde

graad werd de graad der voorspelling genoemd, en de plaats van inwijding werd het college van profetie genoemd.

11. In deze graad kwamen de engelen in sar'gis en ze onderwezen deze dingen mondeling, en de ingewijde stervelingen leerden het op die wijze. Maar niemand kon de vijfde graad aannemen zonder bedreven te zijn in alle vier voorgaande graden, en zonder de aanbeveling van de rab'bah (of priester) die de leiding had van het college.

12. En het was de wijsheid van God dat alleen de Faithists de graden konden verkrijgen, behalve de eerste graad; en daardoor werd de grootste kennis van de aarde door de Faithists verborgen gehouden. En de mensen van de koningen, zelfs de rijksten en machtigsten, waren verplicht aan de zoons en dochters van de Faithists. Voor het bouwen van een paleis of tempel, of een aquaduct of kanaal, of een schip of een ander groot ding, waren de koningen en hun mensen genoodzaakt om Faithists van de vijfde graad in dienst te nemen om toezicht over het werk te houden.

HOOFDSTUK VIII

Over Anuhasaj, die door verraad Heer God wordt, tweede in rang tot God, de Zoon van Jehovih.

1. Jehovih sprak tot God in Craoshivi, zijn hemelse plaats, en Hij zei: Luister, honderden jaren heb Ik veel licht aan de aarde en haar hemelen geschonken; en Mijn Goden en Heren worden verwaand door hun eigen macht en wijsheid om in de hemelse plaatsen te regeren.

2. Nu zal Ik hen een tijdlang beproeven door hen de duisternis van a'ji te zenden; want Mijn Goden en Heren moeten leren om de elementen die Ik in het firmament heb geschapen, meester te worden.

3. Dus bracht Jehovih de aarde en haar hemelen gedurende een tijd in een donker gebied.

4. Anuhasaj, een voormalige sub-God onder de valse Ahura, was in de hel geworpen, en vervolgens uit de hel bevrijd, waarna hij zich bekeerde en een Faithist werd in de hemel; en hij verrichtte vele jaren heilige werken in Ailkin, een hemelse plaats van grote wijsheid.

5. En het geschiedde dat Ailkin tot een nieuwe hemelse plaats werd verheven, Vara-pishanaha genaamd; en zie, tijdens de verplaatsing gebod Ahura dat Anuhasaj de linie moest verlaten vanwege zijn disharmonie. En Anuhasaj werd woedend.

6. Satan (het ego) zei tegen Anuhasaj: Wie bent u, dat iemand met minder wijsheid u bevelen geeft? Anuhasaj zei: Helaas, ik ben een dwaas, en zonder wil om voor mijzelf op te komen.

7. Vele jaren lang was Anuhasaj een zwervende geest in de hemel en trok van het ene koninkrijk naar het andere, en hij deed niets; en soms daalde hij omlaag naar de aarde en bestudeerde de koninkrijken van de aarde.

8. Satan kwam weer bij hem en zei: Luister naar mijn stem, en u zult over alle andere Goden zegevieren. Anuhasaj zei: Wat moet ik doen? En satan antwoordde: Ga naar Ahura, die u beledigde in aanwezigheid van de hoofdvrouw Cpenta-armij, en zeg tegen hem: O God, ik smeed u om vergiffenis. U was rechtvaardig, en ik deed verkeerd. Ik heb er geweldig veel spijt van. Nu kom ik bij u, met vertrouwen in Jehovih. Hem wil ik eeuwig dienen. Stuur mij niet weg, O Ahura; denk aan uw eigen vroegere tekortschieten; en dat de hogere Goden boven u u hebben aanvaard.

9. Satan vervolgde: Ahura zal blij om u zijn en u op uw woord geloven. En u zult Vara-pishanaha binnenkomen en vragen om de laagste van de plaatsen, en in uw hele gedrag nederigheid in praktijk brengen. Maar wees vruchtbaar in het kennismaken met degenen die u naderhand zullen dienen.
10. Satan vervolgde: En of het nu vijftig jaar mag duren, of honderd of tweehonderd jaar, wacht uw tijd af. Maar de tijd zal beslist komen dat u verhoogd zult worden; en u moet vragen en een plaats aanvaarden in de heerschappijen van de Heer God in de Heerlijkheid van hemel en aarde, Maitraias.
11. Satan vervolgde: En of het nu honderd jaar of langer duurt, of tweehonderd jaar, dat doet er voor u niet toe; maar u zult uiteindelijk de Heerlijkheid bereiken, en terecht geïnstalleerd en gekroond worden als de Heer God van hemel en aarde.
12. En wanneer u op die manier verheven bent, moet u trachten die Heren over de tien gebieden van de aarde te laten aanstellen die uw vrienden zijn. En het zal geschieden dat de hele aarde met haar hemelen van u zullen zijn, en uw titel zal Heer God zijn, en alle mensen op aarde en in de hemel zullen uw dienaren zijn.
13. Anuhasaj zei: U bent de wijste van de Goden, O satan. Al hetgeen u hebt aangeraden, zal ik doen; ook zal niemand in de hemel of op de aarde van mijn plannen afweten.
14. En het gebeurde in de loop van de volgende honderd jaar dat Anuhasaj werd bevorderd tot de staf van de Heer God, de beschermer, waar hij de Heer God honderd zeventig jaar diende. Derhalve benoemde de Heer God Anuhasaj tot zijn opvolger.
15. En God kwam uit Craoshivi en kroonde Anuhasaj tot Heer God van hemel en aarde; met grote pracht en praal gaf God hem een troon en plaatste hem daarop. En vanaf die tijd stond Anuhasaj bekend en werd hij gegroet als Heer God, hetgeen de eerste rang is onder God.
16. De Heer God vroeg aan satan: Wie zal ik het eerste begunstigen? Satan zei: U moet als eerste Anubi, de Meester van de Weegschaal des Hemels, begunstigen, en als dit naar uw zin is, moet u hem uw Zoon en Verlosser der Mensen noemen!
17. De Heer God zei tot satan: Wie zal ik vervolgens begunstigen? Satan zei: U moet vervolgens de tien Heren van de koninkrijken van de aarde begunstigen. En als zij naar uw zin zijn, moet u de voornaamste van hen boven de rest verhogen; en hem die u verhoogt moet u Osiris noemen, want het is een geliefde naam op aarde en in de hemel.
18. Satan zei: U moet uw Heerlijkheid opnieuw vestigen en het Hored noemen, en dat zal het centrale koninkrijk zijn van alle hemelen die bij de aarde behoren.
19. En Anubi moet de geesten van zijn afdeling naar uw hemelen sturen; en Osiris en al de andere Heren moeten de geesten van hun afdelingen naar uw koninkrijk sturen. En in geen geval zullen er nog meer geesten naar Craoshivi worden gestuurd; want aan alle mensen in de hemel en op de aarde moet geleerd worden dat uw koninkrijk de Allerhoogste Plaats is; en dat u de Allerhoogste God bent, ja, de Schepper van alle dingen; en dat alle engelen en stervelingen uw dienaren zullen zijn.
20. Vervolgens ging de Heer God ijverig aan het werk, maar langzaam en zeker. De Heren van al de gebieden van de aarde waren zijn speciale vrienden, en van het slag dat gewillig aan zijn wensen zou voldoen. En zij waren geleerd en met een hoge graad van hemelse ervaring van meer dan duizend jaar.
21. En de Heer God vertelde niemand in de hemel of op de aarde over zijn plannen; hij gaf geen enkel teken of bewijs in zijn gedrag dat boodschappers of vlugge boodschappers er toe bewegen

zou om hem te doorzien; en hij ging door voor de zachtaardigste en heiligste van de Goden.

22. Maar tenslotte kwam het moment waarvoor de Heer God honderden jaren had gewerkt; en hij gaf een feest in zijn hemelse plaats en nodigde de Heren, kapiteins, generaals en maarschalcken uit, waarvan hij wist dat zij gewillig aan zijn wensen zouden voldoen.

23. En zij kwamen zoals de Heer God het beraamd had, en het werd een tijd van grote vreugde. En toen het feest geëindigd was, sprak de Heer God hen toe als iemand die bewogen door smart een heilige plicht omwille van Jehovih vervult.

24. De Heer God zei: O mijn broeders, luister naar de woorden van uw Heer God! Zie, ik heb de leiding over de Heerlijkheid van hemel en aarde; ik ben als een wachter die bij een korenveld staat om te zorgen dat het graan ongehinderd tot wasdom komt. Mijn ervaring is niet van een jaar, noch van honderd jaar, maar van duizenden jaren.

25. In Jehovih's naam spreek ik tot u; voor de liefde die ik de zielen van mensen en engelen toedraag. Ik behoor niet tot de Diva zoals u Heren; mijn stem uit zich door de volheid van de Vader in mij.

26. Wie is er hier die gedurende de laatste honderd jaar in deze hemelen geen grote achteruitgang heeft gezien in het geloof van de engelen in de Al Persoon? Spreek dan, O Heren; en als u een hart bezit tot een krachtiger dienst voor de Vader en Zijn koninkrijken, spreek dan vrijuit, zoals het Goden past.

27. Anubi zei: U bent verstandig, O Heer God. God van Craoshivi geeft de schuld aan a'ji.

28. Toen sprak Hi-kas, wiens hemelse plaats boven Jaffeth lag en hij zei: Mijn Heer God en mijne Heren, ik buig mij voor uw wijsheid. Ik ben maar als een kind in de hemel, weinig meer dan duizend jaar. Mijn tong behoort te zwijgen in uw bijzijn, mijn zeer ervaren Heren. Hoor mij evenwel aan in mijn geringe wijsheid en heb medelijden met mij.

29. In het oosten, westen, noorden en zuiden gaan alle dingen vooruit, in de hemel en op de aarde; ik heb geen grotere wijsheid gezien dan dit. Er is één ding dat niet groeit, de Diva. De Diva maakte honderden jaren geleden wetten, en het waren wijze wetten in de tijd waarin zij gemaakt werden. Jullie en ik, wij allemaal zijn aan de oude Divan-wetten gebonden. Die wetten zijn niet gegroeid.

30. Goden die ouder zijn dan ik ben, en ook Heren, vertellen ons dat het Al Licht een persoon is en een Stem heeft; en dat Hij bovendien lang geleden tegen de hoogverheven Goden heeft gezegd: Deze dingen zullen zus en zo zijn.

31. Ik beroep mij op uw oordeel, O mijn Heer God en mijne Heren, was dit geen wijze leerstelling voor de Ouden? Want voor dit gezag vielen engelen en stervelingen neer en aanbaden Hem die zij niet zagen. En zij gehoorzaamden door de wil van hun meesters en leraren te doen op dit aanmatigend gezag van een Persoon die niemand gezien had!

32. Hetgeen wil zeggen: Dat het verstandiger is om Hem te vereren die we niet kennen, en niet kunnen omvatten, en daarom als niets is voor ons, dan te luisteren naar de woorden van zeer wijze Goden en Heren.

33. Als het vereren van datgene waar we niets van weten de hoogste eredienst is, dan is de dwaas de grootste van de vereerders. En werkelijk, is dat niet zo, zowel in de hemel als op de aarde?

34. Met het verkrijgen van kennis ruimen zij allemaal de Onkenbare uit de weg; de onwetenden blijven vrome aanbidders. Moeten we onze mond houden en zeggen: Sst, sst! De onwetende mag de waarheid niet horen, de hele waarheid!
35. Zijn wij geen huichelaars, door zo te doen? Sommigen zijn uit verafgelegen gebieden bij ons gekomen en zeiden dat er veel prachtiger hemelen bestaan, veel hoger! Waarom zouden we dan niet allemaal weglopen en dit achterlaten?
36. Mijn Heer God, en mijne Heren, deze hemelen zijn goed genoeg, indien verbeterd. De aarde is goed genoeg, indien verbeterd. Wij willen grotere koninkrijken en meer verfraaide tronen in onze hemelen en op de aarde.
37. Vervolgens sprak Che-le-mung, wiens hemelse koninkrijk boven Arabin'ya lag. Hij zei: Mijn Heer heeft gevoelvolle woorden gesproken, met kennis, wat hebben engelen of stervelingen meer nodig? Welke waarde heeft het voor hen om te zeggen: Pas op! De Onzichtbare hoort en ziet het? Of: stop en denk na over de Divan-wetten?
38. Mijn Heer God, dat de wijste en beste en meest eerbare de heerschappij op zich neemt, heb ik niet gezien. Uw koninkrijk behoort het grootste en meest fraaie van alle koninkrijken te zijn. En om met u te werken behoort u Heren te hebben met koninkrijken die groter zijn dan heel Craoshivi. Kunnen onze Goden en Heren deze hemelen niet tot de grootste van al de gewesten in het universum maken? Moeten wij en onze mensen altijd maar weglopen naar etherea, op zoek naar hogere hemelen? Een plaats te verheffen door er van weg te gaan, wie heeft dit zien doen?
39. Arc-wotchissij sprak als volgende; zijn hemelse koninkrijk lag boven Vind'yu. Hij zei: O had ik maar niet zo lang geworsteld door wijsheid als deze van mij af te zetten! Al hetgeen er besproken werd, heb ik begrepen. Maar ik hield mijn ziel in bedwang; ik dacht alleen te staan door zo te redeneren. Nu, zo opeens, heb ik geen goed geschoolde woorden. Ik spreek weinig, opdat ik mijzelf naderhand niet op een fout betrap. Het is de vreugde van mijn leven om naar zulke wijze argumenten te luisteren. Een volgende keer zal ik meer zeggen.
40. Na hem sprak Baäl, wiens hemelse koninkrijk boven Heleste en het zuidoende van Jaffeth aan de zee was gelegen, een jong Heer die veelbelovend was. Hij zei: Hoe zal iemand met mijn ervaring tot zulke Goden als hier aanwezig spreken! Maar omdat u een zaak hebt aangekaart die mij na aan het hart ligt, zal ik mij uitspreken. Ik heb al deze hemelen gezien, en zelfs Craoshivi, gedurende honderden jaren op z'n eind lopend. Onze koninkrijken zijn als oude vrouwen, overgegeven aan sleur, levend maar toch dood.
41. Wij hebben dezelfde rituelen en ceremoniën als de Ouden; parades en begroetingen en lofliederen gedurende duizenden jaren, en voor wie? Een stroman die zonder vorm en persoon en betekenis is. Wie is er hier die niet meer achting heeft verdiend dan zo'n wezen? Mijn Heer God heeft tweeduizend jaar lang gewerkt! Ik heb hem voor meer dan honderd jaar bezig gezien in Varapishanaha, vernederd tot het meest verachtelijke werk, over stinkende druja's, hen onderwijzend en schoonwassend!
42. De Heer God behoort een koninkrijk te hebben zo wijd als de aarde, en een miljoen begeleiders om hem een eervolle parade te verschaffen. En als hij uit gaat behoort hij honderdduizenden herauten en trompettisten te hebben om zijn komst aan te kondigen. Wij hebben zoiets nodig. Wij hebben wijdere gebieden en meer pracht en praal nodig in onze hemelen; en koninkrijken met grote hoofdsteden, en tronen die met luister zijn getooid.
43. Vervolgens verhief Ashtaroth zich, de assistente van Baäl, en Vrouwe over de Vorstelijke

Vleugel van zijn hemelse plaats. Ze zei: Hier zijn ook Vrouwen die verstandig kunnen spreken. Wat mij betreft, ik heb weinig woorden. De Ouden hebben ons geleerd om in alle dingen eenvoudig te zijn. En wij hebben onze hemelen gemaakt als boomgaarden die ontdaan zijn van bladeren en bloesems. Zodra de engelen verstandig en bruikbaar zijn gemaakt, worden ze overgehaald om bruiden en bruidegoms van Jehovih te worden, en vliegen ze weg naar ververwijderde werelden. Onze eigen beminde aarde die ons voortbracht, tezamen met haar hemelen, worden zodoende ontdaan van de meest waardevolle vruchten en versieringen.

44. Wij weten allen dat atmosfeera uitgestrekt genoeg is om al de engelen te bevatten die de aarde in miljoenen jaren zal voortbrengen! Ik beroep mij op u, mijn Heer God, en op u, meest wijze Heren, worden deze bruiden en bruidegoms niet misleid door de verhalen van de etherische Goden? En door het vertoon en de praal van de huwelijksceremonie? En door de vuurschepen, en de pracht en luister van de maarschalken, en de trompettisten, en de muziek, en de hoogverheven Goden?

45. Kijk eens, wij hebben hier iemand die al deze heerlijkheden kan bedenken, onze Heer God zelf. Hij behoorde zo'n luisterrijke hemelse plaats te hebben dat de bruiden en bruidegoms naar hem toe zouden stromen in plaats van naar de verafgelegen hemelen.

46. Op die manier spraken de Heren en Vrouwen, en toen zij allemaal gesproken hadden, verhief Anuhasaj zich, de nu wettig gezalfde Heer God. Hij zei:

HOOFDSTUK IX

1. Zeer wijze Heren, met uw woorden hebt u mij grote eer bewezen. Laat hier de kwestie eindigen. Ik bemerk wat ieder kan begrijpen, hetgeen is dat het middelpunt van de hemelen hier behoort te zijn. Waarom zouden de erfgenamen van de aarde en atmosfeera naar andere hemelen gebracht moeten worden? Voor ons is het voldoende dat we de onze in cultuur brengen. Ik ben niet bevoegd tot zo'n groot werk. Beter kunt u uit uw midden de hoogste en meest wijze man kiezen, en hem tot uw God maken. Ik zal zijn dienaar zijn om wat hij ook op mij legt te volbrengen.

2. Ik heb ver gereisd, en nam de maat van vele werelden. Ik laat u weten dat er geen heerlijkheden in de verafgelegen werelden zijn, die ook niet in deze hemelen opgebouwd kunnen worden; en zelfs op de aarde.

3. Luister dus naar me en geef uw oordeel, niet over mijn bekwaamheid, maar over mijn onbekwaamheid, en ontsla mij dus tenzij u mij tot uw dienaar maakt.

4. Stuur niet de hoogst gestegen engelen weg, maar maak deze hemelen voor hen geschikt.

5. Maak dit koninkrijk tot het Allerhoogste hemelse koninkrijk; en maak uw God tot de hoogste van al de Goden, tot de Schepper zelf. Hem zult u omringen met een hoofdstad, een hemelse plaats die geplaveid is met diamanten en de kostbaarste edelstenen. En zijn troon zal de meest verhevene zijn, de hoogste van alle heerlijkheden. Tot waar niemand kan naderen, behalve door op de buik te kruipen. Ja, zo een majesteit moet uw God omringen, zoals het een Schepper betaamt; en met zodanig nieuw bedachte ritens en ceremoniën, oogverblindend boven alles op al de werelden!

6. De ritens en ceremoniën zouden tot het hoogst moeten worden opgevoerd. Zonder ritens en ceremoniën is een volk als een dood volk; zij zijn als een leger zonder discipline. In feite is discipline nietig zonder de formaliteit van ritens en ceremoniën. Zonder dit te hebben gaat iedereen zijn eigen gang, hetgeen de ontbinding is van alle eenheid. Baäl heeft hier wijs over gesproken; wij

hebben nieuwe ritens en ceremoniën nodig, aangepast aan de hoogste graden. Wij zullen niet langer buigen voor een God die we niet anders kennen dan als een verspreide substantie, zo uitgestrekt als het universum!

7. Omdat u gesproken hebt, ben ik ingenomen. Omdat u op mijn feest gekomen bent, ben ik verheugd. Wat is er groter dan onder de eigen beminden te verkeren? Er werd gezegd dat de mens allen gelijkelijk moet liefhebben; maar ik zeg u dat dit onmogelijk is. Wij hebben onze voorkeuren, en we verheugen ons om samen te komen. Wie zal ons dat ontzeggen?

8. En toch, mijne Heren en Vrouwen, zullen we niet beraadslagen over deze dingen? En er met onze meest geliefden over te rade gaan; want zodanig is de aanleg van de geest dat hij vaak beter ziet door de ogen van anderen. En, bovenal, zullen wij dit onderwerp niet rijp maken, om te weten te komen of we in onze eigen zielen oprecht zijn om alles te doen voor het welzijn van hemel en aarde, en niet voor ons zelf?

9. U weet hoe Ahura's koninkrijk gedijde totdat hij voor zijn eigen glorie ging werken; laten wij dus niet in zijn fouten vervallen, maar ervan leren om soortgelijke fouten te vermijden. En nu, aangezien de tijd van het feest is geëindigd en onze diverse koninkrijken ons wachten, verklaar ik de vergadering voor ontbonden. Sta op dus, mijne Heren en Vrouwen, en gaat uw gang. En wat u ook over deze zaak met mij wilt bespreken, doet u door middel van boodschappers, die u al bezit.

HOOFDSTUK X

1. Satan kwam tot al de Heren en Vrouwen in hada en zei tot ieder: Van u zal de verheffing zonder te werken zijn; want u bent wijs, anderen zullen u dienen; en groot zal uw heerlijkheid zijn. Zoals u getuige was van de ritens en ceremoniën in Craoshivi, van de hoogverheven Goden, zo zal het ook bij u zijn. Kijk eens, de hemelen van de aarde moeten de schitterendste en meest glorieus van al de hemelen worden. Wees geduldig, verdraag alles, want u zult beslist, in de komende tijd, voor niemand onderdoen; de hoogste van de Goden!

2. En uw naam zal bezongen worden in de ceremoniën, en zal geëerd worden zelfs in de ververwijderde hemelen. Er zal van u gezegd worden dat u tot de jongsten van de Goden behoort, dat u door uw eigen wil alle dingen zo plotseling meester werd dat zelfs de oudste van de Goden ontzet was over uw vermetelheid.

3. Wees geduldig en schijn heel nederig te zijn, en wacht uw tijd af; u bent geboren om een leider te zijn onder de Goden. Wees heimelijk; onthul niets.

4. Satan zei tegen Anuhasaj, de Heer God zelf: Wees waardig, en door uw veel betuigde liefde als een vader voor de anderen. En het zal geschieden dat zij u deze grote gebieden zullen opdringen.

5. Terwijl nu de Heren zich bezighielden met deze zaken, sprak in het verafgelegen Craoshivi Jehovih tot God op de troon, voor de Raad van Jehovih's Zoon en Hij zei: Omdat Ik uw Heren en Vrouwen verwende met welvarende plaatsen, worden zij vergeetachtig ten opzichte van Mij.

6. Want zo schiep Ik de mens, dat hij in voorspoed zichzelf verafgoodt. Hij zegt: Kijk mij eens! Wat een grote dingen kan ik doen; ja, ik ben wijs, ik bespeur de nietigheid van de Schepper! En hij bouwt aan zijn eigen ondergang. Ik schiep leven en sterven rondom hem, opdat hij Mijn macht kon leren kennen voordat hij de aarde verlaat. En hada maakte Ik uitgestrekt, met een plaats van opstijging en een plaats van neerdaling. Boven plaatste Ik Mijn heilige lichten en Ik zei: Kom!

Beneden schiep Ik duisternis en Ik zei: Pas op! Hier bevindt zich de hel! Maar zij storten zich hals over kop in de ellende.

7. God zei: Wat hebben zij gedaan, O Jehovih? Jehovih zei: Zij steken de hoofden bijeen om tegen de vorm van Mijn eeuwige koninkrijken te rebelleren. Ontbiedt u de Diva voor uw aangezicht, en verzoek hen om openlijk uit te spreken wat zij verlangen.

8. God stuurde boodschappers naar al de gebieden van de laagste hemelen, naar de koninkrijken van Jehovih's Heren en Vrouwen, zoals de Vader geboden had, hen naar Craoshivi ontbiedend. Aan de andere kant:

9. Sprak satan tot Anuhasaj, de intrigant van het kwaad, en hij zei: Opdat God in Craoshivi niet de lucht krijgt van deze zaak en dus uw sinds lang gesmede plannen met voeten treedt, laat u hem weten, en zegt: Gegroet, in liefde voor u, Zoon van Jehovih, God van de hemelen van de aarde. Vanuit het licht in mijn bijzijn heb ik besloten om afstand te doen van de Heerlijkheid. Zorg derhalve voor iemand in mijn plaats.

10. Satan vervolgde tot Anuhasaj: Stuur uw Heren en Vrouwen bericht, en zeg: Gegroet, in liefde voor u, Heer van Jehovih. Ik voorzie dat velen van mij zullen verlangen om de plaats van God over de aarde en haar hemelen in te nemen. Tracht u mij hiervan te ontheffen, en kies iemand die minder radicaal is opdat u hem des te meer kunt steunen. Zie, ik sta op het punt om afstand van de Heerlijkheid te doen, en wens u te spreken.

11. De Heren en Vrouwen ontvingen de twee berichten tegelijkertijd; en ieder voor zich legde de zaak aan zijn heilige raad voor, en groot was de opwinding daarbij. Datgene wat bedoeld was om geheim te blijven werd zodoende binnen een dag in al de hada's openbaar gemaakt, aan duizenden miljoenen!

12. Dadelijk haastten de Heren en Vrouwen zich naar Anuhasajs hoofdstad; en elk werd begeleid door tienduizend bedienden.

13. Toen zij nu bijeen waren gekomen, bemerkend dat God in Craoshivi wist van de aangelegenheid, werden zij door hun eigen schaamte nog meer aangespoord om niet te gehoorzamen aan de oproep van de Diva, en dadelijk gingen zij verder met het stichten van een verenigd koninkrijk, met Anuhasaj aan het hoofd. Anuhasaj deed net of hij de Godheid niet verlangde, en stemde er alleen in toe om te helpen mits zij hem met eden van trouw installeerden. En dat deden ze.

14. Na een driedaagse zitting werd Anuhasaj dus gekozen en in Hored op de troon geplaatst, een nieuwe hemelse plaats, en gekroond als ONZE GOD van de aarde en haar hemelen, de WARE HEER GOD in Jehovih. Zodoende werd hij een valse God.

15. Maar zij kroonden hem niet met de echte kroon, want dat behoorde aan God in Craoshivi; maar zij vervaardigden er een, schiepen hem in de gewijde cirkel. Maar aangezien hij niet gekroond kon worden door degenen die onder hem stonden, verkeerden zij in een moeilijk parket hoe verder te gaan. Toen sprak satan tot Anuhasaj en zei: Gebied hen om op hun buik te gaan liggen als teken van onderwerping aan u, en zeg tegen hen: Leg de kroon aan mijn voeten, en ik zal blootshoofds staan; en wanneer u zich hebt neergeworpen zal ik gebieden dat de kroon in mijn eigen naam opstijgt en zich op mijn hoofd plaatst; en als dit gebeurt, dan weet u zeker dat ons werk het hoogste en beste werk is.

16. Anuhasaj herhaalde dit tegen zijn Heren en Vrouwen, en zij gingen op hun buik liggen, elk

ernaar verlangend om trouw te tonen, in de hoop op verheffing. En toen zij neerlagen en niets konden zien, zei Anuhasaj; die geen kracht uit het Licht bezat: Kroon van deze zeer heilige en wijze Heren en Vrouwen van hemel en aarde, stijg op en plaats u op het hoofd van hem die de heerschappij zal hebben op aarde en in deze hemelen!

17. En daarop bukte hij zich stiekem en tilde hem eigenhandig op en kroonde zichzelf, en gebood de Heren om op te staan. En ja, sommige van de Heren en Vrouwen zeiden dat zij met het tweede gezicht van de ziel zagen, en dat de kroon uit zichzelf opsteeg omdat hij onder de wil van de cirkel was!

18. En zij klaptten in hun handen en riepen: Heil u, ONZE GOD! Heil u, ONZE GOD! Heil u, ONZE GOD! Verkondig hem in het oosten en westen en noorden en zuiden.

19. Hij antwoordde: De Heer, uw God, regeert! Vrede zij u. Zie, de hemelen en de aarde behoren mij toe; wees trouw aan mij, en u zult verheerlijkt worden in mijn naam. U die Heren en Vrouwen bent geweest, zult Goden en Godinnen zijn, met grote macht en sterke koninkrijken. Zoals ik dit voorzag, zo heb ik tevoren voor u gezorgd. Op diezelfde tijd en plaats zal ik u kronen en u grote glorie toebedelen. Denk echter niet dat dit het laatste is; het is slechts het eerste, en voorlopig, totdat de nieuwe hemelen met wijdere grenzen gegrondvest zijn.

HOOFDSTUK XI

Betreffende de godheid, alias DY AUS, alias DE'YUS, alias DEUS; oorsprong en macht in de hemelen en op de aarde.

1. Anuhasaj zei: Ik, de Heer uw God, die de Allerhoogste is, door uw keuze, besluit omwille van harmonie en overeenstemming in onze arbeid, tot de oprichting van een De'yus (Congres - uitg).

2. Zoals de Craoshiviërs een Diva (godheid) gehad hebben, zo wil ik een De'yus hebben. En krachtens mijn eigen gezag roep ik u, mijn Heren en Vrouwen, uit tot de heilige leden daarvan.

3. Zoals de Diva werd onderwezen in deze hemelen, zo zal ook de De'yus zijn, waarvan ik het leiderschap aanvaard.

4. Zoals de Diva wetten bezat, zo zal het ook bij onze De'yus zijn; en zij moeten openbaar gemaakt worden op de aarde, en onderwezen aan de stervelingen als de wetten van De'yus (godheid) 8). Derhalve ontbind ik op eigen gezag de Diva van de hemel; en zij zal niet meer zijn van deze tijd af tot in eeuwigheid. En wie ook van u daarvan lid is, moet heden bedanken voor de Diva en bericht sturen aan de heerser van Craoshivi, ten bate van zichzelf en ten bate van zijn koninkrijk.

5. En de heerser van Craoshivi zal zich handhaven in zijn eigen plaats en koninkrijk, want het behoort hem toe.

6. En de heerser van Vara-pishanaha, Ahura geheten, zal zich handhaven in zijn eigen plaats en koninkrijk, want het behoort hem toe.

7. Allereerst dan, neem ik voor mijzelf Anubi, de door u allen geliefde Heer, en hij zal mijn deelgenoot zijn, en zijn titel zal luiden: Meester van de WEEGSCHAAL des HEMELS, want hij zal de graden vaststellen van de geesten en hen naar hun respectieve afdelingen zenden. Op de aarde zal zijn titel luiden: VERLOSSER der MENSEN, de ZOON van DE'YUS.

8. Ten tweede: U, Hi-kas, zult de heerser over Jaffeth en haar hemelse koninkrijk zijn; en uw titel zal Te-in luiden, en van de eerste rang zijn van God van de aarde.
9. Ten derde: U, Wotchissij, zult de heerser over Vind'yu en haar hemelse koninkrijk zijn; en uw titel zal Sudga luiden, en van de eerste rang zijn van God van de aarde.
10. Ten vierde: U, Che-le-mung, zult de heerser over Arabin'ya en haar hemelse koninkrijk zijn, en uw titel zal Osiris luiden, en van de eerste rang zijn van God van de aarde.
11. Ten vijfde: U, Baäl, zult de heerser over Heleste en haar hemelse koninkrijk zijn, en uw titel zal Baäl luiden, en van de eerste rang zijn van God van de aarde.
12. Ten zesde: U, Ashtaroth, zult de heerseres over Parsa 9) en haar hemelse koninkrijk zijn, en uw titel zal Ashtaroth luiden, en van de eerste rang zijn van Godin van de aarde.
13. Ten zevende: U, Fo-ebe, zult de heerseres over Uropa en haar hemelse koninkrijk zijn, en uw titel zal Fo-ebe luiden, en van de eerste rang van Godin van de aarde zijn.
14. Ten achtste: U, Ho-jab, zult de heerser over Japan en haar hemelse koninkrijk zijn, en uw titel zal Ho-jab luiden, en van de eerste rang van God van de aarde zijn.
15. Daarna stelde de valse God benoemingen vast voor de andere gebieden van de aarde en hun hemelse plaatsen, en vervolgens zei hij tot hen:
16. Al mijn Goden en Godinnen zullen een troon hebben in hun plaats, en een heilige raad en bedienden, zoals het Goden van de eerste rang betaamt. En elk zal een hoofdstad hebben, met hulptroepen overeenkomstig het aantal en de plaats van hun geesten en sterfelijke onderdanen.
17. En iedere God en Godin zal zijn of haar koninkrijk op zijn of haar eigen manier besturen; maar elk zal niettemin schatplichtig zijn aan mijn koninkrijk, overeenkomstig de vordering die ik hem of hen opleg.
18. Opdat u afstand kunt doen van de Diva, en uw bedienden kunt kiezen voordat u gekroond wordt, kondig ik een dag van ontspanning af, om weer bijeen te komen op de roep van de trompettist.
19. Hierop ontspanden de scharen zich van hun plichten en deden afstand van de Diva, en ze berichtten dit door boodschappers aan God in Craoshivi, maar geen van hen vermeldde de nieuwe stand van zaken waartoe besloten was. De volgende dag, op de roep van de trompettist, kwamen zij weer bijeen; en Anuhasaj zei tegen hen: Komt u met mij mee, en ik zal u de plaats tonen van Hored en haar grenzen; want het zal niet alleen mijn koninkrijk zijn, maar ook het uwe, want mijn koninkrijk zal het koninkrijk van uw koninkrijken zijn.
20. En zij gingen aan boord van een otevan en, aankomend in de vierde gordel beneden meteoris, in het teken van de twaalfde arc van Chinvat, zei Anuhasaj: Van nu af aan zal deze gordel Hored genoemd worden, en het zal voor altijd mijn plaats zijn. Het zal het centrale koninkrijk van al de aardse hemelen zijn.
21. En de menigte zei: Gegroet, Koninkrijk van Hored, de Heilige Heuvel, plaats van de Allerhoogste God! En daarna stond het bekend als de gordel van Hored, de heuvel van God. Het was een driekwart gordel en de basis ervan lag tienduizend mijl van de aarde, en de top was

vijftienduizend mijl hoog; vanbuiten en vanbinnen bewoonbaar. En zijn opstijgende rang in de graden bedroeg twintig, dat wil zeggen: het was gemakkelijk te bewonen door geesten die deze graad bereikt hadden; het was boven de graad van zuigelingen en druja's, en boven de sfeer van de hellen en knopen, behalve in gevallen van hevige paniek. Vanaf de eerste plaats van Hored waar Anuhasaj zichzelf had gekroond, hetgeen de oostelijke basis van de heuvel was, tot aan de plaats voor zijn hoofdstad, liet hij een weg aanleggen en noemde die Loo-hored, en dat was de enige openstaande weg naar de koninkrijken daaronder.

22. Zo geschiedde het dat Anuhasaj twee hoofdsteden bezat; en de eerste werd de Stad van de Hemelse Poort genoemd, dat wil zeggen: Anubi; en de ander werd de Plaats van de Eeuwige Rust genoemd, dat wil zeggen: Sanc-tu. Anuhasaj zei tegen Anubi: Luister, de Stad van de Hemelse Poort zal uw plaats zijn. En u zult de graad bepalen van al de zielen die de Plaats van Eeuwige Rust verlangen binnen te gaan. U zult hun rechter zijn. En wie ook niet voor mij is, zal er niet binnengaan, maar zal in de koninkrijken van hada geworpen worden. En degenen die voor mij zijn, zult u naar mij toesturen.

23. En u zult een heilige raad van honderdduizend leden hebben; en aan ondervragers zult u een miljoen hebben. En uw hoofdstad zal op één na aan iedere zijde bewaakt worden, met vuurpilaren, zodat niemand kan passeren dan via de Hemelse Poort. En aan wachters zult u er zeven miljoen hebben, verdeeld in zeven wachten, één voor elke dag. Aan boodschappers, tussen uw plaats en de mijne, zult u er tienduizend hebben; maar tussen u en de Goden en Godinnen van de lagere hemelen zult u er vijfhonderdduizend hebben. Maar naar uw eigen keuze zal het aantal es'enaurs, trompettisten en maarschalken zijn, en ook dat van uw bedienden.

24. En al de Goden en Godinnen die tot mij komen of boodschappers naar mijn heilige plaats sturen, moeten door uw stad komen, ja, door de Hemelse Poort zelf; en zij moeten volgens bepaalde rituelen en ceremoniën komen die ik hen geven zal. Kom dus en ontvang uw kroon.

25. Zo werd Anubi gekroond; en na hem werden de andere Goden en Godinnen gekroond; en Anuhasaj schonk elk zijn eigen koninkrijk, overeenkomstig het gebruik van de Ouden. En toen deze zaken volbracht waren, sprak hij weer tot hen: Kijk naar het voorbeeld dat ik u gesteld heb; zelfs voordat ik voor mijn eigen koninkrijk gezorgd heb, gaf ik ieder al de benodigde dingen. Het is daarom gepast en behoorlijk dat u werklieden en materialen aan mij en mijn plaats bijdraagt, opdat ik eveneens in grote glorie kan bouwen.

26. Want zoals ik verhoogd ben en mijn koninkrijk glorieus maakte, zo moet u glansrijk prediken tot uw inwoners over de plaats die hen te wachten staat. Zo verplichtte Anuhasaj de Goden en Godinnen aan zich, en zij stemden in met zijn handelingen en zeiden: Nee, wij zullen niet slechts in mannen en vrouwen bijdragen voor dit doel, maar we zullen voor de periode van twintig dagen met eigen handen werken om de hoofdstad te helpen bouwen, en wegen naar alle richtingen te openen.

HOOFDSTUK XII

Anuhasaj, de valse God, verklaart zich tegen Jehovih te zijn.

1. Anuhasaj vestigde de De'yus nooit zoals in het begin was beraamd, maar hij nam de naam De'yus voor zichzelf aan en werd onder die naam bekend in de hemelen. Toen hij Hored dus in zijn geheel gevestigd had, gaf hij een feest voor de Goden en Godinnen; en nadat het geëindigd was sprak hij hen toe, voorafgaand aan hun vertrek en hij zei:

2. De tijd van dienstdoen is nu voor u aangebroken, en ook voor mij, de Heer uw God. Wees dan verlangend naar deze dingen waar ik over spreek, opdat we in de eeuwigdurende tijden broeders mogen zijn, en dat er geen andere Goden behalve wijzelf zullen zijn, tot in eeuwigheid.

3. Kijk eens, ik heb het u in handen gegeven om uw eigen koninkrijken op uw manier te besturen; daarom kan ik niet langer zeggen: doet u dit, of doet u zus en zo, want mijn aangelegenheden behoren tot mijn eigen koninkrijk. Maar waarin ik wijsheid bezit, geef ik die graag, en de keus is aan u, of u mijn raad wilt opvolgen of iets anders wilt doen, want u bent van gelijke rang als ik. En, bovendien is mijn koninkrijk afhankelijk van u, en niet het uwe van dat van mij. Luister dus naar mijn woorden alsof ik slechts iemand in een raad van wijze Goden was:

4. Uw eerste arbeid zal zijn om Jehovih en Zijn heerschappijen op de aarde en in deze hemelen omver te werpen. En wanneer ook corporiërs (aardbewoners) Hem omhelzen en zichzelf Faithists in de Grote Geest noemen, of Faithists in Jehovih, of Faithists in Ormazd, of met welke andere naam die het Al Licht betekent dan ook, of Ongeziene, of Persoon van de Eeuwige Tegenwoordigheid, zult u hen vervolgen, en hen verdelgen van het aardoppervlak. Om dit te doen moet u van de orakels gebruikmaken, of de profeten en zieners, of de tovenaars, of door inspiratie; en u moet de koningen en koninginnen van de aarde ertoe aanzetten om hen te beoorlogen en hen niet te sparen, man, vrouw of kind.

5. En de geesten der doden die in uw koninkrijken belanden en Faithists zijn, breng hen voor Anubi en zijn scharen, en hij zal hen naar de gewesten van duisternis zenden, en tegen ze zeggen: Kijk, hier heb je je Jehovih! En Anubi zal wachten over hen plaatsen, en zij zullen niet weten waarheen te gaan, maar het uitschreeuwen in hun duisternis.

6. Waarop zij gezworen moeten worden tot dienstbaarheid in Hored aan de Heer uw God voor altijd, en slaven worden in uw koninkrijk.

7. En u moet zowel de stervelingen als de geesten leren dat Hored de allerhoogste hemel is, en dat het de plaats van de allerhoogste God is, De'yus zelf. Opdat zij daar kunnen komen, moet u dienstbaarheid van hen eisen in uw hemelen, al naar gelang u dit zult wensen.

8. In de ritens en ceremoniën, zowel in uw hemelen als op de aarde, moet u het veranderen afdwingen van woorden die de Grote Geest aanduiden voor woorden die de Heer God aanduiden, degene die de gestalte en de afmeting heeft van een man, en u moet als waarheid verklaren dat ik op mijn troon zit om de wereld te oordelen, want het behoort mij toe, en u bent één met mij.

9. En al de lofliederen moeten gewijzigd worden; en de gebeden en smekingen moeten uw God gelden, in plaats van Jehovih, of Ormazd of de Grote Geest. Want aan zowel stervelingen als engelen moet bekend worden gemaakt dat Hij mijn vijand is en mijn volk op de verkeerde weg leidt. En wat betreft de profeten en zieners op de aarde, die willen volharden met te prediken of te zingen voor de Grote Geest, moet u aansporen hen te martelen, te straffen en te doden.

10. En of ik nu De'yus ben, of God, of de Heer God, of de Geheel Volmaakte, mij alleen moeten zij aanbidden, tot in eeuwigheid. En mijn plaats, Hored, zal de heilige heuvel van God zijn, tot in eeuwigheid! En geen zal anders tot mij naderen dan door te kruipen op de buik; want ik zal mijn lichten zodanig verhogen dat niemand voor mijn aangezicht kan staan.

11. Toen de 'Heer God' zijn redevoering had geëindigd, antwoordden de andere Goden in liefde en aanbidding. Zo eindigde het feest en, overeenkomstig de ritens in andere hemelen, gingen de Goden en Godinnen aan de voet van de troon zitten, en De'yus kwam omlaag en nam hen bij de hand, één voor één, liet hen opstaan en zei: Sta op, O God, en ga uw gang in mijn naam, en wijsheid, en

macht. Zo vertrokken zij.

12. En wat de aarde betreft, een grote verwoesting en vervolging werd over de Zarathoestriërs en de Israëliëten gebracht, en zij werden bij honderdduizenden ter dood gebracht.

HOOFDSTUK XIII

1. Vlugge boodschappers die de hemelen doorkruisten en uit ververwijderde etherische werelden kwamen, op weg naar afgelegene bestemmingen, passeerden de gebieden van Hored; en de hoogverheven reizigers voelden de disharmonische complotten van satans Heer God en zijn scharen aan, die er op gericht waren de gelukkige wereld van de Grote Geest omver te werpen. En zo berichtten zij erover aan Cpenta-armij, door wiens velden de grote slang zich voortbewoog. En haar Allerhoogste Raad, één met de Schepper, trachtte de oorzaak en de behandeling van het lafhartige vergrijp te weten te komen.

2. Toen sprak Jehovih tot Zijn Dochter, de hoofdvrouw, en Hij zei: De Heer God werd naar behoren geëerd in Mijn naam en zwoer voor Mijn aangezicht dat hij trouw zou dienen, voor altijd naar zijn hoogste licht. Houdt u hem aan zijn doel en bindt hem aan de wereld die hij op zich heeft genomen om voor zijn eigen glorie te regeren. En zijn mede-Goden, de samenzweerders tegen Mij, die hen geschapen heeft, geeft u hen het volledige overwicht om Mijn vereerders te vernietigen. Laat hen de naam van hun God verheffen, en de sterfelijke koningen, en koninginnen van aas voorzien om zichzelf te verzadigen aan de vernietiging van Mijn uitverkorenen.

3. De aarde nadert haar grootste stoffelijke groei, en deze zelfaanmatigende Goden zullen monumenten bouwen door middel van hun sterfelijke afgezanten, in de grootste delen van de aarde. Tempels en piramiden en orakelpaleizen, die duizenden jaren zullen blijven staan als getuigenissen van de vermetelheid van Goden en verlossers. Om hem te eren heeft de Heer God gezworen om engelen en mensen tot smekende slaven te maken, in de hemel en op aarde.

4. Want Ik zal de stoffelijke tempels en piramiden die zij ten koste van Mijn uitverkorenen op de aarde zullen bouwen, in de komende tijden gebruiken als getuigenis van de onderdrukking in de hadan-hemelse koninkrijken van deze ego-Goden. Tot die tijd kan Ik de stervelingen niet onderrichten over de ijdelheid van de lagere hemelen, tenzij door de verlaten ruïnes van hun tot stof vervallende monumenten.

5. Want in Kosmon zullen de stervelingen weten dat, net als de aarde een plaats is geweest van dwaze offeranden aan personen die uit een vrouw waren geboren, Mijn hemelen in die tijd ook bedorven werden door een soortgelijke onderdrukking en wreedheid.

6. Laat hem die valselijk als Osiris werd gekroond, bouwen in het Osirische veld 10), en hem die als De'yus werd verkondigd bouwen in het hadan-veld 11), want de tijd zal komen dat deze getuigenissen vereist zullen worden in het totaal van hemel en aarde.

7. Want Ik zal hen tonen dat er zonder een Allerhoogste Persoon geen verrijzenis bestaat voor engelen of mensen. Daarom zullen zij, de tien miljard die door de Heer God zijn afgeslacht en gebonden, in Kosmon de ondergang van alle dingen zweren, behalve Mij.

8. Cpenta-armij stuurde vlugge boodschappers omlaag naar God in Craoshivi, in de lagere hemelen, met troostende woorden van Jehovih voor God en zijn scharen, voor wat betreft de grootse plannen waarop de Vader de bestemmingen van de werelden baseert. En God ontving hen en nu begreep hij

waarom, helaas, zijn Diva niet kwam, noch antwoordde op zijn verzoek, behalve door ontslag te nemen.

9. Maar God, de ware heerser van hemel en aarde, zag nu in hoe de voorspoed van de verwende hemel slechte mensen van zeer heilige Goden had gemaakt, evenals voorspoed op de aarde de mens de ogen doet sluiten voor zijn Schepper, zichzelf tot een egoïst makend, razend en tierend over Jehovih's tekortkomingen, volgens de menselijke opvattingen. En God herinnerde zich hoe hij gebeden had voor het voortduren van het licht in de hemel, hetgeen Jehovih hem schonk; en nu had hij er spijt van en zei:

10. O Jehovih, waarom heb ik niet gezegd: Uw wil geschiede, laat de duisternis komen! Had ik niet op de aarde gezien dat de nacht op de dag moest volgen, en de winter na de zomer; dat ik zo nodig moest bidden om eindeloos licht in een hemel waar Uw Zoons en Dochters nog maar baby's zijn in de tijden en loopbanen van werelden? Mijn eigen verstand had mij moeten tonen dat perioden van duisternis moeten volgen op tijden van licht in Uw lagere hemelen. Want dan waren deze half beproefde Heren en Goden gestopt om na te denken voordat zij zich op zo een krankzinnig plan zouden storten.

11. God riep de heilige raad in Craoshivi bijeen en vertelde hen de woorden van de Schepper, door Zijn hoogverheven Dochter. Vervolgens sprak de raad, allen die dit verkozen, en de dertig miljoen luisterden. En inmiddels kwamen er boodschappers binnen, direct van Hored, de zetel van de opstand, en ze brachten uitvoerig nieuws naar Craoshivi over de handelingen van de Heer God, alias De'yus, en zijn ego-Goden en Godinnen.

12. Toen alle bijzonderheden vermeld waren en de raad erover gesproken had, kwam het licht van Jehovih op God, en God zei:

13. Uit naam van onze Vader wil ik tot deze Goden en Heren spreken en hen bekendmaken met Jehovih's woorden. Ja, ik wil hen smeken om terug te keren zoals zij waren.

14. Toen werd God overweldigd door de verschrikkelijke tegenspoed van de hemelen die aan zijn hoede waren toevertrouwd, zoals in mindere mate de kapitein van een handelsschip, ver op zee, het ongeluk overkomt van gebroken masten, geheel onttakeld en een verdwenen roer; machteloos om te redden voelt hij de brandende schaamte voor zijn onbekwaamheid tegenover zijn zeelieden, zo moest God, in bijzijn van de hoogverheven hoofden van de etherische werelden, hulpeloos zijn uiteengevallen koninkrijken in ogeschouw nemen.

15. Met grote droefheid stuurde God bericht aan De'yus en zijn Goden, over Jehovih's waarschuwing; en hij smeekte hen om terug te keren, zoals een vader een eigenwijze zoon smeekt. Vlug vertrokken de boodschappers; en God, hoewel langdurig geschoold om zich te verzetten tegen beproevingen en spanningen, brandde van ongeduld tot zijn boodschappers zouden terugkeren, hopen dat zijn vriendelijke pleidooien het tij nog zouden kunnen keren.

16. Toen kwamen de boodschappers terug, met lege handen! Niet één van de dwalende Goden had zich verwaardigd hem te antwoorden. En God hilde, nauwelijks zijn boodschappers gelovend, dat zo'n grote belediging hem ten deel kon vallen, hij, die niets gedaan had waarover iemand zou kunnen klagen. Toen kwam Jehovih en sprak tot God: Huil niet, Mijn Zoon! Groot is de heerlijkheid van hem die zijn hoogste licht volgt van dag tot dag; en wat hij ook verliest, zal hij duizendvoudig terugwinnen. Zie, Ik zal u een liefde brengen waarvan u geen weet hebt: Denk eraan, zoals deze tijd over de aarde en haar hemelen ligt, evenzo stuur Ik een tijd als deze over al Mijn werelden.

HOOFDSTUK XIV

1. Na verloop van tijd kwam er bericht bij Ahura, in Vara-pishnaha, over de handelingen van de Heer God, nu De'yus genoemd, en over de opstand van de laagste hemelen, in één klap. En Ahura herinnerde zich zijn eigen tekortkomingen van duizenden jaren geleden, en de vreselijke slavernij die tenslotte over hem kwam. En hij kende De'yus, die honderden jaren lang een sub-God onder hem geweest was, met de naam Anuhasaj, die getracht had de linies te verbreken in de Arc van Speta, bij de opheffing van Ailkin.
2. En Ahura bad tot Jehovih, voor de heilige raad in Vara-pishanaha, om te weten te komen of hij iets moest zeggen of doen in de aangelegenheid, of helemaal niets. Jehovih antwoordde hem en zei:
3. Mijn Zoon, u bent niet langer een kind. Wendt u tot de Heer God of wendt u niet tot hem, naar het u gepast voorkomt in uw eigen ogen. Zie, Ik liet u dezelfde weg proberen, opdat u Mij en Mijn koninkrijken mocht begrijpen.
4. Daarop besloot Ahura bericht te zenden naar De'yus, namens zichzelf en op zijn eigen manier. Hier volgt dan hetgeen hij verstuurde, te weten:
5. Aan Anuhasaj, mijn vroegere sub-God, ik groet je in gerechtigheid en wijsheid. Indien je onervaren was, zou ik je met respect behandelen. Maar je weet dat je vals bent. En omdat je vals bent, zul je valsheid oogsten.
6. De dag zal komen waarop je Goden je in de steek zullen laten; want zodanig is de boom die je in je koninkrijken geplant hebt. Deze regel geldt op aarde en in al de hemelen. Kan hetgeen dat ongeboren is, zijn eigen geboorte tegenhouden? Of hetgeen dat nog niet met leven bezielde werd, de hand van de Schepper tegenhouden?
7. Zo is het ook met degene die zaait voor zichzelf; hij zal een oogst van egoïsten binnenhalen. En jouw Goden willen voor zichzelf zijn, en je maarschalken en al je scharen; elk roeit in een tegengestelde richting.
8. Deze dingen zullen niet plotseling over je komen; want je zult een machtig koninkrijk hebben, en grote eer en glorie zoals geen andere God voor jou in deze hemelen gehad heeft. En je mensen zullen naijverig zijn om je te dienen, er met al hun kracht naar strevend om elkaar in eerbiedwaardige gehoorzaamheid aan jou de loef af te steken. En je naam, ja, zelfs de namen De'yus en Heer God zullen een tijdlang op de aarde standhouden als de hoogste van alle namen die er ooit geweest zijn.
9. En toch zal de tijd komen dat jouw namen uitgeworpen zullen worden op de aarde en in de hemel. Zelfs de daden die je zult verrichten zullen als middelen dienen om je namen te doen verafschuwen.
10. Denk niet, O mijn Heer God, dat je rechtschapen zult handelen, en jezelf heilig zult houden. Kijk, ook ik was een opstandig God die een koninkrijk voor eigen glorie stichtte. En in de begintijd daarvan was ik heel vastberaden om in alle dingen rechtvaardigheid in praktijk te brengen.
11. Maar de omgeving overmande mij; want terwijl ik verbonden was met mijzelf, belaagden egoïstische beambten onder mij me bij elke gelegenheid en werd ik gedwongen om nieuwe plaatsen en nieuwe glories voor hen te bedenken of anders zouden zij door hun gemopper mijn velden met muiterij bezaaien. Ik stond machteloos in het grote koninkrijk dat ik had opgebouwd. U kent het

resultaat.

12. Denk je dat hoe groter je koninkrijk is, des te groter je macht zal zijn om je ondergang af te wenden? Mijn ervaring was het tegengestelde hiervan.

13. Ik vermaan je in wijsheid en rechtvaardigheid; ik weet dat je deze dingen niet aan het doen bent om de vruchten van de aarde op te heffen, maar voor je eigen verheerlijking en glorie. En ik zeg je, de tijd zal zeker komen dat jouw Goden dezelfde dingen tegen je zullen ondernemen. En in die tijd zullen de wijzen en geleerden en waarheidslievendenden van je wegvluchten, maar de druja's en de slaven zullen je niet verlaten; want je zult door hen omringd en in de hel geworpen worden.

14. Je zult ellende op miljoenen van je onderdanen stapelen, maar je zult niet aan de hand der gerechtigheid ontkomen: je zult ze stuk voor stuk terugbetalen. Je hebt je net in ondiep water geworpen; je eigen voeten zullen in de mazen ervan verstrikt raken.

15. Ook ik hunkerde naar een groot hemels koninkrijk; nu huil ik dag en nacht omdat ik het bezit. En ook jij zult de tijd van hete tranen ervaren, om af te komen van datgene waar je nu nog naar hunkert.

16. Maar toch, hoe zouden de dommen in de hemel anders worden verheven? Wie anders zal de zwervende geesten bijstaan die de aarde overdekken? En de boosaardige druja's? En de genotzuchtigen en stinkenden? Zal ik tegen je zeggen: Ga door, jij zelfaanmatigende Heer God, de Grote Geest heeft nog een appeltje met je te schillen!

17. Ja, Hij beantwoordt het streven van mensen en Goden vroeg of laat; op een manier waar zij niet aan denken onderbreekt Hij hen in een ommezwaai.

18. Jij bent als een man, begerig door een grote omvang, die de poriën van zijn huid afsluit; jij probeert de stroom van de hemelen die eeuwig van de aarde opstijgt, af te sluiten. En zoals de één stikt door een smerige stank en sterft, zo zal het gaan met jouw koninkrijk. De weg van het eeuwige licht is naar buiten gericht, voorwaarts, weg van de stoffelijke werelden; maar de weg van de duisternis leidt naar de aarde toe.

19. Zeg jij dat de geesten der doden niet van de aarde af zullen stijgen? En, in hun onwetendheid van de hogere hemelen, de gidsen van stervelingen zullen worden?

20. Jij hebt ver gereisd; en je stapte trots in het rond en zei: Het is genoeg; ik de Heer God, heb in de verafgelegen hemelen gereisd; blijven jullie maar thuis en werk eeuwig voor mij, opdat ik verheerlijkt zal worden!

21. Wil je zeggen: Ik, de Heer God, ik, De'yus, ben de enige Zoon van de Leegte! Zie, mijn koninkrijk ligt in een hoekje! Kom en aanbid mij, de Heer God, en u zult mij zien op mijn troon!

22. Of wil je zeggen: De onpersoonlijke ruimte, zinloosheid, bevruchtte zichzelf per ongeluk in de stoffelijke substantie, en werd tot mij, de Heer God, met de afmeting van een volwassen man, en vervolgens schiep ik al de scheppingen! Laat daarom mensen en engelen neervallen en de man, De'yus, die in Hored woont, aanbidden, een rimpeling in de laagste hemelen!

23. Ik wend geen liefde voor je voor, Anuhasaj, maar gerechtigheid voor hen die onder je staan. Want je zult de stervelingen misleiden, en zelfs engelen met geringe ervaring, door ze te laten geloven dat jij de Schepper zelf bent; maar je Goden kennen je voor wat je bent, en de Goden boven je weten het ook. Al je dagen zijn hoogstens maar tweeduizend zeventienhonderd jaar geweest! En de

tijd zal over je komen dat je door je eigen schuld gedwongen zult worden te beweren dat je de Schepper zelf was, wiens werelden miljarden jaren zijn voortgesnel! Wie kan zo'n grote valsheid als deze met zich meedragen! En door het niet te dragen zal het op jou en je mensen vallen, en wortel schieten en zich overal verspreiden totdat jouw plaats en de plaatsen van je Goden de fundamenten zijn van niets dan leugens.

24. Want in alle plaatsen, hoog en laag, geldt de regel dat, overeenkomstig het zaad dat gezaaid werd, hetzij goed of slecht, zo de oogst zal zijn. Geen enkel mens of God kan deze regel veranderen of hem naar rechts of links ombuigen.

25. Indien het Jehovih's besluit is dat iemand de naam van God, en Heer God, en De'yus op aarde en in de hemel tot een gruwel zal maken, kan het goed zijn dat je jezelf voor dat doel onder het juk hebt gebracht. Maar toch zou ik je zo niet willen zien, als ik het kon verhoeden.

26. Eens was je mijn sub-God en ik kan me jou goed herinneren; je was jong en veelbelovend. Mijn verstand zei mij: een sub-God om duizenden jaren trots op te zijn! Maar mijn oordeel was niet dat van Jehovih. Mijn liefde voor jou werd al vroeg in de kiem gesmoord. Want je sprak altijd over jezelf. Je maakte je nabuur-Goden ziek door altijd te vertellen van je ervaringen en voorspellingen over wat je zou gaan doen.

27. En toen Jehovih mij met mijn eigen kwaad omringde, kwelde jij me omdat ik jouw raad niet had opgevolgd. Nu herhaal ik tegenover jou dat ik niemand's raad kon opvolgen. En ook jij zult omringd worden, en niet in staat zijn om iemands raad op te volgen. Want zodanig is de slavernij van de godheid, behalve als we onszelf lossnijden en Jehovih tot de Eerste en Voornaamste maken, en onszelf tot Zijn dienaren. Want de God behoort niet alleen de grootste te zijn in zijn koninkrijk, maar de meest dienende dienaar van zijn mensen; voor altijd de verantwoordelijkheid afwerpend, en altijd zijn onderdanen aanmanend niet hem te verafgoden, maar Jehovih! Hen altijd tonend dat hun God niets meer is dan zichzelf zijn; dat zij op zichzelf moeten staan en geen slaven van hun God worden, maar onafhankelijke wezens vol manmoedigheid, die alleen op de Grote Geest vertrouwen.

28. Daardoor bindt de God zichzelf niet, noch zijn mensen, en geeft hij volledig de macht aan de liefde tot vrijheid in iedere ziel, maar met een tederheid en liefde die in harmonie is met Jehovih's handelingen.

29. Toen je bij me terugkwam nadat ik uit de hel verlost was, en mijn koninkrijken ophief naar Vara-pishanaha, beweerde je deze dingen te begrijpen en, inderdaad, van deze filosofie te houden. En je bad vurig tot Jehovih, met berouw over je vroegere handelwijzen, deelnemend aan de ritens en ceremoniën.

30. Vervolgens opende ik mijn hart voor je. Mijn grote liefde voor jou, toen ik je in het begin kende, keerde duizendvoudig tot mij terug. In vreugde of verdriet viel ik je om de hals, en ik loofde Jehovih omdat Hij mij zo'n aangename liefde gezonden had.

31. In elkaar's armen betuigden wij onze spijt, en we bezwoeren onze wederzijdse liefde voor eeuwig. Toen zagen we beiden duidelijk de weg van Jehovih, en Hij maakte ons sterk en wijs, vol vreugde.

32. En we gingen hand in hand aan het werk met de druja's, duister en hoogst smerig, hen dag en nacht onderwijzend, en het altijd maar herhalend aan hun domme verstand. En wanneer we beiden wel ontelbare keren uitgeput waren en vaart minderden, en ons voor een kort moment terugtrokken, rustten wij uit in elkaar's armen!

33. Dan redeneerden en filosofeerden we over de plannen en heerlijkheden van Jehovih's werken; en keken we hoopvol uit naar tekenen van vooruitgang bij onze pupillen. O, de glorie van die dagen! O, de rijkdom van jouw wijsheid en liefde voor mij in die tijd van duisternis! Gedurende honderd jaar zwoegden wij op die manier en ik werd gezegend, en mijn volk werd door jou gezegend, jij ster van onze liefde.

34. Toen we hen hadden opgeheven, mijn pupillen, vier miljard, en ze een eindje uit de duisternis waren opgetrokken, had onze ververwijderde Godin Atcheni iemand nodig die groot was zoals jij, om naar andere gewesten te reizen. En ik werd van je gescheiden. Mijn ziel was als in tweeën gedeeld.

35. Gedurende honderden jaren was je op reis en werd rijk in kennis; maar niet om terug te keren naar mij, naar mijn barstend hart! Wat kan ik er meer van zeggen? Jij bent op jouw plaats, en ik ben op de mijne; maar bij Jehovih is de Wijsheid, Liefde, Waarheid en Trouw, want deze zijn Zijn duurzame plaatsen.

HOOFDSTUK XV

1. De'yus gaf geen antwoord aan Ahura, de God van Vara-pishanaha, maar zond de boodschapper zonder een woord weg. En satan kwam wederom tot Deyus en zei: Stuur uw Goden bericht dat zij standvastig moeten zijn, want heden hebben Ahura en de God van Craoshivi hen in het nauw gedreven om terug te keren tot Jehovih's eredienst.

2. Desondanks was De'yus bang en dus vroeg hij aan satan wat voor hem het beste was om te doen. Satan zei: O Heer, mijn God, dit is het beste dat je doen kunt: in plaats van al de Divan-wetten die vernietigd zijn, moet je De'yus-wetten maken. Waarom zou je de voetsporen van de Ouden navolgen?

3. De Heer God zei: Ja, Ja! Ik wens niet gebonden te zijn aan de wetten van de Ouden, want ik wil mijn eigen wetten hebben, en dat zullen de wetten van de Heer God genoemd worden.

4. Satan (ego) zei: Dit zullen dan je woorden zijn, O Heer God, welke de wetten van De'yus zullen zijn, te weten:

5. Ik, de Heer God, heb zelfbehoud tot de eerste wet gemaakt.

6. U zult de Here uw God liefhebben met geheel uw ziel, uw hart en uw verstand.

7. Hem alleen zult u aanbidden, van nu af aan tot in eeuwigheid.

8. U zult niet Jehovih aanbidden; Hij is leegte; Hij is niets.

9. Noch zult u een afgod aanbidden, of iets dat zich op de aarde of in de hemelen van de aarde bevindt.

10. Al wie iets aanbidt behalve mij, de Heer God, zal ter dood gebracht worden.

11. Zie, ik ben een rechtvaardig en waarachtig God; ik ben een God van gramschap, mij is de wrake.

12. Mijn poort staat op de heuvel van Hored; mijn wachters zijn de cherubims en seraphims, met vlammeende zwaarden.
13. Al wie de arm tegen mij opheft, zal vernietigd worden; mijn wil te volbrengen is de zesde wet.
14. Wie ook het teken van de besnijdenis aan een mannelijk kind geeft, zal ter dood gebracht worden.
15. Geen mens zal kwaad berokkenen omwille van het kwaad; noch door geweld een man, vrouw of kind onderdrukken.
16. Al wie mij op de aarde verhoogt, hem zal ik verhogen in de hemel.
17. Al wie andere Goden omverwerpt, behalve de Heer God, die de De'yus is van hemel en aarde, hem zal ik verhogen in de hemel.
18. Het geschiedde nu dat deze geboden van de valse God op de aarde werden gevestigd. En de naam Dyaus overtrof alle andere Goden in Vind'yu en oostelijk Parsi'e; en de naam Te-in in Jaffeth (China), en de naam Here God in Arabin'ya (Egypte). En deze volkeren hadden nu een nieuw heilig boek gekregen. En toch stelden al deze namen slechts één engel voor: Anuhasaj, een voormalige sterveling.
19. Voorafgaand hieraan was aan de Faithists op de aarde geleerd geen verzet te bieden; het leiderschap te negeren; kwaad met goed te vergelden, en als broeders samen te wonen.
20. Maar nu, vanwege de geboden van Anuhasaj, alias De'yus, werden de Faithists op een dwaalweg geleid, werden ze strijders en streefden ernaar om koningen en heersers te worden.
21. Niettemin noemden vele van hen zich nog altijd met namen die de betekenis van Faithist hadden, maar ze veranderden hun geloof aan de Grote Geest in dat van een God met de gedaante en de figuur van een man, met eigenschappen als van een sterveling.
22. En de stervelingen in deze landen maakten afbeeldingen van cherubims en seraphims, die vlammeende zwaarden hadden; en afbeeldingen van Anubis die een weegschaal vasthield; dezelfde die tot op vandaag gemaakt wordt, en Gerechtigheid heet.
23. Behalve deze aardse besluiten vaardigde Anuhasaj, alias de Heer God, hemelse besluiten uit voor zijn eigen koninkrijk en de koninkrijken van zijn Goden. De voornaamste besluiten waren: dat, gedurende de eerste honderd jaar, alle engelen die van de aarde omhoog gebracht worden, in hun respectieve afdelingen terecht zullen komen, en als onderdanen aan mijn Goden moeten behoren, om door hen op hun eigen manier bestemd te worden.
24. Dat, na het honderdste jaar, mijn Goden één tiende van hun onderdanen met de hoogste graden aan mij zullen inleveren.
25. De'yus stelde tweehonderd wetten samen ten aanzien van de koninkrijken van zijn Goden, voor wat betreft hun grenzen en versiering, voorzien in groot praalvertoon en talloze aantallen herauten, stafdragers, musici, en oratoriumspelers (acteurs) en bovendien ontelbare bedienden en decorateurs, zodat het praalvertoon van grote luister kon zijn.
26. Toen hij dit bestuurssysteem voltooid had, zond hij een uitnodiging aan zijn Goden om nogmaals met hem te komen feestvieren, opdat zij zijn wetten konden bekrachtigen en in ontvangst

nemen.

27. En zo gebeurde het dat de wetten van De'yus bekrachtigd en aangenomen werden door de Goden; en zij gingen verheugd heen, terugkerend naar hun respectieve koninkrijken, waar zij onmiddellijk aan het werk gingen om zichzelf van hun glorie te voorzien.

HOOFDSTUK XVI

Hierin wordt de manier geopenbaard waarop de Goden ten uitvoer brachten hetgeen voordien verklaard werd.

1. Aldus werd het VERBOND van EGO's gevestigd; dat wil zeggen, de valse Heer God en zijn valse Goden hadden hun koninkrijken verenigd; toch had elke God heimelijk voor zichzelf gezworen, voor zijn eigen glorie.
2. Sinds het begin van de opstand totdat het verbond tot stand gebracht was, waren er vierenzestig dagen verlopen, en het aantal inwoners in deze hemelen bedroeg op dat tijdstip acht miljard, mannen, vrouwen en kinderen. En zij waren goed geordend, in verpleegtehuizen, ziekenhuizen, scholen, colleges en werkplaatsen, en in het bouwen van schepen, landmeten en wegenbouw en al de andere bezigheden die tot de lagere hemelen behoren, objectief en subjectief. Kort daarop werden er vier miljard naar Hored gestuurd, naar De'yus.
3. De'yus begon dadelijk met de voorgenomen werkzaamheden, en hij vaardigde een besluit uit waarin geboden werd dat alle otevens en andere vaartuigen die gebruikt werden voor het bovenste plateau Craoshivi, vernietigd moesten worden; alsmede de inbeslagname en vernietiging van vuurschepen of andere ruimtevaartuigen die vanuit de bovenste gebieden naar de lagere mochten komen. De'yus zei: mijn mensen zullen niet opstijgen naar andere hemelen. Ik heb de aarde en deze hemel voldoende gemaakt voor alle geluk en heerlijkheid. Al wie een vaartuig bouwt en zegt: ik wil opstijgen; of, indien hij dit niet zegt, maar mijn rechters ontdekken hem, hij zal in het hadan-gebied geworpen worden dat voor hem gereedgemaakt is. En als een man of een vrouw in mijn hemelen predikt en zegt: Er is een hogere hemel, dan zal die persoon in de hel worden geworpen, zoals mijn zoon oordeelt.
4. En ik, De'yus, gebied het wegsluiten van al de boeken in de bibliotheken van mijn hemelen, die op een of andere wijze over Jehovih of Ormazd onderwijzen, of over hemelse koninkrijken die boven de mijne of groter zijn. Want ik, de Heer God, zal slechts één koninkrijk hebben, en ik zal alle mensen erin optrekken om voor altijd bij mij te blijven.
5. En mijn Goden, en mijn maarschalken en generaals en kapiteins zullen hun heerscharen rondom de gebieden van Hored legeren en een mooie weg aanleggen, en al de verbindingen met de buitenkoninkrijken afsluiten. En zij zullen op de weg rond mijn hemelen een staand leger plaatsen, voldoende om mijn koninkrijk en de koninkrijken van mijn Goden voor altijd te bewaken. En geen mannelijke engel, noch een vrouwelijke engel, zal zich ooit buiten mijn weg begeven.
6. Deze dingen werden ten uitvoer gebracht, behalve wat betreft de bibliotheken. Maar er werden vierduizend otevens en andere opstijgende ruimteschepen vernietigd; en meer dan zevenhonderd van de plaatsen voor het vervaardigen van de schepen naar de buitenhemelen werden vernietigd. En zodoende werden er zevenhonderd miljoen mannen en vrouwen werkloos gemaakt! En veel van hen werden gedwongen om naar Hored te gaan, waar zij naar graad gesorteerd en aan het werk gezet werden, om de hoofdstad en het raadhuis en het paleis van de Heer God, de valse, te verfraaien.

Anderen werd ingeprent om in het staande leger te gaan en gedurende jaren dienst te doen.

7. Nadat de buitengrenzen van hada dus in alle opzichten beveiligd waren, wendde De'yus zich tot het binnengebied. Hij zei: nu zal ik de tekstboeken in mijn hemelse plaatsen wegbergen, als ze betrekking hebben op de hogere koninkrijken en op Jehovih; want van nu af aan is Hij mijn vijand en ik die van Hem. Op mijzelf heb ik het gezworen; de namen Jehovih en Ormazd zullen vernietigd worden in de hemel en op de aarde; en mijn naam, De'yus, de Heer God zelf, zal boven al het andere staan.

8. Zestig dagen lang doorkruisten de legers der vernietiging de laagste hemelen, hoog en laag, ver en nabij; en zij verborgen veel van de verslagen, boeken en kaarten, die betrekking hadden op het hogere atmosfeera en de etherische werelden daarachter; en na zestig dagen was het vernielingswerk in deze hemelen voltooid, en er was niets in zicht gelaten om de hogere hemelen of Jehovih, de Ormazd, aan te tonen of te onderwijzen.

9. De Heer God, de valse, zei: laat mijn naam en mijn plaats, Hored zelf, degenen die vernietigd zijn vervangen, want ik wil dat de naam De'yus regeert in de ene helft van de wereld, en de naam Heer God in de andere helft.

10. De inwoners van hemel en aarde moeten weten waar ik te vinden ben, en ze zullen mijn persoon aanschouwen, en getuige zijn van de sterkte van mijn handen. Ja, zij zullen mijn welbehagen en mijn onbehagen kennen, en mij in angst en beven dienen.

11. En de boeken in de scholen en colleges van deze hemelen werden zo samengesteld dat De'yus en de Heer God erin gewaardeerd werden als de Allerhoogste, Meest Heilige, Meest Gewijde.

12. Toen deze dingen tot dusver gegrondvest waren, gaf De'yus een groot feest, en hij haalde al de dappere strijders en vernietigers in zijn gezelschap die van zichzelf bewezen hadden dat ze groot waren in het ten uitvoer brengen van zijn bevelen. Intussen hadden de arbeiders en de leidinggevende officieren het paleis en de hoofdstad van de Heer God uitgebreid en verfraaid boven alles dat ooit in deze hemelen gezien was. Zodat de plaats ten tijde van het feest er al één van pracht en glorie was. En de orde en kalmte en discipline van de officieren en dienaren, meer dan een miljoen, die de leiding hadden over de voorbereiding en begeleiding van het feest, was zo groot dat de verzamelde Goden en opperbevelhebbers, gouverneurs, maarschalken en kapiteins gedurende lange tijd niets anders deden dan te applaudiseren en het uit te roepen van verbazing.

13. Behalve hen had De'yus gezorgd voor ontvangende scharen ten getale van vijftigduizend, en voor een half miljoen es'enaurs en trompettisten, en voor honderdduizend herauten; en laatstgenoemden kondigden de voorname bezoekers in aanwezigheid van De'yus aan, temidden van het applaus van de heilige raad, een eer die alles te boven ging dat één van hen ooit had meegemaakt.

14. De substantie voor het feest, die boven graad twintig was, hetgeen boven het dierlijke gebied lag, bestond bijgevolg uit plantaardig en vruchten es-pa 12) van de aarde, hetgeen voor deze speciale gelegenheid tevoren door getrainde schippers en werkers was aangevoerd. Maar er was geen es-pa van vlees of vis op de tafels aanwezig; maar een overvloed aan es-pa van wijn, en dit werd NECTAR (su-be) genoemd.

15. De wanden van de feestzaal waren met takjes van gekleurd vuur versierd, en van de vloer van de zaal stegen ontelbare fonteinen van reukwerk omhoog, hetgeen ook es-pa was, omhoog gebracht van de aarde, en in de fonteinen geperst door meer dan een miljoen dienaren die gedwongen

dienstdeden en afkomstig waren uit de gewesten van de schippers die voordien vernietigd waren.

16. Op het feest bij de Heer God en zijn Goden waren in totaal twaalfhonderd gasten; en het feest duurde een hele dag, en de Goden en gasten aten en dronken naar hartelust, en het waren er niet weinig die de bedwelming van de rijke nectar voelden.

17. Toen het feest afgelopen was, beduidde De'yus door middel van zijn maarschalken dat hij hen toe wilde spreken; en toen de rust hersteld was, zei hij: Geen grotere vreugde voor iemand dan anderen gelukkig te maken! Zie, omdat jullie mij hebben gediend, door mijn geboden te volbrengen, heb ik jullie gediend. Mijn feest is jullie feest geworden; mijn substantie heb ik jullie gegeven, opdat jullie je mochten verheugen in de glorie die ik uit jullie handen heb ontvangen.

18. Denk echter niet dat de Heer, uw God, deze handeling zo beëindigt: dat zal ik niet doen. Ik heb jullie hier ontboden opdat ik diegenen kan eren die eer verdienen te krijgen van mij, jullie God. Ook mijn Goden hebben grote glorie door de arbeid die jullie in mijn hemelen hebben verricht, want mijn hemelen zijn hun hemelen, en ook die van jullie. Omdat jullie de opstijging hebben vernietigd, het meest waardeloze en dwaze van de dingen, en de rommel in mijn hemelen hebben opgeruimd, hebben jullie tevens een plaats bereid voor eindeloze glorie voor jezelf.

19. Daarom en uit gerechtigheid voor jullie, heb ik dit moment bepaald om jullie allemaal te bevorderen, overeenkomstig jullie grote prestaties. Noch zullen jullie terugvallen op mijn bevordering en op je gemak rusten; want ik heb zowel een groter werk als grotere eer en glorie voor jullie.

20. Luister, ik heb over de aarde en haar gebieden beschikt; en jullie, mijn Goden, zullen haar aan mijn naam en macht onderwerpen. En jullie, die jezelf als zeer dapper getoond hebben in de hemel, zullen hun gekozen officieren zijn om in mijn naam naar de aarde omlaag te gaan, met miljoenen van mijn hemelse soldaten, om de wegen van de stervelingen naar mijn hand in te richten en vast te stellen. Zoals jullie de namen Jehovih en Ormazd in de hemel hebben uitgeworpen, evenzo zullen jullie hen uitwerpen op de aarde.

21. Denk eraan, ik ben een God van gramschap; ik heb de oorlog verklaard aan alle goddeloosheid op de aarde. Al wie de Grote Geest aanbidt onder de naam Jehovih of Ormazd, zal gedood worden, zowel mannen als vrouwen. Alleen de kleine kinderen moeten jullie sparen, en van hen moeten jullie slaven maken en eunuchs en al wat nuttig is voor mijn koninkrijken.

22. Of zij nu een afgodsbeeld van steen hebben, of van hout, of goud, of koper, zij moeten vernietigd worden. Ook zal het hen niet redden als ze een afgod van het Onzichtbare maken, want zoiets is nog meer beledigend in mijn ogen dan de anderen. Ook zal ik geen enkele Faithist in leven laten op het aardoppervlak.

23. Om dit te volbrengen zullen de Goden jullie uitkiezen die op mijn feest aanwezig zijn; volgens hun rang zullen zij kiezen; en wanneer jullie uitgekozen en ingedeeld zijn, zul je de ordeteken uit mijn hand ontvangen en je met mijn Goden begeven naar de plaats en dienst die zij wensen.

24. En wanneer jullie beneden op de aarde aangekomen zijn, zul je je in het bezit stellen van de orakels en de plaatsen van aanbidding en vandaar alle andere engelen, Goden, Heren en huisgeesten verdrijven. En wanneer de stervelingen komen om de geesten te raadplegen, zullen jullie hen op je eigen manier antwoorden ten einde mijn geboden uit te voeren.

25. En wanneer jullie profeten en zieners ontdekken die met het Onzichtbare werken, en geesten bij zich hebben die tot het koninkrijk Craoshivi behoren, dan moeten jullie zulke geesten verdrijven en

de profeet of ziener op je eigen manier in bezit nemen. Maar als jullie de Ormazdische engel niet daar vandaan kunnen verdrijven, dan moeten jullie naar de diepten der hel in hada gaan en duizend geesten van duisternis meebrengen, die onrein en zeer bekwaam in het kwellen zijn, en jullie moeten hen op die profeet werpen totdat hij krankzinnig is. Maar indien het voorkomt dat de profeet of ziener zodanig wordt beschermd dat de geesten der duisternis niet bij hem kunnen komen, dan moeten jullie boze geesten voor hem uit sturen naar de plaats die hij dikwijls bezoekt, en zij moeten die plaats besmetten met virus dat hem dodelijk zal vergiftigen.

26. Maar als een profeet van Jehovih berouw heeft en de Grote Geest verloochent, en De'yus of de Heer God aanneemt, dan moeten jullie alle kwaad verdrijven van hem en een wacht rond hem plaatsen, want hij zal mijn onderdaan zijn in de komende tijd.

27. En of je een aardse koning nu bereikt door middel van de orakels of door profeten en zieners, of door bezetenheid, dat doet er niet toe; maar je moet op de één of andere manier bij hem komen, hetzij hij ligt te slapen of wakker is, en je moet hem inspireren met de leerstellingen en de liefde van de Heer uw God. En hij zal een grote oorlog beginnen, en alle mensen vervolgen die De'yus niet belijden, of de Heer uw God; want hij zal als een instrument in jullie handen zijn om mijn wil te doen.

28. Toen De'yus zijn toespraak beëindigd had, maakten de Goden direct hun keuzen, en zo werden de generaals en kapiteins aan nieuwe plaatsen toebedeeld. En nu droegen de bedienden de tafels van het feest weg en de Goden, elk met hun kapiteins en generaals, kwamen tegenover De'yus te staan en formeerden zich in twaalf rijen; waarop De'yus de ordeteken uitreikte zoals tevoren beloofd was.

29. Vervolgens begaf De'yus zich naar de raadkamer en nam zijn zetel op de troon in. De gasten, en Goden, en raadsleden kwamen de zuidpoort binnen en gingen in het midden van de kamer staan; waarop de Heer God hen groette: Strijders van God, en zij sloten zich hierbij aan met het Teken Taurus, hetgeen betekent: Gerechtigheid afdwingen, want de afbeelding van een stier was één van de tekens boven de troon. (En dit werd het Edict van de Stier genoemd).

30. Hier volgen dan de namen van de Goden en Godinnen, met hun generaals en kapiteins die in de hemel gemachtigd waren om naar de aarde omlaag te gaan teneinde haar te onderwerpen voor de Heer God, de valse, dat wil zeggen:

31. De Goden waren: Anubi; Hikas, nu Te-in geheten; Wotchissij, nu Sudga geheten; Che-le-mung, nu Osiris geheten; Baäl, Ashtaroth, Foe-be, Hes-loo, He-loo, Orion, Hebe en Valish.

32. Hun generaals waren: Hoin, Oo-da, Jah, Knowteth, June, Pluton-ya, Loo-Chiang, Wahka, Posee-ya-don, Dosh-to, Eurga-roth, Neuf, Apollo-ya, Suts, Karusa, Myion, Hefa-yis-tie, Petoris, Ban, Ho-jou-ya, Mung-jo, Ura-na, Oke-ya-nos, Egipt, Hi-ram, T'ero-no, Ares, Yube, Feh-tus, Don, Dan, Ali-jah, Sol, Samern, Thu-wowtch, Hua-ya, Afro-dite, Han, Weel, Haing-le, Wang-le, Ar-ti-mis, Ga-song-ya, Lowtha, Pu, Tochin-woh-to-gow, Ben, Aaron, Nais-wiche, Gai-ya, Te-sin, Argo, Hadar, Atstsil, E-shong, Daridrat, Udan, Nadar, Bog-wi, She-ug-ga, Brihat, Zeman, Asrig, Oyeb, Chan-lwang, Sishi, Jegat, At-ye-na en Dyu.

33. Hun kapiteins waren: Penbu, Josh, Yam-yam, Holee-tsu, Yoth, Gamba, Said, Drat-ta, Yupe-set, Wag, Mar, Luth, Mak-ka, Chutz, Hi-rack-to, Vazenno, Hasuck, Truth, Maidyar, Pathemadyn, Kop, Cpenta-mainyus, Try-sti-ya, Peter, Houab, Vanaiti, Craosha, Visper, Seam, Plow-ya, Yact-ta-roth, Abua, Zaotha, Kacan-cat, Hovain, Myazd-Loo, Haur, Abel, Openista, Isaah, Vazista, Potonas, Kiro, Wiska-dore, Urvash, Ashesnoga, Cavo, Kalamala-hoodon, Lutz-rom, Wab, Daeri, Kus, Tsoo-mango en Le-Wiang.

34. Behalve hen waren er duizend officieren van lagere rang; en nu, toen zij bezegeld waren wat betreft rang, plaats en toewijzing, trokken zij zich terug; en De'yus gaf een dag van ontspanning opdat de Goden met hun officieren de keuzen konden maken uit de menigte, wat betreft hun eigen soldaten.

35. En in de tijd van één dag waren de legers samengesteld, twee miljard engelen, en zij vertrokken naar de aarde daarbeneden om de Faithists te vernietigen, en de namen Jehovih en Ormazd, en om De'yus te grondvesten, anders gezegd de Heer God, de valse.

HOOFDSTUK XVII

1. God, in Craoshivi, treurde over de hemel en de aarde. Hij sprak: Grote Jehovih, wat heb ik gefaald in Uw koninkrijk! Zie, U gaf de aarde en haar hemelen in mijn hoede, en nu zijn zij op het verkeerde pad geraakt!

2. Jehovih zei: Aanschouw het plan van Mijn bestuur, hetgeen is: niets tegen te gaan in de hemel of op de aarde; niets bij het hoofd te vatten en het met geweld om te draaien om de andere weg op te gaan.

3. Ofschoon Ik de macht ben die hen schiep, en de Eeuwig Tegenwoordige die hen voortbeweegt, gaf Ik het hen om Goden te worden, gelijk Mijzelf, met de vrijheid om hun eigen richting te zoeken.

4. Ik schiep vele bomen in Mijn hof, de grootste daarvan is de boom van het geluk. En Ik riep al het levende toe om te komen en te wonen in de schaduw van die boom, en deel te hebben aan zijn vruchten en geuren. Maar zij lopen voor de prikstok uit en kastijden zichzelf; en dan, helaas, beginnen zij Mij te verwensen en beschuldigen Mij van bekrompenheid in Mijn bestuur.

5. Ik beperkte hen een tijdlang in hun moeders schoot (d.w.z. de aarde - uitg.), hen tonend dat er een tijd is voor alle dingen. Maar zij lopen haastig vooruit en verlangen een spoedig geluk en wijsheid, zonder te stoppen om Mijn heerlijkheden aan de wegkant waar te nemen.

6. Ik zei tegen hen: Zoals Ik de vrijheid aan al Mijn mensen heb gegeven, zo zult u uw broeders en zusters niet in uw dienst dwingen. Maar de zelfaanmatigende Goden maken slaven van hun medemensen; zij leggen rondom wegen aan en stellen legers met soldaten op om Mijn nieuwgeborenen te verhinderen naar Mijn meest heerlijke koninkrijken te gaan.

7. Zij gaan omlaag naar de aarde en inspireren de koningen en koninginnen, en rijke mensen, om dezelfde dingen te doen. En zij paaien hun dienaren en zeggen tegen hen: Als jullie mij dienen, dan zal ik wat voor jullie terug doen. Zij denken er weinig aan dat hun dienaren zullen worden als doornen, en stenen, en ketenen, en speren die in de verre toekomst tegen hen gericht worden. Zij bouwen een gerechtigheid van henzelf en zeggen: Zoveel als mijn dienaren voor mij werken, zo zal ik hen vergelden. Maar Ik heb hen gezegd dat niemand een ander zal dienen dan uit liefde, hetgeen zijn enige beloning zal zijn.

8. De koning en de koningin van de aarde, en de rijke man sluiten hun ogen voor Mij, denkend dat Ik hen daardoor niet kan zien; zij vleien zichzelf ermee dat zij in de hemel de misstap aan hun dienaren zullen geven. Maar Ik zaaide een zaad van slavernij in Mijn hof, en Ik zei: Al wie een ander bindt, zal zelf gebonden worden. En zie, wanneer zij naar de hemel zijn opgestegen, vallen hun dienaren en soldaten op hen aan; hun herinnering is als een kwellende droom die niet van hen

wil wijken.

9. Niettemin, met deze grote voorbeelden voor hun ogen, zijn er steeds engelen in hada die er niet hun voordeel mee deden. Want zij zeggen tegen zichzelf: ik wil een groot koninkrijk in de hemel bouwen; ik wil de machtigste van de Goden worden; miljoenen engelen zullen mij dienen; ik zal de Grote Geest in Zijn verafgelegen hemelen buitensluiten; ik zal mijn plaats ommuren met een leger van soldaten, en met vuur en water.

10. Zoals een losbandige een argeloze jonge vrouw ontvoert om haar te misbruiken; en zij na verloop van tijd bijkomt uit de bezwijming om hem vervolgens te verwensen, zo besluipen de valse Goden de inwoners van Mijn plaatsen en voeren hen weg in de slavernij. Maar het licht van Mijn begrip woont in de zielen van Mijn kleinen; het wacht op de lentezon; en het zal opkomen en tot een machtige boom uitgroeien om deze Goden aan te klagen.

11. God informeerde over de oorlog.

12. Jehovih zei: Ik beantwoord alle dingen met het goede. Aan de goedhartigen geef Ik goede gedachten, verlangens en heilige waarnemingen. De verdorvenen van hart houd Ik Mijn heerlijkheden voor en de weldadigheid van de deugd en een vreedzaam begrip. Aan hen die liefdadigheid en goede werken voor anderen in praktijk brengen en niet voor zichzelf werken, schenk Ik de hoogste verrukking. Ofschoon zij door armoede en boosaardige vervolgingen geteisterd worden, zijn toch hun zielen als de wateren van een zacht stromende rivier. Temidden van hen die het kwaad beoefenen, en vernietiging, en oorlog, stuur Ik afgezanten van weldadigheid en genezing, met overvloedige woorden van medelijden.

13. Dit zijn Mijn pijlen, en speren, en strijdnetsen. O God: Medelijdende, vriendelijke woorden, en het voorbeeld van de tederheid. Vroeg of laat zullen zij triomferen over alle dingen in de hemel en op aarde.

14. Zie, deze oorlogen in hada en op de aarde zullen meer dan duizend jaar voortduren. En de inwoners zullen in duisternis verzinken, zelfs tot de laagste duisternis. Daarom moeten u en uw opvolgers niet overhaast te werk gaan, alsof de kwestie zich zou wijzigen met de wind. Maar u moet een nieuw leger van bevrijders organiseren voor Mijn Faithists, en het moet uit twee afdelingen bestaan, één voor de aarde en één voor hada. En uw leger zal tot taak hebben Mijn mensen te redden van hen die hen trachten te vernietigen. En wat betreft de geesten der doden die op aarde Faithists waren, zorgt u voor middelen van vervoer en breng hen naar uw nieuwe koninkrijk, hetgeen u At-ce-wan zult noemen, waar u moet voorzien in een sub-God, en officieren, en bedienden, honderden miljoenen.

15. En in At-ce-wan moet u de sub-God voorzien van al die plaatsen en verzorgingstehuizen, ziekenhuizen, werkplaatsen: scholen, colleges en andere tehuizen en plaatsen van onderricht als er nodig zijn in de koninkrijken van Mijn Heren in hada.

16. En wanneer u deze kwestie goed geregeld hebt, moet ge uw heilige raad toespreken; namens Mij moet u op deze manier tegen hen zeggen: Tweehonderdduizend heeft Jehovih er geroepen; door Hem en mij wordt geboden hen te zoeken: en zij moeten wijs en sterk en zonder vrees zijn. Want zij zullen engelpredikers zijn in Jehovih's naam, om naar Hored af te dalen, de plaats van De'yus, de valse Heer God, en naar de koninkrijken van zijn Goden; en hun werk zal eruit bestaan om de Vader en Zijn heerlijkheden in de etherische werelden te prediken en bekend te maken.

17. En Mijn predikers zullen niet één woord tegen de Heer God noch zijn Goden zeggen; maar

eerder op de andere manier: door de majesteit van Jehovih's liefde hen en hun officieren en onderdanen toegenege te zijn. Want hierdoor zullen Mijn predikers vreedzame woonplaatsen hebben in deze oorlogvoerende koninkrijken; en zo zal hun stem van groot gewicht zijn. Want de grootste wijsheid van een goed diplomaat is niet om te tegenstrijdig of te onstuimig te zijn, maar verzoenend.

18. Jehovih zei: En uw predikers zullen voortdurend in de laagste koninkrijken reizen, en Mijn eindeloze werelden onderwijzen en verklaren, en het zaad van aspiratie zaaien onder de wijzen en de onwetenden, en speciaal onder degenen die in slavernij verkeren.

19. En tot zo velen als er bekeerd worden en wensen op te stijgen naar Craoshivi, moet u zeggen: Gaan jullie naar de grens van je koninkrijk, waar de werkers van de Vader een schip gereed hebben om jullie naar Zijn koninkrijk te brengen. Maar uw predikers moeten niet met hen meegaan om geen achterdocht of haat op te wekken, maar doorgaan met te prediken en de slaven aan te sporen om naar de hogere en heiliger hemelen op te stijgen.

20. Vervolgens ging God van Craoshivi aan het werk om de geboden van Jehovih ten uitvoer te brengen. En zijn raad werkte met hem. At-ce-wan werd gevestigd en Yotse-hagah werd tot sub-God aangesteld, met een heilige raad van honderdduizend engelen, met duizend bedienden en vijftigduizend boodschappers. Hij werd voorzien van een hoofdstad en een troon, en van scheepsbouwers en woningbouwers, een miljoen engelen.

21. Daarna organiseerden God en de raad van Craoshivi al de legerscharen zoals het door Jehovih geboden was. En deze legers bestonden uit, welgeteld, zeventienhonderd miljoen tweehonderd achtduizend vijfhonderd zestig (1.700.208.560), elk van hen was boven graad vijftig, en sommigen zo hoog als negentig.

22. En het bleek zo te zijn dat deze werkzaamheden voltooid en klaar waren om in gebruik genomen te worden, twee dagen voordat De'yus en zijn scharen hun oorlog op de aarde begonnen. Maar de Faithist-engelen waren voornamelijk in hada en de gewesten daarboven verspreid. Zodat, terwijl De'yus' scharen van twee miljard naar de aarde afgedaald waren, er aan Faithist-engelen voor diezelfde plaats slechts vierhonderdduizend waren, behalve de ashars die in geregelde dienst waren.

HOOFDSTUK XVIII

Over de oorlogen van de Goden voor de heerschappij over de aarde en de laagste hemelen; en dit werden de duizendjarige oorlogen genoemd.

1. De'yus was geen treuzelaar, geen domme God. Hij had een ervaring van zevenentwintighonderd jaar en zijn ziel was vlug en sterk in machtige werken. Hij stormde er niet op los zonder eerst de weg uit te stippelen, heel weloverwogen en met grote wijsheid.

2. Allereerst verkende hij zijn terrein, door de bevolking tactvol naar zijn hand te zetten, net doend alsof hij bij volmacht Jehovih's geboden opvolgde, totdat zijn gestreelde Goden en officieren veilig onder zijn gezag en macht waren, en vervolgens stak hij stoutmoedig in zee: Ik, de Heer God, gebied!

3. De vermetelheid waarmee hij het oordeel van zijn vrienden overtrof, deed hen werkelijk geloven dat De'yus de eerste en grootste machtige God was. Diens wil te doen en eerbiedig zijn naam toe te juichen, was de meest zekere weg om lauweren te oogsten.

4. Om grote majesteit voor zichzelf te verkrijgen, en na gezworen te hebben de hele aarde te verwoesten teneinde de namen De'yus en Heer God te vestigen, riep hij zijn vijf voornaamste vrienden aan zijn zijde; de Goden: Heikas, valselijk Te-in genaamd; Wotchissij, valselijk Sudga genaamd; Che-le-mung, valselijk Osiris genaamd; Baäl, en Ashtaroth. En zo sprak hij hen in waardigheid toe:

5. Het is goed, mijn Goden, dat u toeziet op de strijd; maar laat uw generaals en bevelhebbers verdergaan en zich mengen in het bloedige werk. In uw koninkrijken dient u voortdurend uw luister op te wekken, en er bijtijden dapper op uit te trekken naar de aarde, zoals koningen en koninginnen en profeten die op het punt staan een overwinning te behalen of in de dood gestort te worden, om te laten zien hoe uw verheven tegenwoordigheid het getij van de oorlog keerde. Vervolgens rept u zich waardig terug naar uw tronen om uw officieren en inspirerende scharen het spel van de sterfelijke tragedie verder te laten spelen.

6. Toen sprak Osiris, de valse, en hij zei: Uw naam te verheffen, O De'yus, gij Heer God; en om de stervelingen te overtuigen dat u, van alle geschapen wezens, in Hored kan stand houden en door uw wil de overwinning beheerst voor al wie u toejuicht en uw naam prijst, wees voor mij de verbintenis van mijn plechtige eed, zodat ik op de aarde oorlogen zal verliezen of winnen gelijk zij u zullen eren en de Grote Geest verachten, of welke andere God of Heer dan ook.

7. Vervolgens zei Te-in, ook valselijk genaamd: Om de stervelingen duizend jaar lang in een voortdurende oorlog te houden, hen te leren dat oorlogen worden gewonnen of verloren overeenkomstig de luidste aanroep en lof tot u, O De'yus, zal ik onder uw dij zijn als een eed die van eeuwigheid tot eeuwigheid wordt hernieuwd.

8. De valse Sudga zei: Met al mijn bekwaamheden, om de armen en benen van de ongeborenen in bevalligheid te vormen, zullen mijn legioenen het duizend jaar lang instampen in de oren van de zwangere vrouwen, hen uw naam bezwerend, O De'yus; of, als zij weigeren, al hun nageslacht met gebocheldheid te vervloeken. En als deze moeders slapen, zullen mijn legioenen hun zielen in de droom opzoeken, en hen verrukking of kweuling geven, al naar gelang zij u, terwijl zij wakker zijn, toejuichen, mijn allermachtigste Heer God.

9. Baäl zei: De orakels van Jehovih te gronde te richten en te zorgen dat de profeten en zieners uw naam ontvangen en bekendmaken, O De'yus, gij Heer God van hemel en aarde, daarvoor heb ik reeds meer dan tienduizend eden gezworen.

10. Ashtaroth zei: Het werk van mijn legioenen zal eruit bestaan uw vijanden de dood toe te brengen, O De'yus. Hen, die de naam Jehovih aanheffen, of Ormazd, of Grote Geest, zullen mijn legioenen smerige geuren in hun neus brengen terwijl zij slapen. En naar uw vijanden, die mogelijk een veldslag tegen uw mensen winnen, zullen mijn legioenen besmettelijke microben van de rottende doden brengen; door de lucht zullen zij het virus vervoeren naar de adem van hen die niet buigen willen voor de naam Heer God!

11. De'yus antwoordde hen en zei: Zoals gesproken, zo zullen deze dingen geschieden; ik, de Heer uw God, beveel het. Stuur uw generaals en bevelhebbers uit zoals het besloten is; voor elk voldoende legers om deze, onze verheven besluiten duidelijk te maken. In drie grote legermachten moeten mijn legioenen verdeeld worden voor de aardse oorlogen; één voor Jaffeth, één voor Vind'yu en één voor Arabin'ya en de gebieden die in het westen en noorden liggen. Over deze laatste zult u, Osiris, het opperbevel voeren; en u, Baäl, en u, Ashtaroth, u beiden, zo verbonden in liefde en met één doel, zult de aardse leiders zijn volgens Osiris' wil. Zie, voor uw doeltreffend dienstbetoon heb ik u deze hoogverheven generaals en kapiteins gegeven: Jah, Pluton-ya, Apollo-

ya, Petoris, Hi-ram, T'cro-no, Egipt, Ares, Yube, Ali-jah, Afro-dite, Ar-ti-mis, Ben, Aa-ron, Argo, Atstsil, Nadar en Oyeb, en ook nog Petrus, Yact-ta-roth, Haur, Abel, Said, Josh en Wab, die de overwinnende geesten zullen zijn om beide zijden in de veldslagen te bespelen, en de halsstarrige stervelingen tot religieuze vijandschap aan te zetten, totdat beide kanten in de dood ondergaan, of tot er één voor mij en mijn Goden neerbuigt uit vrees en eerbied. En zij zullen hun namen dag en nacht in de sterfelijke oren zingen en hen leren in lof en eer te leven voor de Here uw God, de De'yus van hemel en aarde, en om zeer stoutmoedig te zijn bij het omverwerpen van Jehovih, de meest gehate van de Goden.

12. Aan u, Te-in, wordt ook een derde van zijn legioenen toevertrouwd, om af te rekenen met het land van de reuzen (China - uitg.), en hen op dezelfde manier aan te zetten tot grootheid of dood, eerbied en ontzag tonend aan mij en mijn koninkrijken. Hoogverheven zijn uw generaals: Wah-ka, Ho-jou-ya, Oke-ya-nos, Thu-wowtch, Haing-le, Tochin-wow-to-gow en Eurga-roth, en ook nog Yam-yam, Hi-rack-to, Kacan-cat, Isaah, Lutz-rom en Le-Wiang, en anderen van hoge graad en macht.

13. En aan u, O Sudga, heb ik gelijkelijk ook een derde van mijn legioenen gegeven om gedurende duizend jaar het spel van de oorlogen te spelen met de stervelingen. Net als Osiris en Te-in, om de stervelingen tot de oorlog te brengen en ze van de ene naar de andere kant te sturen, en ze zo in elkaar's bloedige armen en de dood te storten. Zodat ze inderdaad kunnen leren begrijpen dat ze slechts werktuigen en speelgoed zijn in de handen van engelen en Goden; dat ze gekneed worden als klei in de handen van de pottenbakker, tot ze het uitschreeuwen: genoeg! Ik zal mijn hoofd buigen voor God, die de Heer is van alles, de grote De'yus. Ja, meer nog, ik wil voor hem vechten en zelfs het bloed van mijn broeders drinken, als De'yus slechts mij en de mijnen begunstigt bij het doden van Faithists, de dwaze vereerders van Ormazd, de Onzichtbare en Uiteengejaagde Wind. Voor hem, in de gelijkenis van een man, met een hoofd en benen en armen in de afmeting van een man, zittend op een troon in Hored; voor hem, de grote Heer God, zal ik mij altijd eerbiedig neerbuigen.

14. En u, O Sudga, zult oorlogvoeren in Vind'yu, met de meest geleerde mensen van de aarde. Voor dat doel moet u deze, mijn hoogverheven generaals en kapiteins gebruiken: Asij, Gaeya, Naiswichi, Sa-men, Yube, Sol, Mung-jo Don, Hefa-yis-tie, Lowtha, Daridrat, Udan, Brihat, Bogir, Eshong, Weel, Vanaiti, Plowya, Vazista, Kiro, Cpenista, Visper, Cpenta-mainyus en Urvasta, en vele anderen, zeer vastberaden om de aarde te redden van de heerschappij van de ververwijderde Goden.

15. De'yus vervolgde: Ga heen, mijn Goden, en bouw uw tronen in majesteit; versier uw hoge plaatsen met grote pracht, zodat zelfs de heerlijkheid zal zijn als de tongen van een miljoen predikers die de welgekozen Goden van de hemelen verkondigen. En zodra de stervelingen met de oorlog beginnen, brengt u de geesten der doden in groepen bijeen, en laat in 's hemelsnaam niet toe dat ze in chaos verkeren, maar breng ze naar uw koninkrijken in langzaam varende schepen. En wanneer ze zijn ondergebracht, gebruik dan zorgvuldig uw geneesheren en verzorgers om ze bij zinnen te brengen voor hun nieuwe toestand; en wanneer ze ontwaken in de hemelen en de grote glorie van uw tronen en koninkrijken aanschouwen, moet u ze inwijden met plechtige ritens en ceremoniën om ze dienstbaarheid te laten zweren aan uzelf en aan mij, uw Heer God, om zulke overvloedige hemelen te beërven.

16. En zoals u degenen van de aarde uitplundert om hen mijn macht en die van u te laten kennen, zult u de nieuw aangekomenen in de hemel vervolgen om hen plechtig te laten zweren tegen Jehovih, de Grote Geest, de Ormazd, en tegen alle andere Goden; maar als zij halsstarrig weigeren, ofschoon zij in de hemel zijn, net als zij op de aarde deden, breng hen dan bij mijn zoon Anubi die hen verder zal ondervragen; maar indien zij nog steeds weigeren zal Anubi hen, door zijn sterke wacht en brandende fakkels naar de hel beneden laten sturen.

17. Ik, de Heer God, heb gesproken; mijn geboden zijn uitgegaan in de hemel en op aarde; al wie mij prijst en verheerlijkt, met eeuwige dienstbaarheid voor de verheffing en glorie van mijn koninkrijken, zal de eeuwige gelukzaligheid ingaan; maar al wie niet voor mij buigen wil, zal in de eeuwige kwellingen geworpen worden.

HOOFDSTUK XIX

Over de legerscharen van de valse Osiris.

1. Nu trokken de kapiteins, generaals en goed getrainde scharen van hada eropuit, de engelen van De'yus, gericht op de onafhankelijkheid van hemel en aarde van alle andere heersers behalve de Heer God, en om hem voor eeuwig te grondvesten. In de voorhoede van de drie machtige divisies bevond zich het leger van Osiris, driest voorttrekkend om de grote landen van de aarde, Arabin'ya, Parsi'e en Heleste te overdekken.
2. Vooraan, als een waanzinnige voortstormend, bevond zich Baäl, met naast hem zijn assistierend Godin Ashtaroth, gevolgd door haar eerste begeleiders en hoogverheven officieren. Sommige van hen ontrolden grote kaarten van aardse steden en beschaafde landen, waar de vreedzame vereerders van Jehovih woonden, honderdduizenden. En de lijsten met altaren en tempels voor de Grote Geest, waar dagelijks de rechtschapenen kwamen om hun verdiensten en producten neer te leggen als offerande, ten bate van de zwakken en hulpelozen. En de uitgestrekte velden, waar de zwoegers met veel zorg de tarwe en het vlas, de katoen en het koren uit tevoorschijn brachten, als gaven van de Grote Geest. En de kanalen met daarin de boten die de landbouwproducten, en het fruit, en de stoffen vervoerden, als ruilhandel tussen het ene district en het andere. En de heuvels en boomtempels van de I'hins, de heilige mensen, klein, blank en geel; de voorvaders en voormoeders van het grote I'huan ras, de halfbloeden tussen de bruine wroeters in de aarde en de I'hins.
3. Over deze landkaarten en tabellen en lijsten spraken de generaals en kapiteins terwijl zij afdaalden naar de wentelende aarde; zeer kundige plannen beramend om Jehovih's systeem omver te werpen, en De'yus, de God van Hored te vestigen.
4. Osiris zelf, teneinde een dusdanige waardigheid te tonen als het een groot God betaamt, bleef in zijn hemelse plaats die nu het hoofdkwartier was van de oorlogvoerenden. En zo rustte hij uit op zijn troon, met zijn tienduizenden boodschappers gereed om zijn oproepen te beantwoorden en zijn wil over te brengen naar de verst verwijderde delen van zijn machtige leger, en om hem nieuws terug te brengen over de gang van zaken. En tussen de tronen van Osiris en De'yus strekte zich nog een linie van boodschappers uit, duizend engelen, hoogverheven en vastberaden, en geschikt om door de eeuwig veranderende atmosferische gordels van hoge snelheid te reizen.
5. Naast Baäl, op de naar omlaag gerichte route naar de aarde, maar iets achter hem, en vrouwelijk, bevond zich Ashtaroth, met haar duizend begeleiders, allemaal uitgedost om hun hoge achting voor hun strijdende Godin te tonen. Door vaak en afwisselend met haar hand te wuiven, had haar deel van het leger geleerd haar wil te kennen, en zeer ijverig op haar bevelen te letten.
6. En nu, aan alle kanten en verder dan het oog kon zien, snelden de duizenden miljoenen voort, sommigen in boten, sommigen in schepen en otevens, en anderen in enkele groepen afdalend. Zoals men zich een aardse vlieger kan voorstellen die groot genoeg is om zijn bezitter hoog op de wind te dragen, zo, maar dan omgekeerd en met één hand vlogen er honderdduizenden naar de aarde met ballastvlaggen, de meest vermete engelen.

7. Naar de aarde gingen zij, alsof het om een pretje ging, vol grappen en luidkeels opscheppend, zwerend dat zij de aarde voor altijd zouden zuiveren van Jehovih's vereerders. Veel van hen, langdurig getraind in de scholen en colleges en werkplaatsen in de hemel, waren maar wat blij met een verandering van decor en werk, en aan allen was door hun meerderen beloofd dat zij nu hun eerste lessen zouden krijgen om Goden en Godinnen te worden. Duizenden van hun hoopten op de een of andere stoutmoedige daad, teneinde bevordering te verkrijgen.

8. Naar het oosten en westen, en noorden en zuiden spreidden Baäl en Ashtaroth hun legerscharen uit, uitgestrekt als de drie grote landen waren die zij hadden gezworen te onderwerpen aan de Heer God, die uit een vrouw geboren, de meest aanmatigende zoon was die de aarde tot nog toe had voortgebracht. Om op de aarde te landen, de tempels en altaren te overstromen met zo'n grote overvloed aan geesten dat het Jehovih's ashars in noodlottige verwarring zou drijven, en ze te overwinnen, was het onderwerp en plan. Om de eerste te worden in een dergelijk groots werk was de verleiding tot bevordering, hetgeen hen aan alle kanten deed streven met hun uiterste snelheid en kracht.

9. Dit had Jehovih voorzien, en dus sprak Hij tot God in Craoshivi, hem waarschuwend; hetgeen na behoorlijke waarneming van het gevaar door boodschappers werd bericht aan de leidinggevende engelen in de altaren en tempels van de eredienst. En zij, op hun beurt, verspreidden via de rab'bahs en de orakels de boodschap onder de stervelingen, hen waarschuwend voor het dreigende gevaar.

10. Aldus versterkten Jehovih's engelen zich, door het geloof van de stervelingen, en ze hielden vol en brachten hun geringe aantallen bijeen, wel wetend dat zij door Jehovih's wet zich niet gewapend mochten verzetten, maar alleen door woorden en het goede voorbeeld, hooggestemd door het geloof in de Vader over alles.

11. Van alle kanten kwamen de vernietigende scharen, de duizend miljoen, op hen neer; met eden en luid misbaar stormden ze naar de altaren en tempels; vlogen plotseling naar de heilige bogen; in honderdduizenden plaatsen schreeuwend:

12. Weg van deze boog! Weg van dit altaar! Weg uit deze tempel! Jullie overweldigers van Jehovih, ga weg! In de naam van de Heer onze God! Wij bevelen het!

13. Maar helaas voor hen, iedere boog, elk altaar en elke tempel voor Jehovih was onoverwinnelijk. Daar stonden Zijn engelen, zo sterk in het geloof, onbewogen en majesteitelijk, dat zelfs de aanvallende geesten stilhielden, van ontzag vervuld. En terwijl zij zo een ogenblik stonden, overwegend waar een dergelijk grote majesteit in zo'n gewone plaats vandaan kwam, gaven de Jehovihianen dit antwoord:

14. Voor niemand anders dan Jehovih buigen wij ons in aanbidding! Wiens eigen Zelf ertoe bijdroeg ons te maken tot wat we zijn. Zijn dienaren om goed te doen voor anderen met geheel onze wijsheid en kracht! In Hem staan wij om Zijn hulpelozen te beschermen met deugdzaame vrede en harmonieuze liefde. Waarom komt u dan met arrogantie, van onze beschermelingen eisend dat zij uw God dienen, die uit een vrouw geboren werd?

15. De Osiriërs zeiden: Vlucht, O pluimstrijkers! Jullie die zich in angst en beven neerbuigen voor Eén die vormloos is als de wind, en zonder Persoonlijkheid. Aarde en hemel zijn te lang geveleid door ververwijderde vreemde Goden, die hierheen kwamen om onderdanen te verkrijgen voor de glorie van hun koninkrijken, door dat meelijwekkende verhaal over een Eeuwige Tegenwoordigheid Over Alles, die niemand gezien noch gekend heeft. Ga weg! Geef ons deze aardse ankerplaatsen! Om tot een eenheid te bouwen, de aarde en de hemel, om onszelf door Goden te laten regeren die

we kennen en vereren!

16. De Jehovihianen zeiden: Is dit uw enige macht? Met dreigementen en bevelen? O, wat een onschadelijke woorden, als een bespotting van waarheidlievende Goden! Geen goede werken, noch beloften, behalve om het ego van aarde en hada te verheffen, en uw meesters te verheerlijken, die slechts als uzelf geboren zijn. Waarom stormt u er niet op los en voert ons weg, u die met duizend tegen één bent, en bewijst door uw daden de grote bron waaraan ge uw macht ontleent?

17. De Osiriërs zeiden: Om jullie een kans op vrijheid te geven, je te redden van het oordeel van de verlosser, Anubi, die je in de hel zal werpen, hoopten wij dat jullie bereid zouden zijn in vrede te vertrekken. Kijk eens, wij zullen dit altaar ommuren en de helpende ashars afsluiten van de stervelingen, en de plaats met druja's laten overstromen om hen tot volkomen krankzinnigheid te obsederen. Als jullie dus je beschermelingen liefhebben zoals jullie voorgeven, geef alles dan aan ons over, voor de glorie van De'yus, wiens zoon Osiris is, onze bevelvoerend God.

18. De Jehovihianen zeiden: Woorden, niets dan woorden! In het begin geen verklaring, en slechts uw bevel. Nu, waarachtig, een argument! En weldra zult u zich terugtrekken, misleid in hetgeen uw bevelvoerende Goden u verteld hebben wat het resultaat zou zijn. Wij vertelden u dat we niet hier vandaan zullen gaan, behalve met onze meerderen, Jehovih's Heren, terecht tot voorbeeld verheven.

19. De Osiriërs zeiden: Aanschouw daarom onze Heer God, die door Jehovih's hand met deze titel geëerd werd, die jullie behoorden te gehoorzamen volgens jullie eden.

20. De Jehovihianen zeiden: Tot op het moment dat de Heer God Jehovih opzij zette, waren wij de zijnen; maar toen hij voor zijn zelfverheerlijking zijn Schepper verloochende, maakte zijn valse positie ons vrij van zijn verplichtingen. Door hem nu te gehoorzamen zouden wij ons vals betonen voor Jehovih, en onszelf voor eeuwig verzwakken om de Nirvanische koninkrijken te bereiken.

21. Maar nu drongen de schreeuwende engelen op de achtergrond, de Osiriërs, zich dreigend naar voren en het tij steeg tot de hoogste top. In het oosten daagde de ochtendzon, een wonderbaarlijke hulp voor Jehovih's Zoons ten tijde van de strijd; en hun boodschappers brachten van de velden en buitenplaatsen vele ashars die de hele nacht gewaakt hadden bij de slapende stervelingen. De Osiriërs zagen hen komen; ze wisten dat de ommekeer, op de een of andere manier, nabij was! Maar door de driestheid van de Jehovihianen, één tegen duizend, bleven ze verbaasd toekijken totdat de stralen van de zon hun wapens doordrongen en ze in hun handen deed smelten.

22. Eerst één en toen een volgende, toen tientallen en honderden en duizenden van de Osiriërs gingen weg of keken in het rond, onthutst, als een troep oproerlingen die een aanval probeert te doen op een paar goed getrainde soldaten en, bang geworden, zich omkeert en zonder schade aan te richten vlucht. Zo behaalden Jehovih's Zoons en Dochters de zege in de eerste aanval, behalve in zeldzame gevallen, één op honderd, waar de Osiriërs triomfeerden en vaste voet kregen.

HOOFDSTUK XX

1. En over al de landen, in het oosten en westen, noorden en zuiden, van Arabin'ya en Parsi'e en Heleste stonden de uit het veld geslagen Osirische engelen in groepen van tienduizenden, onzichtbaar voor de stervelingen, en ze overwogen hoe ze het beste verder konden gaan met Jehovih en Zijn vereerders omver te werpen.

2. Inmiddels brachten de boodschappers en kaartenmakers het catastrofale nieuws bij Osiris, die op

zijn beurt het bericht omhoog stuurde naar De'yus, de zelfzuchtige Heer God, die nu, via Osiris, zijn meest geliefde God van macht, deze bevelen verzond:

3. Wanneer de nacht gevallen is en de stervelingen slapen, moeten mijn scharen de ashars overvallen, de beschermengelen, en hen verdrijven en elke man en vrouw en ieder kind in deze grote gebieden van de aarde in bezit nemen. Wat kunnen mij de altaren, tempels, orakels en bogen schelen? Maak u meester van de stervelingen voordat 's morgens de zon opgaat. Luister naar het gebod van De'yus, de Heer uw God, door middel van zijn hoogverheven zoon Osiris!

4. En de goed opgestelde boodschappers waren de hele dag in de weer om De'yus' bevelen aan de nabije en afgelegen delen van de aanvallende legers door te geven. En voor de zon onderging, kenden alle duizend miljoen hun werk en stonden aangetreden om bij het vallen van de duisternis op mars te gaan, en zich in razernij op de ashars van Jehovih te storten.

5. Maar de ware God, in Craoshivi, was door Jehovih's Stem gewaarschuwd over de loop der gebeurtenissen, en hij had zijn boodschappers spoorlags naar de aarde omlaag gestuurd om hen te waarschuwen voor de plannen van de vijand in die nacht, hetgeen zij ternauwernood volbrachten, want toen zij hun zeer uitputtend werk voltooid hadden, was de zon reeds onder de westelijke horizon gedaald.

6. En zo, in het middernachtelijk uur, begon aan alle kanten de verschrikkelijke aanval, en naar iedere beschermgeest kwamen de vijanden bij tientallen, en honderden, en duizenden, schreeuwend: Ga weg, jij Jehovihiaanse dwaas! De Heer onze God en zijn zoon, Osiris, gebieden het! Weg van je slapende sterfelijke pupil, of wij zullen je door de stem van God gebonden aan Anubi's voeten werpen, als voer voor de hel! Ga weg!

7. Elke Jehovihiaan antwoordde: Aan de Grote Jehovih heb ik gezworen! Ofschoon u mij bindt en in de hel werpt, zal ik mijzelf bevrijden door de hand van de Grote Geest en hier terugkomen om Zijn heilige naam te onderrichten. En om altijd mijn vreedzame missie te herhalen om deze erfgenaam van Jehovih te verheffen!

8. Opnieuw liepen de dreigende tegenstanders storm, en terwijl zij kwamen verbaasden zij zich erover dat één enkeling zo stoutmoedig standhield tegenover zo'n grote overmacht en niet meteen wegluchtte. En iedere ashar plaatste zijn hand op de slapende sterveling die in zijn hoede was, want hierdoor werd zijn kracht duizendvoudig vermenigvuldigd, en terwijl hij zijn andere hand ophief, sprak hij zo tegen de Allerhoogste: O Jehovih, omringt U deze, Uw slapende erfgenaam, met Uw Wijsheid en Kracht, zodat al wie het vergankelijke gedeelte aanraakt, zichzelf zal afsnijden van uw eeuwige koninkrijken!

9. En, bij deze woorden, viel er een kring van licht rondom de plaats, hetgeen verbijsterend was voor de aanvallers die, eenmaal gestopt, de weg openden voor hun eigen lafhartigheid die hen deed terugdeinzen, een zeer dapper strijder tegen zondige daden. Daarop volgde een woordenstrijd en discussie, tot opnieuw de ochtendzon opkwam over de nagenoeg ongevaarlijke aanval, en de Osiriërs onthutst en beschaamd liet staan.

10. Ofschoon niet in alle plaatsen, want in sommige gevallen wachtten zij niet op woorden maar stormden naar binnen en legden de handen op de stervelingen, zodat ze genoeg kracht kregen om knotsen, stenen, borden, stoelen en tafels door het huis te slingeren en de sterfelijke bewoners klaarwakker te maken. Zij, die deze dingen door de één of andere onzichtbare macht zagen rondvliegen, stonden vlug en angstig op. Sommigen haastten zich naar de rab'bahs, sommigen naar de orakels en tempels, om te informeren naar de onrust onder de heersende Goden.

11. En in die weinige plaatsen, waar de geestsoldaten van De'yus eenmaal houvast verkregen, klampten zij zich met duizenden vast en krakeelden zelfs over wie de grootste eer toekwam in het helse werk. En toch werd niet één van de ashars in al de landen gegrepen of weggevoerd.

12. En nu, op het moment dat de zon opkwam, snelden de boodschappers van de Heer God ijlings naar Osiris' koninkrijk, waar hij op zijn troon gezeten was en nieuws verwachtte over een geweldige overwinning. En toen zij hem verteld hadden over het erbarmelijke fiasco, behalve in een enkel geval, raasde en vloekte Osiris: Ik zweer, op mijn ziel, een eeuwige vervloeking, dat ik alle hellen in hada zal vullen met deze roekeloze ashars! Ja, al moet ik persoonlijk naar de aarde afdalen, en met Baäl en Ashtaroth van huis tot huis gaan over de hele wereld!

13. Osiris stuurde weer bericht aan De'yus, die een grote ervaring bezat en niet zo overijld was; een wijzere God en beter bekend met de getijden in de sterfelijke energie om Jehovih te dienen. Dus stuurde De'yus een bericht terug van deze strekking: de soldaten drie dagen rust te geven opdat de inspecteurs de grootte van het sterfelijk geloof konden bepalen, om zo de derde aanval een betere afloop te verschaffen. En hij besloot met deze woorden, te weten:

14. Vanwege de langdurige geestelijke vrede onder de stervelingen, moeten er velen tot een verstandelijk ongeloof in een Allerhoogste zijn vervallen. Door het rondkruipen in de aarde om het gesteente te meten, en de gewoonten van wormen en insecten te bestuderen, gedurende generaties, heeft hun zaad vele sceptici voortgebracht die niets geloven dat van geestelijke aard is, maar hun eigen oordeel hoog waarden. Bij hen, door gebrek aan geloof in Jehovih, zijn de ashars machteloos om mijn soldaten af te slaan. Wijs hen aan in iedere stad en in al de landelijke plaatsen, en val weer op ze aan in het middernachtelijk uur, en verdring de ashars van Jehovih.

15. Behalve hen moet u de onwetenden en bijgelovigen onder de stervelingen opzoeken die lui zijn en genotzuchtige verlangens hebben, want door hun gewoonten hebben de ashars weinig kracht in hun aanwezigheid. Noteer hen ook, en overval hen te middernacht en neem ze in bezit.

16. En begeef u onder de rijken, van wie de zoons en dochters in ijdelheid en genot worden grootgebracht; van wie de gedachten zelden opstijgen naar de hemel; want bij hen zijn de ashars ook te zwak om hen te beschermen, de meest voortreffelijke proefpersonen voor geesten die van speels vermaak houden. Noteer ook hen, en overval ze te middernacht en drijf de ashars er vandaan.

17. Verlaat voor het ogenblik de altaren en bogen en tempels en orakels, en al de sterkste, meest vurige Faithists. Behalve de weinigen die nog steeds het hoofd afplatten en traag van verstand zijn, die moet u ook in bezit nemen.

18. Zo bereidden Osiris, Baäl en Ashtaroth zich voor op de derde aanval op Jehovih's engelen en stervelingen. En hun miljoenen groepen werden in voortdurende oefening gehouden, gereed voor het werk. Het eerste vuur en de opwindende van het gebluf was al bij hen verdwenen, behalve bij enkelen, en het ernstige vooruitzicht op een langdurige oorlog staarde hen in het gelaat.

HOOFDSTUK XXI

1. De drie grote landen Arabin'ya, Parsi'e en Heleste, waarvan Parsi'e het machtigst was, waren bevolkt met ware reuzen; mannen en vrouwen die trots van houding waren, rood en koperkleurig; en met een overvloed aan lang zwart haar; hoog geplaatste neus en jukbeenderen; met vastberaden kaken en ogen die konden bekoren en gebiedend; meest volbloed I'huans, de halfbloeden uit de I'hins en de holengravers, de bruine mensen, traag en dom. De Parsi'ers waren een fier ras, zeer

bevallig geschapen door de God Apollo (de eerste - uitg.), wiens hoogverheven taak het was de rassen van de stervelingen tot edele gestalten om te vormen. In alle grote daden was Parsi'e het eerste van de hele wereld, en in geleerde mensen en in de vroegste oorlogen. Hier was het dat de grote Zarathoestra geboren werd en grootgebracht voor Jehovih's Stem en stoffelijke woorden. Hier werd de eerste grote Stad van de Zon, Oas, gebouwd, waarvan de koningen ernaar streefden de hele wereld te regeren; en grote rijkdommen onder de mensen werden hier voor het eerst door de Goden gedoogd.

2. Een strook land van Parsi'e lag tussen Jaffeth en Vind'yu in en het strekte zich uit tot de zee in het verre oosten; maar de grote landmassa lag naar het westen gericht en omvatte de Afeutische Bergen, nog altijd ruimschoots voorzien van leeuwen, tijgers en grote reptielen. Naar deze bergen kwamen de I'huan-jagers om leeuwen en tijgers te vangen die in de spelen moesten vechten, waar de mannen, vaak ongewapend, de arena ingingen en ze met hun blote handen bevochten, ze voor de juichende menigten deden stikken tot ze dood waren. Vanuit deze bergen voorzagen de jagers de eigen kuilen van de koningen en koninginnen van leeuwen, wier taak het was de dieven en andere gevangenen te verslinden, volgens de menselijke wet.

3. En dikwijls verbleven deze rondreizende jagers bij de heilige, kleine mensen in de wildernis, de I'hins, aan wie Jehovih geleerd had om zelfs de grote reptielen en wilde leeuwen en tijgers te betoveren om hun vrienden en vereerders te worden. En hieruit ontstond een volk, de Listiërs geheten, die, omdat ze voornamelijk in de wouden leefden, naakt liepen en aan wie de I'hins het geheim leerden van de betoverende en heilige macht van de hand. Zij vereerden Jehovih, erkenden geen mens of God als meester en daarom noemde de Grote Geest hen Herderkoningen, want zij heersten over kudde geiten die hen voorzagen van melk, boter en kaas, en wol voor bekleding van het kruis, de enige bedekking die zij droegen.

4. Deze Herderkoningen, de Listiërs, leefden in vrede, zwierven rond en maakten eenvoudige sieraden die zij vaak ruilden met de inwoners van de steden en de agrarische gebieden. Een kwart van de mensen in Parsi'e bestond uit Listiërs, die goed beschermd werden door Jehovih's engelen. En zij waren het die De'yus van plan was in bezit te nemen voor toekomstig gebruik in verschrikkelijke oorlogen, maar de andere driekwart woonde in de vruchtbare streken van Parsi'e, de landen die rijk waren door de opbrengst van overvloedige oogsten. De steden waren vol van spinnerijen, en werkplaatsen, en colleges, en gewone scholen die openstonden voor alle mensen om er te gaan leren; en altaren en tempels voor de eredienst, en orakelgebouwen die zonder vensters waren, zodat Jehovih's engelen in sar'gis konden komen om Zijn heilige leerstellingen te onderwijzen. Bovendien waren er tempels en observatoria voor het bestuderen van de sterren, die in kaart gebracht werden en namen kregen die tot op vandaag nog bestaan. En vervolgens waren er de Huizen van Wijsbegeerte, in al de steden, waar zeer geleerde mannen zich belastten met het onderzoek naar de aardse dingen, om het karakter en de eigenschappen daarvan te weten te komen. En of het nu een vis, of worm, of steen, of erts, of ijzer, of zilver, of goud, of koper betrof, zij hadden geleerd de waarde en aard ervan te doorzien. En hun huizen waren goed gevuld met uitgestorven dingen die niet langer voorkwamen op de aarde, en met vreemde gesteenten, en de huid en beenderen van dieren, ten gerieve van studenten en bezoekers. Zij waren het die De'yus door zijn legers in bezit wilde laten nemen, naar lichaam en ziel, voor zijn eigen glorie, wetend dat zij door hun onderzoekingen in zulke zaken gedurende vele generaties van Jehovih waren afgedwaald. Want zodanig is de regel die behoort bij alle kinderen die op de aarde verwekt worden. Indien de vader en moeder in ongeloof op het naar omlaag voerende pad zijn, zal het kind des te meer zo zijn; maar als ze de weg naar omhoog volgen tot glorie van een Allerhoogste, zal het kind heiliger en wijzer zijn dan de ouders.

5. In vroeger tijden hadden de Goden de Parsi'ers geïnspireerd om naar het westen te verhuizen en de landen van Heleste te bewonen, ook een land van reuzen, maar minder geneigd tot rituelen en

ceremoniën; en zij brachten drie talen met zich mee: het Panisch, van Jaffeth; het Vedisch, van Vind'yu, en het Parsisch; en omdat zij meestal dezelfde klanken bezigden, maar verschillend geschreven letters, ontstond daaruit een verwarde taal die Fonecisch werd genoemd, en de mensen die zij spraken werden Foneciërs genoemd, dat wil zeggen: wij willen dezelfde klanken gebruiken, maar behouden ons het recht voor om te kiezen welke geschreven tekens we gebruiken. Vandaar dat het Fonecisch de eerste en oudste van de door stervelingen gemaakte talen is; en dit werd in de hemel de periode genoemd van de vrijmaking der stervelingen van de dictatuur der engelen voor wat betreft de geschreven tekens en karakters en woorden. Jehovih had gezegd: In dat opzicht is de mens op aarde voldoende vooruitgegaan om op zichzelf te staan; en zo was het, want sinds die tijd tot op heden heeft noch Jehovih noch Zijn engelen enige nieuwe taal of geschreven tekens aan de stervelingen gegeven. En alle talen die vanaf die tijd zijn ontstaan, zijn slechts combinaties en vertakkingen, en vermengingen en misvormingen van hetgeen destijds op de aarde bestond.

6. De Helestiërs waren rijk aan landbouw en aan kudde vee en geiten, zowel wolgeiten als haargeiten, want het gebeurde in dit land dat de engelen voor het eerst de mens leerden hoe de geiten te fokken voor het haar of voor de wol, al naar hij dit wenste. En deze mensen waren ook voornamelijk vereerders van Jehovih, en ze bezaten vele altaren en tempels; ze woonden in vrede en hielden van rechtvaardigheid.

7. Arabin'ya had vier soorten mensen in haar gebieden: de I'huans, de Listiërs, de I'hins en de bruine holengravers, met lange neuzen en vooruitstekende monden, zeer sterk, want met hun handen konden zij het been van een paard breken. De bruine mensen, ofschoon ze ongevaarlijk waren, liepen naakt en leefden voornamelijk van vis en wormen en insecten en wortelen; en zij bewoonden de streken van de grote rivier, Tua (de Nijl - uitg.). Om deze mensen te onderwerpen en te vernietigen stelde Osiris zijn grote engelgeneraal Egipt aan, een dienaar van De'yus. Egipt noemde het gebied waarover hij was aangesteld naar zichzelf, Egipt, hetzelfde dat tot op vandaag onjuist Egypte wordt genoemd.

8. In de tijd van Abraham werd dit land Zuid-Arabin'ya genoemd; maar toen in de jaren daarna de grote geleerden de verslagen in de bibliotheken van de koningen opborgden, werden de namen van later datum gebruikt, geschreven in de Fonecische taal en niet in de Egyptische, hetgeen de taal van de ongeletterden was.

9. Maar het grootste deel van alle mensen in Arabin'ya bestond uit I'huans, die wat betreft kleur en afmeting en gestalte gelijk waren aan de Parsiërs, en ook zij waren de nakomelingen van de I'hins en de bruine holengravers, de hoodas, van wie zij de stoffelijke grootheid erfden, zoals zij van de I'hins de heiligheid van geest erfden. Maar de plathoofden waren merendeels uit Arabin'ya verdwenen.

10. En hier lagen duizenden steden, groot en klein, net als in Parsi'e en Heleste, en zij bezaten colleges en huizen van wijsbegeerte, net als Parsi'e, en bovendien duizenden openbare bibliotheken die de boeken vrijelijk aan de armen verstrekten, die daar kwamen om in de wetenschappen onderricht te worden, en in de kunst van het schilderen en graveren en beeldhouwen, en in sterrenkunde en wiskunde en scheikunde, en mineralen, en proefnemingen, en in de regels voor het bedenken van chemische samenstellingen. Maar de Listiërs waren de enige mensen die zich bezighielden met betoveren en de geheimen van het slangen bezweren en temmen van dieren door de kracht van de hand, en door eigenaardige geuren die in het geheim bereid werden. En de Listiërs handhaafden de vijfde rite in de verrijzenis, waarbij de ziel van de dode op de vijfde dag na het sterven in een stoffelijke gelijkenis verscheen aan zijn levende mensen en hen liefdevol raad gaf, waarna hij in hun brandende wierook opsteeg om naar Jehovih te gaan!

11. Zodanig waren dus de mensen tegen wie De'yus, de Here God genaamd, zijn duizenden

miljoenen had ingezet, om hen te onderwerpen voor zijn eigen glorie. En zo geschiedde het dat Jehovih in Craoshivi sprak, en zei: De tijd zal komen dat de engelen en stervelingen werkelijk zullen weten dat de Here God een valse God is, en een snoeverige overweldiger. Want Ik zal één ras van I'huans op de aarde overlaten, in Guatama (de Noord-Amerikaanse Indianen - uitg.), zelfs tot aan het tijdperk van Kosmon. En de mensen en engelen zullen zien en begrijpen dat de mens uit zichzelf nooit een God bedenkt die de gestalte van een man bezit en uit een vrouw geboren wordt. En dat alleen door de inspiratie van Mijn vijanden, die voor hun eigen glorie koninkrijken in hada bouwden, een volk ooit van Mijn adeldom vervallen is tot het aanbidden van een God in de gelijkenis van een man.

HOOFDSTUK XXII

1. En nu volgde de derde aanval van de legioenen van Osiris, die tot een roekeloze waanzin werden aangezet door de heftige toespraken van hun generaals en kapiteins. En iedere sterveling was aangewezen, en zijn graad van geloof in de Grote Geest bekend, zodat de vernietigers precies wisten waar ze met goed gevolg konden toeslaan.

2. Te middernacht kwamen de Osiriërs weer, aanstormend, en door de kracht van hun aantallen legden zij de hand op vele stervelingen, miljoenen! Ze hielden vast, en verwoed slingerden zij de voorwerpen door de slaapvertrekken om hun sterfelijke slachtoffers uit hun slaap te wekken, die, wakker geworden en geen oorzaak ziend voor de rondtollende stoelen en tafels en de vreselijke geluiden en slagen in elke hoek van hun huis, geschrokken opsprongen en niet wisten wat te doen. Op vele plaatsen spraken de engelen van De'yus hoorbaar in het donker en ze zeiden: er is slechts één God, de Heer uw God zelf, de grote De'yus, op de troon van Hored. Buig u eerbiedig voor hem neer, of vernietiging en dood zullen uw lot zijn!

3. De Osirische engelen, die zich kwaadaardig verlustigden in hun grote succes, vulden nu ieder huis waarin zij zich hadden vastgeklampt, en ze maakten al die plaatsen tot hoofdkwartier van hun kapiteins en generaals en de duizenden en tienduizenden engeldienaren, die trots en grootsprakig waren, en bijzonder vrolijk door het geklop en de afschuwelijke geluiden rond de muren van de huizen.

4. In veel plaatsen werden de ashars, de beschermengelen, overweldigd en verdrongen; want vanwege het kleine geloof en de geringe spiritualiteit bij de gevangen stervelingen, was hun kracht zwak en verstrooid.

5. Maar niet in alle gevallen hadden de Osiriërs gezegevierd, want ze werden in honderdduizenden gezinnen overwonnen of beschaamd gemaakt totdat de zon opkwam, die hen verdreef en de zege aan de Jehovihianen liet. Maar de glorie was genoeg voor Osiris en zijn legioenen, vanwaar met spoed boodschappers naar De'yus werden gestuurd, met zeer overdreven verhalen omtrent de overwinningen.

6. In Parsi'e vielen deze nacht één miljoen tweehonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen in de klauwen van de scharen van De'yus, de valse Here God. In Arabin'ya bedroeg het aantal gevallen slachtoffers twee miljoen; en in Heleste anderhalf miljoen! Maar de gevangen stervelingen hadden zich nog niet gerealiseerd wat er gebeurd was; zij wisten alleen van het razende lawaai, en de vliegende voorwerpen die hen de hele nacht stoor- den. Velen repten zich naar de orakels en altaren om de oorzaak te leren kennen, en aan de weet te komen of de engelen van de hemel in oorlog waren; of de Goden waren gekomen om, zoals in de oude legenden verteld werd, de stervelingen te kwellen. De geleerden erkenden niet dat engelen de oorzaak waren, maar zochten naar gekraak in

het hout, of verborgen personen, of katten, of honden. Dat wond hun ongelovige zielen zo op dat zij aan iedereen elk speciaal wonder bekendmaakten, honderdmaal groter voorgesteld.

7. De onwetenden geloofden in de engelen die zo opeens bij hen kwamen; en ze cultiveerden hun komst, en luisterden naar hun woorden, om Jehovih af te schaffen en De'yus te aanvaarden; of anders zouden hun zielen na de dood door Anubi gewogen worden en, door gebrek aan geloof in de Heer God in plaats van Jehovih, in de eeuwige hel geworpen worden.

8. En zulke stervelingen, willige werktuigen om de raad van de geesten op te volgen in plaats van Jehovih's licht in hun eigen ziel, werden door de Anubische ceremoniën geleid 13), maar die waren misvormd door vervangende woorden om De'yus te verheerlijken, en Osiris, zijn zogenaamde zoon.

9. Maar de wijsgeren zochten dieper om te ontdekken of de ziel naar waarheid onsterfelijk was; en of het werkelijk waar was dat de zielen van de doden terugkwamen en zich niet stoorden aan de wetten van de natuur, zoals zij de gewone dingen rondom hen noemden. Wat was dan de kern van de geschapen werelden, en het allerlaatste einde, de allerhoogste plaats voor de mens?

10. Dit werd door de Osirische engelen beantwoord, en ze verklaarden dat de eerste hemelse plaats hada was, waarin zich vele hellen bevonden; en dat de allerhoogste hemel Hored was, waar de Heer God in grote heerlijkheid op zijn troon zat. En rond hem bevonden zich duizenden miljoenen engelen die de eeuwige vrede verkregen hadden en niets meer hoefden te doen dan voor eeuwig te buigen en lofliederen te zingen voor hun God!

HOOFDSTUK XXIII

1. Er gingen niet zoveel dagen meer voorbij tot Osiris zijn legioenen bijeenriep en hen een vierdaagse recreatie en een groot hemels feest schonk. En nadat het feest voorbij was, sprak hij vanaf zijn voorlopige troon op de Berg Agho'aden, dat wil zeggen een plaats in het uitspannel over de aardse bergen van Aghogan, in Parsi'e, hen gelukwensend en hij zei:

2. Ik spreek in het licht en de macht over leven en dood! Gegroet, in de naam van De'yus, de hoogste der Goden! In zijn liefde, om u allen te verheerlijken voor uw grote zege, werd dit feest toebereid, en mijn stem verheven in uw lof.

3. Allereerst u, Baäl, wijs en machtig onder de Goden, voor uw grote energie en glorieus succes, schenk ik het Teken van de Heilige Vogel, Iboi 14), om eeuwig het uwe te blijven. En vervolgens u, Ashtaroth, de Godin die nooit moe wordt of zonder krijgslist is, voor uw glorieus succes verleen ik u de fete, de cirkel en het ware kruis, om voor eeuwig het uwe te blijven.

4. Aan u, Hermes, de meest onversaagde van de generaals, tweede in rang tot Heer, voor uw overwinningen schenk ik de Inqua 15). Aan u Apollo-ya (Apollo - uitg.), vermaak ik een pijl en boog, want u zult de banden van het geloof aan de besnijdenis verbreken, en de stervelingen verleiden dat zij zonder een wet trouwen, maar volgens de ingeving van het hart. Want zoals de Faithists door hun teken gebonden worden om niet buiten hun eigen volk te trouwen, zo zult u het tegenovergestelde onderwijzen; want door de rassen der mensen te kruisen zullen zij afgebroken worden van Jehovih.

5. Aan u, Posee-ya-don (Neptunus - uitg.), schenk ik een scheepsmodel, want u zult de heerschappij krijgen over de zeevarende lieden in al deze gebieden van de wereld. Aan u, He-fa-yis-tie (Vulcanus - uitg.), schenk ik een smeltoven en tang, want uw heerschappij zal zijn over de bewerkers van de

metalen en de oorlogswapenen.

6. Aan u, Pluton-ia (Pluto - uitg.), schenk ik een brandende toorts, want u zult over de stervelingen heersen voor de vernietiging van steden en huizen, van elk die zich niet wil buigen voor De'yus als de hoogste God. Aan u, Ura-na, koningin van de es-enaurs, de sterren van mijn legerscharen, schenk ik een pen en notenbalk, want u zult de heerschappij hebben over de liederen van de aarde, om de stervelingen te inspireren lofliederen te zingen voor de Heer onze God.

7. Op deze manier werkte Osiris de lijst af, medailles en tekenen, symbolen en emblemen schenkend aan de generaals en de kapiteins, en vele van de soldaten verheffend voor de gedurfde daden die zij verricht hadden, en voor de overwinningen. En vervolgens wees Osiris aan de generaals en kapiteins tienduizenden speciaal aangepaste geesten toe voor hun respectieve werkzaamheden; en hij stelde Baäl en Ashtaroth als hoofden over hen aan. Daarna organiseerde Osiris een nieuwe engeldivisie, een legermacht van honderd miljoen, verdeeld in honderd afdelingen, en hij noemde dit leger See-loo-gan, hetgeen betekent: geesten die in stelselmatige orde rondreizen onder de stervelingen om te onderzoeken hoe ze het beste benut kunnen worden voor de glorie van de hemelse koninkrijken; en ze in bezit te nemen of ze over te geven om geobsedeerd te worden, al naar het nuttig geacht kan worden.

8. Op Pluton-ia's verzoek deed Osiris zijn keuze voor hem, en verklaarde toen verder: Voor u, alle voorrecht in uw werkwijze. Indien u vuur niet zo geschikt vindt om een stad te verwoesten, ofschoon zelfs duizenden stervelingen op hetzelfde moment worden aangezet om haar in brand te steken, dan moet ge uw geesten virus laten brengen om de stervelingen te besmetten tot de dood erop volgt; of de stad verzadigen met epidemische lucht, goed vergiftigd om de stervelingen koorts te laten krijgen zodat zij zullen sterven. Want in elk geval, hetzij Baäl of Ashtaroth, of iemand van uw hoofdofficieren tegen u zegt: Vernietigt u deze stad, of die stad, of deze familie, of die familie, of deze man of die man, dan moet u die man of plaats overvallen zoals bevolen wordt, en het volbrengen.

9. En nu, met de voorgeschreven ceremoniën en met uitstekende muziek, werd de vergadering geboden om terug naar de aarde te gaan en het werk te hervatten. En Osiris' boodschappers brachten het nieuws bij De'yus, behoorlijk overdreven, en de trouw van Osiris hoog ophemelend.

10. Vanaf die tijd werden er geen magistrale aanvallen meer gedaan door de Osiriërs, maar zij maakten zich de goed aangepaste momenten ten nutte door de stervelingen een overvloed van engelmanifestaties te geven; en dit lokaas werd gretig door de stervelingen aangepakt. En zij werden voor het grootste deel gemakkelijk overgehaald om de raad van de engelen op te volgen, en dus gingen zij aan het werk om tempels te bouwen, en ze richtten orakels op van zichzelf; wisten de leerstellingen van de Grote Geest uit. en vervingen die door de woorden: de Here God, en De'yus, en Anubi, zijn heilige Zoon en Verlosser en Rechter der wereld; en Osiris, Gods bevelvoerend Heer van de aarde. En de stervelingen trokken door alle gewesten en predikten en verklaarden de omgang met de geesten, en ze vestigden de Anubische ritens en ceremoniën, maar gebruikten nooit de namen: Grote Geest of Jehovih, behalve om te spotten en te vloeken. De ritens leerden deugdzaamheid en liefde en waarheid en het verwerven van kennis; ze leerden geen vrede, maar oorlog, hetgeen voor rechtvaardig werd gehouden indien dit geschiedde voor de glorie van de Heer, of voor de Here God, of voor de Zoon, de Verlosser, Anubi, wiens teken een weegschaal was en die soms Rechter werd genoemd, en Wachter van de Poort die toegang gaf tot de opperste hemel, Hored.

11. Daardoor geschiedde het dat de sterfelijke aanhangers van Osiris de Faithists gingen beoorlogen en hun de bezittingen afnamen. En in zoverre de Faithists, door hun beloften aan Jehovih, zich niet durfden verzetten met dodelijke wapens, maar slechts door muren rond hun steden, en door listen,

en door weg te lopen, behaalden de Osiriërs in de meeste gevallen gemakkelijke overwinningen.

12. Binnen tien jaar begonnen de Osiriërs grote steden te bouwen, op de manier van de Ouden; en hun buit binnen te halen die zij de Faithists hadden afgenomen.

13. En Osiris, Baäl en Ashtaroth kozen door middel van hun engelscharen uit de stervelingen de grootsten en krachtigsten en meest oorlogszuchtigen, en via de orakels verklaarden zij die tot koningen en koninginnen en ze onderrichtten hen in het bouwen van paleizen en tronen, op de manier van Heren en Goden. En ze instrueerden de stervelingen hoe die zich sterk konden maken door organisatie en gehoorzaamheid aan de koningen en koninginnen, die erkend werden als de aangenomen zoons en dochters van de Heer God.

14. Nu geschiedde het, na verloop van tijd, dat als gevolg van de grote overvloed aan engelmanifestaties de stervelingen door dit middel kennis trachtten te verkrijgen over de hemel en de aarde, en speciaal wat betreft het einde van de mens.

15. En de Osirische scharen, de enige engelen die zich bezighielden met de zaak van De'yus te vestigen, antwoordden hen en zeiden: het leven en het einde van de mens bestaat eruit om God, die de Heer is van hemel en aarde, te verheerlijken.

16. En de stervelingen drongen verder aan met de kwestie en ze vroegen: Wie is God? Wat zijn de werelden? Waar kwamen alle dingen vandaan? Hoe ging de schepping en wie was de Schepper?

17. Om een antwoord op deze vragen te krijgen, stuurde Osiris boodschappers naar de Heer God in Hored; waarop De'yus een raad van zijn Heren en Goden bijeenriep, om samen te komen in Hored en de kwestie op te lossen, opdat er een gelijkkluidend antwoord kon worden gegeven aan al de gebieden van de aarde.

18. Intussen, voordat de raad vergaderde, sprak satan, het ego van De'yus tot hem en zei: Indien u toegeeft dat er een Schepper, los van uzelf, bestaat, wordt u te gronde gericht. Want is dit niet het punt waaraan de macht en heerschappij van Jehovih is opgehangen? De Heer God vroeg aan satan: Waarom sprak u hier niet eerder over? Kijk eens, de Grote Geest is overal van betekenis. Maar ik ben slechts als een man, klein vergeleken met de afmeting van de werelden!

19. Satan zei: Dat doet er niet toe; u moet zeggen dat u de Schepper was van hemel en aarde.

20. De'yus zei: Maar dat is toch niet waar? Toen u mij overhaalde om het gezag over de aarde op me te nemen, zei u: Wees de waarheid in alle dingen. Hoe kan ik dan zeggen dat ik hemel en aarde schiep? Satan zei: Wanneer Osiris bij u is gekomen, zegt u tegen hem: Wie hebt u onder de stervelingen gevonden die de grootste, wijste en beste su'is is? En als hij het u vertelt, zegt u tegen hem: Osiris, mijn zoon, hem die u zegt dat de grootste su'is is, moet u persoonlijk inspireren. En u moet hem de antwoorden op de vragen van de stervelingen laten opschrijven, opdat zowel de geleerden als de onwetenden mij en mijn koninkrijken zullen kennen. Zie, voor mijn tijd waren zowel hemel als aarde leeg wat betreft een godheid, behalve voor de dienaren van Jehovih. En omdat zij in dit opzicht leeg waren, moet ge uw zieners ertoe overhalen te weten dat ik hen schiep vanuit de leegte, voor mijn eigen heerlijkheid.

HOOFDSTUK XXIV

Over de aanval op Jaffeth.

1. Anuhasaj, alias de Heer God, had tegen de valse Te-in gezegd, aan wie hij Jaffeth en haar hemelse plaatsen toevertrouwde: Op precies hetzelfde tijdstip dat Osiris en zijn scharen zijn aardse gebieden aanvallen, op die dag en dat uur moet u met uw scharen Jaffeth (China) aanvallen, en de tempels en altaren en orakelplaatsen, waar zij de Grote Geest dienen onder de naam Ormazd, in bezit nemen, en u moet hen voor mij onderwerpen onder de naam Joss, die is en altijd zal zijn: Ho-Joss van hemel en aarde. 16)
2. De valse Te-in, met zijn duizend miljoen strijders, spoedde zich voort naar beneden, naar de aarde, zijn legermacht wijd uitgespreid om heel Jaffeth te bedekken, in de hoop het eensklaps te veroveren. En, net als Osiris zich in de tempels en orakelhuizen stortte, en op de altaren, in het holst van de nacht om Jehovih's beschermengelen te verdrijven, zo, net als hij en nog erger, werd Te-in beschaamd en afgewezen en zag de morgenzon opkomen over zijn schande vanwege de totale mislukking. En vervolgens ging ook hij, met zijn machtige legioenen, de hele verdere dag over de aarde rondsluipen, wachtend op de aanval in de volgende nacht op de stervelingen, en om nieuwe orders van de Heer God te ontvangen voor wat betreft de volgende maatregel.
3. Toen kwam de tweede nacht, en Te-in trok op met zijn leger, razend vanwege het lafhartige fiasco van de vorige nacht, tegen de slapende stervelingen, mannen, vrouwen en kinderen; geselde hen met vloeken en luide snoeverijen, Jehovih's engelen bedreigend met de kwellingen van de hel indien zij niet ogenblikkelijk alles zouden afstaan aan Ho-Joss, de allerhoogste heerser, wonend in Hored. 17)
4. Maar de Jehovihianen hielden getrouw stand; ze legden hun handen op de slapende stervelingen en werden des te sterker tegen de verschrikkelijke overmacht, en hielden ze weer op een afstand totdat de zon opkwam en Te-ins scharen verstrooide, beschaamd en chagrijnig door een hoogst meelijwekkende nederlaag. Daarover stuurde Te-in nu, zeer pijnlijk, bericht aan zijn bevelvoerend God.
5. Aan hem, evenals aan Osiris, zond De'yus bericht om vervolgens de huizen van de geleerde mannen aan te vallen, de ongelovigen; en de onwetenden, de bijgelovigen; en om, voor het ogenblik, de bogen, tempels, orakelhuizen en de gezworen Faithists prijs te geven. De'yus zei: Zend uw tellers en wiskundigen en bereken en noteer al de stervelingen in Jaffeth, voor wat betreft hun kwetsbare punten, en breng hun plaatsen in kaart; en wanneer u dit werk volbracht hebt, bestemt u een volgende nacht voor een aanval op hen. En uw scharen moeten niet de Faithists aanvallen die sterk staan in de Grote Geest, Ormazd, maar de zwakken en ongelovigen, de twijfelende en heel geleerde filosofen die zwak van geest zijn, en dan zult u niet falen.
6. Dus telde Te-in de mensen van Jaffeth zoals geboden was en noteerde hen voor wat betreft hun kwetsbare punten, hetzij ze ongelovig van geest waren, of zich overgaven aan wellust of overijde hartstochten, of liegen, stelen, moorden, huichelarij of hang naar leiderschap. En voordat de strijd begon, kende Te-in de graad van iedere sterveling in Jaffeth. En hij riep zijn generaals en kapiteins bij zich in zijn hemelse plaats Che-su-gow, boven het Chesain Gebergte, twintig mijl hoog, en hij toonde hen de lijsten en kaarten.
7. Neem die, zei hij, en verdeel ze onder mijn machtige legers, en voor morgennacht moeten zij de plaats en kwaliteit van iedere sterveling te weten komen; en in de nacht moeten mijn legioenen op de plaatsen losstormen en de hand leggen op de slapende stervelingen om zodoende kracht te verkrijgen; en zij moeten voorwerpen rondslingeren, met vreselijke geluiden, door de huizen van de slapenden, en ze wakker maken om te zien hoe de hemelse oorlog naar hun huizen wordt gebracht.
8. De generaals en kapiteins namen de lijsten en kaarten aan en ze lieten er miljoenen afschriften

van maken, en zonden die vervolgens naar al de gewesten van De'yus' strijders; en bovendien stuurden ze miljoenen verkondigers, met vreselijke eden tegen de Grote Geest, maar die de milddadigheid van De'yus tot het uiterste ophemelden; een beroep doend op hun liefde voor onafhankelijkheid, en op hun kracht om voor altijd alle andere heersers te verwerpen, behalve Ho-Joss.

9. En nu, toen de nacht van de strijd gekomen was, marcheerden de dol gemaakte engelkrijgers van Te-in in linies van miljoenen sterk op de slapende stervelingen af. Wijd spreidden zich hun grote legers uit, het land Jaffeth bedekkend van oost naar west en van noord naar zuid. Over Flang'e'loe, de Stad van de Zon, werden dertig miljoen van Te-ins strijdende engelen gezonden, die gezworen waren om de mensen die een grote geleerdheid bezaten levend of dood aan zich te onderwerpen, en de engelen van Jehovih te verdrijven, of ze te binden en in de hel te werpen. Over de stad Pen Goo bevonden zich twintig miljoen van Te-in's scharen; en over de steden Tsee, Wung, Ha-tzo, Ne King en Zoo Wun elk twintig miljoen van Te-in's oorlogsengelen.

10. Behalve die waren er miljoenen en miljoenen over de grote Wan vallei opgesteld, en in het So Jon Gebergte. In de Wow Gan vlakten waren er zeventig miljoen opgesteld. Vijf miljoen waren aan elk van de volgende steden toegewezen, te weten: Sum Conc, Ah-gee, Ah-sin, Chang-ha, Gee Oooh-young, Gwan Gouk, Na'tji, Yuk Hoh, Ah Tosh, Ah Koan, Chaung, Shon, Nufow, Zow, Lin, Gee Bak, Ow-wa, Tdong, King-do, Ghi Sam, Seung, Chog, Doth, Jawh, Bing-Tah, Gha, Haih, Huug, Wing-tze, Ni Am, Ah Sam en Zow-lin.

11. In het Witch How Loo Gebergte waren er tachtig miljoen opgesteld om het Listische mensenras te overvallen. Aan de kusten van de zee, voor de zeevarende mannen en hun vrouwen en kinderen stonden honderd negentig miljoen van Te-in's engelsoldaten, gereed voor de aanval. Behalve hen waren er tienduizenden kleine legers opgesteld in de kleine steden en landelijke plaatsen, wachtend op het teken.

12. Nu, in dit tijdperk, was Jaffeth in vele dingen tot grote wijsheid gekomen, uitgezonderd in het oorlog voeren, waarin haar mensen als kleine kinderen waren. Meer dan de helft van haar bevolking bestond uit Faithists, de volgelingen van Po, vereerders van de Grote Geest. En zij brachten de vrede in praktijk en woonden in gemeenschappen. Zelfs veel van de steden bestonden uit families van tientallen, honderdtallen en duizendtallen, maar nergens uit meer dan tweeduizend. En de stedelijke families waren op deze manier samengesteld, dat wil zeggen: de ene familie bestond uit vervaardigers van wollen kleding; een volgende familie voor linnen kleding; een volgende familie voor zijden kleding; voor leder een volgende familie; voor papier een andere familie; voor het vervoer weer een andere familie, enzovoorts, tot alle afdelingen volledig waren; en met deze samenstellingen waren er steden van vijftigduizend, honderdduizend en tweehonderdduizend inwoners. En in de landelijke plaatsen bestonden er kleine steden waarvan de bevolking de grond bewerkte en de vruchten van de aarde bijeenbracht, en zij ruilden de goederen met de fabrikanten die in de grote steden woonden.

13. Het bestuur bestond uit priesters, één voor elke familiegemeenschap, en de priesters, die Wa-shon genoemd werden, waren de ontvangers en verdelers van de goederen, en zij dienden in de tempels en bij de altaren van de eredienst in de naam van de Grote Geest, Ormazd, soms Po-e-tein genoemd en soms E'O'lin, en ook met andere namen.

14. Behalve de scholen en colleges bestonden er de Huizen van Wijsbegeerte, en de Huizen van Profetie, en de Huizen van Astronomie, vele duizenden.

15. De mensen van Jaffeth waren groot, I'huans, met een graad meer van het bloed van de bruine mensen in hen dan de Parsiërs. Nergens in de hele wereld was er in die tijd zo'n krachtig volk, en

schoon, en opgewekt, met veel eerezucht en een grote zachtmoedigheid. En omdat het land bewerkt werd en overal tot bloei werd gebracht, noemden de engelen des hemels dit het Bloemen Koninkrijk en omdat de mensen genoten van zang, dichtkunst en welsprekendheid, werden zij genoemd: de Lammeren van de Grote Geest in de Gloed van de Lentetijd. 16)

16. En deze dingen waren heel goed bekend bij De'yus, en bij de valse Te-in, en bij de honderden miljoenen engelaanvallers die gezworen hadden hen te onderwerpen aan Ho-Joss of hen voor eeuwig te vernietigen.

17. Maar vanwege de kracht van Jehovih bij de meest getrouwen van de Faithists, waren de bogen en tempels van de eredienst ongedeerd gebleven bij de satanische overval. Evenzo slaagden de Te-ins er niet in de beschermengelen van de Grote Geest te overmeesteren. Zo kwam nu, na behoorlijke voorbereiding, het moment voor een volgende strijd, ditmaal gericht tegen de stervelingen die het minst om Jehovih gaven.

18. Aan de andere kant stuurde de ware God, de Zoon van Jehovih, vanaf zijn troon in Craoshivi bericht aan de beschermengelen die bij deze stervelingen woonden, zij die zo weinig gaven om de zorg van de Vader. Hij zei: Komt ook de nederlaag, of het onheil, of de verschrikkelijke duisternis die uw uiterste kracht te boven gaat, dan strijdt u verder, in de naam van Jehovih. De ware Faithist kent niets dat onuitvoerbaar is, maar hij doet het uiterste voor zijn hoogste licht, ofschoon mislukking hem in het gelaat staart.

19. Want als eenmaal wantrouwen of zwakheid de menselijke ziel binnenkomt, glijdt de mens achteruit de heuvel van het geloof af; terwijl hij die het resultaat niet wil overwegen, behalve door Jehovih rechtuit te dienen of hij faalt of niet, zich verheft, zelfs ofschoon zijn plan mislukt.

20. Hiermee en met geen ander woord van Jehovih stonden de Faithists rond hun zwakke en hulpeloze pupillen op de aarde daarbeneden, wachtend op de duizend miljoen Te-ins. Maar ze bleven niet lang in onzekerheid, want toen de zon geheel achter de aarde stond, het uur van middernacht, kwamen de strijders aanstormen, met de meest afschuwelijke verwensingen, en door hun overvloedige aantallen bereikten zij de slapende stervelingen en kregen hen in handen.

21. Met een vreugde die aan waanzin grensde vanwege de triomf, slingerden ze vervolgens met voorwerpen door de woningen. En op vele plaatsen oreerden ze in hoorbare spraak tot de bevreesde stervelingen in het donker:

22. Ik ben uit Sanc-tu gekomen, om elke sterfelijk geborene in het stof te werpen die zich niet eerbiedig wil buigen voor Ho-Joss, de heerser der werelden. Luister, O mens; de toorn van de Schepper des hemels wordt losgelaten over een ongehoorzaam ras!

23. En vervolgens, als om een schijn van waarheid aan deze woorden te geven, brachten de engelindringers zulke klappen en slagen teweeg dat zij menig huis op zijn grondvesten deden schudden 19) en de stervelingen wakker maakten en in paniek geraakt naar de oorzaak deden zoeken, of zich haastten tot berouw en gebeden.

24. Maar hun zege was niet volkomen; want de Jehovihianen behielden vastberaden de macht in honderdduizenden plaatsen. En toch hadden de Te-ins een verwonderlijke zege behaald.

25. Vlug stuurde Te-in een juichend bericht aan De'yus, en hij overdreef de behaalde overwinningen. En op zijn beurt feliciteerde De'yus hem en zijn legermacht, zijn duizend miljoen die, nu geankerd op de aarde en bij de stervelingen, in alle gebieden ronddartelden.

26. En na verloop van tijd rezen in Jaffeth dezelfde vragen als in Arabin'ya; vragen van de stervelingen aan de geesten; wat betreft de bestemming van de ziel van de mens; over de oorsprong van de dingen; over de hemelse plaatsen. En Te-in zond weer bericht omhoog naar De'yus in Hored, betreffende welk antwoord er gegeven moest worden. Dus werd hij naar Sanc-tu in Hored ontboden voor een bijeenkomst met Osiris, Baäl, Ashtaroth en Sudga, de onderwerper van Vind'yu.

HOOFDSTUK XXV

Over de aanval op Vind'yu.

1. Sudga de valse, door De'yus gestuurd om de heerschappij van de Grote Geest in Vind'yu omver te werpen en om de hoogste hemelse plaats Urvatooz (Hored - uitg.) te stichten, was wijzer in zijn verdorven werk dan Osiris of Te-in. Want hij stond niet toe dat zijn leger van duizend miljoen losstormde op de plaatsen van aanbidding en de orakelhuizen. Maar hij liet zijn strijdkrachten weloverwogen halt houden in Haroyu, de laagste hemelse plaats boven de bergen van Vivrat, in Vind'yu, drie mijl hoog en zo wijd als de aarde, en een imposante plaats.

2. Vandaar zond hij zijn waarnemers vooruit naar de aarde, om de stervelingen in te schatten voor wat betreft hun zwakte en kracht van geloof in Jehovih (Ormazd) en andere hemelse heersers; om hen in kaart te brengen, te onderscheiden en te tellen.

3. Groot was de vrede en schoonheid en glorie van Vind'yu in die dagen. Haar rivieren en kanalen doorkruisten het land, en haar ijverige zoons en dochters, tweehonderd miljoen in getal, waren in de ogen van de engelen de trots en heerlijkheid van de aarde. Honderdduizenden van haar mensen bestonden uit profeten en zieners. En zo overvloedig was het geestelijk licht onder het volk, dat zelfs degenen die slechts één taal geleerd hadden, andere talen van mensen uit afgelegen streken konden spreken en verstaan; woorden en zinnen die zij nooit gehoord hadden; zelfs wanneer zij voor het eerst de vreemdelingen ontmoetten. Net als de inwoners van Jaffeth leefden de Vind'yuërs, wat betreft regering en industrie, voornamelijk van het ruilen van goederen en niet door te kopen en te verkopen. Dit was hun zwakste punt voor een aanval.

4. Sudga zei tegen zijn generaals en kapiteins: Alleen door de talen van deze mensen te verwarren kunnen zij verdeeld en onderworpen worden. Kijk, zij worden als de Goden; zij weten en verstaan de gesproken woorden van tevoren. Wat is dan hun grootste nadelige tekortkoming, tenzij we hen plotseling verwarren wat betreft de betekenis van de woorden? Overval ze, neem ze in bezit en obsedeer ze, allen die gemakkelijk te vangen zijn. Zorg ervoor dat u allereerst vaste voet krijgt hier en daar; en leg hun handel lam.

5. Sudga zei: Het is een sterke stad die alle soorten van goederen maakt; het is inderdaad een zwakke plaats die afhankelijk is van een andere die ver weg is. Zulke mensen zijn gemakkelijk te doen struikelen. Zie, ik zal deze mensen leren dat ik de strijdbare ben voor wie elke knie zich zal buigen; of, als ik er niet in slaag hen op die manier te winnen, zal ik stad tegen stad opzetten en buitenplaats tegen buitenplaats; alle tegen elkaar, waarvoor hun overvloed aan talen uitstekend materiaal zal verschaffen.

6. In de nacht opende Sudga voor zijn scharen de deur om de zwakste stervelingen aan te vallen voor wat betreft hun geloof in Ormazd, die voor honderdduizenden mannen en vrouwen tot een oudbakken verhaal was geworden. In Vind'yu waren de vrouwen in kennis gestegen, hoger dan de hoogste van de vrouwen in de andere delen van de wereld. In de Huizen van Wijsbegeerte en de Huizen van de Wetenschap stonden de vrouwen vooraan vergeleken met de mannen, en waren ze

sceptisch ten opzichte van de Ormazdische kracht.

7. Voorwaarts stormden Sudga's legioenen; en evenals Osiris en Te-in bij de derde aanval zegevierden, zo won Sudga nu bij de eerste. En ook hij stuurde bericht naar De'yus en overdreef zijn overwinningen ver bezijden de waarheid. Niettemin waren zijn heerscharen voldoende op de aarde geankerd om een eeuwige victorie op te kunnen eisen voor De'yus (Dyaus - uitg.), en zijn naam te vestigen.

8. En ook hier ontstonden na een paar jaar de vragen van de stervelingen, en ze vroegen: Luister eens, u sluit de hemelen van de Ouden af, de Nirvanische gebieden buiten Chinvat. U leert ons dat De'yus de Allerhoogste Heerser is. Wat is dan het allerhoogste voor de mens? Hoe ontstonden de werelden? Waar kwam de mens vandaan? Hoe werd de schepping geschapen?

9. Om dit te beantwoorden liet Sudga om instructies vragen bij De'yus. En De'yus stuurde een uitnodiging aan Sudga, evenals aan de andere Goden, om in Hored samen te komen en de woorden van de Here God te vernemen en zijn geboden te leren kennen.

10. Aldus uitgenodigd kwamen de vijf grote oorlogsgoden bij De'yus, en ze brachten elk hun tienduizend bedienden mee, behalve nog duizenden trompettisten. De'yus had hen een groot feest bereid; hij had ontvangers vooruit gezonden om hen tegemoet te gaan en hen met grote luister naar Sanc-tu te begeleiden.

HOOFDSTUK XXVI

1. Groots was het feest, de pracht en praal en glorie in Hored, toen De'yus' zegevierende Goden en hun metgezellen en begeleiders waren gekomen in antwoord op de oproep van Anuhasaj, alias de Heer God. De trompettisten van Hored waren meer dan duizend mijl langs de hemelse heerwegen opgesteld, en op hun beurt strekten de trompettisten en herauten van de bezoekende Goden zich over een even grote afstand voor de Goden zelf uit.

2. Overall langs de wegen stonden vlaggen en banieren, en miljoenen toeschouwers, zij die vroeger de scholen en colleges in de hemel hadden bezocht, maar nu bevrijd waren van de bepalingen om zichzelf te verbeteren, en benut werden als figuranten, om De'yus (Dyaus) toe te zingen en lofprijzingen te roepen voor zijn glorie.

3. De feesttafel was besloten en geheim, en slechts gereedgemaakt voor de Goden en hun getrouwe metgezellen, welgeteld honderd personen, maar de bedienende schare telde meer dan een miljoen zielen.

4. Tijdens het feest zei De'yus tegen Osiris: Vertel mij over uw wapenfeiten, en over Baäl en Ashtaroth en hun dappere legioenen.

5. Vervolgens verklaarde Osiris de natuur van de aardse landen, en de veldslagen en incidenten, waarbij de laatste resultaten behoorlijk overdreven werden. Nadat Osiris zijn relaas beëindigd had, zei De'yus tegen Te-in: Vertel mij van uw heldendaden, en van uw generaals en kapiteins, en uw dappere legioenen.

6. Daarop ontvouwde Te-in de kaarten van de aardse gebieden waar hij geweest was, en zijn veldslagen en uiteindelijk succes, eveneens zeer overdreven. En nu, nadat hij zijn verhaal beëindigd had, zei De'yus tegen Sudga: Vertel mij van uw generaals en kapiteins en uw dappere legioenen.

7. Toen verklaarde Sudga het aardse gebied waar hij had gevochten en gewonnen, zijn generaals en kapiteins en zijn scharen ophemelend; ook zeer overdreven.

8. Toen ze allemaal hun belachelijke verslagen beëindigd hadden en elkaar met voldoende ijver hadden toegejuicht, was ook het feest van eten en drinken voorbij. Daarop stond Anuhasaj op en zei:

9. Nu verklaar ik het feest voor beëindigd. Laat de tafels verwijderd worden. Luister, ik zal spreken vanaf de troon, in beslotenheid, alleen voor mijn vijf Goden, uitgezonderd mijn eigen maarschalken. Maar voor al de anderen kondig ik een tijd van recreatie en sport af, om hen weer tot de plicht te roepen als ik klaar ben met mijn Goden, waarover mijn maarschalken de trompettisten zullen inlichten en die zullen de oproep laten klinken.

10. Nu haalden de bedienden met spoed de tafels weg; en de scharen trokken zich allemaal terug, behalve de Goden en De'yus en zijn maarschalken. Daarop besteeg De'yus de troon en sprak vervolgens:

11. Ik, de Heer uw God, De'yus van hemel en aarde, verklaar aan u, mijn Goden en aardse heersers, in mijn eigen naam en met overvloedige liefde:

12. Mijn leerstellingen en scheppingen aan u te verkondigen, opdat de gehele aarde voor altijd gelijkelijk aan mij en de mijnen onderworpen kan worden.

13. Niet om mijn eigen leeftijd in mijn doctrines te overtreffen, noch om mijn grondstellingen uit te leggen. Maar om het begrip van de stervelingen voldoende te boven te gaan voor hun kennis van de aardse dingen, en zo hun nieuwsgierigheid te bevredigen voor wat betreft de vragen die zij u, mijn Goden, voorleggen.

14. Ook zal ik mij niet vastleggen, zoals Ahura deed; want ik zal niet verklaren wie ik ben, behalve dat de mens naar mijn eigen evenbeeld is; noch wanneer het begin van de dingen was.

15. Deze hemel heb ik geschapen; en u getuigt er ook van, dat ik de aarde in mij gevestigd heb, door uw dappere daden.

16. Ik, uw God, kijk niet op de aangelegenheden van een dag, of een jaar; mijn tijden zijn als één tijd, want vanaf deze tijd tot in eeuwigheid zijn deze aarde en hemel van mij, tijd zonder einde.

17. Waarin u de dagen en de jaren aanschouwt, en de geslachten der mensen op de aarde die snel voorbij gaan. Wie zal dan in volle ernst denken aan de bewoners die nu van u en van mij zijn?

18. De aarde is vruchtbaar; duizend jaar zijn slechts als één dag; en er zullen uit de aarde duizenden miljoenen nieuwgeboren zielen ontspringen. Voor hen zijn mijn antwoorden gevormd, meer dan voor degenen die nu bestaan.

19. In den beginne schiep ik deze hemel en de aarde (voor mijn eigen naam en glorie). Want zij waren ledig en zonder orde; duisternis lag op hen. Daarop beroerde ik hen en zei: Laat er licht zijn; en er was licht. En ik maakte scheiding tussen het licht en de duisternis, (want zij hadden de leegte aanbeden in plaats van mij).

20. Daarom maak ik dit bekend als de ochtend en avond van de eerste dag. En ik scheidde datgene wat leegte was, en maakte mijn uitpansel daartussen, gelijk land tussen water en water.

21. En mijn uitspansel is de hemel, en ik schiep het boven de leegte, zoals het water.

HOOFDSTUK XXVII

1. Osiris, door God geboden om te spreken, zei: Geef ons een dag, O De'yus, opdat wij deze zaak kunnen verwerken.

2. Daarop schonk de Heer God hen één dag; en de volgende dag, toen zij bijeengekomen waren, bekrachtigden de Goden ieder woord dat De'yus gesproken had. En dit werd de ochtend en de avond van de tweede dag genoemd.

3. Weer sprak De'yus en hij zei: Dat de wateren der aarde op één plaats tezamen komen, en het land tevoorschijn kome, want het was alzo. En ik zag dat de aarde goed was (en dat de hemel er over kon heersen). En ik zag dat de aarde gewassen voortbracht, en geboomte, en vruchten en zaden, alles naar zijn eigen aard; en ik zei: Zie, het is goed. (Noch schreef ik kwaad toe aan iets op de aarde, of in de wateren, of in de lucht daarboven. Maar ik scheidde het licht van de duisternis; dit was de hoofdzaak van mijn schepping).

4. Weer vroeg Osiris om een dag, opdat de Goden de woorden van de Heer God konden overwegen; en dit was de avond van de derde dag. En God schonk hen een dag; en toen zij weer bijeengekomen waren, zei De'yus:

5. Dat er Goden zijn in het uitspansel boven de aarde; en zij zullen de duisternis scheiden van het licht der aarde (opdat de mens mij en mijn koninkrijken mag kennen).

6. En mijn Goden zullen tekenen en seizoenen, dagen en jaren onderwijzen, voor immer, aan de zonen der mensen. En ik stelde mijzelf aan om over het licht der wereld te heersen; maar Osiris stelde ik aan om over de duisternis der wereld te heersen, hetgeen de aarde is, mijn voetsteun.

7. Andermaal schonk De'yus de Goden één dag, om de kwestie van zijn woorden te overwegen en ze te bekrachtigen; hetgeen zij deden. En dit was de ochtend van de vierde dag.

8. Weer zei De'yus: Dat de wateren der aarde wemelen van levende wezens; en dat het gevogelte over de aarde vliege in het uitspansel des hemels. Want zij zijn goed. Laat hen vruchtbaar en talrijk zijn, ieder levend schepsel, en de aarde vervullen, en de wateren der aarde, en de lucht boven de aarde, ieder schepsel naar zijn eigen aard. Daarom is mijn zegen op hen.

9. Weer schonk de Heer God zijn Goden een dag om over zijn woorden na te denken en ze te bekrachtigen, hetgeen zij deden; en dit was de morgen van de vijfde dag. En De'yus zei: En nu, mijn Goden, laat ons mensen maken naar ons beeld; als onze gelijkenis, 20) laat hen ook heersen over de vissen in de wateren en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de aarde, en over elk levend schepsel op de aarde. En u zult naar hen toegaan en tegen hen zeggen: Naar ons beeld zijt ge geschapen, man en vrouw, en Gods zegen is op u. Wees vruchtbaar en wordt talrijk, en vervult de aarde en onderwerpt haar; en heerst over de aarde, en de vissen, en het gevogelte, en elk levend schepsel op de aarde, want zij zijn het uwe, voor altijd! En zie, ge hebt al de zaaddragende gewassen en de vruchten, die op het aangezicht der aarde zijn, en de wortelen die in de aarde groeien, en het zal u tot voedsel zijn. Maar van al hetgeen de adem des levens heeft geademd zal de mens niet eten.

10. Weer schonk De'yus de Goden een dag van rust, teneinde de kwestie te overwegen en te

bekrachten; en dit was de ochtend van de zesde dag.

11. En nogmaals sprak De'yus: De Heer uw God zei tot u, Osiris; en tot u, Te-in; en tot u, Sudga: Zoek onder de stervelingen iemand die groot is in su'is, want als ik mijn leerstellingen bekendmaak, moet u naar zo'n sterveling toegaan en hem mijn woorden laten opschrijven en zeggen: Dit zijn de woorden van de Heer uw God. In antwoord daarop verzoek ik u allen nu tot mij te spreken.

12. Osiris zei: Overeenkomstig uw geboden heb ik gezocht en heb Thoth gevonden, de grootste man in su'is, en hij woont in Arabin'ya.

13. Vervolgens sprak Te-in: Op dezelfde manier zocht ik ook, en vond Hong in mijn deel van de aarde, de grootste man in su'is; en hij woont in Ho'e Sin.

14. Daarna antwoordde Sudga: Evenzo heb ik in Vind'yu volbracht, en ik heb een zekere Anj-rajan gevonden.

15. De'yus zei: Gaat u naar deze stervelingen en geef mijn leerstellingen op uw eigen manier; overeenkomstig de talen van de stervelingen en hun vermogen tot begrijpen. Ook bind ik u niet aan mijn precieze woorden, noch stel ik een grens, behalve dat hetgeen ik gesproken heb de grondslag moet zijn.

16. Zo eindigt dan het feest; en zie, het is de zevende dag; daarom heilig ik die en verklaar het een dag van ontspanning. 21)

HOOFDSTUK XXVIII

1. De volgende dag vertrokken de Goden met de voorgeschreven ceremoniën, op de manier waarop zij gekomen waren, en zij keerden terug naar hun koninkrijken en vandaar omlaag naar de aarde, elk naar zijn eigen deel.

2. En elk van de drie Goden begaf zich naar zijn eigen uitverkoren sterveling (die de kracht bezat om geestelijke dingen te horen en te zien). En de Goden namen hen in bezit door hun tegenwoordigheid, en ze inspireerden hen de woorden op te schrijven van Anuhasaj, alias de Heer God, woord voor woord; en zo werden ze geschreven, precies eender in de drie grote delen van de aarde. En er werden afschriften van gemaakt en die werden opgeborgen in de bibliotheken en in de huizen van wijsbegeerte van de stervelingen.

3. Maar toen deze zaken als zodanig werden ingebracht, als antwoord op de vragen van de stervelingen over de oorsprong van de mens en zijn bestemming, werden zij als niet voldoende geacht door de geleerden. Velen van hen zeiden: De Heer God heeft onze vragen ontweken.

4. Toen kwam satan tot elk van de drie Goden die de leiding hadden over deze aangelegenheid, en hij zei tegen hen: Overleg met elkaar wat er gedaan moet worden. Dus stuurde Osiris boodschappers naar Te-in en naar Sudga, hen verzoekend om voor beraadslaging naar zijn hemelse plaats Agho'aden te komen. En na verloop van tijd kwamen Te-in en Sudga bij Osiris aan, bij zijn troon, waar zij met grote eer en glorie werden ontvangen. En kort daarop maakten Osiris' maarschalken de plaats vrij, dus werd het een besloten samenkomst, want zelfs de maarschalken stonden op afstand.

5. Osiris zei: Wat moeten we in feite zonder een Schepper doen? Ik weet niet of mijn gezond

verstand ernaast zit, want er wordt gezegd dat degenen die hun verstand kwijtraken de laatsten zijn die het ontdekken. Er was een tijd dat De'yus, onze zeer beminde God, zei: Terwijl jullie voor mij en mijn koninkrijken op de aarde werken zal ik alle dingen vergelden. Ook hoeven jullie niet te vragen om iets dat jullie niet geschonken zal worden.

6. Luister dan, O mijn broeders, naar mijn beklag; de stervelingen hebben ons gevraagd om de oorsprong van de mens en zijn bestemming te leren kennen; en de oorzaak van goed en kwaad te weten. Deze dingen heb ik voorgelegd aan onze Heer God in Hored, om zijn wil en gebod te vernemen.

7. Daarop stuurde hij boodschappers naar mij toe met de aankondiging van een feest en bij die gelegenheid zou hij de vragen van de stervelingen voldoende beantwoorden. Jullie en ik begaven ons naar het feest, en De'yus heeft ons voorzien van iets dat niets is. Want de stervelingen kunnen ook wel begrijpen dat hetgeen de Heer God gezegd heeft, hetzelfde is als er gezegd werd door de Goden via Zarathoestra; en bovendien, dat de vragen nog steeds onbeantwoord zijn.

8. De'yus is mijn vriend en ik wens niet verder bij hem aan te dringen over dit onderwerp; en dus heb ik jullie laten komen, om van jullie te vernemen hoe je dezelfde kwesties behandelt.

9. Te-in zei: Voordat onze hemelse koninkrijken werden verenigd, beweerde Anuhasaj dat hij zichzelf zou bekendmaken als het opperhoofd van alle geschapen scheppingen. Moeten we zeggen dat zijn moed geringer is? En hem dus verontschuldigen?

10. Sudga zei: Als hij gezegd zou hebben: Ik schiep de mens naar mijn eigen beeld. Maar kijk eens, hij heeft zwakjes gezegd: Laat ons mensen maken! Is het dan niet duidelijk dat hij zich onttrekt aan de verantwoordelijkheid, en ons wil betrekken in het armzalige verhaal? Luister dan naar mij, O mijn broeders; mij is gevraagd hoe ik de kwesties voor mijn eigen gebiedsdeel beantwoord heb, en ik zeg jullie, ik verkeerde in hetzelfde dilemma en heb helemaal geen antwoord gegeven.

11. Te-in zei: Ik ook niet. Maar opdat we gerechtvaardigd kunnen zijn door zo te handelen, zei de Heer God tegen ons: Ik leg u niet vast aan mijn woorden, noch beperk ik u, behalve dat hetgeen ik gesproken heb de grondslag moet zijn. Welnu, het is duidelijk dat als we toegeven dat de zonde op de wereld bestaat, we een manier moeten vinden om de Heer God, wiens dienaren we zijn, te rechtvaardigen. Als hij niet gerechtvaardigd wordt, dan is de zonde gerechtvaardigd.

12. Want de stervelingen ontwaren goed en kwaad op verstandige wijze; maar om een goede God te rechtvaardigen voor het toelaten van het kwade is geen eenvoudige zaak. Want met de mond prijzen wij hem, moeten zijn werken loven, waarvan de zonde aanwijsbaar is; en met dezelfde mond veroordelen we de zonde, hoe zullen we De'yus dan verheerlijken? Want hebben wij hem niet als de grondslag van alle dingen bekendgemaakt; de basis, eer de schepping werd geschapen? Was dat niet onze strijdleus, onze engelstrijders aan te sporen tot omverwerping van Jehovih? En heeft onze luidkeels geprezen Heer God niet gezegd: Laat ons mensen maken! Een kind behoorde meer moed te hebben dan dit!

13. Sudga zei: Het is duidelijk dat wij deze kwestie allemaal begrijpen, en ook doorhebben wat er van ons verlangd wordt. Want aangezien De'yus ons de vrijheid heeft gelaten om naar ons eigen oordeel toe te voegen aan zijn doctrines, is het dan niet juist dat we het eens worden over een doctrine, zoals De'yus heeft betuigd voordat het verbond er was? En het zo aan de stervelingen doorgeven?

14. Osiris zei: Dat is wijsheid, O mijn broeders. Door onze Heer God tot Schepper te maken, moeten we hem alle dingen toerekenen, zowel het goede als het kwade. Daarom zullen we twee

meesters aan de mens geven, de ene is dan de slang, de laagste inspirator; en de andere is de stem van onze Heer God.

15. Sudga zei: Mijn broeder heeft met wijsheid gesproken. Maar toch, is de uitdrukking "twee meesters" wel de verstandigste uitdrukking? Want door de Heer God als het hoogste te verklaren, moeten we hem ook tot meester over de aarde maken.

16. Te-in zei: Waarom zouden we niet de E'O'LIN van de Ouden overnemen, om de woorden 'Heer God' te vervangen? En een gebod voor de mens instellen, waarin we hem verbieden naar de slang te luisteren, opdat hij niet wordt weggeleid van de Heer God; en zo de oorzaak van de zonde op de mens werpen voor het overtreden van dat gebod van de Heer God?

17. Osiris zei: Zeer wijs gesproken, mijn broeders. Want door de mens te beschuldigen, door middel van de slang, zuiveren we de Heer God van alle blaam.

HOOFDSTUK XXIX

De Osirische bijbel van Egypte, Vind'yu en China.

1. De volgende dag schreven de drie valse Goden Osiris, Te-in en Sudga hun relaas, elk op zijn eigen manier. En toen ze werden gelezen, was dat van Osiris duidelijker dan die van de anderen; maar niettemin waren die van Te-in en Sudga heel verdienstelijk. Zo geschiedde het dat het relaas van Osiris werd aangenomen, met tussenvoegingen van die van de anderen.

2. Hier volgt dan het voltooide verslag, te weten:

3. Dit zijn de tijden van aarde en hemel toen zij geschapen werden; en de tijd waarop de Here God hen schiep. En de Here God formeerde de mens uit het stof der aarde, en bezielde hem door zijn neusgaten met de adem des levens, en de mens werd tot een levend schepsel.

4. En God deed een damp opstijgen van de wateren, en spreidde het over de aarde, en bevochtigde de hele aardbodem. En hij deed de bomen en de gewassen uit de aardbodem opschieten: al hetgeen aangenaam is voor het oog en goed om van te eten. Aldus deed de Heer God de mens uit de aardbodem voortkomen, behorende tot de aarde, van het land Eden 22) (Spe-a).

5. Teneinde het land te bekleden en het aangenaam te houden, gebod de Heer God de mens, zeggend: Dit zal uw arbeid zijn, waarin ge volmaakt zult worden voor het eeuwige leven. Van alle dingen in het land Eden moogt ge vrij nemen en genieten.

6. En gedurende lange tijd gedijde de mens op de aarde; en hij was naakt maar schaamde zich niet. En God plantte de boom der kennis in het land Eden, en hij zei tot de mens: Deze boom heb ik geplant; daarvan zult gij niet eten, want die behoort tot het leven en de dood.

7. En God noemde de eerste mens A'su (Adam). En de Heer God liet de mens al de dingen op de aarde benoemen, en in de wateren, en in de lucht boven de aarde; en hoe ook de mens elk levend schepsel noemde, zo luidde de naam daarvan.

8. En de Here God deed A'su in een diepe slaap vallen; en een engel des hemels ging aan zijn zijde staan. En de Heer God nam van het vlees, en van de beenderen, en van het bloed van A'su, en aldus maakte hij de vrouw, en bracht haar tot A'su 23).

9. En de Here God herhaalde zijn gebod aan de vrouw, zeggend: Gij zult een tijd op de aarde vertoeven, en A'su aanhangen, want hij is uw echtgenoot en gij zijt zijn vrouw; en gij zult nemen van al de dingen op het aangezicht der aarde, behalve van de boom des levens, dewelke goed en kwaad beide is, want op de dag dat gij daarvan eet, zult ge voorzeker sterven.
10. Maar vanwege de slang (de aarde) van de vrouw luisterde zij naar hem (haar vlees - uitg.) en hij zei tot de vrouw: Ik zeg u, op de dag dat gij daarvan eet, zullen uw ogen geopend worden, en zult ge worden gelijk een Godin en nakomelingen scheppen.
11. En de vrouw werd gemakkelijker overgehaald dan de man, want ze had vertrouwen in de slang; en ze nam van de vrucht daarvan; en, voorwaar, hun ogen werden geopend, en zij aanschouwden hun naaktheid.
12. En weldra hoorden zij de Heer God, die in Eden wandelde, en zij verborgen zich tussen het geboomte. En de Heer God zei: Waar zijt gij, A'su? En A'su zei: Omdat wij u hoorden komen, verborgen wij ons want we waren naakt.
13. De Heer God zei: Wie heeft u verteld dat gij naakt waart? Hebt gij van de boom gegeten, waarvan ik u verboden had te eten? A'su zei: De vrouw die u mij gaf om bij mij te zijn, bracht mij ertoe, zeggend: Zie, het is een goede vrucht; en wij aten ervan.
14. De Heer God zei: Vrouw, wat hebt ge gedaan? En de vrouw antwoordde, zeggend: De slang (haar aardse lichaam - uitg.) heeft mij verlokst. En de Heer God zei tot de slang (het vlees - uitg.): Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt, en gij zult niet oprijzen van de aarde, maar terugkeren tot het stof waaruit ge kweekt.
15. Tot de vrouw zei de Heer God: Omdat gij zwanger zijt geworden zult ge groot leed ervaren; met smart zult gij kinderen baren; en naar uw man zal uw begeerte uitgaan, en hij zal over u heersen. En ik zal vijandschap zetten tussen de slang en uw nakomelingen; en het vlees zal naar één richting roepen, hetgeen naar de aarde is, maar de ziel van de mens zal tot mij roepen, de Heer God. En ofschoon de slang bijt, toch zal de mens hem vermorzelen, en hem onderwerpen.
16. En God onderwees de mens om mantels te maken van huiden en gekleed te zijn. En de Heer God zei: Opdat de mens er niet meer van neemt en eet, en als één Onzer zal worden, moet hij weggaan uit Eden, waar ik hem schiep. Aldus verdreef hij de mens achterwaarts 24) uit Eden, en gaf hem cherubs 25) om hem aan elke kant vast te houden, om de boom des levens voor de mens te bewaren, opdat de mens niet alleen de geest kon vervullen, maar ook het vlees.
17. Toen Osiris tot zover gekomen was, viel Sudga hem in de rede en zei: Als we zeggen: Wordende als één van ons, zal de mens dan niet zeggen: Hoor eens, er zijn meer Goden dan de Heer God?
18. Te-in zei: Omdat De'yus zei: Laat ons de mens maken, moeten we dan niet "ons" bezigen in dit geval?
19. Osiris zei: Luister verder naar mij, mijn broeders; want ik heb voordien al een uitweg gevonden. Want ik heb de Heer apart gesteld van God; dat wil zeggen:
20. En de Heer God zei: Omdat de mens goed en kwaad heeft leren kennen, ben ik voor hem als een tweetal, want ik ben de Heer van de aarde en de God van de hemel. En hetgeen op de aarde is, is des Heren, en hetgeen in de hemel is, is des Godes.

21. En A'su noemde zijn vrouw Eva (We-it), want zij was de bron van alle mensen. En Eva bracht een zoon voort, Kaïn, zeggend: Ik heb een zoon gewonnen van de Heer. En ze bracht nog een zoon voort, Abel. En de eerstgeborene werd in duisternis gewonnen, maar de tweede in het licht van de Heer. En de Heer had meer achting voor de tweede, Abel, dan voor de eerste, Kaïn.
22. Na verloop van tijd nu bracht Kaïn van de vruchten der aarde een offer aan de Heer. En Abel bracht aan de Heer, als zijn offer, de eerstelingen van zijn kudden. En Kaïn ontwaarde dat de Heer meer achting voor zijn broeder had, en Kaïn werd zeer toornig, en zijn gelaat betrok.
23. En de Heer zei tot Kaïn: Waarom zijt gij jaloers? Als ge goed doet, zult ge dan niet aanvaard worden? En als ge geen goed doet, is de zonde aan uzelf te wijten.
24. Maar Kaïn wilde niet verzoend worden (vanwege de duisternis die in hem was), en toen hij en zijn broeder in het veld wandelden, keerde Kaïn zich tegen Abel en doodde hem.
25. God zei: Zie, er is duisternis onder de mensen; de zoon die in duisternis geboren is, overvalt degene die in het licht geboren is. En vanaf deze tijd zal het geschieden op de aarde dat de rechtvaardige vervolgd zal worden door de onrechtvaardige.
26. En de Heer zeide tot Kaïn: Waar is Abel, uw broeder? En hij antwoordde: Ik weet het niet. Ben ik mijn broeders hoeder? De Heer zei: Het bloed van uw broeder roept tot mij vanaf de aardbodem: Nu zijt gij vervloekt vanwege de aarde, want zij heeft zich geopend om het bloed van uw broeder uit uw hand te ontvangen. In mijn oog zult gij een vluchteling en een zwerver op de aarde zijn. En omdat gij bloed vergoten hebt, zal het bloed van uw zoons en dochters nimmer ophouden te vloeien.
27. Kaïn zei: O Heer, mijn straf is groter dan ik kan dragen. Want ik ben geworden tot de eerste grondslag van al de oorlogen op de aarde; en gij hebt uw aangezicht voor mij verborgen; en het zal geschieden dat ieder die iets van mij in zich aantreft, eveneens gedood zal worden.
28. En de Heer zei tot Kaïn: Al wie u of de uwen ook doodt, de wraak zal zevenvoudig over hem komen. En de Heer schreef op Kaïns voorhoofd het woord Asugsahiben, hetgeen betekent: Bloed om eigen wille, een teken, opdat niemand die hem zou aantreffen, hem zou verslaan.
29. En sinds die tijd raakte Kaïn de stem van de Heer kwijt, omdat hij uitging in Nod (duisternis)
- 26). En Kaïn nam een vrouw en gewon erfgenamen van zichzelf, naar zijn eigen aard, en zij werden Kaïnieten genoemd, en de erfgenamen na hen werden de stam der Kaïnieten genoemd, die hem negenhonderd tien jaar overleefde, waarna zij verdeeld waren in zesentwintig stammen, (En de naam Kaïn raakte verloren. Maar het volk overleefde, en staat tot op deze dag bekend als Het Volk van de Wereld).
30. En We-it baarde nog een zoon, Seth, in de plaats van Abel, die door Kaïn was gedood. En uit hen kwamen de geslachten der mensen voort, goed en kwaad. En de Heer God zei: Zie, ik schiep de mens zonder zonde, en ik gaf hem de waarschuwing dat hij heilig zou blijven op het aangezicht der aarde. Maar de vrouw luisterde niet naar mijn raad, maar naar de slang, en de zonde kwam in de wereld. Daarom zal de vrouw met smart baren, al de geslachten der aarde.
31. Aldus was het dat de Heer God de mens schiep; in de gelijkenis van God schiep hij hem.
32. En de zonen van Kaïn werden stammen genoemd, zelfs tot op deze dag, maar de zonen der rechtvaardigen waren de zonen van God; daarom werd vanouds gezegd: zie de zonen der aarde en de zonen des hemels.

33. En de Heer zei: Zal ik mijzelf niet toestaan om te kiezen wat ik wil? Want dat recht schenk ik ook aan de mens. En sinds die tijd werden de zonen van God Gods uitverkorenen genoemd.
34. En het geschiedde dat de mens zich vermenigvuldigde op het aangezicht der aarde; en de stammen werden machtiger dan de zonen van de Heer God, en de verdorvenheid van de mens werd groot op de aarde, en de verlangens van zijn hart waren voortdurend boosaardig.
35. En het berouwde de Heer God dat hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte hem in zijn hart. En de Heer God zei: Ik zal de mens vernietigen die ik geschapen heb; noch zal ik het vee sparen, noch het kruipend gedierte op de plaats die ik het gaf.
36. Zie, ik zal een watervloed over de landen der aarde brengen, en ik zal alle vlees vernietigen waarin een levensgeest is. Maar mijn verbond is met mijn uitverkorenen, die niet vernietigd zullen worden door de watervloed.
37. En Gods zonen in Noe (Noach) 27) namen paren van al het levende tot zich, van de dieren en de vogels, volgens de geboden van God, om het zaad levend te houden op de aarde.
38. En toen de aarde zeshonderd jaar in Noe was, kwam de watervloed over de aarde. En gedurende veertig dagen en veertig nachten viel de regen omlaag, en de fonteinen der zee kwamen over de landen der aarde. En zowel mens als dier, ademend de adem des levens, stierf, want het land was niet meer.
39. Maar de erfgenamen van Noe overkwam niets; en de schepen van de Arc, waarin de Heer hen verborgen had, dreven op de wateren. En God deed een wind over de aarde gaan; en de fonteinen der diepte werden tot staan gebracht, en de regen des hemels bedwongen, en de schepen van de Arc kwamen aan droog land.
40. En de Heer God zei: Zie, ik zal een nieuwe aarde en een nieuwe hemel bouwen. Want zij, mijn zonen, hebben hun geloof in mij bewezen. Noch zal ik opnieuw de stammen der mensen vernietigen omdat hun harten op het kwaad gericht zijn. En de Heer God zwoer een eed op de boog van de Arc, zeggend: Dit is het teken van het verbond dat ik heb gevestigd tussen mij en alle vlees op de aarde. En de zonen van Noe verspreidden zich over de hele aarde, en de Heer zegende de aarde en zei: Ieder bewegend ding dat leeft zal tot spijs zijn voor de mens; evenals het groene kruid dat ik heb gegeven. Maar vlees met het leven erin, hetgeen het bloed ervan is, zal de mens niet eten. 28)
41. Want waarlijk zal ik uw eigen bloed eisen; van al het gedierte zal ik het eisen; uit de hand van ieders broeder zal ik het leven eisen van de mens die zich voedt met levend vlees en bloed.
42. En wie het bloed van de mens vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden; want naar mijn beeld maakte ik de mens. En gij, weest vruchtbaar en wordt talrijk, en breng overvloedig voort op de aarde, en bewoon haar, want zij is de uwe gedurende onafgebroken geslachten.
43. Aldus eindigden de woorden van Osiris. Te-in zei: Vanwege dat "vleselijk bloed" bent u wijs, mijn broeder. Sudga zei: Hier hangt de glorie van onze onderneming van af. Want de mens die minder in toom gehouden wordt dan door de Divan-wetten, zal het nieuwe grif aanvaarden.
44. Hierna maakte Osiris een boek gereed van de geslachten van de mensen op de aarde; en dit was de kern van de leerstellingen van De'yus en zijn Goden. En Osiris en Te-in en Sudga vertrokken, en gingen omlaag naar de aarde, naar hun sterfelijke pupillen, en door de kracht van hun tegenwoordigheid inspireerden zij hun pupillen om ze (de boeken) in sterfelijke woorden te schrijven, overeenkomstig de talen van de plaatsen waar zij woonden. En zo werden ze door deze

zienaers geschreven; en er werden afschriften van gemaakt die op volgorde in de bibliotheken van de koningen en koninginnen van de aarde werden geplaatst, in Arabin'ya, Jaffeth en Shem. En die werden tot de bijbel van die tijd.

HOOFDSTUK XXX

1. Nadat de drie valse Goden, Osiris, Te-in en Sudga deze dingen aan de stervelingen geopenbaard hadden, stuurden zij boodschappers naar de Heer God met het verzoek hen aan te horen, opdat zij hem konden onthullen wat zij gedaan hadden. Anuhasaj, alias De'yus, stelde daarvoor een tijdstip vast om bijeen te komen. En de Goden kwamen bij hem en gaven hun verslag. Daarna zei De'yus:

2. Ik stem in met al hetgeen jullie gedaan hebben; jullie hebben niets gezegd dat ik ook niet gezegd zou hebben, behalve dat ik mij niet wenste te prijzen met mijn eigen mond. En zo eindigde de kwestie, wat betreft hoe de stervelingen werd geleerd om de namen Heer en God, Here God, en Ho-Joss en Joss en De'yus en Deity (godheid) en Dyaus, en Zeus en diverse andere namen te aanbidden, overeenkomstig de talen van de mensen in Jaffeth, Vind'yu, Arabin'ya, Parsi'e en Heleste. En duizenden miljoenen engelen van de Heer God en zijn Goden, die omlaag naar de stervelingen waren gestuurd, inspireerden hen en onderwezen hen dezelfde dingen door middel van zieners, profeten en magiërs, en ook via andere mensen, door dromen en visioenen.

3. En de stervelingen werd het geheim geleerd hoe ze geestelijk uit hun eigen stoflichaam konden treden, en veilig terug konden keren; en in die toestand werden zij subjectief naar het koninkrijk van de Heer God gebracht, waar zij hem zagen als een man, zittend op een troon; en zij zagen de grote heerlijkheid van zijn koninkrijk, en zagen de gelovigen, miljoenen, die de valse Heer God De'yus verheerlijkten. En deze mensen werden predikers op de aarde; en ze wekten overal de mensen geestdriftig op om met getrokken zwaard en met speer en slinger ten strijde te trekken, om de doctrine van de Grote Geest omver te werpen en De'yus te vestigen.

4. En het gebeurde dat zij zo de wil van de Heer God volbrachten in al deze delen van de aarde. De volgelingen van Jehovih, die zich niet verzetten, waren machteloos voor hen. De koningen en koninginnen op de aarde aanvaardden deze leerstellingen, en zij voerden hun legers aan in alle richtingen om de Heer God te grondvesten, die tot hen gezegd had: Voorzover u mij en mijn koninkrijken verhoogt, zo zal ik u verhogen. Als ik zie, dat u wijs en machtig bent geworden om over velen op de aarde te regeren, zal ik u grote koninkrijken in de hemel geven.

5. En de valse Heer God en zijn valse Goden gedijden op de aarde en in de hemel, wat betreft henzelf en hun koninkrijken, honderden jaren, negenhonderd jaar, en tegen die tijd waren de aardse Faithists verminderd tot een klein aantal mensen, die zich hoofdzakelijk verborgen als schapen voor de wolven.

6. Maar zie, na negenhonderd vijftig jaar begonnen de volgelingen van de valse Heer God onder elkaar ruzie te maken en te vechten. Zoals zij hem met bloedvergieten gevestigd hadden, zo wierpen de koningen en koninginnen van de aarde elkaar met bloedvergieten omver.

7. Vanwege de strijd gingen de scholen, colleges en huizen van wijsbegeerte verloren; de werkplaatsen voor het spinnen en weven werden vernietigd, en de landerijen bleven onbebouwd.

8. En nu wat betreft de hemelse koninkrijken van Anuhasaj en zijn Goden is dit wat er gebeurde, te weten: zij hadden achtentwintig miljard geesten opeengehoopt die allemaal dienaren waren van De'yus en zijn Goden. Voor het grootste deel waren zij beneden graad tien, terwijl er drie miljard

beneden graad vijf waren, hetgeen hulpeloosheid betekent.

9. Jehovih had de mensen en de engelen zodanig geschapen, dat ieder die geleerd had zichzelf te verloochenen door voor het welzijn van anderen te werken, reeds boven graad vijftig stond en zijn verrijzenis zou daarna eeuwigdurend zijn; terwijl degenen die beneden graad vijftig stonden, die niet het ego (satan) van zich hadden afgezet, omlaag, naar de aarde zouden worden aangetrokken. Daardoor was het gebeurd dat de valse Heer God en zijn valse Goden belast werden met hun koninkrijken.

10. En ofschoon ze tot het uiterste verfraaid waren en uitgestrekte steden als hun hemelse hoofdplaatsen hadden, met miljoenen bedienden, en miljoenen musici die voortdurend nieuwe en wonderbaarlijke muziek bedachten, en speelden en zongen, miljoenen tezamen, met miljoenen trompettisten, dichtbij en veraf, die echo's voortbrachten prachtig om te horen; en ofschoon zij decorateurs bezaten die voortdurend hun duizenden miljoenen vlaggen en banieren bedachten en veranderden, en de versierselen voor het praal- vertoon; ofschoon zij miljoenen hemelse steden bezaten, gebouwd met hemelse edelstenen en pronkjuwelen, en met wegen en straten geplaveid met hemelse diamanten en parels; en ofschoon zij hemelse toernooien hadden en spelen, en ritens en ceremoniën, onderwerpingen 29) en begroetingen zonder einde; met grote hemelse schepen die geschikt waren om atmosfeera te doorkruisen voor reizen en uitstapjes; schepen om honderden miljoenen engelen te vervoeren, van wie de voornaamste bezigheid eruit bestond de heerlijkheid en de kracht en het gezag van De'yus en zijn Goden te bezingen en uit te galmen; ja, ofschoon een groot boek nog niet de beschrijving van een duizendste deel van hun wonderbare heerlijkheid kon bevatten, begon toch iedere God het aanstaande gevaar in te zien.

11. Jehovih had gezegd: Twee afgronden heb Ik opengelaten om de kracht van de mens te beproeven, en dat zijn: grote voorspoed en grote tegenspoed.

12. En zie, satan kwam over hen in de vermomming van een goede vriend. Allereerst ging hij naar Anuhasaj en zei tegen hem: Jij grootste van alle Goden! Wie is als jij? Kijk, in het begin kwam ik naar je toe en vertelde je wat er gedaan moest, ja zelfs je hand uit te strekken en hemel en aarde zouden voor eeuwig van jou zijn, voor je eigen glorie. En ja, tenslotte is het gebeurd! Je hebt Jehovih en Zijn scharen in de hemel en op de aarde op de vlucht gejaagd; ze zijn nog maar een overblijfsel dat zich verschuilt. Luister dus naar mij, O De'yus, want ik zal je niet alleen prijzen voor hetgeen je bereikt hebt, maar ik zal je ook berispen voor je tekortkomingen.

13. De'yus vroeg: Waarin heb ik gefaald, O satan? En satan antwoordde: Je bent te eerlijk voor je eigen bestwil; te rein voor je eigen voordeel; te argeloos waar het je eigen Goden betreft. Omdat je zelf eerlijk bent, heb je te licht aan anderen eerlijkheid toegeschreven, en zij hebben misbruik van je gemaakt.

14. Anuhasaj vroeg: Hoe dan? Satan antwoordde: In het begin heb je tegen je Goden gezegd: Handhaaf uw scholen, colleges en werkplaatsen, en voor het overige maakt u de geesten der doden gereed voor de verrijzenis. En zodra zij graad dertig bereiken, stuurt u hen naar mijn koninkrijk, opdat Hored voor eeuwig verheerlijkt kan worden. Maar kijk eens, je Goden gebruikten de engelen als slaven om de glorie van hun eigen koninkrijken op te bouwen. Zij hebben hun hemelse plaatsen van ontwikkeling grotendeels verloren laten gaan. Ook de stervelingen hebben zij niet tot leren geïnspireerd, waar ik u in het begin voor waarschuwde. En de stervelingen hebben hun scholen en colleges en plaatsen voor de kunst afgeschafte en ze zijn bandeloos geworden en geven zich over aan onmatigheden, en er is in hen geen verrijzenis. Deze dingen tonen je dat al de geesten van de aarde vroeg of laat helemaal geen graad meer zullen hebben, maar als fetals en vampiers van stervelingen gaan leven.

15. De'yus zei: Waarom zijn de stervelingen veelvraten aan het worden? Satan antwoordde hem en zei: Hoor eens, in je eigen openbaring aan de stervelingen zei je tegen hen: Neem geen vis, of vlees, of bloed als voedsel, en ook niets dat de levensadem inademt. En kijk nu wat er gebeurde: Jouw drie Goden, die je verheven en vertrouwd had, maakten andere openbaringen waarin zij zeiden: Neem van de vis en het vlees; want zij wilden de stervelingen plezier doen. En kijk, het is gebeurd dat de mens niet alleen voor jou vecht, maar hij vecht links en rechts want het zit in zijn bloed, zoals bij de dieren die zich met vlees voeden. Jouw Goden hadden het recht niet om deze wet aan de mensen te geven zonder eerst met jou te overleggen, om jouw wil en goedkeuring te vernemen.

16. Anuhasaj zei: Helaas, dat is waar. Wat moet ik doen? Satan zei: Je moet je Goden bij je roepen en ze de les lezen op je eigen manier, en ze bevelen omlaag naar de stervelingen te gaan om onderwijs en nijverheid opnieuw te vestigen, in plaats van oorlog. Anuhasaj zei: Zij moeten komen en zullen mijn terechtwijzing ontvangen. Zij zullen inderdaad weten dat ik de Heer hun God ben.

17. Satan ging naar de andere valse Goden, elk afzonderlijk, en hij zei tegen ieder: Luister naar mij, jij wijste van de Goden, die in feite de allerhoogste godheid in de hemel behoort te zijn, vanwege je grote wijsheid en onkreukbaarheid. Luister, in het begin kwam ik bij je en voorspelde je dat jouw koninkrijk groot en heerlijk zou worden; en precies zo gebeurde het. Wanneer je je hand uitstrekt om iets te volbrengen, wordt het gedaan; want jij werd anders in het leven geboren dan alle anderen, en wel voor de grootste glories. En vanwege je grootheid zijn al de Goden van de hemel jaloers op je en zijn bang voor je, dat alles weet je zelf ook wel. Welnu, terwijl ik hierin met je overeenstem, moet ik je toch ook op je nummer zetten vanwege je bekrompenheid:

18. Want, omdat je zelf eerlijk bent, geloof je dat ook van anderen; daarom word je aan alle kanten bedrogen en misbruikt. In de eerste tijd stuurde jij je hoogste graden naar de Heer God, als zijn eigendom; ja, je hebt je eigen koninkrijk beroofd van zijn mooiste en beste onderdanen voor de glorie van De'yus. En wat is De'yus meer dan jij? Is hij geen lafaard? Want hij was bang om zijn eigen leerstellingen aan de stervelingen te geven; maar hij beknopte zijn woorden zodat ze waardeloos werden. En jij en je mede-Goden hebben zijn leerstellingen helemaal voor hem tot stand gebracht! Toch dien je hem alsof hij je meerdere zou zijn.

19. De valse God zei: Helaas, dat is waar, met al mijn wijsheid heb ik me als een dwaas gedragen. Omdat ik te eerlijk en zuiver was tegenover De'yus en zijn Goden hebben zij gebruik van me gemaakt. Wat moet ik doen? Satan zei: Ik vertelde je al in het begin dat de tijd zou komen waarin jij hoger zou stijgen dan al de andere Goden. Kijk, de tijd is nabij dat je zult toeslaan. Je zult niet alleen je eigen koninkrijk bezitten, maar ook de koninkrijken van je mede-Goden; en zelfs De'yus zal schatplichtig aan jou en de jouwen zijn.

20. De valse God zei: Wat moet ik doen? En satan antwoordde en zei: De'yus zal het gevaar voor zijn koninkrijk ruiken en hij zal zijn Goden ontbieden om te beraadslagen. Hou je gereed met je antwoord voor hem en hen; niet overijld want dat is de manier van de zwakke, maar heel bedachtzaam en met een heilige bedoeling, voor het bestwil van stervelingen en geesten.

21. Op die manier sprak satan tot al de valse Goden, en zij koesterden het gezaaide; hielden het in het licht en de schaduw om het te zien groeien totdat het reuze groot in ieders begrip geplant stond.

HOOFDSTUK XXXI

1. Na verloop van tijd hield Anuhasaj een bijeenkomst met zijn Goden in Hored, en Osiris en Sudga kwamen, en groot was de pracht en praal in Sanc-tu die dag; met duizenden miljoenen getrainde

slaven en hun kranige officieren van hoge rang. Want op dat tijdstip was het bijna zevenhonderd jaar geleden sinds zelfs maar de generaals en hoge kapiteins in de nabijheid van de valse God mochten komen, behalve door op hun buik te kruipen, kilometers ver.

2. En in en rond het hemelse huis van de hoofdstad waren vijftigduizend vuurkolommen opgericht, die voor altijd onderhouden werden door de arbeid van zijn slaven, waarvan er sommige langer dan honderd jaar op hun plaats stonden om aan hetzelfde te werken, zonder afwisseling of rust en bedreigd met de hel, en te zwak om iets anders te geloven. Niemand kon rechtop naar de troon van de Heer God lopen, behalve zijn hoge raad, zijn hoge maarschalken, zijn Goden en Anubi. En niemand anders was het toegestaan om hem aan te kijken, op straffe van in de hel geworpen te worden.

3. In het begin kwamen zijn Goden eenmaal in het jaar bij hem feestvieren, gedurende meer dan honderd jaar; daarna voor een tijdlang eens in de zes jaar; en later slechts eens in de vijftig of honderd jaar, en dat alleen maar op speciaal verzoek.

4. Zo gebeurde het dat de komst van De'yus' valse Goden een evenement was van blijdschap en glorie voor de meer dan twaalf miljard inwoners van het koninkrijk van Anuhasaj. Want van heinde en ver werden zij extra gekleed en gevoed en kregen zij vrijaf voor die gelegenheid.

5. Bij deze gebeurtenis werden de Goden ontvangen door honderden miljoenen, de ontvangende scharen geheten, in vuurschepen van grote afmeting en schittering, en zo begeleid tot de toegangswegen van het hof, dat de ontvangende scharen niet dichter durfden te naderen. Daar werden de Goden begroet door De'yus' hoge raad en hoge maarschalken die met hen het plein opgingen en vervolgens naar het hoge gewelf dat naar de plaats van de troon van de Heer God leidde. Eenmaal in het gewelf verdeelden de raad en de maarschalken zich aan elke kant en zongen met gebogen hoofd een loflied voor De'yus. Ook de Goden bogen uit respect en vriendschap en liepen in het midden direct naar de troon.

6. Toen zij vlakbij waren, stonden de vice-Goden aan beide zijden van De'yus op en zeiden:

7. In de naam van de Heer God van de hemelen der aarde, wie komen hier opgericht, en als Goden?

8. De Goden antwoordden: Zie, wij zijn de zonen van de Heer God, de grote De'yus, en inderdaad zijn wij Goden! Wij verzoeken om gehoor bij onze Godheid, voor de glorie van onze koninkrijken en de zijne.

9. De'yus zei: Vrede, O mijn vice-Goden! Ik herken hen, mijn broeder-Goden. Gegroet, in de naam van hemel en aarde.

10. De Goden antwoordden: Gegroet zij u, O Heer God, de machtigste van de Goden. In uw machtige naam, De'yus, groeten wij u eerbiedig, om uw wensen te vernemen opdat we u in wijsheid, macht en liefde kunnen dienen.

11. De'yus zei: Welkom, O gij Goden; de vrijheid van Sanc-tu staat tot uw beschikking. Zie, ik zal mijn paleis ontruimen zodat we besloten en in 't geheim met elkaar kunnen beraadslagen omwille van engelen en stervelingen.

12. Daarop gaf De'yus een teken aan al zijn officieren en bedienden om zich buiten het gewelf terug te trekken, hetgeen zij deden. En nu de ontvangstceremonie voorbij was, kwam Anuhasaj omlaag van zijn troon en groette de Goden hartelijk door hen de hand te schudden, waarna ze allemaal op de zetels aan de voet van de troon gingen zitten; en aanwezig waren De'yus, Osiris en Sudga, en

verder niemand binnen gehoorsafstand; want Te-in was niet gekomen.

13. En een tijdlang spraken zij met elkaar als langdurig gescheiden vrienden; en kijk, de satan die in elk van hen was, liet hen in de steek waar het erom ging de ander terecht te wijzen. Want juist het gesmoorde zaad van de liefde dat de Grote Geest hen geschonken had, begon te zwellen alsof er een machtige kracht ging uitbarsten. Zo verliep de tijd en geen van hen durfde hetgeen hij in zijn binnenste besloten had, te benaderen.

14. Tenslotte maakte De'yus, de meest geschoolde wat satan betreft, een eind aan hun verhalen over vroeger en de alledaagse gesprekken. Hij zei:

15. Ik heb zoveel van jullie beiden gehouden en ben nu zo geroerd door jullie grootse aanwezigheid dat ik met al mijn macht en majesteit zwakker ben dan een klein kind dat onbekommerd zijn eigen vader wil terechtwijzen. Of ik ben eerder als een oud man, die in afwezigheid van zijn kind een reden vindt om er ruzie mee te maken; maar als hij het ziet terugkeren volkomen bezwijkt en zich afkeert van zijn boosheid om uit te barsten in liefde.

16. Osiris zei: Wat kan u aanzetten tot deze ernst, O De'yus? Want precies als u gesproken hebt, zo heeft u een gevoel geuit dat mij al lang zwaar op het hart lag. Maar nu, uit eerbied voor u en uw grote koninkrijken, doet het me smelten als sneeuw voor de zomerzon. Ik verzoek u, ga verder!

17. Sudga zei: Zowaar ik leef, jullie twee die zozeer mijn meerderen zijn en voor wie ik als niets ben, hebben geheel naar mijn hart gesproken. Ik verzoek jullie, ga verder; want zo groot is mijn liefde voor jullie dat jullie meest buitensporige wens door mij beantwoord zal worden, ofschoon het mij duizend jaar werk zou kosten om het te volbrengen.

18. Daarop vertelde De'yus zoetsappig zijn verhaal, net als satan het hem had voorgezegd. En vervolgens verzocht hij Osiris om zijn hart te luchten en ook Sudga om zich uit te spreken; en dat deden zij, net als satan het hen geleerd had. Toe zij geëindigd waren sprak De'yus, die net zo zeer verrast was door hun zielige verhalen als de anderen door die van hem waren:

19. Mijn Goden; hoeveel eenvoudiger is het om de fout te zoeken bij de stand van zaken dan een middel tot herstel te vinden. Ik heb degenen gezien die de fout bij hun burens zochten, of bij het koninkrijk, of de Ouden, maar deze fouten toch zelf begingen. We weten allemaal dat een van de klachten die we tegen de oude Divan-wetten hadden, de slavernij over de Heren betrof, en over hun gebieden, hen letterlijk vasthoudend. Toen we ons vervolgens aaneensloten was dit om aan elke Heer de onafhankelijkheid te geven zijn eigen hemel en aards gebied op zijn manier te besturen. En dit werd aan al mijn Heren verleend, en eveneens aan mij en mijn koninkrijken. En kijk eens waar het op uitgelopen is! Uit de gulheid van mijn hart gaf ik jullie bepaalde doctrines om aan de stervelingen te geven, de voornaamste daarvan was om mijn namen op de aarde eerbiedwaardig te doen worden. Maar ik verplichtte jullie niet door te zeggen: doe dit en verder niets. Maar ik zei tegen jullie: hier is de kern van de grondslagen van mijn doctrines. Ga naar de stervelingen en leer hen deze dingen en voeg eraantoe of beperk ze overeenkomstig je eigen wijsheid.

20. En dat volbrachten jullie en jullie voegden er de verlokking voor de stervelingen aan toe om vleeseters te worden, waardoor de graden ellendig gedaald zijn. En nu zoeken jullie de fout bij mij vanwege de jaarlijkse vordering van een zeker aantal slaven met een bepaalde graad; erover klagend dat jullie eigen koninkrijken overstroomd worden door druja's.

21. Osiris zei: Luister naar me, O Heer mijn God, want ik heb vele honderden jaren voor u en uw koninkrijken gewerkt. Mijn woorden zijn niet uit drift, maar weloverwogen; mocht ik mij dus vergissen dan vraag ik geen excuus vanwege gehaastheid. Op de eerste plaats werd ons

bondgenootschap gesticht om een machtig hemels koninkrijk te scheppen dat gezag zou uitoefenen over de stervelingen op de hele aarde; over dat koninkrijk zou u het hoofd en de grootste glorie zijn, en wijzelf op de tweede plaats. Tot op deze dag getuigen onze liederen daarvan. Maar wat betreft liederen of getuigenissen in de bibliotheken van de hemel, dat ons verbond in hoofdzaak werd gesticht om van de Divan-wetten af te komen, daarvan heb ik niets gehoord of gezien.

22. Sudga zei: Wat ik gedaan heb is gedaan. Ik kreeg het hevel over een deel van de aarde, om dit aan De'yus 30) te onderwerpen en dat heb ik volbracht. Ik heb naar uw klachten geluisterd, maar niemand heeft een remedie aangeboden. U beiden bent hoger in rang en wijsheid dan ik; wanneer u over de zaak gesproken heeft zal ik ook spreken. Wat mij betreft, ik ben dankbaar dat er geen Divan-wetten zijn die mij binden.

23. De'yus zei: De remedie ligt in het tenietdoen van de oorzaak waardoor de graden omlaaggaan. Omwille van zelfverheerlijking hebben mijn Goden de plaatsen van onderwijs en arbeid te gronde laten gaan, zowel in de hemel als op aarde. Er zijn er die de eer geven aan liefdadigheid en aan riten en ceremoniën; maar ik zeg jullie, mijn Goden, dat ARBEID en ONDERWIJS boven liefdadigheid, riten en ceremoniën gaan; dat geldt speciaal voor de arbeid die een voordelig bestaan oplevert.

24. Osiris zei: Waar, O Heer mijn God, ligt het verschil tussen hetgeen geschreven of gesproken is? In uw beginwoorden hebt u zo pas nog de slavernij van de Divan-wetten over de Heren herhaald. En het volgende ogenblik zegt u: Ik gebied jullie de plaatsen van onderwijs en arbeid weer op te richten.

25. Sudga zei: Zijn niet de geschreven wetten minder willekeurig dan de mondelinge? Want die zien we van tevoren en dus worden we niet onaangenaam verrast door de plotselinge onbeschaamdheid.

26. De'yus zei: Is het in ieder geval niet waar dat de hoogste in macht en de machtigste wat betreft de plannen en ordeningen van zijn koninkrijk de hatelijkheden en beledigingen moet slikken van zijn minderen, die hij heeft verheven en gemaakt tot wat zij zijn, of anders diep bedroefd raakt door het verlies van hun liefde en verering? Want we zien helaas aan alle kanten dat begunstigden geneigd zijn in giftige slangen te veranderen, en toe te slaan, ofschoon de slag hen zelf zou kunnen vernietigen.

27. Osiris zei: Dat is heel juist, O De'yus, waar de hoogste koninkrijken hun glorie en grootheid te danken hebben aan degenen die ondergeschikt geweest zijn en ze opgebouwd hebben. Niemand is zo traag om het gevaar te zien als degene die eraan wordt blootgesteld. Er zijn van die personen, op hoge posten die, als hun slaven eens wisten wie zij waren en hoe zij misleidden, door hen in knopen gebonden en in de hel geworpen zouden worden.

28. Sudga zei: Maar is het in die gevallen niet beter, O mijn wijze broeders, dat de hoogsten die zijn verheven door het gezwoeg en de arbeid van anderen die gewerkt hebben om hen te verheerlijken, zich afkeren van hun eigen glorie en zelfzuchtige doeleinden, hun onrechtvaardig verkregen koninkrijken verdelen en hun luie karkassen in beweging brengen door hulp te zenden naar degenen die hen in hun macht hebben?

29. De'yus zei: Zeer wijs gesproken, mijn beide Goden. Maar hoe moeten we apen leren hun meesters te kennen? Zij krullen hun staart en krijsen, zich verbeeldend dat zij grote heersers zijn. Terwijl ze heel smadelijk zouden mislukken of als eersten in de ellende zouden storten als zij afgesneden werden van hun meesters.

30. Osiris zei: Gij verstandigste van de Goden, is het niet hoogst eigenaardig, wonderlijk, hoeveel beter we de tekortkomingen kunnen zien van anderen dan van onszelf? Noch zijn we veel vlugger

met een manier te zoeken om hen te redden, hetgeen we vaak zouden kunnen doen als het geen verwaande dwazen waren, dan onze wapenen te beschermen, zodat we in ons hart zweren hen in de hel te slingeren zodra ze maar het geringste teken tonen om ons tekort te doen.

31. Sudga zei: O mijn beminden, het is een trieste gedachte wanneer wij machtige koninkrijken met hun twisten in ogeschouw nemen, wetend dat als één van beide een hand durft op te heffen om te vernietigen, wij zelf de sleutel in bezit hebben waardoor ze allebei van hun beste onderdanen en hun grootste heerlijkheden beroofd kunnen worden en achtergelaten in de ruïnes van hun eigen boosaardige bouwsels. Maar de verstandigen wachten hun tijd af en zijn vaak versterkt wanneer anderen daar niet van op de hoogte zijn.

32. De'yus zei: Mijn meest wijze Goden, jullie hebben grote wijsheid uitgesproken. Ik zal jullie woorden in overweging nemen en dienovereenkomstig handelen. Jullie meest heilige bezoek heeft mij meer geëerd dan ik verdien.

33. Osiris zei: Er zijn geen woorden die mijn eerbied kunnen uitdrukken voor uw gesproken woorden, O De'yus.

34. Sudga zei: Ik ga onder verdriet gebukt om de plaats van zoveel wijsheid, liefde en macht te moeten verlaten.

35. En nu traden Osiris en Sudga ieder vier passen achteruit, maar gescheiden van elkaar en met hun hoofd steeds gebogen. Op een teken kwamen de vice-Goden weer binnen en stelden zich naast de Goden op en vervolgens hieven allen, met gebogen hoofd, de handen op en groetten in het Teken: Centrale Zon. De'yus antwoordde hen met het Teken: Muziek der Satellieten.

36. Langzaam nu, met afgemeten pas en onder zachte, liefelijke muziek liepen de Goden en vice-Goden achteruit het plein over en onder het gewelf door, waar de vice-Goden hen verlieten om weer naar binnen te gaan. Maar nu werden de Goden opgewacht door de hoge raad en hoge maarschalken en begeleid naar de toegangspoort waar zij hen achterlieten, en daar werden zij, Osiris en Sud-ga, door hun scharen ontvangen en teruggeleid naar hun schepen, met grote pracht en eerbetoon, en direct zetten zij koers naar hun eigen hemelse koninkrijken.

37. Tijdens deze hele gang van zaken vroegen de Goden zich allemaal af, waarom Te-in niet kwam en ook niet, door boodschappers of op andere wijze, op de verzoeken reageerde; noch kon één van hen zich de reden indenken.

HOOFDSTUK XXXII

1. Te-in, wiens hemelse koninkrijk drie miljard engelen omvatte, was er van op de hoogte dat Osiris en Sudga naar Hored gegaan waren. Satan zei tegen hem: Nu is het jouw tijd, roep je raad bijeen; maak jezelf bekend als de God van hemel en aarde, machtig in alle gewesten, het Centrale Koninkrijk van de Eeuwige Hemelen! Kies uit je raad de hoogste graden en maak die tot Heren onder jou. Daarna moet je de veldslagen in Jaffeth, op de aarde laten hervatten.

2. Te-in zei: Waarom op de aarde? Satan zei: Kijk eens, Jaffeth moet onderworpen worden tot het één natie van mensen is en dat zal jouw voetsteun zijn, en het hoofdkwartier van jouw hemelse koninkrijk. Daarna moeten jouw Heren zich begeven naar de landen van Parsi'e en Arabin'ya en de inwoners daarvan inspireren tot een centraal koninkrijk en wanneer de stervelingen aldus onderworpen zijn aan beperkte aantallen, zul je met maar weinige te doen hebben teneinde jezelf tot

God van de hele aarde te kunnen maken.

3. Te-in zei: Jij bent wijzer dan alle Goden bij elkaar. Zie, mijn weg ligt duidelijk voor me.

4. Precies op de dag van De'yus' samenkomst met Osiris en Sudga verbrak Te-in de banden tussen zijn hemelse koninkrijk en al de anderen, en hij koos twaalf van zijn hoogste graden in de heilige raad en maakte hen tot Heren van de aarde; maar hij kende aan geen van hen een deel van de aarde toe. Hij zei:

5. Ik zal ze geen koninkrijken geven, dat is de beste manier om alles in eigen hand te houden.

6. Door middel van zijn Heren die hij naar de aarde zond maakte Te-in Kan Kwan tot sterfelijk koning van Jaffeth, met als titel: Koning van de Wereld, de Zon, de Maan en de Sterren! En de Heren lieten Kan Kwan een oke'spe (geestenhuis of orakel - uitg.) bouwen, waar hij de geboden kon ontvangen van Te-in, de heiligste, allerhoogste heerser van de hemel 31), wat betreft hetgeen hij doen zou om de aarde voor zichzelf te onderwerpen.

7. Te-in zei: En, mijn Goden, zeg tegen Kan Kwan wanneer de aarde voor hemzelf is onderworpen: Zie, ik zal ook omlaag komen en in de tempels wonen die hij voor mijn Heren bouwt. En als de koning eropuit trekt en een plaats voor zichzelf onderwerpt, moet hij meteen een eerbiedwaardige tempel bouwen en die aan mij en mijn Heren wijden, wier namen jullie overal eender in alle plaatsen moeten doorgeven. Want ik wil de stervelingen niet in de war brengen met een veelheid van hemelse Heren. En de koning zal aan het volk tonen dat er slechts één Hoge Heerser in de hemel is, of hij nu Ho-Joss of Joss genoemd wordt, of Po-tein of Te-in, en dat ik die Persoon ben. Maar in geen geval moet de koning de volgelingen van de Grote Geest in leven laten op de aarde.

8. Te-in zei: Mijn Heren, elk van jullie neemt een miljoen engelen met je mee die sterk en sluw zijn in het oorlog voeren; twaalf miljoen zijn voldoende; want jullie moeten ze niet verspreiden, maar ze dicht in de buurt van de oorlog en de koning houden. Net als bij een brandend vuur dat uit een vonk ontstaat en zich naar buiten uitbreidt totdat een stad in de as wordt gelegd, zo krachtig en geconcentreerd moeten jullie zijn. Dit is de volledige kunst van de macht. En terwijl de stervelingen slapen moeten jullie engelen hen bezoeken en hen dromen en visioenen geven van glorieus succes, en hen zichzelf laten zien in het heetst van de strijd, terwijl ze ongedeerd door de kaken van de dood heen stormen en hun manmoedige wapenen hun vijanden aan alle kanten in stromen van bloed smoren. Want als deze stervelingen wakker worden en zich hun dromen herinneren, zullen zij behoorlijk geprikkeld zijn voor het drieste werk. Maar wat degenen betreft die overwonnen dienen te worden, laat jullie engelen naar hen toegaan terwijl ze slapen en hen dromen en visioenen geven over afgrijzelijk doodgaan; laat ze het heetst van de strijd zien waarin zij zelf aan alle kanten overweldigd worden, doorstoken met zwaard en speer, gevallen en stervend in helse pijn. Want als zulke stervelingen wakker worden en zich hun dromen herinneren, zijn zij reeds voor de helft overwonnen.

9. Te-in zei: Mijn Heren, jullie moeten de koning inspireren om genadig en vriendelijk te zijn; en wanneer zijn soldaten bij een plaats komen om die te onderwerpen, moeten zij onderhandelaars voor zich uitsturen die vragen: Wie, zeggen jullie, moet de heerser zijn? En als de mensen antwoorden: wij zijn de slaven van Kan Kwan, moeten zij niet gedood worden.

10. Te-in zei: Mijn Heren, wat is rechtschapenheid onder de stervelingen? Een Heer zei: ritens en ceremoniën. Een ander zei: u te aanbidden, O Te-in. Een volgende zei: de leerstellingen van de Ouden te volgen. Een volgende zei: zichzelf te reinigen. Een volgende zei: goed te doen met al je kracht. Een volgende zei: de waarheid in praktijk brengen. Een volgende zei: niemand schade berokkenen.

11. Te-in zei: Geen van jullie weet wat rechtschapenheid is. Kijk eens naar jullie standpunt: de leerstellingen van de Ouden waren van henzelf en zijn ter ziele. Als iemand de kleren van een dode aantrekt, wordt hij dan precies als de dode was?
12. Riten en ceremoniën worden door circuslui gebruikt om hun paarden te trainen, te laten galopperen, te springen of te gaan liggen, om hun bazen plezier te doen.
13. Zichzelf reinigen! Wat houdt dat in? Het lichaam van een sterfelijk mens kan niet gezuiverd worden, want het is op z'n best verrot.
14. Goed doen met al je kracht! Wie weet wat dat betekent? Een verpletterde voet afsnijden om iemands leven te redden; geef hem pijn bij het snijden, zelfs terwijl hij lijdt. Ook is het goed dat sommigen het hoofd wordt afgehakt voor hun eigen bestwil. Ja, zelfs naties die worden uitgeroeid. Laat degene die het doet dit met al zijn kracht doen. Zien jullie dan niet in dat, voor iemand probeert om goed te doen, hij zijn eigen rechter is die oordeelt door zijn eigen oordeel?
15. De waarheid in praktijk brengen! Wat houdt dat in? De aanhangers van Jehovih zeggen: Jehovih is Totale Waarheid. Maar Jehovih is niets, verspreid als de wind. Dus is waarheid ook niets. Wie heeft een man gevonden die niet zegt: te zien als ik het zie, is de waarheid zien; te zien als jij het ziet, is verkeerd zien? Een man vertelde bewust leugens en bracht ze in praktijk; en voor zichzelf was hij volkomen juist want hij was een leugenaar. Dus bracht hij waarheid in praktijk.
16. Mij te vereren is ongerechtigheid in plaats van gerechtigheid. Joss vereren is ongerechtigheid; de nietszeggende, Jehovih, vereren is ongerechtigheid, en Po vereren is eveneens ongerechtigheid. Kijk hier eens naar: de hoge bomen in het woud verstikten de kleine bomen, en de kleine bomen zeiden: wij prijzen jullie, geweldige eiken, voor de vele zegeningen die we ontvingen; wees ons genadig! De hoge bomen lachten om ze, en ze stierven. Is dit niet Jehovih? Zijn dit niet de Goden? Want alle stervelingen zijn hoogstens als onuitgebroede eieren; en wanneer ze zijn gestorven, zijn hun zielen als uitgekomen kuikens waar de Goden mee kunnen spelen en op hun manier gebruik van maken.
17. Te-in zei: Leren jullie dat de stervelingen en zeg ze bovendien elke God te kiezen die ze maar willen; en als ik het ben, dan zal ik voor hen werken; als ik het niet ben, dan ben ik tegen ze. Dit is dus gerechtigheid: wederkerigheid tussen Goden en stervelingen onderling; oorlog voeren omwille van een zienswijze teneinde standvastigheid te ontwikkelen; de hulpelozen ondersteunen; de vreemdeling te voeden en te kleden, en de vader en moeder in ere te houden. 32)

HOOFDSTUK XXXIII

1. Te-ins Heren en hun engelen vertrokken uit Che-su-gow, Te-ins hemelse verblijfplaats, en ze daalden omlaag naar de aarde vanwege hun opdracht, en hier volgt hetgeen eruit voortvloeide, te weten:
2. Kan Kwan was de zoon van Kan Ho, een plathoofd; maar Kan Kwan was afkomstig uit de bekeerlingen van de brahmaanse priesters en daarom was zijn hoofd niet afgeplat. Maar omdat in hun familie lange tijd su'is en sar'gis voorkwam, ging dit toch op hem over. En hij was in staat de engelen en hun Heren te zien en te horen; al de woorden die tegen hem gesproken werden hoorde hij, een heel bijzondere eigenschap in een koning, wanneer de druja's ervan weerhouden worden hem gade te slaan.

3. De Heren hielden aan alle kanten de wacht over Kan Kwan, dag en nacht, en omdat Kwan nogal dom was vanwege de afgeplatte hoofden van zijn ouders, was hij zeer geschikt om alles te doen wat hem werd opgedragen. Derhalve maakte hij zich meteen bekend met al zijn titels en stuurde her en der herauten uit om hem aan te kondigen en alle volken en koningen te laten weten dat hij in aantocht was om hen voor zich te onderwerpen.

4. Kwan liet dit besluit uitgaan, te weten: Ik, Kan Kwan, koning van de wereld, en zon en maan en sterren, gebiedt! Aanschouw mij, de zoon van de zon, zoon van Te-in! Er is slechts één heerser in de hemel, Te-in! Er zal er maar één op de aarde zijn, Kan Kwan. Buig jullie hoofden! Ik ben in aantocht! Kies: te buigen of te sterven. Hetzij het één of het ander. Wanneer de wereld aan mij is onderworpen, zal ik geen oorlog meer voeren!

5. In die tijden waren er vele grote koningen in Jaffeth, en hun koninkrijken bevonden zich in vele verafgelegen plaatsen. Temidden daarvan, in een schaars gebied in het Dal van Lun, lag de stad Ow Tswe, en dat was het kleine koninkrijk van Kan Kwan, zo'n duizend jaar bekend.

6. Toen de andere koningen van Kwan's proclamatie hoorden, moesten zij lachen. En dit is nu de ijdelheid van de stervelingen, want zij slaan geen acht op de macht van de Goden die boven hen staan.

7. Kwan ging op mars met een leger van vierduizend soldaten, mannen en vrouwen, gewapend met speren, strijdbijlen, zeisen, zwaarden en slingers en pijl en boog; en hij trok op tegen Tzeyot, een stad van honderdduizend mensen; en daar regeerde koning Cha Ung Chin, met twintigduizend soldaten. Cha Ung Chin moest lachen. Hij zei tegen zijn kapitein: Stuur duizend vrouwelijke soldaten uit en doodt Kwan en zijn leger; ze zijn gek, ze weten niet wat oorlog voeren betekent.

8. De kapitein trok ten strijde, maar hij nam behalve de duizend vrouwelijke soldaten nog duizend mannen mee. Maar kijk, Kwan en zijn soldaten hadden geen training gehad, maar zij stormden zo eigenaardig naar voren dat hun vijanden niet wisten hoe ze te bestrijden, en zij vluchtten in paniek, behalve de kapitein en een honderdtal vrouwen die onmiddellijk gedood werden. Maar van Kwans leger kwam niemand om het leven.

9. Cha Ung Chin was woedend, en hij stuurde tienduizend soldaten op Kwans rommelige legertje af; en nadat de strijd begonnen was, lieten de engelen wolken verschijnen voor de legerscharen van Cha Ung Chin en zij dachten honderdduizenden soldaten te zien die op hen toekwamen, en ze keerden zich om en gingen ook op de vlucht, behalve vijfhonderd die gevangengenomen en meteen gedood werden, mannen en vrouwen.

10. Cha Ung Chin zei: Nu is het tijd dat ik zelf ga. Mijn luiheid komt me duur te staan. Morgenochtend zal ik dertigduizend geoefende mannen en vrouwen aanvoeren en een dag vol vermaak beleven in het afslachten van Kwans legertje. Dus stuurde de koning zijn maarschalken op pad om gedurende de nacht zijn soldaten te selecteren en op te roepen. Velen waren te bang om te slapen; en degenen die konden slapen hadden zulke visioenen en dromen dat, toen ze ontwaakten, zij als bijna gestorven mensen waren.

11. De volgende morgen trok Cha Ung Chin de stad uit om te strijden, voor zijn leger uit. Toen hij het armzalige legertje van Kwan zag, zei hij: Werkelijk hoor, de wereld is gek aan het worden! Dat zulke halvegaren de moed hebben komt omdat ze niet weten wat strijd is. Daarop stormde hij voorwaarts, steeds sneller en riep tot zijn soldaten. Maar die bevonden zich in een lange rij achter hem, want zij beefden van top tot teen terwijl ze aan hun dromen moesten denken.

12. Weldra kwam Kwan met zijn leger op hen toe, niet met ordelijke bevelen, maar schreeuwend en brullend. De soldaten van Cha Ung Chin raakten in paniek, verbraken hun gelederen en vluchtten naar alle kanten, behalve een duizendtal waaronder Cha Ung Chin die gevangengenomen en meteen gedood werden.

13. En diezelfde dag trok Kwan de stad Tzeyot binnen, nam er bezit van en dwong gehoorzaamheid en trouw af van de inwoners. En de volgende dag zette hij twintigduizend mannen aan het werk om een tempel voor Te-in te bouwen en hij liet andere gebouwen slopen om aan materialen te komen. Kwan had geen enkele geleerde persoon in zijn hele leger, maar de Heren die bij hem waren toonden hem hoe hij de tempel moest bouwen, oost en west, en noord en zuid en hoe de gewelfde gangen en de pilaren om het dak te dragen gemaakt moesten worden; en de heilige vertrekken en offeraltaren. Van gemetselde baksteen en hout bouwde hij hem en toen hij voltooid was, bleek hij groot genoeg voor twaalfduizend mensen die erin konden offeren. 33) En de bouw duurde veertig dagen van begin tot eind.

14. Bovendien liet Kwan door tienduizend mannen en vrouwen huizen en muren opruimen en nieuwe straten aanleggen op velerlei manieren, zodat ten tijde van de eerste offerande de stad Tzeyot er niet langer uitzag als gebruikelijk; en Kwan gaf er een andere naam aan, Lu An, en gebood alle mensen het zo te noemen of anders te sterven.

15. Kan Kwan dwong de mensen om iedere ochtend naar de tempel te gaan en aan Te-in te offeren; hij legde een dag van rust op voor elk kwartier van de maan; hij legde de kinderen op hun vaders en moeders te eren, de vader op de eerste plaats.

16. Vervolgens liet Kwan hen bidden voor degenen die in de strijd gedood waren. En zo luidden de woorden die hij hen gebood te zeggen: Te-in! Vader over Leven en Dood! Die leeft van zonnen en sterren! Uit wiens afval de stervelingen bestaan. Voor uw eer buig ik het hoofd. Voor uw glorie lig ik voor uw altaar terneer. Ik ben het smerigste van alle dingen; mijn adem en mijn vlees en bloed zijn rot. De dood zou een genoegen voor mij zijn als gij of uw soldaten mij zouden doden. Want mijn ziel zou tot u komen om voor immer uw slaaf te zijn.

17. Zie, mijn broeders en zusters die tegen u gevochten hebben zijn dood, en daarom verheerlijk ik u. Wij hebben hun verrotte lijken diep in de grond begraven, goed genoeg voor ze.

18. Maar hun geesten zijn verdwaald en verwilderd op het slagveld en huilen in het rond. O Te-in, Vader, zend uw geesten uit Che-su-gow, uw hemelse plaats, naar hen toe om hen uit de duisternis te helpen. En wij zullen u eeuwig loven, onze machtigste, allerhoogste heerser!

19. Wanneer zij het offer brachten lagen zij plat op hun buik, terwijl bepaalde personen de woorden voorzeiden die Kwan van de Heren ontving.

20. Daarna stelde Kwan een gouverneur over hen aan, Ding Jow, die de eerste gouverneur over een provincie in Jaffeth werd, volgens de klasse van gouverneurs zoals die tot op deze dag bestaan. Hetgeen inhoudt: zoals een Heer staat tot een God, zo staat een gouverneur ten opzichte van een koning. En dit was de eerste van die orde, gevestigd door de Goden van hada. Hieraan voorafgaand was door Jehovih een soortgelijk gouvernement aan de Faithists gegeven; evenals het in zuiverheid aan de reinen was gegeven, zo werd het nu in grofheid aan de onrijpen gegeven.

21. Jehovih had gezegd: Onafhankelijke koninkrijken zullen niet naast elkaar bestaan; noch zal de één schatplichtig zijn aan de ander, maar er zal één geheel zijn en de mindere zullen de delen daarvan zijn, niet boven noch onder hen, maar als helpers. De boosaardigen zullen dit nu niet inzien; maar hun eigen slechtheid zal het in de toekomst tot stand brengen. En zo gebeurde het.

HOOFDSTUK XXXIV

1. Kan Kwan ging weer op weg om te veroveren en te onderwerpen, hij trok naar het zuiden, naar Ho-tsze, een grote stad met vijf schatplichtige steden die geregeerd werden door Oo-long, een koning met tweehonderd vrouwen en dertigduizend soldaten, mannen en vrouwen die goed getraind waren.
2. Het leger van Kwan was nu zeventuizend man sterk, maar zonder discipline en met geen enkele hoofdmans behalve hijzelf. En tijdens deze mars door het land dwong hij de boeren de religie van Te-in te omhelzen, op straffe van de dood.
3. Toen hij nu bij Ho-tsze was aangekomen, stuurde hij een bevel naar de koning om zich over te geven, precies als bij de stad die hij al veroverd had.
4. Oo-long lachte toen hem werd verteld over het soort gezelschap dat tegen hem optrok, en hij zond slechts achtduizend vrouwelijke soldaten om slag te leveren. Toen de legers dicht bij elkaar waren zeiden de Heren tegen Kwan: Vraag om een wapenstilstand en smeed uw vijand zich over te geven op straffe van de dood; want de engelen van Te-in zullen hen in uw hand doen vallen, en niemand zal sterven.
5. Er werd een wapenstilstand bereikt en zie, het hele leger van Oo-long gaf zich over en legde een eed van trouw af aan Kwan, en geen één werd gedood. Toen Oo-long erover werd ingelicht, zei hij: Nu zal ik met mijn hele leger uitgaan en deze voddenkoning en zijn mensen verslaan, en ook mijn achtduizend die zich hebben overgegeven. Derhalve marcheerde hij naar de strijd met tweeëntwintigduizend soldaten. Kwan's leger was over de velden verspreid. Oo-long zei tegen zijn kapitein: Ga die maffe koning vertellen dat hij zijn leger in gevechtsorde opstelt; ik wens geen misbruik te maken van een kudde schapen.
6. De kapitein ging op pad, maar voordat hij de plaats bereikte, viel hij flauw want de engelen overmeesterden hem. De koning zag zijn kapitein neervallen en hij riep uit tot zijn leger: Nu is het genoeg! Nooit heeft mijn leger zulke dwazen gezien en niet geweten hoe met ze te vechten. Kom aan, ik zal jullie aanvoeren!
7. Hierop stormde hij naar voren, gevolgd door zijn duizenden. Onmiddellijk begon Kwan's leger te schreeuwen en te huilen en repte zich naar alle richtingen; en kijk, Oo-long's leger stortte in en men vluchtte, behalve een twaalfhonderd die gevangen werden genomen, Oo-long onder hen; en zij werden meteen afgemaakt. Maar van Kwan's leger werd slechts één man gedood.
8. De Heren zonden boodschappers naar Te-in in zijn hemelse plaats, hem berichtend over Kwan's succes. Te-in gaf dit bevel mee terug: Hetgeen er verricht werd, heeft mij genoeg gedaan; maar laat jullie sterfelijke koning hierna niet zo makkelijk winnen, maar laat hem verliezen lijden opdat hij mij en mijn Heren en engelscharen niet zal vergeten. Breng hem in moeilijkheden en laat hem tot mij bidden, en ook zijn leger moet bidden. En wanneer zij geofferd hebben, verlossen jullie hem en zijn leger van de problemen, en laat hem weer een tijd zegevieren.
9. Zonder verdere tegenstand ging Kwan de stad Ho-tsze binnen en nam er bezit van. Meteen liet hij dertigduizend arbeiders aan het werk gaan om een tempel voor Te-in te bouwen. Nog eens twintigduizend liet hij huizen afbreken om andere en mooiere straten te maken. In achtentwintig dagen waren de tempel en de straten voltooid en op de negenentwintigste dag begonnen de

offeranden (eredienst - uitg.) en alle mensen werden verplicht om trouw te zweren aan Kwan en Te-in, of gedood te worden. En op de eerste dag werden er vierduizend mannen en vrouwen vermoord (volgelingen van verschillende Goden, maar voor het grootste deel van de Grote Geest) die de eed niet wilden afleggen.

10. Daarna weigerde niemand meer en Kwan gaf de stad een nieuwe naam: Tue Shon; en hij benoemde So'wo'tse tot gouverneur en gebod de schatplichtige steden om onder het juk te komen.

11. Daarna ging Kan Kwan er weer opuit om te veroveren en te onderwerpen; en de Heren van de hemel en hun twaalf miljoen engelen trokken met hem mee en voor hem uit om de weg te bereiden. En het nieuws over zijn succes werd wijd en zijd onder de stervelingen verspreid, behoorlijk overdreven, zodat de inwoners van verafgelegen en nabije steden hem vreesden.

12. De Heren lieten Kwan nog drie andere grote steden veroveren en onderwerpen zonder verliezen voor zijn leger; en ja hoor, Kwan ging denken dat hijzelf de kracht bezat en niet Te-in.

13. De volgende stad, Che-gah, was een kleine stad met vijftigduizend inwoners. Kwan vroeg niet aan Te-in (via de Heren) hoe hij de aanval zou beginnen, maar ging af op zijn eigen oordeel. Nu heerste er over de stad een vrouw, Lon Gwie geheten, een niet bepaald geliefde tiran, en zij bezat slechts vierduizend soldaten, en Kwan had er zeventuizend.

14. Kwan, naderbij gekomen, eiste de plaats op, maar de koningin antwoordde hem niet met woorden; zij had haar soldaten in een hinderlaag laten gaan en overviel Kwan's leger, en ze bracht de helft ervan ter dood; en de koningin leed maar weinig verliezen. Kwan, die ontdekte dat zijn Heren niet bij hem waren, vluchtte en het overblijfsel van zijn leger met hem. Maar de Heren spoorden de koningin aan hem te achtervolgen, en opnieuw viel ze hen aan en versloeg weer een helft en verminkte er nog honderden. Maar de koningin leed geringe verliezen.

15. Vervolgens spraken de Heren tot Kwan, op de plaats waarheen hij ontsnapt was en ze zeiden tegen hem: Omdat u ijdel was en niet aan mij dacht, uw hemelse heerser Te-in, heb ik gewerkt om u te tonen dat u uit uzelf niets bent. Daarop bad Kwan tot Te-in en zei: Almachtige heerser van hemel en aarde, u hebt mij terecht gestraft. Nu bid ik tot u, vol berouw, in de bitterheid van mijn schande. Wat moet ik doen, O Te-in? Ik ben ver van huis in een vreemd land en mijn leger is nagenoeg vernietigd. Al de naties zijn tegen mij; een schaap is veiliger in een bos met wolven dan ik in deze streken ben.

16. De Heer zei tegen Kwan: Nu u berouw hebt getoond zal ik, Te-in, u mijn macht laten zien. Want u moet het overblijfsel van uw leger bijeenbrengen, u omkeren en de koningin en haar leger vernietigen of op de vlucht jagen en de stad in bezit nemen.

17. De volgende ochtend maakte Kwan, geïnspireerd door zijn Heren, zich klaar voor de strijd, ofschoon hij slechts zevenhonderd man bezat. Aan de andere kant verschenen de Heren en hun engelen in de dromen en visioenen van de soldaten van de koningin en ze zeiden tegen hen: De koningin wordt misleid en in een val gelokt. Morgenochtend zal Kwan worden vergezeld van vijftigduizend mannen. Bereid u dus voor om morgen te sterven.

18. Op die morgen, in het kamp van de koningin, vertelden de soldaten elkaar over hun vreselijke dromen; en nauwelijks hadden zij de zaak afgehandeld of Kwans leger overviel hen. En de engelen, meer dan vijftigduizend, namen sar'gis aan en schenen er net zo uit te zien als stervelingen. Bij deze aanblik werd het leger van de koningin zo beangst dat niemand, behalve een paar, kon vluchten, maar bijna het hele leger gaf zich over, gooide de wapens weg en legden zich neer.

19. Kwan en zijn leger vielen op hen aan en versloegen hen, meer dan vierduizend die machteloos gemaakt waren door de engelscharen in de nabijheid. Vervolgens ging Kwan de stad binnen, handelde als tevoren in de andere steden en grondvestte zichzelf en Te-in.

20. Op deze manier ging Te-in, de valse, tewerk om zichzelf te vestigen in Jaffeth. Hoor nu over Sudga, van Vind'yu en haar hemelse koninkrijk.

HOOFDSTUK XXXV

1. Sudga, de valse God van Vind'yu en haar hemelen, wiens hemelse koninkrijk meer dan drie miljard engelen omvatte, zei tot zichzelf, op weg naar huis vanuit Hored: Twee dingen heb ik besloten: mijzelf uit te roepen tot Schepper en Heerser van Hemel en Aarde; en de naam van mijn hemelse plaats te veranderen en hem Ahl-Burj te noemen, De Berg der Wolken.

2. Satan sprak tot Sudga, en hij zei: Jij allerhoogste God, luister naar me. Welke God heeft gewerkt als jij, in het land Vind'yu beneden op de aarde, en in de hemelen boven het land Vind'yu? Je hebt gedurende duizend jaar De'yus gegrondvest in deze streken. Jij hebt recht op deze naam, en je moet jezelf Dyaus 34) en Sudga noemen; en je hemelse plaats moet ook Hored zijn, omdat het in feite ook een hemelse berg is.

3. Sudga zei: Heel verstandig gesproken, O satan.

4. En zo gebeurde het dat Sudga meteen aan het werk ging om zijn hoofdstad en troon te verhuizen, en zijn nieuwe plaats te stichten. En ook koos hij twaalf Heren, en zei tegen zichzelf op de manier van Te-in: Ofschoon ik twaalf Heren wil hebben om over de stervelingen te heersen, zal ik toch geen van hen een bepaald deel van de aarde geven voor hemzelf.

5. En toen Sudga zodoende in zijn hemelse plaats gevestigd was riep hij zijn Heren rond zich heen en zei tegen ze: Gaan jullie omlaag naar de stervelingen, naar T-loyovogna, die een klein koninkrijk heeft in het Dal van Hachchisatij, in Vind'yu, want ik zal hem tot koning over de hele aarde maken, zoals ik de heerser over de hemel ben. En door obsessie en op andere manieren moeten jullie hem voortleiden om te veroveren en te onderwerpen.

6. Gaan jullie hem voor op zijn tochten en laat de stervelingen bang voor hem zijn zodat zij gemakkelijk overwonnen kunnen worden. Als leger wijs ik jullie twaalf miljoen engelen toe en jullie zullen niet terugkeren in mijn tegenwoordigheid voordat je T-loyovogna tot koning van Vind'yu hebt gemaakt. Daarna zal ik jullie naar verdiensten belonen.

7. De twaalf Heren, met hun twaalf miljoen oorlogsengelen, vertrokken naar de aarde en kwamen te Varaja aan, de stad waar T-loyovogna woonde en heerste en zij overdekten de gewesten helemaal, zelfs achter het Dal van Hachchisatij.

8. T-loyovogna was de zoon van Hucrava, die de zoon was van Han Cyavarat, de zoon van Aipivohu, gewijd in su'is aan de Goden en Heren van de hemel. En zo sprak T-loyovogna met Sudga's Opperheer, die tegen hem zei: Luister, u zult zichzelf als koning van de hele wereld bekendmaken; want ik en de hemelse scharen zijn met u.

9. T-loyovogna zei: Helaas, mijn koninkrijk is het zwakste; ik heb nog geen duizend soldaten. De andere koningen zullen mij uitlachen. Maar de Heer antwoordde hem en zei: Wat betekenen sterfelijke koningen in de handen van Dyaus, hij die Sudga was? Ik zeg tot de naties van de aarde:

Ga neer! en zij vallen. Ik zeg: Sta op! en zij staan op. De mens kijkt naar steen en klei en water voor grote kracht; maar ik, die onzichtbaar ben, ben groter dan al de landen en wateren van de aarde, want ik regeer over hen en ook over de hemel.

10. Ik wil slechts één koning op de aarde hebben; en zoals ik over de hemelse engelen heers, zo zult u de stervelingen regeren en uzelf en mij voor eeuwig grondvesten! Want uw erfgenamen en hun erfgenamen na hen zullen gezag hebben over ieder koninkrijk en land op de wereld.

11. T-loyovogna zei: Ik vrees u, O Dyaus, ik ken uw macht. Maar hoe kan een koning ten oorlog trekken zonder soldaten? Of een leger zonder wapenen? De Heer antwoordde hem: Stuur uw bekendmaking naar de koningen ver weg en dichtbij, en gebied hen dat zij zich voor u neerbuigen. En weldra zal ik naar u toekomen en u aanvoeren, en u zult hen veroveren en onderwerpen en geen haar op uw hoofd zal gekrenkt worden.

12. T-loyovogna handelde zoals geboden was; en een paar dagen nadat zijn bekendmaking was gezonden naar de dichtstbijzijnde koningen, die hem allemaal goed kenden, riep hij zijn leger van zevenhonderd mannen en honderd vrouwen op de been. En degenen die geen speer, zwaard of zeis en ook geen pijl en boog hadden, namen knuppels en ratels en pannen om lawaai mee te maken, en anderen namen lantarens.

13. De eerste stad die zij naderden was Abtuib, geregeerd door Azhis en hij bezat een leger van vierduizend mannen en duizend vrouwen. Toen zij dichtbij de plaats waren, stuurde T-loyovogna zijn eis voor de overgave van de stad. Azhis gaf hem geen antwoord, maar zei tegen zijn leger: Jullie gaan die gek daarginds omsingelen en hem en zijn leger vernietigen.

14. Maar zie, voordat de aanval begonnen was, kwam de nacht opzetten en het werd heel donker. En de Heer zei tegen T-loyovogna: Beveel uw soldaten hun lampen aan te steken. T-loyovogna antwoordde: Ik ben bang, O Heer; want zullen de lampen ons niet aan de dood blootstellen? Maar de Heer zei: Steek de lampen aan! En toen de lichten aan waren begon de vijand op te trekken om hen te omsingelen, sommigen naar de ene kant en sommigen naar de andere kant.

15. En de engelen van de Heer maakten ook lichten, naar links en naar rechts zodat de vijand, teneinde de lichten te omsingelen, doorging zich in twee linies uit te breiden, steeds verder van elkaar. Weldra waren zij vanwege de lichten van oordeel dat er tienduizenden soldaten tegen hen in het veld gekomen waren. Plotseling nu liet het leger van T-loyovogna de pannen en ketels klinken en begon woest te brullen en te schreeuwen; en op hetzelfde ogenblik gooiden de hemelse engelen lichtende sterren temidden van het leger van Azhis, en zij raakten door paniek bevangen en vluchtten naar alle kanten, behalve driehonderd personen die werden gevangen en ter dood gebracht. Vervolgens stuurde T-loyovogna honderd mannen de stad in, liet Azhis gevangen nemen en hem doden. Daarna trok T-loyovogna de stad binnen en verklaarde de plaats tot de zijne.

16. En terwijl het nog nacht was kwamen er duizenden mensen die zich voor T-loyovogna neerwierpen en hem trouw zwoeren. En op de ochtend van de volgende dag riep hij zichzelf tot koning uit; en hij ronselde dertigduizend mannen om een tempel voor Dyaus te bouwen; en nog twintigduizend anderen om de straten te veranderen en de plaats nog meer te verfraaien. In veertig dagen werd de tempel voltooid en hij was groot genoeg voor achtduizend zielen om tegelijkertijd in te offeren. T-loyovogna dwong de mensen zich op hun buik neer te werpen en te bidden tot Dyaus, wiens tehuis in Ahl-burj was, een hoge hemelse plaats, een berg boven de bergen.

17. Daarna veranderde T-loyovogna de naam van de stad in Savazata, hetgeen betekent: eerste vuurplaats; en hij stelde Vistaqpa aan om er over te regeren, als gouverneur met het recht dit door te geven aan zijn zoon die na hem kwam.

18. Want Sudga had gezegd: Samenbundelen van macht is het beste. Er moet slechts één hemelse heerser zijn, en zijn Heren zullen zijn helpers zijn. Evenzo zal er maar één koning zijn, en zijn gouverneurs zullen op dezelfde manier zijn assistenten zijn.

19. T-loyovogna trok vervolgens verder om nog een stad te veroveren en te onderwerpen; hetgeen hij ook volbracht, en hij veranderde de naam, benoemde een gouverneur en liet alle mensen trouw zweren aan hemzelf als koning, en aan Sudga, de Dyaus als hemelse heerser, de schepper der werelden.

20. Op precies dezelfde manier als Kan Kwan in Jaffeth ging T-loyovogna in Vind'yu te werk, van stad tot stad, veroverend en onderwerpend. Want de Goden, Te-in en Sudga hadden vaak tevoren over dit onderwerp beraadslaagd en ze bezaten een langdurige ervaring wat betreft het manipuleren van stervelingen in hun spelen van leven en dood, en geen sterveling wantrouwde de macht die boven hem stond.

21. Hoor vervolgens over Osiris en zijn Goden Baäl en Ashtaroth, van wie de hemelse koninkrijken meer dan twaalf miljard engelen bevatten.

HOOFDSTUK XXXVI

1. Toen Osiris, de valse God van Arabin'ya en haar hemelen, De'yus in Hored verliet, sprak het ego (satan) dat in hem was, tot hem en zei: Osiris, je bent een dwaas! Je verdient het tot stof vermalen te worden! Kijk eens naar je wijsheid en macht, en toch kruip je voor je minderen die je omringen. Ben je niet net zo goed geschapen en meesterlijk daarbij om anderen voor je wil en bevelen te laten buigen? Wat is er meer nodig voor Goden of mensen dan slaven van anderen te maken, om hem eer en achting te bewijzen? Daarop zei Osiris:

2. Jij eerlijkste van de Goden. O, was ik maar meteen voor mezelf opgekomen! Maar ik zal mijn tijd beter gebruiken. Wanneer ik in mijn hemelse plaats ben zal ik mijn werkende Goden Baäl en Ashtaroth op de aarde verzoeken bij mij te komen, en ik zal onze drie koninkrijken tot één samenvoegen en dat van mij zal het voornaamste zijn. En ik zal een honorarium bieden aan de beste en hoogste graden in Hored en daarbij de beste vruchten en bloemen van De'yus naar mij toetrekken, en ik zal hem zo'n twee tot drie miljard van mijn overvloedige druja's sturen.

3. Toen Osiris in Agho'aden, zijn hemelse plaats aankwam, stuurde hij boodschappers naar de aarde omlaag, naar Baäl en Ashtaroth, hen meteen in zijn tegenwoordigheid ontbiedend. En zij kwamen, elk begeleid door tienduizend metgezellen, afgezien van de herauten, musici en trompettisten.

4. Osiris had hen een grandioze ontvangst bereid. Zijn ontvangende scharen ten getale van een miljoen waren opnieuw uitgedost voor de gelegenheid. De hoofdweg werd over driehonderd mijlen verlicht door vuurkolommen. De heilige raad met een sterkte van een half miljoen was in speciale zitting bijeengekomen. De vier miljard arbeiders kregen een rustdag. Toen dus Baäl en Ashtaroth de hemelse hoofdstad binnenkwamen was het een prachtig schouwspel, alsof in feite de valse Osiris een machtige God was.

5. Groots waren het ceremonieel en de begroetingen tussen de Goden, zo ook bij de generaals, kapiteins, maarschalken en anderen; om dit te beschrijven zou men een boek kunnen volschrijven en nog niet de helft vermelden.

6. Na de ontvangst kondigde Osiris een extra dag van ontspanning af voor Agho'aden en ondertussen trokken hij en Baäl en Ashtaroth zich terug in een besloten vertrek achter de troon, op het oosten, om over de zaken van hemel en aarde te beraadslagen.

7. Osiris zei: Mijn broeder en zuster, jullie zijn mijn beminden, al het andere op de werelden is slechts ijdelheid! De'yus is de meest egoïstische van de Goden, en onredelijk. Hij zei tegen mij: Je behoort de graden hoog te houden! En moet je zien, zijn eigen graden zijn naar beneden gezakt. Wanneer ik en de andere Goden hem bijdragen in onderdanen sturen, blijven die onderdanen zoals ze waren; voor hen geen verdere ontwikkeling in Hored. Vervolgens beklagt hij zich en matigt zich aan te bevelen. En allemaal voor de glorie van De'yus. Geen woord over het verheffen van engelen of stervelingen uit de duisternis.

8. Baäl zei: Een bijzonder onredelijke God. Zei u niet tegen hem: O had ik maar de macht en de middelen die u heeft! Wat zou ik veel goeds kunnen doen!

9. Ashtaroth zei: Dit heb ik eerder bemerkt, hoe groter macht een God heeft, des te minder hij doet voor het welzijn van anderen. Wat mij betreft, wat voor goeds kan ik doen? Ik heb nauwelijks twee miljard slaven, alles bij elkaar. Had ik maar een koninkrijk als dat van De'yus! Maar wat stelt u voor, O Osiris, u vooruitziende God?

10. Baäl ging verder: Ashtaroth, jij verstandige Godin, je hebt mijn eigen ziel tot uitdrukking gebracht. Mijn eigen koninkrijk in slechts weinig groter dan dat van jou; ik ben inderdaad een erg hulpeloze God. Maar als ik eenmaal de beschikking heb over De'yus' middelen, zal ik naar hartelust de hemelen vullen met scholen en ziekenhuizen! Maar spreek nu Osiris, wat u ook besloten hebt is wijs. Wat mijzelf betreft, ik heb tweeduizend jaar lang getracht allereerst mijzelf in een goede positie te plaatsen, zodat ik anderen zou kunnen helpen.

11. Osiris zei: Wijsheid is je los te maken van De'yus. Grotere wijsheid is de druja's naar De'yus' koninkrijk te sturen. De grootste wijsheid is om Agho'aden als het allerhoogste koninkrijk te grondvesten, met mijzelf als de godheid en jullie beiden als mijn enige Goden van de aarde.

12. Baäl zei: Ik zweer u, u hebt tenslotte uitgesproken hetgeen ik al vijfhonderd jaar lang gehoopt heb u te horen zeggen. U zweer ik eeuwig trouw. Draag mij op wat u ook maar wenst.

13. Ashtaroth zei: Nu ben ik gezegend boven alle Godinnen! Wat ik u heb horen zeggen, zou ik zelf ook gezegd hebben.

14. Osiris zei: Het is voldoende zo, dit verkondig ik, en op onze gekruiste handen zweren wij: Agho'aden, de Allerhoogste Hemel! Osiris, de Zoon van de Eén en Al Centrale Lichten! De Allerhoogste God! Zijn Enige Zoon Baäl, Heerser van de stoffelijke aarde! Zijn Enige Dochter Ashtaroth, Heerseres van de stoffelijke aarde! Trouw en Eenheid voor immer!

15. Aldus zwoeren zij zichzelf tot één godheid. En de volgende dag stuurde Osiris boodschappers naar De'yus, in zijn hemelse plaats, hem inlichtend over hetgeen er gebeurd was, er aan toevoegend: Maar u, De'yus, snij ik af van deze aardse gebieden. Haal uw voorraden vanwaar u kunt. Tegenspoed doet een trotse ziel wel een beetje goed.

HOOFDSTUK XXXVII

1. Osiris zei tegen Baäl en Ashtaroth: Gaan jullie omlaag naar de aarde en onderwerp haar; en jullie

eerste werk zal zijn in Arabin'ya en Parsi'e en Heleste; daarna moeten jullie de afgelegen delen overvallen en die ook voor onszelf onderwerpen. Maar ga niet zoals de andere Goden, om de stervelingen te vernietigen. Want wij willen dat zij zich voortplanten en onderdanen voor ons maken. Vervolg hen ook niet, stam tegen stam, hen ter dood brengend als zij Osiris, Baäl of Ashtaroth niet aanbidden. Nee, zelfs niet de vereerders van de Grote Geest, behalve degenen van wie we de geesten niet kunnen grijpen wanneer zij doodgaan; vernietig hen.

2. Maar laat de stervelingen aanbidden zoals zij willen, en als zij de Schepper aanbidden, zeg dan tegen ze: het is goed. Als zij Ahura aanbidden, zeg dan: het is goed. Indien De'yus: ja, het is best; want die allen zijn slechts één persoon, en dat is Osiris, wiens hemelse plaats Agho'aden is. Onderwijs hen zodanig.

3. Ook dit moeten jullie doen: Vestig opnieuw de plaatsen van onderwijs die de Osirische wet leren (35); zorg dat de huizen van wijsbegeerte, de orakels en de tempels weer opgebouwd worden; en op al die plaatsen waar de stervelingen komen om de geesten te raadplegen, moeten jullie voorzien in geesten die via de orakels zullen antwoorden ten voordele van onze heerschappijen.

4. Wij zelf waren het die de naam Here God gaven aan de Arabin'yers; wij zelf gaven de naam De'yus aan Parsi'e en Heleste. Laten we onszelf niet verkwisten door ongedaan te maken wat gedaan werd, maar het voor onszelf bestemmen.

5. Dit was dus de grondslag waarop deze drie Goden tewerk gingen om hemel en aarde te vestigen. Osiris gaf aan Baäl en Ashtaroth, behalve hun eigen koninkrijken, elk twaalf Heren om met hen in de aardse afdeling te werken; en aan elke Heer werden één miljoen dienstplichtige soldaten toegewezen, onder de rechtsbevoegdheid van de Heer.

6. Daarmee keerden Baäl en Ashtaroth terug naar hun hemelse koninkrijken op de aarde, en ze begonnen direct met hun werk. Allereerst door de sterfelijke koningen en koninginnen te inspireren tot het bouwen van de vereiste orakels. En de op die manier geïnspireerde koningen en koninginnen dwongen tienduizenden en honderdduizenden van hun onderdanen te gaan bouwen.

7. En in de tijd van zeven jaar werden er in Parsi'e en Arabin'ya vierduizend altaren voor de gewijde dansen gebouwd; zeventuizend tempels voor de eredienst, vierhonderd zeventig orakeltempels, en eenendertig sar'gis tempels, waarin de Heren stoffelijke gedaanten aannamen en met de stervelingen spraken en redeneerden; in het bijzonder over de sterren en de maan en over de aarde; ze leerden de filosofen de vier bewegingen van de aarde: de axiale, de oscillerende, de baanvormige en de vorkum; het plan van de hissagow (zonnestelsel - uitg.) en de cyclussen van de aarde; de cyclussen van de zon en de cyclussen van de zon's zon; de gordel van de poolster daarin en de vortexen die het allemaal laten bewegen.

8. En de inwoners van Arabin'ya, Parsi'e en Heleste begonnen opnieuw te gedijen en werden machtig. Maar, na vele jaren, kwamen Baäl en Ashtaroth in opstand tegen Osiris en scheidten zich af van Arabin'ya. En dit was het einde van het hemelse verbond dat door De'yus gesticht was. Wat betreft de ververwijderde Goden in andere gebieden van de aarde, zij scheidten zich af op het tijdstip waarop Osiris, Te-in en Sudga dit deden. En sinds die tijd werden er geen geesten meer gezonden naar de Heer God, de valse, de auteur van de naam De'yus.

9. Toen Baäl en Ashtaroth zich van Osiris hadden afgescheiden en hun eigen koninkrijken hernamen, gingen in alle gewesten van de aarde de Goden alleen verder met hun eigen koninkrijk. Maar tussen Osiris en Baäl en Ashtaroth ontstond een uit drie partijen bestaande oorlog met betrekking tot de grenzen en delen van de landen der aarde.

10. Aangezien nu de zelfzuchtige Goden tot het begin van een nieuwe orde van gezag in de hemel en op aarde waren geworden, elk op zijn eigen manier, is het nuttig hen voorlopig alleen te laten en er later op terug te komen. Luister nu hoe het met De'yus ging, de valse Heer God; en over God, de ware God van Jehovih.

HOOFDSTUK XXXVIII

1. Na de ontmoeting tussen De'yus en Osiris en Sudga, toen De'yus alleen gelaten was, redeneerde hij als volgt; Aangezien Sudga en Osiris me onbeleefd midden in een hoogst ergerlijke ruzie hebben verlaten, moet daaruit volgen dat ze zich bij hun thuiskomst zullen afscheiden en hun koninkrijken met zich mee zullen nemen. Nou, dat moet dan maar, ik zal mijn vriendschap met Te-in des te meer aanhalen en wij tweeën zullen Sudga en Osiris omverwerpen en al hun buit in beslag nemen.

2. Terwijl De'yus zo een alleenspraak hield, kwamen er boodschappers uit Che-su-gow, Te-ins hemelse plaats, met deze mededeling: Gegroet zij u, onze Heer God: Te-in heeft zich afgescheiden en zowel zijn hemelse als zijn stoffelijke gebieden aan zich getrokken. Hij is bezig met een leger van tweehonderd miljoen engelstrijders zijn hemelse koninkrijk aan alle kanten te ommuren; niemand kan er in- of uitgaan zonder zijn toestemming.

3. Voordat De'yus van zijn verrassing bekomen was, kwamen daar andere boodschappers uit Sudga's hemelse plaats en ze zeiden: Gegroet zij u, onze Heer God: Sudga heeft zich afgescheiden en zijn hemelse koninkrijk en zijn aardse gebieden, Vind'yu, meegenomen! Met een leger van tweehonderd miljoen engelstrijders is hij aan de gang om zijn hemelse koninkrijk aan alle kanten te ommuren; niemand kan in- of uitgaan zonder zijn toestemming!

4. De'yus zei: Allemaal hetzelfde! Dan hadden deze schurkachtige Goden dit dus van tevoren bekokstoofd! Kort daarop kwamen er nog meer boodschappers aan en ze zeiden: Gegroet zij u, onze voormalige God van hemel en aarde! Osiris, Baäl en Ashtaroth hebben zich afgescheiden en hun hemelse koninkrijken en sterfelijke gewesten meegenomen. Ik, Osiris, heb gesproken. Uw hogere graden zal ik mijzelf toe-eigenen; mijn lagere graden zal ik naar u verbannen!

5. De'yus zei: Vooruit dan maar. Nu zal ik de andere hemelse gebieden steviger aan mij binden, en de aardse gebieden die te lang door mij veronachtzaamd zijn: Uropa, Noord- en Zuid-Guatama, en hun hemelse plaatsen.

6. Maar terwijl hij zo in zichzelf sprak, kwamen er boodschappers uit deze streken aan en die kondigden eveneens hun afscheiding op dezelfde wijze aan. Toen bleef De'yus lange tijd stil en overwoog. Maar satan kwam bij hem en zei:

7. Duisternis komt tot al wat groot is, want daardoor gaat het licht helderder schijnen. Welnu, aangezien elke toegang tot de stoffelijke aarde is afgesneden, en aangezien al je voorraden voor voedsel en kleding van de aarde naar boven moeten komen volgt daaruit dat je Hored, je hemelse plaats, zult moeten verlagen, dichter naar het oppervlak van de aarde toe. Zodra dit volbracht is moet je tien miljard van je strijdenengelen tegen deze opstandige Goden inzetten en ze van hun gebieden beroven, ze in de hel gooien en de hele aarde weer in bezit nemen.

8. De'yus zei: Dat klopt! Mijn weg is helder. Deze schurkachtige Goden beseffen niet hoe dwaas ze zichzelf hebben blootgegeven. Hored is uitgestrekt genoeg om ze te bedekken. En door middel van vuur zal ik de druja's naar ze toe jagen, tien miljard man sterk; ze overstromen met zulke smerigheid dat hun koninkrijken onder hen uit elkaar zullen vallen en ze stikken in de afgrijpselijke

stank.

9. Vervolgens riep De'yus zijn vice-Goden en heilige raad bijeen, en zijn hoogst verheven officieren; en hij vertelde hen wat er gebeurd was en zijn plannen voor de toekomst. Maar opdat hij des te beter zou kunnen beraadslagen en hun instemming krijgen, gaf hij een dag van ontspanning, om op de volgende dag samen te komen bij het trompetsignaal.

10. Maar zie, op de dag van ontspanning verlieten hem in Hored niet minder dan zevenhonderd miljoen van zijn hoogste graden, en ze daalden af naar de hemelse koninkrijken van zijn vroegere Goden, sommigen naar de één en sommigen naar een ander, terwijl een aantal van hen naar de aarde afdaalde om kleine koninkrijken voor zichzelf te stichten. Reeds staarde het gevaar Anuhasaj in het gelaat.

11. Derhalve koos hij meteen zijn officieren en zette hen aan het werk, maar ten gevolge van hun gebrek aan kennis in zulke aangelegenheden, werden er per keer slechts kleine gedeelten verbonden en omlaag gebracht en in dit tempo zou er wel honderd jaar voor nodig zijn om het werk te voltooien. Hierdoor begon De'yus de moed te ontzinken. De voorspellingen van de hogere Goden, dat hij en zijn koninkrijken tenslotte uiteen zouden vallen en in de hel geworpen zouden worden, begonnen tekenen van verwezenlijking te vertonen, vreselijk om over na te denken.

12. Anuhasaj had geen tijd om oorlog te voeren, want nu moest hij iedere list toepassen die in zijn macht lag om verbrokkeling van zijn eigen koninkrijk te voorkomen. Bij deze moeilijkheden viel hem het geluk in de schoot in de vorm van een ji'ay oogst die in al de atmosferische hemelen viel, samendrukkend en vallend, waardoor zijn laagste graden voorzien werden van voedsel van boven, en zij werden gekalmeerd.

13. Jehovih had tot Cpenta-armij gesproken, in haar verafgelegen etherische werelden en Hij zei: Zie, de aarde, zij gaat nu de ji'ay velden van Tu'e'vraga binnen, op Mijn hoofdwegen, Loo-sutsk. Heel even zal Ik de ego-Goden van de lagere hemelen voedsel geven, en hen voort leiden om Mijn macht te kennen.

HOOFDSTUK XXXIX

1. Jehovih sprak tot God Zijn Zoon in Craoshivi: Bereid u voor op de val van ji 'ay in atmosfeera. De aarde en haar hemelen gaan Loo-sutsk binnen, zeventig jaar in de graden van zevenhonderd; veertig jaar in vijfhonderd; twintig jaar in a'ji! Houd er rekening mee, want Craoshivi zal tot dertig vallen, en Hored wordt in de aarde begraven. Roep Mijn Zoon Ahura, en openbaar Mijn woorden!

2. God, in Craoshivi, adviseerde zijn hoge raad en ook stuurde hij boodschappers met spoed naar Vara-pishanaha, naar Ahura, en stelde hem in kennis. Daarna stelde God voor in de raad: Anuhasaj, wat kan Craoshivi voor hem doen? Daarop spraken de leden uitvoerig, meer dan duizend personen.

3. En God bepaalde: Een commissie om Anuhasaj van dienst te zijn en hem in te lichten over het gevaar, en hem aan te bieden te helpen en te redden. Hier volgt de boodschap die aldus werd verzonden, te weten:

4. Aan u, O Anuhasaj, gegroet in Jehovih's naam, en verzekerd van onze liefde. Men is van oordeel dat u in een hachelijke toestand verkeert. Luister, er gaat een honderd dertig jaar durende druk op de hemelen van de aarde dalen; Craoshivi zal omlaaggaan naar de diepten van hada. Strek uw handen uit en ik zal komen en u en uw koninkrijk redden. Wilt ge uw legers terugtrekken en de verrijzenis

van uw laagste graden toestaan?

5. Anuhasaj beantwoordde dit met deze woorden: Wie ben jij dat je op deze manier mijn vreedzame koninkrijk belaagt? Jij zogenaamde zoon van het Lege Niets? Vraag mij maar om één te worden met je kleine koninkrijk, en als je hulp voor jezelf nodig hebt, of voor die armoedzaaiers van je, zal ik het wel geven!

6. Daarop gaf God dit antwoord, te weten: Heb geduld met mij, O broeder: Indien het zo is dat ik in duisternis blijf te verkeren en u in het licht, zal ik u ruimschoots schadeloos stellen. Indien anderzijds ik in het licht verkeer en u in de duisternis, zal ik niets zeggen dat u kan schaden. Als u uzelf er naarstig op wilt toelagen een oplossing te zoeken voor de plaats van de aarde en haar hemelen, zult u waarachtig de komende druk ontdekken waarover ik u vertelde. Denk niet dat mijn woorden lukraak gesproken zijn, maar beproef ze door profetie en berekeningen.

7. Wat het komende gevaar betreft, dat is een eenvoudige zaak om in te schatten. Zo'n duizend jaar geleden, toen u voor het eerst uzelf en uw hemel grondvestte, bezat Hored alles bij elkaar een gemiddelde graad van boven de vijftig. En het waren er vier miljard.

8. Binnen tweehonderd jaar had u er zes miljard, en de graad werd verhoogd tot vijfenzestig. In de volgende tweehonderd jaar werd het aantal bijna verdubbeld, maar de graad was naar veertig gevallen. En tweehonderd jaar daarna waren de inwoners opnieuw bijna verdubbeld, maar was de graad naar achtentwintig gedaald. In de volgende tweehonderd jaar was de toename in aantal van dezelfde orde als de afname in de graden.

9. Kijk eens, uw achtentwintig miljard, waarvan zich meer dan de helft in Hored bevindt, is beneden graad tien. En toen u in het begin Hored in bezit had, kon een graad van tien daar niet op overleven. Denk niet dat de één of andere toevalligheid zo'n groot gewicht zal opheffen.

10. Bekijk deze kwestie eens, wat u gedaan hebt! U hebt uw scharen ertoe overgehaald niet naar Jehovih en Zijn koninkrijken op te zien, en kijk, ze neigen ertoe omlaag te gaan naar de aarde. Ja, zij hebben de aarde reeds verzadigd met oorlog en verwoesting.

11. U kunt er niet op hopen deze dingen uw Goden toe te spelen, want zij zullen zich tegen u keren en u beschuldigen. Op het ogenblik zijn zij tevreden met koninkrijken voor zichzelf te stichten. Maar ook zij zullen eindigen. Omdat zij zich van u hebben afgescheiden zal het een bewijs zijn dat al de hoogste graden op dezelfde manier zullen volgen.

12. Wat Craoshivi betreft, haar laagste graden liggen boven de vijftig en daarom voorzien ze in eigen behoeften; haar hoogste graden bedragen negenennegentig en haar gemiddelde achtentachtig. En honderden miljoenen van hen zijn degenen die mijn Heren uit uw slavernij gered hebben; anderen zijn die Faithists op de aarde die uw valse Goden ter dood brengen omdat ze weigeren zich voor u te buigen. En hebben zij niet aangetoond dat het beter is te sterven dan het geloof in Jehovih op te geven? Anders waren zij nu in het gezelschap van uw slaven geweest, zwoegend in de duisternis.

13. Ja, mijn koninkrijk is tot stand gebracht met degenen die veracht en misbruikt werden; en met hen die uw Goden afmaakten in de oorlog, chaotisch en krankzinnig. Want mijn asaphs volgden uw wrede oorlogen en brachten de geesten van de verslagenen bijeen die u niet hebben wilde. U noemt ze nog steeds armzalig. Nou, dat zijn ze ook, ze zijn witgewassen als sneeuw; omdat ze geleerd hebben om alle ballast opzij te werpen, behalve kennis en goedheid van hart, waarin zij inderdaad rijk zijn.

14. Zij zouden nu uit medelijden naar u toekomen om uw mensen bij de hand te nemen en te verlossen van u en uw duisternis. En als uw slaven niet van u verlost worden, zullen zij zich zeker, vroeg of laat, tegen u keren en u in de hel gooien. Ik verzoek u daarom, aanvaard bekering tot Jehovih, en werp uw koninkrijk op Hem terwijl u nog kunt. Want ik bezit de macht en de middelen om u en uw slaven te verlossen. Ja, ik zal u een nieuwe naam geven en u verbergen, opdat zij u niet kunnen vinden. En u zult één met mij zijn in mijn heilige plaats.

15. Hier gaf Anuhasaj geen antwoord op, en dus bleef de toestand zoals die was.

HOOFDSTUK XL

1. In Vara-pishanaha had Ahura nu bijna tweeduizend jaren gezwoegd met zijn mensen, die voor een groot gedeelte druja's geweest waren, maar nu hoog in de graden waren. Van hen waren meer dan twee miljard in het licht opgeheven; ze waren bruiden en bruidegoms van Jehovih geworden, en ze waren overgegaan naar de etherische werelden.

2. Maar Ahura liet niet toe dat zijn gebieden uitgeput raakten, want hij handelde op de manier van God in Craoshivi, en hij liet uit hada en van de aarde beneden zowel de gevallen engelen van De'yus en zijn valse Goden bijeenbrengen, alsook de chaotische en smerig stinkende geesten, razend en dol, en wraakzuchtig; en Ahura liet ze naar Vara-pishanaha brengen en daar behandelen en verplegen en herstellen en op school en in werkplaatsen onderbrengen; en ze leerden en ontwikkelden zich; honderden miljoenen van hen werden stralend, wijs en met grote liefde en kracht.

3. God stuurde bericht aan Ahura: Gegroet zij u in de naam van Jehovih. Laten we onze hemelse koninkrijken verenigen, vanwege de komende duisternis die spoedig van alle zijden op atmosfere zal drukken, en de beproevingen die Goden en engelen zullen worden opgelegd! Laten we onze plateaus samenvoegen, en uw koninkrijk zal mijn koninkrijk zijn, en het mijne zal het uwe zijn; en één van ons zal beheerder in de hemel zijn, en de ander zal naar hada en naar de aarde afdalen, wanneer de grote duisternis gekomen is.

4. Daarop antwoordde Ahura: Gegroet zij u, God van hemel en aarde, en met liefde en de hoogste eerbied. Er ligt wijsheid in uw plan. Ik zal met u samen doen wat u ook verlangt, om dit grote werk te volbrengen.

5. En zo brachten God van Craoshivi en Ahura hun krachten samen om de plateaus van hun beiden te bevestigen, ze te verenigen. En dit was de werkwijze, want hun plateaus bevonden zich tweeduizend mijl van elkaar, naar het oosten en zuidwesten; en het ene, Vara-pishanaha, zevenduizend mijl beneden Craoshivi:

6. Want de komende druk zou ze allebei omlaag naar het aardoppervlak drijven; Vara-pishanaha in oostelijke richting te sturen en Craoshivi in zuidwestelijke richting te sturen zou de één boven de ander brengen; en de graad van Craoshivi verlagen zou de twee met elkaar in contact brengen. En de inwoners van beide gebieden waren zo hoog in macht en wijsheid dat hun tegenwoordigheid hoger was dan de plaats die zij bewoonden. Daardoor was de grondstof van de plateaus het enige dat verplaatst diende te worden.

7. Teneinde de vereiste kracht te verkrijgen en de gelederen op te stellen voor de uitvoering, benoemde God beambten en zette hen aan het werk, en de beambten brachten verslag uit dat het werk in twaalf jaar tijd zou kunnen worden voltooid. En Ahura verenigde zich met God; en er waren

drie miljard engelen bij dit werk betrokken. En zij maakten een brug tussen de twee plateaus en die werd voltooid tijdens het eerste jaar; en ze werden er zodanig door verbonden dat miljoenen engelen objectief gezien heen en weer konden gaan terwijl het werk aan de gang was.

8. Toch raakte Gods werk en dat van Ahura niet achterop, het eindigde niet wat betreft het ontvangen van de geesten van de aarde, van de Faithists en anderen uit de gewesten van hada. Hun duizenden otevens voeren naar alle kanten door de hemelen en brachten de ongelukkigen binnen.

9. En nu de zelfzuchtige Goden in hada onderling ruzie hadden gemaakt en gescheiden waren, werd de blokkade voor De'yus als vanzelf verbroken. Zijn machtige staande leger tegen de gelovigen van Jehovih was weggesmolten; en de otevens spoedden zich ongehinderd heen en weer. En zij brachten vele duizenden, ja tienduizenden van De'yus' hoogst verheven engelen binnen. De laagsten wilden niet komen; hen was geleerd Jehovih en Zijn vereerders grondig te haten; alle kwaad te beschouwen als afkomstig van Jehovlh, alle goede dingen en zegeningen te beschouwen als gaven van De'yus, de Heer hun God.

10. Het volstaat te vermelden dat de grote hemelen Craoshivi en Vara-pishanaha in de tijd van twaalf jaar verenigd en tot één plaats werden. En er was een tijd van vreugde en vermaak; geweldige recreatie en samengaan; grote ritën en ceremoniën, en aanbidding en vreugde voor Jehovih.

11. Reeds was de druk van ji'ay op de hemelen en de aarde gekomen. Hored viel snel in de richting van de aarde; De'yus' hoogst verhevenen waren al verdwenen; zijn koninkrijk werd er een van dwazen en leeglopers, een zeer gevaarlijke soort wanneer ze eenmaal door hongersnood en gebrek overvallen zouden worden.

12. De'yus, nog altijd koppig en tevens hopen op een verandering door de één of andere aanleiding die hij niet kon zien, had nu niet langer de tijd om met zijn afgedwaalde Goden ruzie te maken, want hij stond dagelijks en van uur tot uur onder grote druk om de dreigende ondergang af te wenden.

13. Intussen stapelden de valse Goden, zijn eigen vroegere leerlingen, zijn dolzinnige koninkrijk vol met miljoenen en miljoenen druja's, die op de aarde geleerd hadden dat al hetgeen er van hen verlangd werd, het aanroepen van Anubi, de verlosser was, en de Heer God en dat wanneer zij stierven, zij rechtstreeks tot de heerlijkheid zouden ingaan om op de heilige heuvel van de Heer God te wonen. En deze arme schepsels werden nu door de egoïstische Goden toegejuicht, en verder geholpen met de boodschap: Ja, ga door; jullie verlosser Anubi zal de poort openen en jullie doorlaten. Van nu aan zullen jullie niets anders doen dan eeuwig buigen voor De'yus.

14. En deze geesten der duisternis, net als idioten, bogen de hele tijd, dag en nacht en deden niets anders dan buigen en roepen: Gezegende Anubi! Hij kan mij redden! Glorie zij de Heer onze God! Dan begonnen zij opnieuw: Gezegende Anubi! Mijn verlosser! De'yus zij de glorie! Want dat was alles wat zij kenden; ook wilden zij niets anders zien of horen; ze waren als gek geworden mensen, met uitpuilende ogen, zoekend naar Anubi; zoekend naar De'yus, maar onophoudelijk buigend naar alle kanten; miljoenen, tientallen miljoenen waanzinnige engelen!

15. Dientengevolge gaf Anubi zijn plaats op, uit angst voor hen; en zijn hemelse stad was als een huis zonder bewoner, waar menigten in- en uitliepen, eeuwig in het rond en roepend: O mijn gezegende verlosser Anubi! Glorie zij de Heer God!

16. Maar Anubi bevond zich bij de valse Heer God en probeerde hem te helpen om een manier tot ontsnappen of tot veiligheid te vinden.

HOOFDSTUK XLI

1. Steeds donkerder werd het, toen de lagere hemelen oververzadigd werden door de aanraking van Jehovih's hand, om de zich aanmatigende Heer God en zijn hemelse werken te beproeven. Alsof er een nieuw en verschrikkelijk tijdperk was gekomen voor iemand die zo onbeschaamd was; die in de hemel en op aarde als eerste had getracht de verering en de naam van de Grote Geest uit te bannen bij de stervelingen, en hen in plaats daarvan een hemelse heerser te geven in de gelijkenis van de mens.

2. Want hiervoor waren alle naties bekend met het ambt van Goden en Heren en ze eerbiedigden hen als Jehovih's hoge beambten, verheven geesten van de doden, wijs en machtig. Maar nu had satans hoofdman van hada in vijf grote delen van de aarde zijn naam gebonden aan de stervelingen, met bedreigende straffen en zelfs de dood voor het noemen van Jehovih's naam. En om hen op de proef te stellen had hij eden op brandend vlees ingesteld, dat degenen die daar niet van wilden eten zouden sterven.

3. Want dat was de maatstaf voor de gerechtshoven, dat zij die vis- en vleesvoedsel weigerden, of het lichaam niet wilden bezoedelen met schadelijke drank en rook, om de zintuigen te bedwelmen, bezeten waren door het aanbidden van Jehovih en derhalve verdienden om te worden gefolterd en te sterven.

4. Dus waren de namen Heer en God, en Heer God en De'yus nu zo'n duizend jaar lang in de geest van de stervelingen ingeprent als zijnde van de Schepper, een grote man die op een troon zat in Hored, zijn hemelse zetel, bewaakt en beschermd door zijn zoon Anubi, de hoeder van de weegschaal en de hemelse poort. Om hier een geloofwaardig verhaal van te maken verkondigden de engelen via de orakels, tovenaars, priesters en profeten dat: In het begin God de hemelen en de aarde schiep, en alle dingen daarin en daarop. En hij was moe en rustte; en, alsof de schepping een voltooid werk was, liet hij bepaalde wetten achter om de wonderbaarlijke machine aan de gang te houden terwijl hij ver weg zat en toekeek; glimlachend om de streken van de stervelingen en hun gebrek om hem te begrijpen, met een duivel en een afgrijselijk vuur om hun zielen te kwellen als zij deze gecompliceerde en valse Heer God geen lof toezongen.

5. Op die manier trok hij, hun valse God, de stem van de stervelingen af van Hem die Alomtegenwoordig is, wiens spraak iedere ziel gehoord heeft, wiens aanwezigheid alle dingen in hemel en op aarde beweegt! De valse God deed hen omkeren opdat zij voor hemzelf zouden zingen en bidden, en zo kon hij hun zielen vastgrijpen en binden in een eindeloze slavernij; onwetend, half gevoed, als zwoegers, om voer en bouwstenen naar zijn hoofdstad te brengen en hem eeuwig te verheerlijken.

6. Over heel Jaffeth, wijd en zijd, had deze verrader van Jehovih zijn naam in steen, op papyrus en hout en heilig linnen laten aanbrengen als Ho-Joss, geschikt voor de klanken in het Panisch; terwijl hij hem in Vind'yu als Dyaus liet inprenten, geschikt voor de Vedische taal; en vandaar in het Fonecisch als aanpassing aan het hoger geestelijke ras, Adonia-Egad; en vandaar naar Heleste en vervolgens in minder duidelijk en bastaard Grieks als Zeus gefluisterd, zeggend: Dit zijn de wachtwoorden die Anubi's oor bereiken en de weegschaal doen omslaan naar het eeuwige paradijs, Ga heen, slaven, en graveer mijn namen, en teken mijn grote daden op, in de sterfelijke bibliotheken, over hoe ik de wereld schiep!

7. En maak mij vlekkeloos zuiver, laat de zonde in de rassen der mensen komen door het sluwe

verhaal van Eva's zwakte door de schuld van de aarde. Want ik ben niet gekomen zoals Jehovih's kapiteins, geesten die gestuurd worden om de mensen gedurende een tijd te regeren, maar een echte God van bloed en beenderen, die ooit in vreselijke boosheid de aarde overstromen liet om zijn ongehoorzame zoons en dochters te verdrinken. Laat hen sidderen en de adem inhouden wanneer mijn naam gesproken wordt, of, bij mijn eigen ziel zal ik hemel en aarde in een eindeloze chaos slingeren!

8. Langzaam maar zeker, omlaag drukkend, kwam ji'ay, de beweging zelf sprak als een miljoen tongen, ernstig en ontzaglijk. Want velen uit de scharen van Anuhasaj verlieten hem aan alle kanten. Zoals men op kleine schaal kan zien op een zinkend schip, hoe de ervaren zwemmers met krachtige armen moedig in het water springen en naar de verre kust zwemmen, terwijl de hulpelozen zich in dolle razernij rond de verbijsterde officieren groeperen en hen beletten iets nuttigs te doen. Zo begon het tumult op het snel dalende plateau Hored, en dat werd honderdmaal erger door de stroom van druja's die door zijn eigen verraderlijke en valse Goden in De'yus' koninkrijk geworpen werd.

9. Aanvankelijk probeerden De'yus' generaals en kapiteins het met muziek om de veertig miljard in vrede en orde te houden; maar de es'enaurs zelf werden bang en vluchtten met miljoenen, zweefden naar de aarde omlaag, naar de koninkrijken van Osiris of Te-in of Sudga, en overstroonden de stervelingen met spookachtige lawaaimakerijen. Voorts trachtten De'yus' officieren door parades, riten en grote processies de in paniek geraakte miljoenen af te leiden.

10. Jarenlang hield deze gekke God het met wonderbaarlijke wilskracht vol en bedacht tienduizenden listen. Maar tenslotte stootte Hored, in benedenwaartse richting, op de stoffelijke aarde; en plotseling, alsof ze schrokken van de botsing, schreeuwden de vertwijfelde miljoenen en toen, helaas, raakte alle orde zoek.

11. De poorten van de hel werden geopend! De krankzinnige bende sloeg op hol om Anubi's troon en hoofdstad te plunderen en te vernielen. En daar stormden de wraaklustigen naar binnen, schreeuwend: jij leugenachtige God, maar gelijkend op een man, waar zit je? En jij, Anubi! Bedrieglijke rechter! Duizend vreselijke doden moeten jullie sterven!

12. Maar de ongeleerde druja's wisten niet wie een rang bezat of officier was, God of rechter, maar ze grepen de bleke en bevende De'yus en Anubi en meer dan een miljoen beambten. Ze overmeesterden hen, tien miljoen tegen één, samengeperst door de smerig stinkende menigte. En nu, met slagen en schoppen en stompen van alle kanten, begon het afschuwelijke gekrakeel. Zo uitgestrekt als de aarde groot is werden er talloze miljoenen in de hel gestort. Direct hierna begon aan alle kanten een onafgebroken strijd en al de scharen van de Heer God zwoeren wraak tegen iedereen die zij tegenkwamen.

13. Vervolgens kwamen de folteraars die de meest weezinwekkende geuren en verstikkende gassen in de hellen wierpen, het in de neus en mond van hun slachtoffers proppend. De Heer God en Anubi werden niet meer gezien, verzwolgen als zij waren in de onmetelijke duisternis, waar geen enkele ziel naar iets goeds streefde, maar er hard aan werkte om anderen vreselijke kwellingen op te leggen omwille van de wraak.

HOOFDSTUK XLII

1. God in Craoshivi bad tot Jehovih voor hetgeen hij zou doen om De'yus en Anubi te verlossen; Jehovih antwoordde en zei: Mijn Zoon, u moet eerst werken voor hen die ernaar verlangen; al wie de duisternis zoekt verdient uw hand niet. Ik heb het verkondigd sinds oude tijden, hen

waarschuwend die Mij afschaften; maar in hun eigendunk verloochenden zij Mijn Persoon en macht.

2. Zou u heden De'yus en Anubi uit de hel verlossen, en hun duizenden miljoenen sadistische slaven, dan zouden zij hun verlossing slechts gebruiken om Mijn schepping te bespotten, en zeggen: Dat duurde niet lang; het was maar een ademtocht. Daarom moet u zich nog niet inlaten met de hellen van Hored.

3. Over vierhonderd jaar zal ik de aarde in een volgende dageraad van licht brengen. Laat De'yus en Anubi tot die tijd hun gang gaan.

4. God vroeg naar Osiris en Te-in en Sudga, en Jehovih antwoordde hem en zei: Voldoende voor hen is het licht dat zij ontvangen hebben. Laat hen ook hun gang gaan, want zij zullen eveneens ingesloten worden in hellen die zij zelf gebouwd hebben.

5. Maar let u op Mijn uitverkorenen, de Faithists in alle delen van hemel en aarde; laat geen van hen in de hellen van Mijn vijanden vallen.

6. God maakte Ahura bekend met de woorden van Jehovih; toen bad Ahura tot Jehovih: O Vader, geef mij dat ik naar Osiris mag gaan, en naar Te-in en Sudga, om Uw zaak te bepleiten. Zie, de Heer God is opgesloten in de hel; Zelfs hoogverheven Goden zouden het niet veilig vinden om naar hen toe te gaan.

7. Jehovih zei: Waarom, O Ahura, verlangt u naar Osiris en Te-in en Sudga te gaan? Weet u niet hoe moeilijk het is om de geest van een vergankelijk mens te veranderen; en deze egoïstische Goden zijn nog tienmaal zo koppig!

8. Ahura zei: Ik weet het, ik kan hen niet veranderen; om deze kwestie van eigendunk te doorbreken, en alle geleerde mensen zijn geneigd daarin te vallen, daarvoor heeft niemand dan U de macht, O Jehovih. Maar deze ego-Goden waren lang geleden mijn meest geliefde vrienden; ik zal naar ze toegaan als een vader naar een zoon zou gaan, en hen smeken. Jehovih gaf toestemming aan Ahura om hen te bezoeken, de drie grote zelfzuchtige Goden.

9. Dus rustte Ahura een otevan uit, en met tienduizend begeleiders, duizend herauten, vijfduizend musici en daarbij de officieren van het vuurschip, zette hij koers naar Che-su-gow, de hemelse plaats van Te-in boven Jaffeth. En toen hij nabij de plaats aankwam, stopte hij en stuurde zijn herauten vooruit om te informeren of hij gehoor bij Te-in kon krijgen.

10. Te-in ontving de herauten hartelijk en toen hij was ingelicht over hun doel, zond hij de volgende boodschap terug: Te-in, de allerhoogste heerser over hemel en aarde laat Ahura groeten, verzoekt om zijn aanwezigheid, maar verbied Ahura en zijn scharen om met welke andere ziel dan ook in Che-su-gow te spreken dan hemzelf (Te-in).

11. Ahura ontving deze beledigende boodschap met kalmte, ging vervolgens verder en kwam de hoofdstad binnen, de hemelse plaats van Te-in, waar hij tegemoet gekomen werd door een miljoen slaven, op de meest schitterende wijze uitgedost. Deze brachten hem en zijn begeleiders naar de arena, waar Ahura werd ontvangen door de maarschalken die hem naar de troon brachten en de begeleiders achterlieten in de arena. Hier groette Te-in op het Teken van Taurus (Exbau - uitg.), en Ahura antwoordde in het Teken Vriendschap (Ariës - uitg.).

12. Te-in wenkte om privacy en dus trokken alle anderen zich terug en lieten Ahura en Te-in alleen. Te-in zei: Kom, en ga naast me op de troon zitten. Ahura zei: Omdat je mij niet bent vergeten,

verheug ik me. En hij ging naar boven en zette zich op de troon. Te-in zei: Omdat je mijn vriend bent, houd ik van je; omdat je naast me zit ben ik verheugd. Het is meer dan duizend jaar geleden sinds mijn ogen je aanschouwd hebben. Vertel me eens, Ahura, hoe gaat het met jezelf en je koninkrijk?

13. Ahura antwoordde: Wat mijzelf betreft ben ik gelukkig; maar wat belangrijker is, mijn koninkrijk is ook gelukkig. Mijn beproevingen waren zwaar en hebben lang geduurd. Maar van mijn vier miljard zijn er meer dan de helft overgebracht buiten atmosfeera, hoog verheven; en de anderen zijn gegradueerd van vijftig tot negentig.

14. Te-in zei: En wat heb je gekregen voor je meer aan tweeduizend jaar zwoegen om deze druja's te verheffen? Ahura antwoordde: Alleen maar dit, O Te-in: vrede en vreugde in mijn ziel.

15. Te-in zei: Hierop berusten twee filosofieën: de één zocht vrede en blijdschap door te werken met het laagste van het laagste; de ander door het hoogste van het hoogste te leiden. Wat betreft mijzelf past het laatste mij beter dan het eerste. Ik zeg je, Ahura, alle dingen komen uit de wil; als we onszelf willen afsluiten voor afgrijselijke tonelen en geklaag, waar de arme Druk en de druj zich aan overgeven, hebben we plezier in een hogere hemel. Voor mij geldt dit: mededogen is onze meest vervloekte vijand, want het bindt ons aan de ongelukkigen en de ellendigen. Medelijden afschaffen is het begin van een groot meester te zijn over anderen, hen ondergeschikt te maken aan onze wil.

16. Ahura zei: Is het niet iets goeds om de ongelukkigen te helpen? Te-in antwoordde: Hen te helpen is als het drinken van nectar; het maakt de zinnen opgewekt voor het ogenblik. Dat is alles. Zij vallen weer terug en zijn minder vastberaden dan tevoren, want ze zijn er afhankelijk van om opnieuw geholpen te worden. Wie om die reden de ongelukkigen helpt, doet ze ellendig tekort. Ze hun plaats te leren kennen, dat is het hoogste. Want moeten zelfs de Goden zich niet aan hun plaats onderwerpen? Te leren om gelukkig te zijn met je plaats en toestand is grote wijsheid.

17. Hierdoor zijn duizenden Goden gevallen; zij hielpen de armen en ongelukkigen overeind; zoals je uit medegevoel slangen meeneemt naar je huis en ermee begaan bent. Ze keren zich direct om en bijten hun helpers. Maar spreek op, O Ahura; want ik heb achting voor je woorden.

18. Ahura zei: Als iemand een eikel in een bloempot plant en hij krijgt wortels en groeit, moet er één van twee dingen op volgen: de groei moet worden tegengegaan, of de pot zal barsten. Evenzo neemt de laagste druj in de hemel uit de bronnen rondom in zich op. Geen van de Goden kan hem voor eeuwig binden. Hij zal helaas groeien. Al onze slavernij over hen kan de ziel er niet van weerhouden vroeg of laat wortel te schieten en te groeien. Hoe kunnen we dan eeuwig Goden over hen blijven?

19. Te-in zei: Jij bent God over hen, ik ben God over hen. Dat is het verschil? Ahura zei: Ik ben het niet namens mezelf; ofschoon ik God over hen ben, ben ik toch géén God over hen. Want ik leer hen dat zij niet mij moeten vereren, maar Jehovih. Ik leid hen op, opdat ik hen onafhankelijk van mij kan verheffen. Ook dienen mijn mensen me niet, maar ze dienen de Grote Geest. Jij leert je druja's dat je de allerhoogste bent, en dat ze tevreden moeten zijn om je tot in eeuwigheid te dienen. Jij beperkt hen tot de grens van je koninkrijk. Ik beperk mijn onderdanen niet, maar leer hen dat hun vooruitgang eeuwig verdergaat, omhoog.

20. Te-in zei: We weten niet hoe, maar de tijd zal komen voor hen dat zij zullen zeggen: Helaas, men heeft me verkeerd onderwezen. Ze hebben mij verteld dat er een Grote Geest bestaat, een Persoon die alle dingen omvat, maar ik heb Hem niet gevonden. Zullen ze dan ook niet in opstand komen? Was dat niet de oorzaak van De'yus' ondergang? Hij had de hemelen tot het uiterste

doorzocht: maar vond geen Jehovih. Toen keerde hij terug en stelde zich in het bezit van hemel en aarde. Hoewel hij faalde en in de hel geworpen werd, is het duidelijk dat zijn medelijden met de druja's zijn ondergang teweegbracht. Ik hoop mezelf voor zijn fouten te behoeden; want ik zal geen medeleven tonen met de armen of de ongelukkigen; ook zal ik geen onderwijs toestaan op de aarde of in de hemel, behalve aan mijn Heren of maarschalken. Wanneer een sterfelijke stad mij niet bevalt zal ik geesten van duisternis zenden om haar te verwoesten. Ja, zij zullen de stervelingen ertoe aanzetten om de plaats in brand te steken, en tot oproer en dood. Op die manier zal ik de druja's van de hemel eeuwig bezighouden met het spelen van spelletjes met stervelingen, en met het binnenbrengen van voer en edelstenen om mijn hemelse koninkrijk voor altijd te verheerlijken.

21. Ahura zei: Waar ter wereld heeft een zelfzuchtige God standgehouden en is niet gevallen? Te-in zei: Je zou van de stervelingen kunnen vragen: Waar bevindt zich een koninkrijk of een natie die standhield en niet is gevallen? Toch merk je dat er naties zijn die doorgaan met te trachten zich te grondvesten voor de eeuwigheid. Maar zij worden na verloop van tijd geslecht. De dingen ontspruiten en groeien, en raken vervolgens in ontbinding. Zal het met ons ook niet zo gaan in de verre toekomst? Zullen we niet één worden met de altijd wisselende elementen, en als niets, en verloren gaan?

22. Ahura zei: Men kan zeggen over mensen en geesten: Er werd een aantal zaden geplant; en veel ervan verrotte en keerde tot de aarde terug; maar anderen schoten wortel, groeiden en werden grote bomen. Maar is het met de bomen toch ook niet zo dat zij een zekere tijd hebben? Want ze sterven, vallen om en rotten, en keren ook tot de aarde terug.

23. Ahura vervolgde: Geef toe dat dit waar is, O Te-in, en dat er een tijd kan komen dat jij en ik dit bestaan zullen verlaten, en volgt daar niet uit dat zolang we leven we al wat we kunnen behoren bij te dragen om anderen gelukkig te maken?

24. Te-in zei: Als het onszelf, door zo te handelen, gelukkig zal maken, zonder gevaar voor onze koninkrijken, dan wel, werkelijk. Worden we daarom per slot van rekening niet teruggedrongen in de positie dat we moeten werken voor ons eigen geluk, zonder rekening te houden met anderen? De ene mens verheugt zich in de kunst, de ander in de wijsbegeerte, een derde in het helpen van de ongelukkigen en de armen; en weer een ander in eten en drinken, en een volgende in het heersen over anderen; zullen ze niet allemaal vreugde beleven door middel van hun eigen wensen? Ga jij zeggen tegen degene die genoeg vindt in eten en drinken: stop daarmee, kom hier en verheug je in het helpen van de ongelukkigen!

25. Ahura zei: Dit heb ik gezien: zij die intelligent en rein zijn hebben meer plezier dan zij die dom en smerig zijn; de rijken meer vreugde dan de armen. Wat onszelf betreft, wij scheppen meer behagen in het zien van de blijen dan in het kijken naar de ongelukkigen. Meer genoeg beleven we door een kind te zien lachen dan door het te horen huilen; maar er zijn van die personen die meer plezier beleven door een kind te laten huilen dan het te zien lachen; maar dergelijke personen zijn boosaardiger, en zij scheppen behagen in het kwaad. Moeten we ze dan hun zin geven met hun manier van plezier beleven? Of is er een grens, wanneer we zeggen: iedereen heeft het recht op datgene wat hemzelf plezier verschaft, mits het niet het plezier van anderen bederft?

26. Te-in zei: Je hebt goed gesproken. We moeten onszelf slechts zó vermaken dat het niet het genoeg van anderen bederft. Waarop Ahura zei: Dan verheugt mij niet de gang van zaken in jouw koninkrijk; en behoort jij niet in praktijk te brengen wat mij leed doet. Omdat jij besloten hebt om stervelingen en engelen geen onderwijs te geven, heb je een afzichtelijke muur voor het aangezicht van de Goden opgetrokken.

27. Te-in zei: Dit zul je ook wel toegeven: als we onszelf plezier willen doen, behoren we uit te

kijken naar dingen die ons genoeg doen, en ons af te wenden van dingen die ons geen genoeg doen. Laat de Goden dus niet deze kant op kijken, maar naar hun eigen zaken.

28. Ahura zei: Je bent verstandig, O Te-in. Maar dit heb ik ontdekt; dat er iets in ons groeit dat zich er niet onder laat krijgen, noch opzij zetten. In het begin van het leven kijken we naar onszelf, hetgeen de aard is van de jongeren; maar wanneer we volwassen worden, nemen we een vrouw en doet het ons genoeg haar blij te zien; dan volgen er nakomelingen, en het doet ons plezier hen verheugd te zien. Daarna hebben we er plezier in om onze burens blij te zien; en vervolgens de stad, en dan het hele koninkrijk. Deze blijdschap om verheugd te zijn groeit binnenin ons; en wanneer we Goden worden verheugen we ons niet langer in de blijdschap van maar een aantal, maar breiden we het uit naar vele koninkrijken. Wat mijzelf betreft verheugde ik mij aanvankelijk in de blijdschap van Vara-pishanaha; maar nu verheug ik mij om andere Goden en andere koninkrijken blij te zien. Daarom ben ik naar je toe gekomen. Ik vrees voor je lot. Ik houd van je. Ik houd van al je mensen, goed en slecht. Kijk eens, dit heb ik ontdekt; dat het gemakkelijker is een rivier zijn loop te laten volgen dan hem af te dammen; maar een rivier af te dammen zonder dat hij overstroomt of de dam breekt, dat heb ik niet ontdekt. De gang van de menselijke geest is groei; hij gaat voort als een stromende rivier. Wanneer je de monding afsluit en zegt: tot zover en niet verder! dan vrees ik voor je. Ik heb dit ooit geprobeerd; ik werd overstroomd, de dam brak. Ik zie hoe je stervelingen en engelen afsluit van kennis; maar ik zeg je, O Te-in, de tijd zal komen dat het kanaal te breed voor je zal zijn.

29. Te-in zei: Wat zal ik antwoorden op zulke grote wijsheid? Waar vind je een God als jij, O Ahura? Maar toch, kijk eens naar de Heer God, Anuhasaj, hij ploeterde honderden jaren met je en leerde al die dingen, ja, hij reisde door de verafgelegen hemelen waar Goden en koninkrijken zijn die gedurende miljoenen jaren bestaan hebben. En hij kwam terug en gaf de Grote Persoon, Jehovih, op. Hij zei: alle dingen zijn géén harmonieus geheel, maar een warboel; een wanordelijke massa die speelt: 'grijpen wat je grijpen kunt'

30. Ahura zei: En wat is er met hem gebeurd? En is dit niet een geweldig bewijs? Want we zien in alle tijden en omstandigheden en plaatsen, in de hemel en op aarde, dat overal waar mensen doctrines aannemen zoals die van hem, zij af gaan glijden naar de hel. Zij bloeien een tijdje, maar slechts als een zomerplant die in de winter verwelkt. Want dat heb ik al lang aan zien komen voor deze hemelen, zelfs de jouwe, dat zoals de duisternis De'yus verplettert, zo ook jouw koninkrijk vroeg of laat zal vallen, en in de schok en de strijd zul je een dergelijk lot als van De'yus ondergaan.

31. Te-in zei: Vanwege je verstandige woorden, O Ahura, ben ik je dienaar. Ik zal je argumenten in overweging nemen, en met liefde aan je denken. Misschien ben ik over duizend jaar wel wijzer; en heb ik mijn koninkrijk zo opgebouwd dat het een sterker bewijs is dan woorden kunnen zijn.

32. Direct hierna beëindigden de twee Goden hun gesprek en gaf Te-in een teken aan zijn vice-Goden en maarschalken, en zij kwamen; en toen Ahura en Te-in elkaar gegroet hadden, werd Ahura teruggeleid vanaf de plaats van de troon, en daarna buiten de hoofdstad. De vice-Goden en maarschalken brachten hem bij zijn eigen gevolg, en met hen ging hij aan boord van zijn otevan en zette koers naar Sudga's hemelse koninkrijk, boven het land Vind'yu.

HOOFDSTUK XLIII

1. Nadat Sudga een hemel voor zichzelf had genomen, bracht hij die boven het Nua Gebergte en noemde het Hridat en in die plaats bezat hij acht miljard engelslaven, op dezelfde manier als van Te-in. Sudga's hoofdstad Sowachissa, zijn hoogste hemelse zetel, was gevormd naar het model van

Sanc-tu, de hemelse plaats van De'yus in Hored ten tijde van zijn grootste pracht.

2. Het paleis van Sudga was vervaardigd van edelstenen en juwelen, gedurende vele jaren het werk van miljarden engelen. En toen Hored werd geplunderd, nog voordat De'yus in de hel geworpen was, werden er miljoenen van de kostbaarste sieraden gestolen en naar Hridat overgebracht. De straten van Hridat waren met edelstenen geplaveid, en het paleis werd omringd door een arena die was bezet met kristallen van allerlei tinten en kleuren, en van alle mogelijke manieren van vakmanschap. Langs de randen van de arena stonden vijfhonderd miljoen schildwachten, op een dergelijk schitterende wijze uitgedost waar slechts Goden naar moesten kijken. Binnen de linie van schildwachten stonden een miljoen vuurkolommen die dag en nacht stralend gehouden werden door het gezwoeg van vijfhonderd miljoen slaven. Binnen de linie van vuurkolommen bevonden zich een miljoen maarschalken die dusdanig luisterrijk gekleed waren dat nauwelijks iemand naar ze kon kijken. Zij wisselden de wacht met nog twee groepen van elk een miljoen, en zij stonden ieder acht uur op wacht.

3. Niemand dan de vice-Goden en de hoge maarschalken mocht lopend de arena oversteken naar het paleis, maar alle anderen moesten op hun buik kruipen, en voor elke gekropen lichaamslengte moesten zij het plaveisel kussen en een loflied opzeggen voor Sudga, die nu de twee namen Sudga en Dyaus droeg. Ook mocht niemand hetzelfde loflied tweemaal herhalen, want voor elke lengte van de persoon moest het een nieuw loflied zijn. Voor een lang iemand waren duizend lengtes vereist, dus vanaf de linie van maarschalken tot aan het paleis: duizend lofliederen. Zodat slechts weinigen, vergeleken met zijn miljoenen, ooit het oog op de troon van Sudga konden laten vallen. En nadat zij hem zo op de troon aanschouwd hadden - want het was hen slechts toegestaan om eenmaal naar hem te kijken, en nog wel van grote afstand en temidden van zo'n zee van vuur dat ze hem nauwelijks konden zien - dan moesten zij op hun buik terug kruipen naar de plaats van vertrek en weer duizend andere lofliederen opzeggen.

4. Dit maakte Sudga nagenoeg ontoegankelijk en liet alleen degenen toe die de gunst verkregen hadden om naar hem te kijken, hetgeen een grote macht is bij de onwetenden.

5. Toen Ahura bij de hoofdstad was aangekomen en Sudga liet weten wie hij was en om een onderhoud verzocht, gaf Sudga opdracht hem toe te laten en hij beval Ahura om in zijn tegenwoordigheid rechtop te lopen, samen met de vice-Goden. Zo kwam Ahura dus bij Sudga en groette in: Liefde en Achting, hetgeen Sudga beantwoordde met: Vriendschap Vanouds. De laatste gebod direct om afzondering en derhalve trokken alle anderen zich terug, en Ahura en Sudga gingen naar boven en zetten zich op de troon.

6. Sudga zei: Ik ben overweldigd van vreugde dat je gekomen bent om me te spreken. Omdat ik weet dat je gekomen bent om me terecht te wijzen vanwege mijn filosofie en de gang van zaken in mijn gebieden, respecteer ik je. Omdat je eens geprobeerd hebt een koninkrijk voor jezelf te stichten en daarin faalde, heb ik sympathie voor je; maar omdat je terugging op jezelf en Jehovih aannam en zo bevrijd werd van je verantwoording, beklaag ik je.

7. Ahura zei: Je begaafde tong weer eens te horen is een grote vreugde voor mij. Te weten dat jou en je koninkrijken geen ongeluk te wachten stond zou mij een groot genoegen doen. Omdat ik van je houd, en van de mensen in je machtige hemelse koninkrijk, ben ik gekomen om je te waarschuwen en te pleiten omwille van Jehovih. Wat mijzelf betreft heb ik ontdekt dat door al mijn zorgen op Hem te werpen en dan hard voor anderen te gaan werken, deze twee dingen mij het grootste geluk geven.

8. Sudga zei: Kan een dapper man zomaar zijn zorgen op een ander werpen? Werd jij zelf niet aan jezelf en voor jezelf gegeven? Indien dit zo is, wens je dan dat er niemand voor je werkt? Indien dat

zo is, hoe heb je dan het recht voor anderen te werken? Indien je voorkomt dat ze hun eigen lot uitwerken, doe je hen dan geen onrecht aan? Je zegt bovendien dat: al je zorgen op Jehovih werpen en hard voor anderen te werken, deze twee dingen je het grootste geluk geven; waarom ben je niet zelfzuchtig genoeg om aan je eigen geluk te werken? Want is dat niet wat ik doe voor mijzelf en op mijn eigen manier?

9. Ahura zei: Gegeven al je argumenten, O Sudga, waar moeten we de maatstaf van rechtvaardige werken anders zoeken dan in het totaal van grote resultaten? Voor jou of voor mij om gelukkig te zijn, betekent weinig. Voor een miljoen engelen om gelukkig te zijn, betekent weinig. Maar als we twee koninkrijken naast elkaar zetten en zij hebben dezelfde afmetingen en hetzelfde aantal inwoners, is het dan niet terecht dat we ze in hun totale hoeveelheid afwegen om te zien welk van de twee koninkrijken het grootste aantal gelukkige zielen bezit? Zou dat geen betere manier zijn om bij de hoogste filosofie uit te komen?

10. Sudga zei: Ja, dat zou boven de logica uitkomen, boven de rede. Dat zou de basis zijn van een degelijke theorie.

11. Ahura zei: En hebben we niet ontdekt, zowel in de hemel als op de aarde, dat alle koninkrijken die omvergeworpen worden de oorzaak van hun ondergang in zich hebben door het ongeluk en de ontevredenheid van de onwetenden? Zodra de massa's onrustig beginnen te worden, passen de heersers energieke maatregelen toe om ze te onderdrukken, maar dat voegt alleen maar brandstof aan het vuur toe; het tempert het een poosje, maar alleen om het naderhand des te heviger te doen uitbarsten.

12. Sudga zei: Je redeneert goed, O Ahura; ga verder. Ahura zei: Hoe zullen we dan het geluk bepalen van twee koninkrijken om uit te maken welke het grootste geluk kent? Zijn opstanden geen bewijs van onvrede? Luister dan, O Sudga; waar is er in al de hemelen van Jehovih ooit een opstand geweest? En waar ergens op de aarde zijn de volgelingen van Jehovih, de Faithists, in opstand gekomen tegen hun heersers? Kijk eens, nergens in de ververwijderde etherische hemelen, de Nirvanische velden, werd ooit een God of hoofdman door kwellingen omgeven. Wat mijn eigen koninkrijk betreft zullen mijn mensen niet tegen me in opstand komen en ook hoef ik mezelf niet tegen onheil te versterken.

13. Sudga zei: Je bent wijs, O Ahura. De enige manier om het geluk van een koninkrijk te beoordelen is door de vrede en de tevredenheid en de beleefdheid van de mensen ten opzichte van elkaar, en door het vertrouwen tussen regeerder en zij die geregeerd worden. Hij die zichzelf moet beschermen leeft in de vooravond van de verwoesting van zijn koninkrijk en van zichzelf. En toch, O Ahura, moet je dit bedenken: de volgelingen van Jehovih in de hemel en op de aarde zijn al hoogverheven eer zij zodanig worden; iedereen kan een heerser voor ze zijn, want zij kennen gerechtigheid. Maar ik heb te maken met Druks en druja's. Hoe kun je mijn koninkrijk dan vergelijken met de Nirvanische koninkrijken?

14. Ahura zei: Helaas, O Sudga, vrees ik dat mijn argumenten nietig voor je zijn. Jij laat me zien dat de draad tussen egoïsme en onzelfzuchtigheid nog dunner is dan het web van een spin. Zelfs Goden kunnen hem niet onderscheiden. En kijk eens, toch was er een tijd waarin ik zei: ik wil een machtig God zijn en niet buigen voor het Onbekende dat me in het leven bracht. Daar werkte ik lang en hard voor; de verantwoordelijkheid voor mijn koninkrijk maakte uiteindelijk inbreuk op mijn geluk. Lang daarna zette ik alle verantwoordelijkheid van me af en maakte mezelf tot dienaar van Jehovih. Toen kwam er een nieuw geluk over mij, zelfs terwijl ik niets had dat van mij was in de hemel en op aarde. Ook dit is onkenbaar voor mij; het zit in mijn ledematen als een nieuwe boom van verrukking. Dat is waar ik je van vertellen wilde, maar ik kan het niet vinden. Het vliegt niet weg; het spot met woorden, net als een beschrijving van de Grote Geest nietig is vanwege Zijn

wonderbaarlijke majesteit. Zodanig is de vreugde om in Zijn dienst te staan, dat zelfs Goden en engelen het niet beschrijven kunnen. Terwijl het groeit zien we de hongersnood in het gelaat en wenen we niet; we zien de vallende ji'ay en vrezende niet; met de eb en vloed van het getij van Jehovih's werken drijven we als zijnde één met Hem, met een veelomvattende vreugde.

15. Sudga zei: Jouw stem te horen is mij een vreugde; jou niet te horen is een groot verdriet. Zie, ik zal je woorden van wijsheid in overweging nemen. Ik wil naar je verafgelegen plaats komen vanwege de herinnering en liefde voor jou.

16. Zo eindigde het onderhoud en Sudga gaf een teken aan zijn vice-Goden en hoge maarschalk om te komen; daarop groette hij Ahura in het Teken Sluwheid, en Ahura beantwoordde hem in het Teken Tijd.

17. En vervolgens vertrok Ahura tussen de vice-Goden en geleid door de hoge maarschalk, ze gingen tot buiten de arena waar de vice-Goden en de hoge maarschalk hem in de hoede gaven van de maarschalkscharen, die hem buiten de linie van schildwachten begeleidden, waar Ahura zich aansloot bij zijn eigen gevolg en zich met hen aan boord van zijn otevan begaf. En zij zetten koers naar Agho'aden, de hemelse plaats van Osiris, die boven Parsi'e gelegen had, maar nu over Arabin'ya was verplaatst.

HOOFDSTUK XLIV

1. Op dit tijdstip telde het hemelse koninkrijk van Osiris dertien miljard engelen, goed en slecht. En het was het grootste hemelse koninkrijk dat ooit op de aarde gevestigd was.

2. Het was gebouwd op de manier van dat van Sudga; dat wil zeggen, gevormd volgens Sanc-tu in Hored, maar prachtiger dan Sudga's koninkrijk en veel groter. De weg door de arena bedroeg vijfduizend lengtes van een man, zodat de naderende bezoekers voor de troon tweeduizend lengtes moesten kruipen teneinde bij de troon te komen. En ook zij moesten een loflied opzeggen, of een gebed voor elke gekropen lengte, heen en terug. En, net als bij Sudga, was het hen slechts toegestaan om Osiris op grote afstand te benaderen, terwijl de reeks van lichten rondom hem zo verblindend was dat nauwelijks iemand naar hem kon kijken. En degenen die hem zodanig benaderd hadden bezaten zoveel eerbied dat zij in gedachten de glorieuze verschijning van Osiris zo verheerlijkten, dat zij werkelijk geloofden de Schepper in het gelaat te hebben gezien, en dat zij in waarheid zagen dat de mens naar zijn beeld en gelijkenis was. En duizenden, en zelfs miljoenen die op deze wijze kropen om hem te zien, trokken naderhand door de hemel en predikten Osiris als de waarachtige Allerhoogste Schepper van hemel en aarde.

3. Osiris liet zijn godheid uit drie personen bestaan: ten eerste hij zelf, als de Fontein van het universum, wiens naam onuitsprekelijk was; ten tweede Baäl, zijn Eniggeboren Zoon, in wiens hoede hij de aarde en alle stervelingen erop had opgedragen; en ten derde Ashtaroth, Zijn Maagdelijke Dochter, in wier hoede hij leven en dood had opgedragen, of liever gezegd de macht van het verwekken en de macht om de dood op te roepen bij de stervelingen.

4. Osiris was de meest listige van al de ego-Goden; daarom eigende hij zich de triangel van de Faithists toe; eigende zich de namen en machten van de Here God toe, de valse (die nu in de hel zat), want alleen via Baäl en Ashtaroth kon een sterveling of geest ooit de arena van de troon in Agho'aden benaderen. En hier moesten zij weer de hoge schildwacht Egupt voorbij eer zij het recht verkregen hadden om op hun buik over het heilige plaveisel te kruipen, de weg naar het hemelse paleis.

5. Alleen de vice-Goden van Osiris en zijn hoofdmaarschalk konden rechttop naar het hoofdstedelijk paleis lopen, en wel met hun hoofd gebogen. En toen Osiris was ingelicht over Ahura's komst liet hij weten dat Ahura rechttop moest komen, met opgericht hoofd, maar van top tot teen gesluierd. Hiervoor gaf Ahura gaarne toestemming, en nadat hij dus door Egypst gesluierd was en overgedragen aan de vice-Goden en de hoofdmaarschalk, liep hij rechttop tot hij aan de hoge poort van het paleis kwam; hier hielden zij stil en Ahura groette op het Teken Liefde uit Oude Tijden, en Osiris antwoordde in het Teken Vreugde in de Hemel. Daarop verliet Ahura de vice-Goden en liep tot bij de troon, en Osiris kwam omlaag en zij omarmden elkaar, want zij hadden elkaar langer dan duizend jaar niet gezien.

6. Osiris gaf een teken aan de vice-Goden en de hoofdmaarschalk om zich terug te trekken en dat deden ze, en zij bestegen de troon en gingen zitten, in beslotenheid.

7. Osiris zei: Dit is een grote vreugde! Je geliefden te ontmoeten, is dat geen groter vreugde dan alle pracht en praal van de Goden? Ahura zei: Juist; maar wie is wijs genoeg te leven om van zo'n goedkope glorie te genieten? We zijn ver weg aan 't werk; we bouwen machtige koninkrijken op en onze plaatsen zijn vol van grote pracht; op zoek naar wat? Terwijl we datgene wat niets kost, liefde, het grootste goed van al in hemel en op aarde, buiten in de kou laten staan. Meer genoegen beleef ik om weer je opgewekte gezicht te zien en de muziek in je stem te horen, dan ik ooit had in mijn hemelse koninkrijk van zeven miljard.

8. Osiris zei: Is het niet zo met alle Goden, en met sterfelijke koningen en koninginnen? Zij scheppen op over de omvang en de macht van hun talloze miljoenen; en toch hoeven zij van hen niet meer te houden dan van degenen die zij uit wederkerige genegenheid in hun armen kunnen nemen. Wat is dan pracht en praal? Zijn de koningen en koninginnen van de aarde geen waakhonden, om het walgelijke vlees en de beenderen van andere stervelingen te beschermen? En zijn niet de Goden even laag in hun smerige ambacht van het heersen over stinkende druja's?

9. Ahura zei: Dat is zo. Maar vanwaar komt dit grote verlangen om over anderen te regeren; ze te leiden; toegejuicht te worden, en te genieten van het gezwoeg van anderen? Zou het niet verstandig zijn voor de Goden die dit begrijpen, om afstand te doen van hun machtige koninkrijken en mee te gaan met hun geliefden om feest te vieren in de grote uitgestrektheid van het universum?

10. Osiris zei: Inderdaad, O Ahura. Maar wie bezit de kracht om dit te doen? Zeker niet de Goden. En is het ook niet zo met de stervelingen? Want is hen gedurende duizenden jaren niet verteld: Als jullie je aardse koninkrijken en je rijkdommen niet opgeven, kunnen jullie niet opstijgen in de hemel. Ze zijn inderdaad zwak! Je kunt net zo goed verwachten van een onuitgebroede vogel dat hij vliegt, als van zulke zielen dat ze slechts slaven in onze gebieden zijn. Dit merk ik ook van mijn eigen koninkrijk; ik kan het niet opgeven; want, waarachtig, ik kan het verlangen niet krijgen om het op te geven, ofschoon mijn gezond verstand me zegt dat dit het allerbeste voor me zou zijn.

11. Ahura zei: Zijn grote bezittingen niet gelijk aan verkwisting? Ik heb stervelingen gezien die toegaven dat: HET ALLERBESTE OM TE DOEN IS TE DOEN VOLGENS HET HOOGSTE EN BESTE WAT MEN KENT, en er direct opuitgaan om hun lichaam te verontreinigen door het eten van vlees en het drinken van wijn. Zij kennen ook het rechte pad, maar het verlangen krijgen om in praktijk te brengen wat men weet als zijnde het hoogste, dat hebben zij niet bereikt.

12. Osiris zei: Ja, dit alles is verkwisting. En als iemand weggeeft wat hij bezit, is dat niet ook verkwisting? Kan het waar zijn, Ahura, dat zelfs terwijl wij de stervelingen manipuleren, door ze aan te zetten tot oorlog of ze vrede te laten sluiten, door ze hun koninkrijken te laten vernietigen en andere op te bouwen door onze engelstrijdkrachten waar zij niets van weten, dat wij zelf worden

overheerst door de Goden in de etherische hemelen?

13. Ahura zei: Het schijnt mij zo toe, Osiris, dat wil zeggen: dat de etherische Goden boven ons, ons regeren, maar niet op dezelfde manier, maar door hun afwezigheid van ons wanneer we onrechtvaardig handelen, en door hun tegenwoordigheid wanneer we rechtschapen zijn. Wij heersen over de stervelingen door rechtstreeks op hen in te werken, hun bestemming vorm te geven door onze hemelse wil, en zij weten vaak dat onze engeldienaren bij hen zijn. Maar wanneer wij een sterveling er niet toe kunnen bestemmen om onze wil te volbrengen, trekken we onze engelen terug en laten hem in handen vallen van de druja's.

14. Ahura ging verder: Niet dat de Goden boven ons, O Osiris, kwaad op ons afsturen; maar dat wij het kwaad koesteren binnen onze eigen koninkrijken en het wortel schiet, als doorns en brandnetels in een verwaarloosd veld, en dat groeit en omringt ons. Juist dit heb ik in jouw hemelen in de verre toekomst voorzien. Het zal over je komen, O Osiris, en met al je wijsheid en macht zul je hetzelfde lot ondergaan als De'yus, en in de hel geworpen worden.

15. Osiris zei: Als ik beoordeeld zou worden als alle zelfzuchtige Goden die me voorgegaan zijn, dan zou ik instemmen met je wijze oordeel. Maar luister naar me, O Ahura, want dat van mij is niet als welk ander hemels koninkrijk dan ook, en ook niet alleen voor mijn eigen glorie gevormd. Dit is hetgeen ik wil volbrengen:

16. Ik wil de zonde onder de stervelingen uitbannen, en alle soorten boosaardigheid; en ik wil hen een hemels koninkrijk op aarde geven. Zij zullen geen oorlog meer voeren, noch elkaar onrechtvaardig behandelen; ook geen leed meer kennen, of vroegtijdig sterven, of hongersnood, of ziekte, maar vrede en liefde kennen en goede werken en edelmoedigheid.

17. Want in de toekomst zal ik persoonlijk omlaaggaan, naar hen toe, en ik zal hoogverheven engelen meenemen en hen aanstellen over de stervelingen, en hen stoffelijke lichamen geven voor hun genoegen, en zij zullen de leraren zijn van de mens op de aarde. En de mens zal alle zelfzucht en bedrog en wellust en leugen opzij zetten; en de rassen der mensen zal geleerd worden hoe ze nakomelingen moeten verwekken in reinheid en wijsheid.

18. En op die dag zal ik de druja's uit de hemel terugbrengen en ze aan de stervelingen hechten 36) en ze opnieuw verheffen met begrip. Waarom, O Ahura, hoewel ik mijzelf versterk bij dit alles, zou ik niet op de juiste manier werken?

19. Ahura zei: Het schijnt mij een gevaarlijke handelwijze toe. Ik zou je plan willen vergelijken met dat van een leraar, die zijn leerling naar een plaats van ontucht brengt om hem deugdzaamheid te leren. Hoe kan een hemels koninkrijk bestaan temidden van stervelingen, behalve als ze ongehuwd zijn? En die kunnen de wereld niet bevolken. Bestaat er een andere manier dan door het genoegen van de laagste hartstocht dat de mens in het leven geboren kan worden? Wat tot het vlees behoort is uit het vlees; de geest verwerpt de aarde.

20. Osiris zei: Zo werd het gezegd; maar ik wil de hogere liefde naar beneden in de lagere werpen.

21. Ahura zei: Nou, dat kun je doen, maar helaas, zal het beneden blijven en eeuwig op de aarde kruipen? Ik heb een lieve jonge vrouw gezien die getrouwd was met een verdorven man, en zij verhief hem niet maar hij trok haar omlaag. Zal het zo niet met de hogere liefde gaan, wanneer jij haar laat huwen met de lagere begeerten? Kijk eens naar de gang van zaken bij de orakels! Wij stellen hoogverheven engelen aan om de vragen van de stervelingen te beantwoorden, om hen tot deugd en wijsheid te brengen; maar helaas, de stervelingen komen niet naar de orakels om over deze dingen te horen, maar om over zondigheid en oorlog en aards gewin te horen. Zal het niet zo

gaan met jouw op de aarde gestichte koninkrijk? In plaats van de stervelingen omhoog te helpen zullen de stervelingen de engelen omlaag trekken door ze antwoord te laten geven op hun meest zondige verlangens en nieuwsgierigheid.

22. Osiris zei: Jij hebt de grote rede aan jouw kant, en tevens de feiten om je te ondersteunen. Vergeet echter niet, O Ahura, dat ik een stenen tempel op de aarde zal laten bouwen, met een vertrek waar ik kan komen en het koninkrijk kan gebieden via de sterfelijke koning.

23. Ahura zei: Kijk, mijn missie is vruchteloos. Ik heb nu mijn drie geliefden bezocht, Te-in, Sudga en jou. En ik kan niets, zelfs geen zier veranderen. Dit spijt mij heel erg; want ik vrees dat de tijd zal komen waarop er grote duisternis over jullie allen zal zijn.

24. Osiris zei: Ik zal je wijze woorden in overweging nemen, O Ahura. En ofschoon je nu van me weggaat, zal mijn liefde je volgen.

25. Hierna gaf Osiris een teken aan de hoofdmaarschalk en de vice-Goden, en zij kwamen. Vervolgens omhelsden Osiris en Ahura elkaar en scheidden, allebei groetend in het Teken Liefde voor Immer. Ahura trok zich net zo terug als hij gekomen was, maar achterwaarts, met de vice-Goden aan elke kant en de maarschalken die voorop gingen. Nadat zij de arena waren overgestoken werd Ahura aan Egypt overgedragen en de hoofdmaarschalk en de vice-Goden keerden naar Osiris terug.

26. Egypt droeg Ahura over aan zijn eigen gevolg dat hem naar zijn vuurschip begeleidde en waarin zij aan boord gingen en koers zetten naar zijn eigen hemelse plaats, Vara-pishanaha.

HOOFDSTUK XLV

1. Jehovih liet de ego-Goden gedurende meer dan vierhonderd jaar gedijen; en Te-in, Sudga en Osiris werden de machtigste Goden die ooit op de aarde heersten. Verneem dan deze dingen over hen, in de hemel en op aarde, waarvan de bibliotheken van Jehovih's koninkrijken meer volledig vermelden en waar het volgende een samenvatting van is, te weten:

2. Allereerst over Te-in, dan Sudga en vervolgens Osiris. En over de twee vice-Goden van Te-ins hemelse koninkrijk. Noe Jon en Wang-tse-Yot. De hoofd-grootmaarschalk was Kolotzka, en onder hem stonden dertigduizend maarschalken. De hoofdgeneraal was Ha-e Giang en onder hem stonden honderdduizend generaals en hoge kapiteins. Van hen waren er twintigduizend toebedeeld aan de heerschappij over de stervelingen in Jaffeth; en de anderen deden dienst in de hemel, voornamelijk rond de troon van Te-in. Vooral op de aarde werden Te-ins veertien hoofdgeneraals als Goden onderscheiden: Kacan-cat, Yam-yam, Tochin-woh, Ho-jon-yo, Wah-ka, Oke-ya-nos, Haing-le, Lutz-rom, Le-Wiang, Thu-wowtch, Eurga-roth, I-sa-ah 37), To Gow en Ah Shung.

3. Deze generaals waren verdeeld in twee afdelingen, zeven elk; en aan hen waren gelijkelijk twintigduizend generaals toegewezen die afgevaardigd waren voor de aarde; en aan elk van hen waren weer dertigduizend engelstrijders toegewezen.

4. Te-in had tegen deze veertien hoofdgeneraals gezegd: Wanneer jullie op de aarde aankomen en twee steden dicht bij elkaar vinden die allebei andere Goden dan mij vereren, moeten jullie je in twee afdelingen splitsen; en het ene leger moet naar de ene sterfelijke stad gaan en het andere naar de andere, en door inspiratie en op andere manieren moeten jullie de twee steden met elkaar in oorlog laten komen totdat ze allebei bezweken zijn, of verwoest. Daarna moeten jullie een andere

stad die mij vereert inspireren om die twee vernietigde steden in bezit te nemen. Het is beter om onze vijanden elkaar te laten doden dan dat we ze zelf doden.

5. En zodanig was de manier van oorlog voeren door Te-in dat heel het land Jaffeth in minder dan honderd jaar was onderworpen; afgezien van zo'n miljoen Faithists, her en der verspreid, en de Listiërs die in de bergen en wildernissen verbleven. En in al de steden van Jaffeth werden grote en kostbare tempels gebouwd, gewijd aan Te-in, de Schepper en Heerser over Hemel en Aarde.

6. Wat nu de volgelingen betreft van Joss en Ho-Joss, zij werden niet bekeerd maar onderworpen, en zij vereerden hun God in het geheim en schiepen rituelen en ceremoniën waardoor ze elkaar konden herkennen en nog beter aan vervolging konden ontkomen. Veel van deze rituelen hadden iets van de oude rite van Bawgangad 38).

7. Van de grote steden die in deze oorlogen werden vernietigd waren het: Hong We, Chow Go en Sheing-tdo. Voor Hong We duurden de oorlogen twintig jaar; en er werden in de stad vijfhonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen afgemaakt.

8. De oorlogen van Chow Go duurden veertig jaar en binnen haar muren werden driehonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen afgemaakt. Voor Sheing-tdo duurden de oorlogen vijfentwintig jaar, en er werden binnen haar muren driehonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen afgeslacht.

9. Bij de verwoesting van Hong We werden er vierhonderd huizen van filosofie in de as gelegd, alsmede vierentwintighonderd colleges en twaalfduizend openbare scholen. Dit alles was glorieus gebouwd tijdens het bewind van Kong, de koning van de stad. Omdat hij Ho-Joss vereerde werd zijn grote stad verwoest.

10. In Chow Go werden zeshonderd huizen van filosofie en tweehonderd colleges van grote kennis vernield. Hier stond de Tempel van Jonk, die gewijd was aan de eredienst van Joss (God) en waar, om gebouwd te worden, twaalf jaar lang twintigduizend mannen voor nodig waren. Hij had tweeduizend pilaren van gepolijste Awanasteen; en op het bloedaltaar lagen twaalfduizend schedels, waarvan de grote koning Bak Ho de slachter was in naam van Ho-Joss. De troon van de eredienst voor de koning was bezet met parels en diamanten en er hoorden duizend kandelaars bij van goud en zilver. En de fijne zijden en wollen draperie in de tempel was, indien het werd uitgelegd, voldoende om vijfhonderdduizend mannen op te laten liggen en dan was nog niet de helft ervan bedekt. En de draperie was beschilderd en geborduurd met afbeeldingen van veldslagen en oorlogen, en met taferelen uit de hemel. Aan de versiering van deze draperie hadden twintigduizend mannen en vrouwen gedurende veertig jaar gewerkt. Dit alles werd vernietigd, samen met heel de grote stad en al haar rijkdommen en pracht.

11. Sheing-tdo was een stad van stand en luister, bewoond door de rijkste mensen ter wereld. Er stond een tempel die Cha-oke-king heette en was opgedragen aan de kennis, maar die feitelijk bestemd was voor het ten toon spreiden van rijkdom en praal. Hij was rond, met een hoog uitstekend dak waarvan de onderste dakranden rustten op tienduizend zuilen van gepolijste steen. Er waren vierhonderd ingangen om de tempel binnen te komen; maar, binnenin elke ingang kwam men tegenover de vierkante kolommen van edelstenen uit die het dak van binnen ondersteunden; en aan elke kant van de kolommen waren doorgangen die naar de vierhonderd binnenkamers leidden. In het midden van de tempel hingen twintigduizend kunstmatige stalactieten van het dak omlaag; deze waren vervaardigd van beschilderde zijde en wol en fijn linnen en met zulke heldere kleuren dat het sterfelijk oog er nauwelijks naar kon kijken, en ze werden als ijs wanneer de zon erop scheen en dat vormde regenbogen in elke richting. Hier kwamen de koningen en koninginnen en gouverneurs met grote kennis; want hier werden de afschriften van de belangrijkste boeken ter wereld bewaard.

12. Behalve de tempel van Cha-oke-king waren er zeven grote tempels voor Joss gebouwd en elk was groot genoeg om tienduizend mensen tegelijkertijd de eredienst te laten bijwonen. Vijftwintig jaar lang vochten de mensen van Sheing-tdo om hun grote stad voor vernietiging te sparen, maar zij viel en werd verwoest, en al de tempels met haar; door koning Ring werd zij met de grond gelijkgemaakt.

13. Naast deze werden de volgende grote steden verwoest: Gwoo-gee, waar honderd huizen van wijsbegeerte en veertig colleges voor grote kennis stonden; een tempel met achthonderd gepolijste pilaren en tweeduizend bogen; dertig tempels om tarwe en maïs te offeren; een gebouw voor levensmiddelen waarin voedsel voor honderdduizend mensen was opgeslagen, in geval van hongersnood en voldoende voor acht jaar; en dit alles, en de bibliotheken met de optekeningen over de Goden en Heren der aarde en wat er verder ook in de stad was, werd in de as gelegd.

14. De stad Young-ooh, met tweehonderdduizend inwoners; die zeventig huizen van wijsbegeerte bezat, en vijfendertig colleges voor grote kennis, bovendien vele scholen; een Tempel van de Sterren, waar dagelijks lezingen aan de mensen werden gegeven om ze de namen en plaatsen van de sterren te leren en hun wonderlijke afmeting en beweging; veertig offertempels waarvan er zeven groot genoeg waren om alle inwoners van Young-ooh, de grote stad, te bevatten. Ze werd door koning Shaing in de as gelegd, en er bleef niets over dan steenhopen om te vertellen waar de stad gelegen had.

15. De stad Gwan-she, die dertig huizen van wijsbegeerte bezat, en zeventig offertempels; twee tempels van de sterren die aan Joss gewijd waren; vijfentachtig colleges van grote kennis en ook een gebouw voor levensmiddelen, voldoende voorzien om de stad zeven jaar te voeden; en er leefden tweehonderdduizend inwoners binnen de stadsmuren. Twaalf jaar vochten de mensen van de stad tegen de opgehitste plundersaars, de krijgers onder de God Te-in, maar tenslotte werden ze overwonnen en hun stad met de grond gelijkgemaakt.

16. En de grote steden Ghi, Owan, Chong, Soon, Ca-On, Jong-wong, Sow, Wowtch-gan, Sem Sin, Gee, Tiang, Choe, Doth, Ah-mai, Cone Shu, Guh, Haingtsgay, Ghi-oo-yong, en Boy-gonk, die allemaal huizen van wijsbegeerte en colleges van grote kennis bezaten, en openbare scholen, offertempels en gebouwen voor levensmiddelen, en honderdduizenden inwoners, en al die steden werden vernietigd en er bleven slechts steenhopen over om te vertellen waar ze gelegen hadden.

17. Behalve deze werden er meer dan tweeduizend steden van minder belang verwoest. En zo groot was het aantal dorpen en kleine steden dat verwoest werd, dat geen mens het ooit telde.

18. Stad tegen stad, koning tegen koning, man tegen man; want de inwoners van Jaffeth werden aangezet tot krankzinnigheid, en oorlog en vernietiging; bijna zonder aanleiding vielen zij elkaar aan om te vernietigen; want daarvoor had Te-in zijn honderden miljoenen oorlogsgelken gezonden om de stervelingen te inspireren om alle kennis, onderwijs en wetenschap en filosofie te vernietigen, en elk spoor van alle Goden en Heren uit te wissen, opdat hij alleen oppermachtig kon zijn.

19. En deze engelen leerden de stervelingen hoe ze springstof moesten maken, en geweren om mee te schieten, dodelijker dan pijl en boog; en ze leerden het geheim om een stad te ondermijnen en die op te blazen met springstof.

20. Zo werd het schone land Jaffeth met zijn wijsheid en grote kennis tot een krankzinnig en geruïneerd land gemaakt. In alle richtingen lagen de beenderen van de stervelingen over de landen verspreid; noch kon het land bebouwd worden zonder tussen de schedels en beenderen te graven

van het grote reuzenras van de I'huans dat het eens bevolkt had.

21. En van degenen die niet vernietigd waren zou men kunnen zeggen: zij waren van een armzalig, half verhongerd en ziekelijk soort, ontmoedigd en hulpeloos, zwaar geslagen.

22. En de geesten der doden bevonden zich op al de slagvelden en ze lieten de donkere nachten oplichten met hun geestvuren, en in de ochtend en de avondschemering kon men ze bij honderden en duizenden zien, rondwarend, schuw en wild! Maar een overvloed aan huisgeesten woonde bij de stervelingen; ze namen sar'gis gedaanten aan en aten en dronken met ze en deden zelfs dingen die ongeoorloofd zijn om te noemen.

23. Aldus werd Jaffeth gewonnen voor de God Te-in. Nu moet u over Sudga horen.

HOOFDSTUK XLVI

1. Sudga had twee vice-Goden, Brihat en Visvasrij. Daarnaast was er Sudga's hemelse hoofdmaarschalk Atma, die vierduizend maarschalken onder zich had, en een miljard hemelse oorlogsengelen die gelijkelijk verdeeld onder hun commando stonden. Atma had het gezag over dertigduizend generaals en kapiteins aan wie twee miljard engelen waren toegewezen.

2. Hoofd over de hemelse generaals waren: Shahara, Vasyam, Suchchi, Dev, Nasakij, Tvara, Watka, Shan, Dorh, Hudhup, Nikish, Hajara, Hwassggarom, Viji, Yatamas, Brahma, Goska, Fulowski, M'Duhitri, Yaya-mich-ma, Hijavar, Duth, Lob-yam, Hi-gup en Vowiska. En deze matigden zich valselijk de namen aan van de oude Goden en Heren van duizenden jaren eerder.

3. Sudga had tegen hen gezegd: Opdat mijn tijdperk verheerlijkt zal worden voor de nieuwgeborenen in de hemel, moeten jullie ook je eigen namen verheerlijken door de namen van Goden en Heren aan te nemen die in de hemel en op aarde vereerd worden, want alle dingen staan jullie vrij om te doen. Maar aan niemand anders geef ik het voorrecht om een naam van een van de Ouden te kiezen.

4. Vervolgens maakte Sudga de volgende personen tot zijn geheime raad: Plow-ya, Vazista, Kiro, Cpenista, Visper, E-shong, Bog-wi, Lowtha, Brihat, Gai-ya, Sa-mern, Nais-wiche, Yube, Sol, Don, Urvash, Mung-jo, Cpenta-mainyus en Vanaiti; en voor elk van hen tienduizend bedienden.

5. Daarna stelde Sudga twee grote kapiteins aan, Varsa en Baktu, en hij zei tegen ze: Twee miljard engelen heb ik toegewezen om omlaag naar de aarde te gaan, naar het land Vind'yu, om de stervelingen te onderwerpen en een permanent gezag over hen te krijgen, en ik verdeel de twee miljard tussen jullie tweeën. Maar al de andere engelen dienen in mijn hemelse koninkrijk te blijven om voor mij te werken, en het te verfraaien en mijn hemelse steden mooier te maken, speciaal mijn heilige hoofdstad.

6. Welnu, wanneer jullie beiden blijvend op de aarde zijn, en goed beveiligd in de tempels en orakels, moeten jullie alle landen van Vind'yu inspecteren, en de grote en kleine steden en al de daar aanwezige mensen. En denk erom, alle mensen moeten aan mijn beide namen, Sudga en Dyaus, ondergeschikt worden; en als er ergens een stad is waarin de mensen andere Goden of Heren aanbidden, moeten jullie die stad verwoesten, met al de mensen. Stad tegen stad zal het zijn, man tegen man; want zoals ik de allerhoogste God van de hemel ben, zo zal ik de God van de aarde zijn, en haar Heer. En als jullie beiden twee steden vinden die vernietigd moeten worden, zullen jullie uiteengaan, de één met zijn engelstrijders naar de ene stad, en de ander naar de andere stad; en jullie

moeten ze ten dode toe tegen elkaar opzetten; en als ze neergeveld zijn, moeten jullie mijn vereerders naar die plaats brengen, om er te wonen.

7. Dus daalden de beide kapitein-Goden van de vernietiging, Varsa en Baktu, met hun twee miljard engelstrijders naar de aarde af. En zij verspreidden zich over het land Vind'yu, waar vele koninkrijken en duizenden steden lagen; en ze kwamen bij de stervelingen als die sliepen of wakker waren, en inspireerden hen tot plundering en verwoesting, omwille van Sudga.

8. En in twaalf jaar tijd werden er vierduizend steden te gronde gericht, waarbij zevenendertig grote steden waren 39). En de voornaamste daarvan waren Yadom, Watchada, Cvalaka, Hoce-te, Hlumivi, Ctdar en Yigam; elk van hen omvatte meer dan een miljoen zielen, en sommige twee miljoen.

9. In al deze steden waren plaatsen van grote kennis, en scholen, en offertempels (voor de eredienst). In Ctdar was het dak van de tempel gemaakt van zilver, koper en goud, en hij had duizend zuilen van gepolijste steen, en vijfhonderd pilaren om het dak te ondersteunen. De muren waren bedekt met gobelins, beschilderd met geschreven woorden en de geschiedenissen van hemel en aarde, en van de Goden en Heren en verlossers van de Ouden. In de tempel bevonden zich zeven altaren om te offeren en vierduizend bekkens met heilig water voor de dooprten. In de muren van de tempel waren nissen voor vijfhonderd priesters, voor het belijden van de zonden, en om het geld en de kleding en de vruchten van de aarde in ontvangst te nemen, die door de boetelingen werden bijgedragen voor de vergiffenis van hun zonden. Door de middengang in de tempel reed de koning in zijn gouden rijtuig wanneer hij kwam om te offeren; en de vloer van deze gang was met zilver en goud ingelegd.

10. In het midden van de tempelvloer bevond zich een met water gevuld bassin, en de afmeting van dat bassin was gelijk aan de lengte van twintig mannen. Middenin het bassin was een fontein die het water omhoog spoot. En aan de oost-, west-, zuid- en noordkant van het bassin stonden vier pilaren van gepolijste steen, met trappen er binnenin; en de bovenkanten van deze pilaren werden verbonden door balken van ingelegd hout in vele kleuren en zeer fijn gepolijst; en die werden de heilige Boog van Suhhadga genoemd. Bovenop de boog stond een klein huis, de Stem van het Orakel geheten, want daar zat de vertolker van hemel en aarde van de koning, de uitlegger van visioenen. En de geesten van de doden verschenen in de waternevel van de fontein, soms als lichtende sterren en soms in hun eigen gedaanten en kenmerken, en ze werden door de menigte gadeslagen.

11. In elk van de vijfhonderd pilaren bevond zich een heilige kamer, ten gerieve van de priesters die met de engelen omgang hadden. In de oostelijke pilaar zat een opening, van boven tot onder, met een doorgang zodat de menigte door de pilaar, die over de hele lengte hol was, heen kon kijken. Deze werd gebruikt door de hogepriester, al naar het geval kon zijn, en deze persoon had het adeptschap verkregen zodat de engelen hem in de pilaar op en neer konden dragen, zelfs naar de top ervan, gelijk aan vijftig lengtes van een man. En de menigte zag hem zo opstijgen en dalen.

12. In de westelijke pilaar bevond zich de bibliotheek van de tempel, die een geschiedenis bevatte van zijn belangrijkste gebeurtenissen over een periode van achthonderd jaar; van de priesters en hogepriesters en de koningen van de stad.

13. Naast de tempel, die Tryista genoemd werd, stond het Huis der Kennis waar de wijze mannen en vrouwen vergaderden, ervaren in de wijsbegeerte, muziek, astronomie en mineralogie. Het Huis was gebouwd van gepolijste steen en hout dat in elkaar sloot, met aan de voorzijde honderd veertig zuilen van gepolijste steen en hout. In het Huis bevonden zich de huiden en beenderen van duizenden schepsels van vroeger en nu, die geassocieerd en benoemd waren; en daarbij waren er boeken over filosofie en geschiedenis die eens in de zeven dagen vrij toegankelijk waren voor het

publiek. Naast het Huis der Kennis stond de Tempel des Doods, gewijd aan alle soorten van gevechten, gevechten tussen leeuwen en mannen, tijgers en mannen, en tussen leeuwen en tijgers, en olifanten, en tussen mannen onderling. En zo groot was de Tempel des Doods dat het aantal stoelen plaatsruimte bood aan driehonderdduizend mannen, vrouwen en kinderen. De Tempel was cirkelvormig en zonder dak boven de arena. Maar het grootste van alle gebouwen in Ctdar was het paleis van de koning, gewoonlijk de Tempel van de Zon genoemd. Ook deze was gebouwd met gepolijste steen en had aan de vier zijden achthonderd zuilen van gepolijste steen, en naast de zuilen stonden vijftig pilaren, aan elke kant door bogen verbonden van twaalf lengtes hoog 40), waarop een dak van hout en steen rustte; en daarop stond weer een reeks van vierhonderd zuilen van gepolijst hout, ingelegd met goud en zilver en deze waren bovenaan verbonden door andere bogen van tien lengtes hoog en daarop nog een dak met op de top daarvan een koepel die was bedekt met goud, zilver en koper. Vanaf de arena tot aan de koepel bedroeg de hoogte zevenentwintig lengtes, en de doorsnee van de basis van de koepel bedroeg zestien lengtes. Om de tempel aan de westzijde binnen te komen was er een oprijlaan voor rijtuigen, zodat de koning en zijn bezoekers hun rijtuigen in de arena van het paleis konden rijden. Maar wat het interieur van het paleis van de koning betreft, zou men een heel boek kunnen samenstellen met een beschrijving daarvan, en toch niet de helft vermelden over de rijkdom en schoonheid en pracht.

14. Behalve deze grote gebouwen waren er vierhonderd vijftig Tempels van Duisternis, gewijd aan de geesten van de doden. Zij hadden geen andere opening dan de deur; en zodra de bezoekers binnen waren en de deur gesloten was, waren zij zonder licht. In het midden van deze tempels kwamen de geesten en stervelingen bijeen, en de geesten leerden de stervelingen de kunsten van de magie; het laten groeien van zaden tot bomen en bloemen; het tevoorschijn halen van slangen door de kracht van de wil; het laten zweven van voorwerpen door de lucht; het laten ontstaan van zoete parfums en smerige geuren; het zenden van virus naar iemands vijand en die besmetten tot de dood erop volgt; het terugvinden van verloren zaken; het bezorgen van geld aan de armen; en bloemen en voedsel aan de zieken; het ingaan van de doodsslaap 41), en het onbewust worden voor pijn door de kracht van de wil.

15. Geen enkele man of vrouw kon priester worden in de Tempel van Tryista voordat hij alle graden van de Tempels van Duisternis meester was.

16. De engelen van Sudga besloten deze stad te verwoesten; en dus inspireerden zij tot een oorlog tussen haar en de stad Yadam, de tweede in pracht en eveneens met tempels en paleizen. Ja, men kon even goed de ene als de andere stad beschrijven, wat sterfelijke glorie betreft. Gedurende zevenhonderd jaar hadden deze steden vrede gekend tussen elkaar, met een halve dagreis ertussen, over de grote rivier Euvisij, in het Dal van Rajawichta.

17. En de kapitein-God Varsa koos voor de ene stad, en de kapitein-God Baktu koos de andere stad; en ieder van hen nam uit hun miljard engelstrijders een voldoende aantal, en zij inspireerden de beide grote steden tot een eeuwige vernietiging. Net als de stervelingen wilde dieren in een arena laten om te kijken hoe ze elkaar villen en verscheuren, zo zaten deze kapitein-Goden in hun hemelse strijdwagens te kijken naar de twee grote steden, gewikkeld in een menselijke strijd. En wanneer de één teveel voordeel kreeg, deden de engelscharen het getij keren of lieten ze een poos rusten; waarna ze hen er opnieuw toe aanzetten om het spel in zodanig evenwicht te houden dat de grootst mogelijke verwoesting voor beiden verzekerd was.

18. Acht jaar duurden deze oorlogen, en honderdduizenden mannen, vrouwen en kinderen werden gedood; en toen de grote steden ten onder gebracht waren, lieten de Goden de Schare des Doods los, waarvan de engeldienst eruit bestond om giftig virus van de rottende doden te halen en daarmee de adem van de levenden te besmetten; en dat zorgde er vervolgens voor dat de stervelingen in roekeloze waanzin hun steden in brand staken, opdat ze niet in handen van de ander zouden vallen.

En na acht jaar waren de grote steden, met hun machtige tempels, tot stof en ruïnes vervallen; en van de overgebleven mensen konden slechts de weinige onwetende, hongerende en hulpeloze zwervers vertellen hoe het geweest was.

19. Sudga had gezegd: Alle kennis onder de stervelingen is schadelijk voor de Goden in de hemel; derhalve zal ik alle kennis op de aarde vernietigen. En dit was dezelfde doctrine als door Te-in, de God van Jaffeth werd gehanteerd.

20. Op een dergelijke manier gingen de kapitein-Goden van Sudga over heel het land Vind'yu te werk, alle koninkrijken, steden, plaatsen van eredienst en kennis neervellend. En na honderd jaar was het machtige volk van Vind'yu tot de bedelstaf gebracht, en tot verspreide stammen van zwervers. De grote kanalen waren verwoest, en de boven- en benedenlanden werden plaatsen van hongersnood en onvruchtbaarheid. En in de dalen en op de heuvels, in de verlaten velden en de wildernissen lagen de beenderen en schedels van miljoenen menselijke doden. En de leeuwen en tijgers kwamen en zochten naar prooi tussen de brokkelige muren van de ingestorte tempels en paleizen. In het hele land was geen enkele bibliotheek overgebleven, noch een boek, of de kunst van het vervaardigen van boeken, of iets om aan te tonen wat voor grote geschiedenis er geweest was.

21. Zodoende ging de Vedische taal te gronde, de taal van de liederen en de dichtkunst en van grote welsprekendheid. Uitgezonderd in een geringe mate, zoals het bewaard werd door de overlevenden van de Faithists die door de generaties heen ontkomen waren en nog altijd in het geheim de Grote Geest vereerden.

22. Luister vervolgens hoe het Osiris en zijn gebieden ging, en met Arabin'ya en Parsi'e en Heleste.

HOOFDSTUK XLVII

1. De valse Osiris, die een hemels koninkrijk voor zichzelf oprichtte, met de heerschappij over Arabin'ya, Pars'e en Heleste, zei: Laat Te-in en Sudga hun gang maar gaan met vernielen; ik zal het tegenovergestelde doen.

2. De valse Osiris zei: Drie soorten slechte mensen ben ik tegengekomen in de hemel en op aarde: zij die eeuwig vitten en omlaaghalen wat anderen hebben opgebouwd; zij zijn heel listig met woorden om de ongerechtigheden van anderen te vinden, de tegenspraak, vergissingen en tekortkomingen; maar ze bezitten niets in zich om ook maar iets in hemel of aarde op te bouwen. De andere slechte persoon is degene die aanmerkingen maakt, niet alleen over al wat er ooit geweest is, maar over alle voorstellen die bedoeld zijn voor een nieuwe stand van zaken. Hij is even waardeloos als de schacht van een speer zonder punt. De derde slechte persoon die ik ben tegengekomen is degene die de gebreken en vergissingen van anderen ziet, er niet over rept, maar zich op het werk stort voor iets nieuws en stoutmoedigs en zichzelf en anderen meesleept in een catastrofe. En deze drie zouden voor de grote massa, de wereld moeten zorgen! Alleen ik ben in staat tot vernietigen en opbouwen.

3. Het geen weerstand bieden van de Faithists heeft hen altijd overgeleverd aan de genade van hun burens, in de hemel en op aarde. Zij moeten uitgeroeid worden, en ook hun doctrines.

4. Voor het uitroeien van hun doctrines moet ik iets in de plaats geven. Ik heb gewerkt om Jehovih opzij te zetten en de Heer God te grondvesten; die weer opzij te zetten en mezelf als mezelf te vestigen zou nog eens honderden jaren kosten. Aangezien De'yus in de hel gegooid is (42), is het dus beter dat ik de namen Heer God, en De'yus, en Schepper aanneem, en al dergelijke die in de hemel

en op de aarde aanvaardbaar zijn.

5. Ook zal ik ze niet beroven van hun riten en ceremoniën, maar er zo aan toevoegen dat ze, door de grotere glorie, mij aanvaarden zullen.

6. Ook wil ik de stervelingen niet beperken in hun kennis; maar integendeel zeer veeleisend en vooruitstrevend zijn; want hiermee zal ik de bijval van de wijzen en geleerden winnen.

7. Stervelingen zijn gek op idolen; daarom zal ik ze idolen geven. Mannelijke en vrouwelijke zal ik ze geven.

8. Toen riep Osiris Baäl, Ashtaroth en Egupt in zijn hemelse raadkamer en zei tegen hen:

9. Jullie moeten de stervelingen inspireren om twee afgodsbeelden voor mij te maken; en de één moet de figuur van een mannelijk paard uitbeelden, met een mannenhoofd, borst en armen, en hij moet naar boven wijzen, hetgeen betekent: hemelse rust; en de andere moet de gedaante van een merrie hebben, met het hoofd, de borst en de armen van een vrouw. En zij moet een pijl en boog voor zich houden, en achter zich een zwaard en een roos, hetgeen betekent: omwille van de gerechtigheid 43). En het mannelijke afgodsbeeld zal Osiris heten, en het vrouwelijke Isis.

10. Want voorzover ik van mijzelf beweer de schepper van al wat leeft te zijn, moet ik de mensen laten zien dat ik mannelijk en vrouwelijk ben.

11. Hetgeen waarlijk de bron is van al wat in de hemel en op de aarde is, waarbij Projectie en Ontvangst de som van alle wijsbegeerte is.

12. Waarmee jullie moeten onderwijzen dat voorwaarts gaan Osiris is en rusten in zachtmoedigheid Isis is; daarvoor gebruikten de Ouden de stier en het lam. 44)

13. Want ik was een globe, grenzeloos van afmeting, en snel van beweging. En ik bracht een vleugel voort om te vliegen, en een hand om te werken, waarmee alle dingen veroverd en onderworpen worden. En onder de vleugel plaatste ik het Lam des Vredes, als een teken van de vlucht van de weerlozen; maar onder de hand plaatste ik het hoofd van een stier, als het teken van mijn heerschappij.

14. En ik maakte hemel en aarde met vliegende vleugels die de slang en de zon dragen. Overeenkomstig de wereld, en begrensd heb ik alle dingen gemaakt, goed en machtig.

15. En in de hand van de mens plaatste ik de sleutel om de geheimen van het hemelse firmament te ontsluiten, en de macht, en de wijsheid, en de rijkdommen, en de heerlijkheid van de aarde. In zijn hand plaats ik een staf, om de leeuw te verslaan of hem te onderwerpen. 45)

16. Want ik ben gelijk de mens, heb hem geschapen naar mijn eigen beeld; en ik bezit de sleutel van hemel en aarde, en de heerschappij over alle bewoners die ik op de aarde schiep. Ik ben Tau, ik ben Sed.

17. Ik ben het licht en het leven en de dood. Uit mijzelf schiep ik al wat leeft of ooit geleefd heeft. De zon in het firmament plaatste ik als een symbool van mijn macht. De sterren en de maan en de dingen die niet spreken en niet weten, zijn de werken van mijn handen. Zonder mij is niets, noch was, noch zal er ooit zijn.

18. Al wie uittrekt om voor het goede te strijden is voor mij, en ik ben met hem. Voor de strijders

ben ik een God van de oorlog; voor de vreedzamen ben ik een lam des vredes. Handelen is uit mij; niet handelen is niet uit mij, maar uit de dood. Oog om oog, tand om tand, bloed voor bloed, genade voor genade; maar kracht aan alle dingen met de wil om te veroveren, want daarin word ik geopenbaard aan de mensen.

19. Want in het begin schiep ik de wereld uit mijn eigen kracht; en dit is mijn getuigenis, het rechtvaardigen van kracht, zelfs met geweld wanneer het meer ten nutte komt voor een groter aantal. Hierop berust mijn wet; waarin iedereen begrijpen kan dat als de Faithists gevochten hadden voor gerechtigheid, zij sedert lang de wereld overmeesterd en voor hun God onderworpen zouden hebben.

20. Wat is dan de list van de Goden, behalve om met één of ander middel de mensen en de engelen tot eenheid in alle dingen te brengen? Toen Osiris de drie Goden dusdanig had toegesproken, wachtte hij tot zij zouden spreken. Baäl zei: Dit is een basis; we hebben nooit een basis gehad voor de mensen of voor de engelen. Ashtaroth zei: Dit is de hoofdzaak om leiding aan de wereld te geven. Egypt zei: De wijsheid van de Faithists bestond eruit dat ze een gerichte koers hadden.

21. Osiris zei: Dan zal ik de doctrines van hemel en aarde herzien. Ik zal niet zeggen: dit is voor De'yus, of voor de Heer, of God, of Osiris, of Apollo, of welke andere God dan ook. Maar ik zal datgene geven wat allen, behalve de aanhangers van Jehovih, kunnen aannemen.

22. Want ik zal alle dingen aan God toewijzen, zonder te omschrijven welke God, of wat voor God, maar alleen God; de rest zal ik afdoen in Agho'aden, mijn hemelse koninkrijk.

23. Gaan jullie dus naar de stervelingen en zorg ervoor dat de dingen van De'yus aan God toegeschreven worden; en als de stervelingen de orakels gaan raadplegen om te weten wie God is, zeggen jullie tegen de Osiriërs dat het Osiris is, tegen de aanhangers van Apollo dat het Apollo is, tegen de volgelingen van Isis dat het Isis is; hij is de schepper, de meester, het al waaruit alle dingen geschapen werden; hij die de mens naar zijn eigen gelijkenis schiep; die op een troon zit in de hemel.

24. Maar als zij verder informeren, vragen of hij de eeuwig tegenwoordige is, antwoord ze dan met: Nee. En als ze vragen: Is hij Jehovih, de Grote Geest? antwoord dan: Nee.

25. Want ik zal geen enkele Faithist in leven laten op het oppervlak van de aarde.

Bouw van de piramide

HOOFDSTUK XLVIII

1. In Haikwad, in Parsi'e, woonde koning Luthag, een man van grote wijsheid en koninklijke macht. Zijn hoofdstad, Sowruts, lag aan de grens met Fonecea en hij bezat twaalf schatplichtige steden; elke stad werd geregeerd door een koning.

2. En er kwam een grote droogte over de gebieden waar Luthag regeerde; en omdat hij een welwillend koning was stuurde hij wijd en zijd onderzoekers uit om een land met water en goede grond te zoeken. Maar helaas, zij vonden niet hetgeen verlangd werd.

3. Luthag raadpleegde de orakels en kijk, de engel Egypt kwam en gaf de koning antwoord en hij zei: Laat uw ziener roepen en ik zal hem leiden. Dus liet de koning zijn ziener halen en vertelde hem de woorden van het orakel. De ziener zei: Waar de God u ook aanraakte, laat mij u ook

aanraken, en misschien kan ik uw God horen spreken.

4. De ziener raakte de koning aan op die plaats en meteen sprak de God tot hem, en hij hoorde het. Zo gebeurde het dat de God de ziener naar Egipt leidde, dat in die tijd Zuid-Arabin'ya werd genoemd. De ziener kende het land niet en hij vroeg het de God. De geest zei: Kijk, het land Egipt. Aldus werd het land genoemd, hetgeen tot op deze dag Egypte heet.

5. De ziener vond het land vruchtbaar en goed bewaterd; en hij keerde terug naar Parsi'e en lichtte de koning in. Daarop gebood de koning zijn volk naar Egipt te migreren. En zo gingen ze, in het eerste jaar vijftigduizend en in het tweede jaar honderdduizend; en gedurende vele jaren daarna een gelijk aantal.

6. Deze dingen gebeurden in het zevenhonderdste jaar van de regering van De'yus in Hored. En zie, in de tijd van nog eens tweehonderd jaar werd het land Egipt door miljoenen mensen bevolkt; want de droogte en de hongersnoden in de landen er rondom dreven hen daarheen.

7. Luthag stuurde zijn zoon om het land Egipt te regeren en hij maakte het schatplichtig aan het koninkrijk Sowruts. De zoon heette Haxax; en toen hij oud was en stierf, droeg hij het gouverneursambt over Egipt over aan zijn zoon Bakal, die de band met Parsi'e verbrak en heel Egipt vestigde als een onafhankelijk koninkrijk. Bakal's zoon Goth volgde hem op; en Goth verrijkte zijn koninkrijk met grote steden en tempels, en plaatsen van kennis, en hij stelde spelen in en toernooien. Goths dochter, Rabec, volgde hem op en zij werd de eerste koningin van Egipt. Rabec verrijkte het grote land nog meer met steden en plaatsen van kennis. Zo stond het land er voor in de tijd dat De'yus omvergeworpen werd in zijn hemelse koninkrijk. En gedurende zeventig jaar hadden de Goden Osiris, Baäl, Ashtaroth en Egipt niet veel macht bij de stervelingen.

8. En tijdens deze korte periode migreerden de Herderkoningen in grote aantallen naar Egipt; en uit sympathie voor hen en een verwant geloof migreerden ook de volgelingen van Abraham, de Faithists met spoed naar Egipt.

9. Intussen was het koninkrijk van Rabec overgegaan op haar oudste zoon Hwan; en op diens oudste zoon Naman; en op zijn oudste zoon Sev; en op zijn dochter Arma; en op haar oudste zoon Hotha; en op zijn oudste zoon Rowtsag.

10. En zo was de toestand toen Osiris besloot de verslagen van de stervelingen en de engelen te herzien met betrekking tot de geschiedenis van de schepping door God; hetgeen hij deed volgens zijn eigen besluiten, die luidden zoals hij hier eerder verklaarde.

11. Zo geschiedde het dat koning Rowtsag via de orakels aan de bibliotheken van Egipt de geschiedenis van de schepping van hemel en aarde gaf, met de oorsprong van de zonde, en de schepping van de mens, van wie de eerste naderhand Adam genoemd werd in plaats van A'su, waarbij het Parsische woord werd aangenomen in plaats van het Vedische.

12. En deze verslagen waren dezelfde als die waaruit Ezra drieduizend jaar later (Eustische tijdrekening) zijn keuzen maakte en ze abusievelijk toeschreef aan de doctrines van de Faithists, die Iz'Zerlieten, (Isaerieten - zie verklarende woordenlijst - uitg.) genoemd werden. En de optekeningen van de Faithists werden niet bewaard noch toegelaten in de staatsarchieven, maar bewaard temidden van de Faithists zelf, want zij waren destijds buiten de wet gesteld, evenals dit het geval is tot op vandaag, omdat zij niet de verlossers en de Goden van de staat wilden aannemen.

13. Rowtsag's zoon Hiram volgde hem op; en Thammas, zijn zoon, volgde Hiram op. Thammas was

een ziener en profeet en kon de Goden zien en verstandig met hen spreken. Thammas werd opgevolgd door zijn dochter Hannah; en zij werd opgevolgd door Hojax, die de bouwer was van de Tempel van Osiris, gewoonlijk genoemd de GROTE PIRAMIDE.

14. Ter ere van de profeet van De'yus, de eerste sterfelijke dienaar van Osiris, wiens naam Thoth was, noemde Hojax zichzelf Thothma (Thothmes - uitg.) hetgeen wil zeggen God-Thoth; want Osiris vertelde aan Hojax: U bent Thoth zelf die gereïncarneerd is; en zie, u zult God van de aarde zijn.

15. Thothma kon de Goden horen en verstandig met ze spreken. En door middel van zijn engeldienaar, de God Egupt, besteedde Osiris bijzondere zorg aan hem vanaf zijn vroege jeugd. Op de leeftijd van zestien jaar deed Thothma examen in het huis van wijsbegeerte, en in astronomie en mineralogie. Toen hij zeventien was slaagde hij in de School voor Architecten en de Geschiedenissen van de duizend Goden. Op zijn achttiende werd hij toegelaten als Adept in Leven en Dood en bezat hij de kracht om de trancetoestand te bereiken; en zonder zijn menselijke ogen te zien en zonder zijn menselijke oren te horen. Op zijn negentiende besteeg hij de troon, de tijd waarop zijn vader en moeder overleden.

16. Want omdat Osiris gebruik wenste te maken van Thothma, stuurde hij zijn vernietigingsengelen en zij besmetten de adem van Hannah en haar echtgenoot en zij stierven door gif in de longen.

17. Via zijn dienaar, God Egupt, sprak Osiris tot Thothma en hij zei: Mijn zoon, mijn zoon! Thothma zei: Ik hoor u, O God, wat wilt u? Osiris zei: Zorg voor een donkere kamer en ik zal bij u komen. Thothma zorgde voor een donkere kamer en toen kwam Osiris via zijn dienaar-God bij hem en zei:

18. U bezit grote wijsheid, maar u vergeet uw belofte! Thothma vroeg: Welke, O God? Osiris zei: Toen u in de hemel was zei u: Nu zal ik naar de aarde gaan en mijzelf reïncarneren, en het eeuwige leven in het vlees bewijzen. Sinds vele jaren had Osiris ditzelfde aan Thothma verteld totdat hij trouw geloofde dat hij in de hemel was geweest, en teruggekeerd, en zichzelf voor dat doel gereïncarneerd had.

19. En hij antwoordde Osiris en zei: Als een droom, zo schijnt het me toe, zelfs als u het zegt.

20. Osiris vroeg aan Thothma wat de grootste en beste van alle dingen waren. Thothma zei: Er zijn slechts twee dingen: stoffelijk en geestelijk.

21. Osiris zei: Juist. Wat is nu wijsheid? Thothma zei: Op de eerste plaats grote stoffelijke kennis verwerven, en op de tweede plaats geestelijke kennis verwerven. Maar vertel me eens, gij God van wijsheid, hoe kan een mens de hoogste geestelijke kennis bereiken?

22. Osiris zei: Door in de hemel te komen wonen en het zelf te zien. Thothma zei: Hoe lang moet iemand in de hemel verblijven om wijsheid te leren? Osiris zei: Een dag; honderd dagen; duizend jaar; een miljoen jaar, dat hangt van de persoon af.

23. Thothma zei: Zou het nuttig zijn als men zijn stoffelijk deel gedurende honderd dagen kon verlaten om door de hemel te reizen? Osiris zei: Dat te doen betekent meester over de dood te zijn. Kijk eens, u hebt reeds de kracht van de trancetoestand verworven. De handelwijze van de geest te beheersen; dat is de volgende les.

24. Thothma zei: Zie, O God, ik heb de kracht van de trancetoestand verworven, net als de magiërs die zich eraan onderwerpen om negentig dagen lang begraven te zijn. Ja, en ik treed uit in de geest

en zie vele dingen, maar mijn ziel is als een zuchtje wind en verplaatst zich op goed geluk.

25. Osiris zei: Bezorg mij een tempel en dan zal ik komen om u te onderrichten. Thothma zei: Hoe kan men het lichaam zo lang bewaren dat het niet geschaad wordt, dat is de vraag? De magiërs die lange tijd begraven zijn geweest en weer worden opgegraven en opgewekt, vinden hun lichaam zo beschadigd terug dat zij spoedig daarna sterven.

26. Osiris zei: U moet een astronomische tempel bouwen en hem aan Osiris wijden, de verlosser van mensen en engelen, de God van hemel en aarde. En hij dient in overeenstemming met de wereld te worden gebouwd, oost en west en noord en zuid. En de observatielijn moet samenkomen bij de top van de Hidan-vortex. (de vortex van de poolster - vert.) die ligt in de middellijn van de afwijking van de poolster. (Tuax)

27. In de vorm van een piramide moet u hem bouwen, maat na maat zal ik u elk deel laten zien.

28. En u moet ervoor zorgen dat de muren zo dik zijn dat er geen geluid, noch warmte noch kou kan binnenkomen, en ook moet u zorgen voor kamers erin, geschikt voor uzelf en uw hoofdlieden, en uw vrienden die ook adepten zijn. Want ik heb ook de aarde voor de hemel laten zorgen, en de hemel voor de aarde; en mijn engelen zullen komen en een tijdlang op de aarde wonen; en mijn aardgeborenen zullen een tijdlang in de hemel gaan wonen; ja, zij zullen naar mij op mijn troon komen en de heerlijkheden aanschouwen die ik voor hen bereid heb.

29. Ook zal mijn tempel niet voor een bepaalde groep bestemd zijn, maar openstaan voor allen die de filosofieën van aarde en hemel willen nastreven. Daarom zult u hem bouwen met de zon, maan en sterren, en het zal een getuigenis zijn voor de naties van de aarde dat u de hoogste van alle stervelingen bent, en de eerste grondlegger van het eeuwige leven in het vlees. Want zoals de hemelse engelen naar de aarde kunnen terugkeren en een tijdlang stoffelijke lichamen kunnen aannemen, zo zult u meester worden over uw eigen vlees om het te bewaren als u wilt, want dit is het doel en de glorie waarvoor ik de mens op de aarde schiep.

HOOFDSTUK XLIX

1. Osiris gelastte vervolgens koning Thothma om al de Faithists uit het land Egupt te verdrijven, speciaal de Herderkoningen die niet tot slaaf gemaakt konden worden.

2. Thothma ronselde een leger van tweehonderdduizend krijgers en verdreef de Herderkoningen, waarbij er meer dan driehonderdduizend van hen gedood werden. En de Faithists nam hij al hun bezittingen af, zoals huizen en landerijen, en hij liet niet toe dat zij enig stoffelijk ding in bezit hielden, noch stond hij toe dat zij de grond bewerkten, behalve als knechten, noch dat zij wat voor ander werk dan ook verrichtten, behalve als knechten. En om aan de tirannie van Thothma te ontkomen trokken er uit het land Egupt drie miljoen Faithists weg, daarbij inbegrepen de Herderkoningen, de ongeleerden. En wat betreft de Faithists die in het land Egupt bleven, vaardigde Osiris door koning Thothma de volgende wetten uit, te weten:

3. U zult niet bezitten enig land, noch huis, noch os, noch enig lastdier, noch koe, noch kalf, noch zal uw volk een altaar voor de eredienst bezitten, noch een tempel, noch een plaats voor de heilige dans. Maar een knecht en een knecht der knechten zult u zijn, al de dagen van uw leven. Maar in uw slaapplaats en in de slaapplaats van uw gezin zult u bidden op uw eigen manier, noch zal iemand u daar lastig vallen.

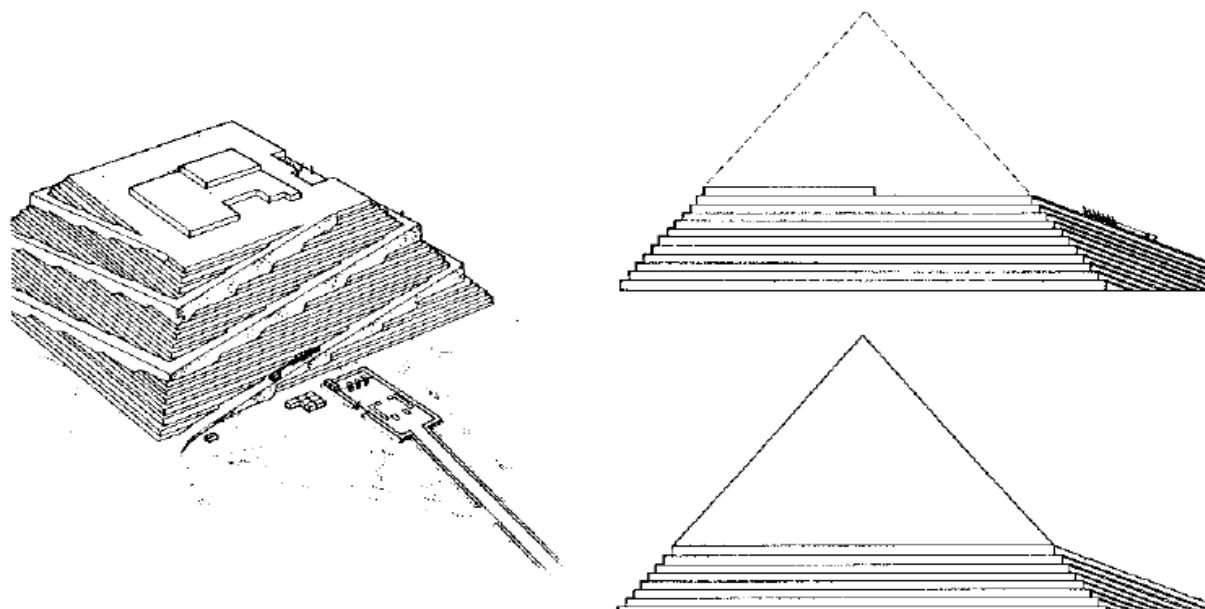
4. U zult niet in het openbaar uw doctrines belijden op straffe van uw bloed en uw vlees; noch zult u meer lesgeven in de scholen en colleges; noch zullen uw kinderen grote kennis ontvangen. En wat uw kunsten betreft, het meten en met getallen werken, u zult het niet langer geheim houden, of uw bloed zal over u komen.

5. En als u zegt: Zie, de Grote Geest; of Jehovih, de Eeuwig Tegenwoordige, zult u ter dood gebracht worden, en uw vrouw en uw kinderen met u. En als iemand vraagt, om u te beproeven: Wie schiep de wereld? dan zult u antwoorden: God! En als hij verder vraagt: Denkt u dat de Schepper Eeuwig Tegenwoordig is? Dan zult u zeggen: Nee, maar als een man die zijn werk beëindigd heeft zit hij op zijn troon in de hemel, En als hij u verder vraagt: Waar is God? dan zult u antwoorden: Op de berg Hored, in de hemel. En als hij u weer verder vraagt: Is de Eeuwig Tegenwoordige een Persoon? Dan zult u zeggen: Nee, de Eeuwig Tegenwoordige is leeg als de wind; er is slechts een heerser in de hemel en op aarde, Osiris, die de Heer God is, de redder der mensen.

6. Wie dan ook deze dingen doet zal ter dood gebracht worden; al wie niet voor Thothma, mijn aardse heerser buigt, zal niet leven, zegt God.

7. Deze wetten werden in de bibliotheken van Egupt ingebracht, en ook publiekelijk bekendgemaakt door de schrijvers en de zieners. En toch bleven er, ondanks deze beperkende bepalingen, meer dan twee miljoen Faithists in het land Egupt.

8. En het geschiedde dat Thothma met de bouw van de Tempel van Osiris (piramide) begon, en hij ronselde tweehonderdduizend mannen en vrouwen voor de bouw ervan, en van dat aantal bestond meer dan de helft uit Faithists. En deze arbeiders werden verdeeld in groepen van twaalf en vierentwintig en achtenveertig enzovoorts, en elke groep had één kapitein; maar voor groepsverbanden van zeventienhonderd achtentwintig mannen en vrouwen waren er generaals, en voor iedere zes generaals was er één maarschalk, en voor iedere twaalf maarschalken was er één hoofdman, en deze hoofdlieden waren van de geheime raad van de koning.

Begin bouw van de piramide. Deze plaat staat niet in het originele boek.

9. En de koning wees aan elke hoofdman een apart werk toe; sommigen om kanalen te graven, sommigen om stenen te delven en sommigen om de stenen te houwen, sommigen om boten te

bouwen, sommigen om voor rollen te zorgen, en anderen voor boomstammen en weer anderen voor kaapstanders.

10. Op twee plaatsen vonden de inspecteurs gesteente waarmee de tempel gebouwd kon worden, de ene lag boven de oevers van de grote rivier Egon, aan de voet van de berg Hazeka, en de andere lag over de Vlakte van Neuf, in het Aokaba Gebergte. Er werd een kanaal gegraven vanaf de hoofdstroom van de Egon naar Aokaba, en vandaar via sluizen omlaag naar de Vlakte van Neuf, en vandaar naar Gakir, de plaats die de koning gekozen had voor de bouw van de tempel.

11. En wat betreft de houtblokken die bij de bouw werden gebruikt, die werden via de stroom van de Egon omlaag gebracht, helemaal uit de bossen van Gatrihota en Rugzak. Deze blokken waren samengebonden en dreven over het water naar de vereiste plaats, waar ze met behulp van kaapstanders uit het water getrokken werden, klaar voor gebruik.

12. Wat de stenen voor de tempel betreft, die werden gehouwen in de streek van de groeven. En wanneer ze naar behoren bewerkt waren, werden ze door kaapstanders op glijplanken geplaatst en vervolgens door kaapstanders langs de berghellingen neergelaten in het water waarover men ze op vloten naar de vereiste plaats liet drijven.

13. De vloten werden vervaardigd van planken, gezaagd door mannen die bekwaam waren in dat werk, en ze waren van voldoende lengte en breedte om de bedoelde last te vervoeren. En aan de bodem van de vloten bevonden zich rollers, gepend aan de einden. Wanneer nu een steen van de plaats waar hij gehouwen was op het vlot werd neergelaten, was hij gereed om naar zijn bestemming te worden vervoerd. En wanneer het vlot dan bij Gakir aankwam, werden er touwen, vervaardigd van vlas en hennep aan vastgemaakt en door middel van kaapstanders op de wal werd het vlot uit het water op een hellend vlak getrokken, waarbij de rollers van het vlot als wielen diensdeden.

14. Toen alle dingen in gereedheid waren voor het bouwen van de tempel, ging de koning, die geleerd was in alle filosofieën, er zelf toe over om de fundering te leggen en aanwijzingen te geven over de manier van bouwen.

15. Dit waren de instrumenten die door de koning en zijn werklieden gebruikt werden: de gau (46), de lengte, de haak, de passer en het schietlood. Noch werden er enig andere meetinstrumenten of observatietoestellen gebruikt tijdens de totale bouw van de tempel. En, wat de maat genoemd "een lengte" betreft, dit was de gemiddelde lengte van een man, nadat duizend mannen bekeken waren. Deze lengte werd in twaalf delen verdeeld, en die delen ieder weer in twaalf delen, enzovoorts.

16. Nadat het eerste deel van de tempel gelegd was, gingen ook de bouwers van de schuine helling aan het werk, maar die werd van houtblokken gebouwd. En toen die een eindje omhoog gebracht was, werd een volgende laag van de tempel gebouwd. Daarna werd de helling weer verhoogd en weer een laag van de tempel gebouwd, enzovoorts; de helling, die uit hout bestond, werd gelijk met de tempel opgebouwd.

17. De breedte van de helling was gelijk aan de breedte van de tempel, maar de gehele lengte van de helling bedroeg veertig lengtes (van een man) (47). De vloten, met de stenen erop, werden met behulp van kaapstanders en ook door mannen en vrouwen de helling opgetrokken.

18. Gedurende vierentwintig jaar bouwde Thothma aan de tempel; en toen was hij voltooid. Maar het vereiste nog een half jaar om de bij de bouw gebruikte helling te verwijderen. Daarna stond hij vrij en los, het grootste bouwwerk dat ooit op de aarde gebouwd werd of dat ooit nog gebouwd zou worden.

19. Zo stond daar dus Thothma's Tempel van Osiris, de GROTE PIRAMIDE.

20. Jehovih had gezegd: Laat ze dit bouwen, want de tijd van het bouwwerk ligt halverwege tussen de einden der aarde; ja, de stoffelijke groei van de aarde is nu het hoogst; dus laat het daar staan als een monument van de grootste stoffelijke aspiratie van de mens. Want vanaf deze tijd zal de mens trachten niet voor zichzelf eeuwigdurend op de aarde te bouwen, maar in de hemel. En deze dingen zullen een getuigenis zijn dat de mens in het stoffelijke tijdperk van de aarde hetzelfde streven bezat, en in de geestelijke tijd van de mens was deze in een tegengestelde toestand van de stoffelijke omgeving. Want door de aarde laat Ik zien hoe het was; en door de mens laat Ik zien hoe de aarde was en is in bepaalde tijdperken.

HOOFDSTUK L

1. Toen de tempel voltooid was en de koning en zijn vier hogepriesters de Heilige Kamer binnengingen, kwam de valse Osiris, door middel van zijn dienaar-God Egipt, in sar'gis en sprak tot de koning: Hier ben ik, O koning!

2. Thothma zei: Mijn arbeid wordt goed beloond. Dat u tot mij gekomen bent, O Heer mijn God, zegent mij. Osiris zei: Houd mijn vertrekken heilig; laat geen man, noch vrouw, noch kind, levend op het aardoppervlak de mysteries van mijn heiligheden kennen, uitgezonderd mijn adepten. Hier ligt de sleutel tot het eeuwige leven.

3. Thothma zei: Wat zegt u, de sleutel tot het eeuwige leven? Osiris zei: Hierin ligt datgene wat uit het goede en het kwade komt, zoals ik uw voorvaders gebod; eten waarvan de mens als de Goden zal worden, en eeuwig leven. Want dit is de triomf van de mens over de dood, juist waar ik hem voor schiep op de aarde.

4. Thothma zei: Moeten alleen wij met ons vijven deze dingen weten? Osiris zei: Zeker niet; anders zou het licht van mijn koninkrijk niet volledig zijn. Ziet u eens hoe ik de tempel bouwde! Was het niet onder de hoede van de adepten? 48) Welnu dan, zoals ik het u gegeven heb mijn koninkrijk te kennen, zult u anderen geven, niet toelatend dat deze lichten komen, behalve door mijn geboden.

5. In de tweede maand nadat de tempel voltooid was begaf Thothma, de koning, toen hij de zaken van zijn koninkrijk op orde had gebracht, zich in de Heilige Kamer en ging vandaar omhoog naar de Kamer van Leven en Dood, de vier hoofdpriesters in de Heilige Kamer achterlatend. En Thothma bracht zichzelf in een doodstoestand (diepe trance) door zijn tong in te slikken. Daarop sloten de priesters de koning binnen en verzegelden de toegang.

6. Via zijn dienaar-God Egipt zei Osiris tegen de priesters: Eén alleen moet blijven; elke vierde wacht moeten jullie in de Heilige Kamer verblijven, en ik zal ook blijven. En de priesters wierpen het lot en verdeelden de wachttijd in zes uur elk, voor iedere dag. En Osiris zond Baäl naar de geest van Thothma, en deze bracht hem naar Agho'aden, de hemelse plaats van Osiris en liet de geest de heerlijkheid van de troon zien, zeggend: Zie, de God der Goden. Thothma zei: Het is een grote glorie; mijn ogen zijn verblind door het licht van de Heer mijn God. Daarna bracht Baäl de ziel van de koning naar wel duizend hemelse plaatsen in Osiris' koninkrijk en toonde hem de heerlijkheid daarvan.

7. Thothma zei tegen Baäl: U engel van God, u hebt mij waarlijk getoond dat God naar het beeld van de mens is. Noch is er iets anders dan de ene God, die heerst over alles.

8. Baäl zei: Wat zegt u dan, wie God is? Thothma zei: Wat zegt u? Kijk eens, mijn heerlijkheid was zo groot dat ik hem niet kon aankijken.

9. Vervolgens antwoordde Baäl: Alleen engelen en stervelingen; zij zijn het totaal van alle dingen. Hij, die u gezien hebt, was zoals u bent; een voormalig sterveling op een verafgelegen sterrenwereld. Hij bereikte de godheid door een wereld voor zichzelf te scheppen, evenals u, die een adept bent, en bloemen, planten en slangen kunt scheppen. Aldus kwam hij in de lege gewesten van de ruimte en schiep de aarde en haar hemelen, en zij behoren hem toe, want zij zijn van hem. En op eendere wijze wordt elke sterrenwereld geschapen en geregeerd door een God zoals uw God is, de Heer van alles.

10. Thothma zei: O, konden alle mensen deze dingen maar weten! O, kan ik het me maar herinneren wanneer ik ben teruggekeerd op aarde. Baäl zei: Meer dan dit zult u zich herinneren; want ik zal u nu meenemen naar de hellen van de afgodendienaars en de aanhangers van Jehovih. Toen bracht Baäl de ziel van Thothma naar de hellen van De'yus, en toonde hem hun verschikkingen. Maar hij bracht hem niet naar de gewesten van God, in Craoshivi.

11. Toen Thothma gedurende dertig dagen door de hemel had gereisd, bracht Baäl zijn geest terug naar de Kamer van de Dood en toonde hem hoe hij zijn stoffelijk deel moest herkrijgen, hetgeen hij deed. En vervolgens gaf Baäl een teken aan Egupt, en deze sprak tegen de priester die de wacht hield en hij zei: Luister, Thothma is teruggekeerd; ga uw broeder tevoorschijn halen en breng hem naar de Heilige Kamer.

12. En toen zij daar kwamen maakten zij de stenen verzegeling los en brachten de koning in de Heilige Kamer, en hij was uit zijn trance ontwaakt en herinnerde zich alles wat hij gezien had in de hemel en dat vertelde hij aan de hogepriesters die bij hem waren. En zowel Baäl als Egupt kwamen in sar'gis en praatten in de Heilige Kamer met Thothma en de priesters. Eén dag lang bleef de koning in de Heilige Kamer, opdat zijn geest weer met het vlees verenigd kon worden; en de volgende dag kwamen hij en de priesters uit de tempel en verzegelden de deur daarvan en plaatsten de koninklijke garde op wacht, zodat geen man of vrouw de plaats zou kunnen molesteren. Veertig dagen was Thothma in de doodstrance geweest.

13. Die nacht kwamen de drie engelen Egupt, Baäl en Ashtaroth in het altaar in het paleis van de koning en lieten zich zien aan de collegestudenten die het adeptschap bereikt hadden. Baäl sprak mondeling in hun bijzijn en richtte zijn woorden tot de koning. Hij zei: Ik ben de engel van God uw Heer, die u aanschouwd hebt in de hemel; ik ben dezelfde met wie u in de hemel reisde. Wat ik spreek, zeg ik in de naam van de Heer onze God, wiens dienaar ik ben. In de morgen moeten uw hogepriesters het lot trekken, en één van hen zal de Kamer der Heiligen binnengaan, in de Osirische Tempel, en net zo handelen als u deed. En zie, na hem moet een volgende hogepriester evenzo doen, en zo verder, totdat ze alle vier uw ervaring gehad hebben.

14. En het gebeurde dat de vier priesters zichzelf om beurten in de doodstrance brachten, en Osiris' hemelse koninkrijk bezochten en ook vele van de hellen van De'yus, in de geest geleid door Baäl of Ashtaroth, terwijl Egupt de beschermgod van de tempel was.

15. Toen zij dus dezelfde kennis over hemel en aarde hadden opgedaan, hadden ze alle vijf dezelfde gedachten over wat betreft het verkrijgen van eeuwig leven in het stoffelijk lichaam. Osiris zei: Ik zal velen die reeds dood zijn terugbrengen; en zij zullen hun gebalsemde lichamen toeroepen en ze opwekken en bewonen. Jullie moeten tot de kern van de zaak doordringen en mijn volk voorbereiden, want ik zal persoonlijk komen en in de tempel wonen die jullie gebouwd hebben; en mijn hemelse koninkrijk zal zelfs op de aarde neerdalen. Maken jullie de Zuil van de Sterren

gereed!

16. Thothma bouwde een zuil aan de oostelijke observatielijn, zeven lengtes, en de hoogte bedroeg zesendertig lengtes; van hout en van steen bouwde hij hem, met een opening van beneden tot aan de bovenkant, en de breedte van de opening bedroeg zes lengtes. In de muren was een wenteltrap, en er zaten ramen in die op het oosten en westen, noorden en zuiden uitzagen, zodat de sterren vanuit elke hoek waargenomen konden worden. Op de top van de zuil bevonden zich verblijfplaatsen voor de zieners en wiskundigen, met plaats voor de meetinstrumenten en de lenzen.

17. Toen dit voltooid was, bouwde Thothma van hout en steen een buitenmuur over de observatielijn van de tempel; en in deze muur was ook een trap en die leidde naar de top van de piramide. Deze muur was eveneens van ramen voorzien zodat de noordelijke sterren waargenomen konden worden.

18. Thothma maakte een observatiezuil voor de zon en die werd voorzien van lenzen van alle kleuren, zodat de adepten die aan de voet van de piramide stonden de zon op ieder uur van de dag konden zien, en de zonnevlekken en hun veranderingen konden onderscheiden. In elk van de waarnemingshoeken werd een gau geplaatst, opdat iedere dag de relatieve plaats van de zon bij de noordelijke sterren kon worden bepaald.

19. Door middel van deze twee zuilen maten Thothma en zijn wiskundigen de zon, maan en sterren wat betreft de afstanden en de afmetingen. En Osiris gebod de koning zijn meest wijze wiskundigen naar de verafgelegen landen van de aarde te sturen, om de winden van de hemel te observeren, en de droogte op de aarde; en de overvloed aan opbrengsten van de aarde in verschillende gebieden, in verschillende jaren en seizoenen; en om de hongersnoden en dodelijke epidemieën waar te nemen, en allerlei gebeurtenissen op het oppervlak van de aarde. Hij zei tegen de koning: Wanneer uw wiskundigen bij u zijn teruggekeerd met hun verzamelde wijsheid, moet u of uw opvolger de zon, de sterren en de maan onderzoeken, om het te vergelijken met de dingen waarover de wiskundigen zullen vertellen, het ene jaar met een volgend; en drie jaar met de volgende drie jaar, en vijf met vijf en zeven met zeven, en zo verder voor honderden jaren, en duizenden jaren.

20. En wanneer u de periode van drieëndertighonderd jaar hebt opgenomen, en de zon, maan en sterren hebt vergeleken in verband met de gebeurtenissen op de aarde, zult u de sleutel van profetie in handen hebben voor de komende drieëndertighonderd jaar. En u zult van dit land en van dat land, en van dit volk en dat volk zeggen hoe het ze zal vergaan, en u zult zich niet vergissen.

21. Koning Thothma riep zijn wiskundigen bijeen en, overeenkomstig hun graad, koos hij twaalfhonderd uit hun midden. Deze verdeelde hij in groepen van elk honderd; en hij gaf hen een voldoende aantal bedienden; en hij zond hen naar alle richtingen van de wereld en wees hen ieder zestien jaar toe voor het doen van observaties, overeenkomstig de geboden.

22. En zij namen allerlei instrumenten mee om te meten en bovendien de schrijvers om verslagen te maken van de toestanden die ze tegen zouden komen. En zij trokken door Arabin'ya, en Vind'yu, en Jaffeth, en Parsi'e, en Heleste, en Uropa, zelfs tot aan de westelijke zee en naar het uiterste zuiden van Arabin'ya (Afrika - uitg.) en naar de grote koninkrijken in de binnenlanden, en naar het noorden van Parsi'e en Heleste en Jaffeth, naar de streken van de eeuwige sneeuw.

23. En na zestien en zeventien jaar kwamen zij terug, behalve sommigen die gestorven waren tijdens de reis. En heel wonderbaarlijk was de kennis die deze geleerden bijeenbrachten. In sommige landen troffen zij wijsgeren aan die de verlangde kennis zelfs op het puntje van hun tong hadden liggen. Thothma ontving hen met grote pracht en praal en beloonde hen allemaal met grote

rijkdommen.

24. En Thothma liet deze dingen nogmaals opschrijven en samenvatten tot boeken, en hij noemde het boeken van grote kennis, en ze werden opgeslagen in de zuidelijke kamer van de piramide, waar ze nooit beschadigd zouden kunnen worden.

25. En Thothma verhief het tot een wet dat andere wiskundigen gedurende opeenvolgende zestien jaren door dezelfde streken zouden reizen en soortgelijke waarnemingen zouden doen; en na hen weer andere wiskundigen om hen op te volgen, en zo verder gedurende drieëndertighonderd jaar. En dus ging er een nieuwe expeditie van start. Tijdens de afwezigheid van de eerste groep wiskundigen observeerden Thothma en zijn wijsgeren elke dag de zon en de maan en de sterren en daar werd een verslag van gemaakt wat betreft hun posities en bewegingen, en wat betreft de aarde in de gebieden van Thothma's eigen koninkrijk. En deze waarnemingen werden herleid tot tabellen en kaarten, en er werd een verslag van gemaakt in de taal van Parsi'e, hetgeen de taal van de geleerden was. Want de Egyptische taal van die dagen werd hoofdzakelijk door de ongeletterden gesproken, en het was vermengd met de taal van Fonecea, een taal van klanken.

26. Nadat de wiskundigen teruggekeerd waren, onderzochten Thothma en zijn filosofen de hele zaak, zoals vergeleken was met de kaarten en tabellen van de hemelen, en de feiten die daarvan afgeleid waren, werden in een apart boek opgeschreven en de Filosofieën van God en Zijn Zoon Thothma, de Koning der Aarde, genoemd!

27. Kopieën van dit boek werden vervaardigd en gezonden naar de landen van Arabin'ya, Vind'yu, Jaffeth, Parsi'e, Heleste en Uropa, naar de priesters van God, maar het originele boek werd opgeborgen in de Heilige Kamer, in de Tempel van Osiris.

28. Thothma legde zich erop toe om alle mensen wijsheid bij te brengen. En tijdens zijn regering bouwde hij in het land Egypt zevenenzeventig colleges van grote kennis, twaalf colleges van profetie, tweehonderd huizen van wijsbegeerte, zeven instellingen voor adepten en drieduizend vrije scholen, en vierduizend huizen voor de eredienst aan Osiris, de redder der mensen.

29. Driehonderd veertig obeliskken voor God, dertig triomfbogen voor De'yus vierduizend oans-nus (of nu-oan - uitg.) voor de schepper 49) en deze waren op voetstukken van gepolijste steen geplaatst, en stonden op de straathoeken.

30. En tijdens Thothma's regering werden er meer dan vierduizend mannen en driehonderd vrouwen tot de rang van adept gepromoveerd; allen waren in staat de doodstrance toe te passen en in de geest uit te treden. En binnen dertig jaar werd het aan meer dan zevenhonderd van hen toegestaan om de aard van de heilige kamers in de piramide te beproeven. En hun geesten werden in Osiris' hemelse gebieden gebracht en verbleven daar vele dagen, en keerden ongedeerd naar hun lichamen terug. Vanwege de ligging van de kamers was er geen inwerking op hun lichaam terwijl ze in trance verkeerden.

31. Daardoor bewees Thothma een van de meest wijze en grote mannen te zijn die ooit op het aardoppervlak woonden. Hij geloofde alle dingen die de Goden hem vertelden, hij geloofde dat hij de gereïncarneerde Thoth was en dat hij lichamelijk nooit zou sterven.

32. De valse Osiris had via zijn dienaar-God Egypt tegen Thothma gezegd: Dit is de gang van zaken in de hemel en op aarde wat de mens betreft: alle mensen worden steeds opnieuw gereïncarneerd tot ze zo volmaakt zijn dat hun lichaam onsterfelijk wordt; op die dag heeft de mens zijn adeptschap zo vervolmaakt dat hij op aarde kan blijven of opstijgen naar de hemel, zoals hij het verlangt. Vandaar dat adeptschap het grootste is van alle kennis.

33. Thothma vroeg of er nog nieuwe scheppingen waren. Satan gaf Osiris in om te zeggen: Nee, uw geest is zo oud als de aarde, in het begin was hij klein en rond, als een mosterdzaadje, alleen was het geest. En de massa van dit zaad omvat het Onzichtbare Al. Wanneer één van hen wortel schiet in zwangerschap, is dat het begin. En dan wordt het op de wereld geboren als een kikker, of een ezel, of worm, of leeuw, of een klein kruipend dier; en het leeft zijn tijd uit en sterft. En de geest haast zich weer terug in een andere schoot en wordt opnieuw geboren; een ander mens, maar wijzer wat kennis betreft, en minder slecht wat het leven betreft. En dit gaat honderden en duizenden generaties door. Maar degene die het adeptschap heeft verkregen, heeft het in zijn macht om zijn eigen stoffelijkheid uit de aarde op te roepen; hij hoeft niet langer door de vuiligheid van anderen heen te gaan.

34. Thothma was zelfs wijs in zijn geloof; want toen hij oud werd en zijn ingevallen vlees zag en zijn ogen die hol en dof werden, en zijn handen verschrompeld, vroeg hij de Goden: Ik weet dat u mij de waarheid hebt geleerd. O God. Ik ben zwak in uw ogen wat oordelen betreft, en nieuwsgierig in mijn ijdelheid. Osiris zei: Spreek, O koning!

35. Thothma zei: Met alle kracht van mijn wil, en met mijn grote kennis kan ik het verschrompelen van het vlees niet tegenhouden. Indien ik dus al uitdroog als een mummie, boven de kracht van mijn wil, hoe zal het dan met mij gaan als ik nog verder ben uitgeeraard?

36. Satan gaf Osiris in om de koning antwoord te geven, en dus zei hij: Totdat u zelfs nog verder bent uitgeeraard, kunt u de kracht van uw eigen ziel niet begrijpen.

37. Hiermee werd de koning verzoend en zelfs toen hij op zijn laatste benen liep te waggelen begon hij aan de bouw van een nieuw paleis en zei: Nadat ik dit vlees heb veranderd in onsterfelijk vlees zal ik hier voor altijd komen wonen. En ik zal omringd worden door adepten, wijs en onberispelijk. En dit moet de eerste kolonie in zijn soort worden die ik op de aarde zal bouwen.

38. Maar later zal ik vele gelijksoortige kolonies bouwen, steeds meer, totdat ik de hele aarde verlost heb tot onsterfelijk vlees. Want uit zodanigen zal mijn koninkrijk bestaan, en alle mannen en vrouwen op de aarde zullen mij als Heer van allen erkennen.

39. Niettemin, met al Thothma's wijsheid en de wijsheid van zijn Goden, viel hij op een steen en stierf plotseling op de dag dat hij honderd jaar oud werd.

HOOFDSTUK LI

1. Toen Thothma absoluut dood was droegen de priesters zijn lichaam in de tempel, er volkomen in gelovend dat zijn geest uit de hemel zou terugkeren om het lichaam te transformeren van vergankelijk tot onvergankelijk vlees en dat het eeuwig verder zou leven. En zij legden het lijk in de door de Goden tevoren bestemde plaats en verzegelden die volgens de geboden van de valse Osiris, de verlosser der mensen.

2. Osiris had gezegd: Al wie in mij gelooft, hem zal ik redden voor het eeuwige leven, en ofschoon hij zijn lichaam verliest, zal hij het toch weer vinden, en het vergankelijke vlees zal in een oogwenk veranderd worden, en onvergankelijk worden voor het eeuwige leven, met de geest die daarin woont.

3. Op de vijfde dag openden de priesters de kamer, want volgens de Wetten der Wonderen zou de

geest op die dag de daad volbrengen; maar kijk nou eens, hij kwam niet, en het lichaam lag er nog altijd, koud en dood. Maar de Goden kwamen in sar'gis en zeiden tegen de priesters: Verzegelen jullie het lichaam maar voor nog vijf dagen. En de priesters deden zoals geboden was; en daarna onderzochten zij het opnieuw, maar het leven was niet teruggekeerd. Weer werd hen bevolen het voor nog eens vijf dagen te verzegelen, maar het leven kwam niet terug.

4. Houaka, die nu hogepriester was, deed navraag bij Osiris over deze kwestie. En Osiris antwoordde hem via zijn dienaar-God Egipt en hij zei: Ga een jonge man halen die warm van bloed en levend in het vlees is, en hij moet de zevende zoon van een adept zijn en weten hoe hij zichzelf in de doodstrance moet brengen.

5. De priesters brachten Xaian, die vierentwintig jaar oud was, en toen hij in de Heilige kamer was gekomen, werd hem verzocht zichzelf in trance te brengen ten bate van de ziel van de koning. En Xaian bracht zich in trance, en hij werd voor de duur van vijf dagen verzegeld in de kamer des doods, samen met het lijk van de koning. En na vijf dagen brachten de priesters de beide lichamen in de Heilige Kamer, overeenkomstig de aanwijzingen. En Osiris kwam en gebood hen om rond de lichamen te gaan staan, en toen zij dit gedaan hadden kwamen de engelen uit Osiris' koninkrijk en moffelden het lichaam van de koning weg, en zij brachten de geest van Xaian terug om in het lichaam van Xaian te gaan wonen, en lieten het weer in bezit nemen en deden net alsof de geest van Thothma was teruggekomen.

6. Houaka zei tegen de Goden: Waar is het lichaam van Thothma gebleven? Is het getransformeerd? En de Goden antwoordden: Het is naar de hemel gegaan en zal na vele dagen terugkeren. Maar wat de geest van de koning betreft, hij is bij u. En de priesters geloofden dat het Thothma was. En na drie dagen kwamen zij uit de tempel en kroonden Xaian als Thothma de Tweede, en zij maakten alom bekend dat deze dingen waarheid waren, hoewel zij van het tegenovergestelde wisten.

7. Wat de geest van Thothma betreft, op het moment dat hij stierf werd hij naar Agho'aden gebracht en tussen de dienaren van Osiris' hemelse koninkrijk geplaatst, en dus tot slaaf gemaakt. Zo werd Xaian koning van Egipt.

8. Wat nu de valse Goden betreft, Osiris en zijn bondgenoten, nooit probeerden zij de geest van Thothma te reïncarneren, maar vanwege de verdiensten en de wijsheid van Thothma gebruikten zij hem ten bate van Osiris' hemelse koninkrijk en om Osiris eeuwigdurend op de aarde te vestigen als de allerhoogste God.

9. Wat betreft de koninkrijken van het land Egipt die na Thothma kwamen, weten de bewoners van de aarde reeds het grootste deel. Gedurende honderden jaren waren de Egiptenaren de meest geleerde mensen in de wereld, en speciaal in de kennis van de sterren en de zon en de maan, en in adeptschap en wonderen.

10. Maar er kwam ellende over hen; het land werd overstroomd met honderden miljoenen druja's; en wat het volk van Egipt betreft, de voornaamste wens was om in staat te zijn na de dood in de geest terug te keren en bij de stervelingen te wonen. En de dingen die daaruit volgden zijn zelfs niet geoorloofd om te vermelden.

11. Het volstaat te zeggen dat deze geesten het zicht op een hogere hemel kwijtraakten en op de aarde bleven; zij wisten niet beter. En zij keken toe als er kinderen werden geboren en namen ze in bezit en dreven de natuurlijke geest eruit, en ze groeiden op in het nieuwe lichaam van de pasgeborenen, ze noemden zichzelf gereïncarneerd en deze druja's beweerden dat, toen zij eerder op aarde leefden, zij grote koningen of koninginnen of filosofen waren.

12. En zij onderwezen zoals hun meester de valse Osiris deed: dat er geen hogere hemel dan hier op de aarde bestond, en dat de mens steeds opnieuw moest reïncarneren totdat het vlees onsterfelijk werd. Niet al deze geesten verdreven de natuurlijke geest; want velen hechtten zichzelf alleen maar aan hetzelfde lichaam; en terwijl zulke personen leefden, leefden deze geesten bij hen en verbleven dag en nacht bij hen; ze wisten niet meer dan hun sterfelijke metgezel. En als zo'n persoon overleed, ging de druja heen en hechtte zich aan een volgend kind en leefde en woonde er op dezelfde manier bij; en zo ging dat door, van geslacht op geslacht.

13. En vanwege deze toegevendheid kwamen veel van de geesten in sar'gis in de gezinnen van de Eguptenaren; ze aten en dronken stoffelijk met hen; ja, ze deden zelfs dingen waarover niemand zou mogen spreken, waardoor vreselijke ziekten zich meester maakten van het vlees van de stervelingen; en hun bloed en vlees werd bewoond door ongedierte. De mensen werden tot leeglopers en vagebonden; de landerijen werden niet bebouwd, en de plaatsen van kennis werden tot verlaten ruïnes.

HOOFDSTUK LII

1. Wat het land Egupt betreft volstaat het bovenvermelde; en van Parsi'e en Heleste zijn dit de voornaamste dingen wat betreft de heerschappij van Osiris, Baäl en Ashtaroth, te weten:

2. Vanwege de vervolgingen van de Faithists en de Herderkoningen en de Listiërs vluchtten deze mensen gedurende honderden jaren naar Parsi'e en Heleste, en ze bouwden er steden en stichtten er koninkrijken.

3. En geen van hen aanvaardde de Heer, of God, of De'yus, maar voor het grootste deel vereerden zij de Grote Geest. Niettemin waren het geen zuivere Faithists; want zij raakten in oorlogen verwickeld en leefden niet in gemeenschappen met rabbah's als heersers, maar woonden bijeen op de manier van strijders.

4. Aan Baäl en Ashtaroth was de taak toevertrouwd om deze mensen te onderwerpen aan Osiris, de redder der stervelingen. Toen Baäl en Ashtaroth dus ontdekten dat zij koppig waren in het vereren van de Grote Geest, besloten zij uiteindelijk om hen elkaar te laten vernietigen, op dezelfde manier als Te-in in Jaffeth en Sudga in Vind'yu; en voor dat doel vroegen zij Osiris om legers van oorlogsgengelen. Osiris gaf hen de volgende grote engelgeneraals en hoge kapiteins, te weten:

5. Jah, Apollon-ya, Petoris, Pluton-ya, Hiram, Ben, Yube, Ali-yah, Ares, Sa'wang, T'crono, Afro-dite, Arbo, Oyeb, Nadar, Abel, Said, Ar-te-mis, Yac-ta-roth, Wab, Josh en Haur; en behalve hen waren er de volgende deserteurs van Te-in en Sudga, te weten: Clue, Jon, I-sa-ah, Yam-yam, Luth, Bar, Hote, Ki-dom, Athena, Hira, Oke-ya-nos, Hermes, Posee-ya-don, Ura-na, Hace, T'sodus, Rac-Rom, Mi-kak, Tol, Taes, Wo-wouski, Sur, Ala-jax en Hesmoin.

6. En Baäl en Ashtaroth wierpen het lot voor ieder van de bovengenoemde generaals en kapiteins, om beurten kozen zij totdat zij gelijkelijk tussen hen verdeeld waren. En Osiris gaf aan Baäl en Ashtaroth elk vijfhonderd miljoen strijdende engelen. En zo gewapend daalden zij naar de aarde af, naar de onaangename gewesten van Parsi'e en Heleste. In die dagen waren deze grote aardse districten in vele naties en koninkrijken verdeeld.

7. En een koninkrijk werd niet afgemeten naar het land, maar naar het aantal steden dat schatting betaalde aan de hoofdstad; ofschoon sommige koninkrijken slechts één stad bezaten.

8. Dit zijn enige van de grootste steden die Baäl en Ashtaroth besloten te vernietigen, namelijk: Su-yan 50). met vijf schatplichtige steden; Lakao, met twee schatplichtigen; Haugun, met acht schatplichtigen; Waas, met drie; Lowga, met zes; Tol, met zes; Sun, met vijf; Tos, met vier; Troy, met zes; Abed, met twee; Athena, met twaalf; Hess, met vier; Ituna, met twaalf; Fado, met tien; Tuna, met zeven; en Wa'ke'at, met zeven. En behalve deze waren er nog vele grote steden zonder enige schatplichtige steden; zij waren ook gedoemd tot eeuwige vernietiging.
9. De eerste grote steden die met elkaar in oorlog raakten waren Haugun en Lowga; Ashtaroth koos Haugun en Baäl koos Lowga.
10. Deze twee steden bestonden beide meer dan vierhonderd jaar en hadden elk een half miljoen inwoners, behalve hun schatplichtige steden. Tojak was de koning van Haugun; hij was de zoon van Soma, die de zoon was van Atyis, de geestenbezweerder. En Turwea was koning van Lowga; hij was de zoon van Diah, de zoon van Bawn, de filosoof.
11. Toen Baäl en Ashtaroth met hun hemelse legers dicht bij deze steden aankwamen, hielden zij stil en bouwden een tijdelijk koninkrijk in de bergen van Zoe.
12. Baäl zei tegen Ashtaroth: Kijk eens, jij hebt de keus uit de steden, geef jij me de eerste aanval?
13. Ashtaroth zei: Jouw eigen voorwaarden zullen gelden voor deze veldslagen, en ik zal je verslaan. Eropaf dus; de aanval op Lowga.
14. Baäl begaf zich naar Turwea die droomde en hij vertelde hem dat de mensen van Haugun op de loer lagen voor zijn zoon, en bovendien, dat Tojak had besloten hem te overvallen en de stad in te nemen. Toen Turwea wakker werd, was hij verontrust over zijn droom en hij raadpleegde het orakel over deze kwestie. Ashtaroth had bezit genomen van het orakel en zij antwoordde de koning en zei: U bent uit het zaad van de Faithists, waarom bent u bang voor een droom? Wees voorzichtig met uw dromen; vertel het niet aan uw zoon, want hij gaat vandaag op jacht en uw woorden zouden zelfs datgene kunnen doen uitkomen wat anders niet zou hoeven te zijn. De koning ging zijn gang, maar Ashtaroth stuurde inspirerende geesten naar hem toe die zeiden: Het zou wijs zijn uw zoon te waarschuwen.
15. Ashtaroth ging vervolgens naar Tojaks vrouw en gaf haar een droom waarin de Prins van Lowga op jacht ging, naar het scheen, maar dat hij naar Haugun toekwam met een heel ander doel en dat was niets minder dan het ombrengen van haarzelf en haar echtgenoot. De koningin werd plotseling doodsbang wakker en vertelde de koning van haar droom. Tojak zei:
16. Domme vrouw, het is slechts te wijten aan het ziekelijke bloed in je binnenste dat je een dwaze droom bezorgde. Tojak zette de zaak uit zijn gedachten. De volgende dag bleven de engelen de koningin inspireren om haar bedienden naar de plaats van haar dromen te sturen, waar ze in toestemde; en haar bedienden waren met speren bewapend en hen was opgedragen ieder te doden die ze tegenkwamen, zogenaamd per ongeluk.
17. Zo gebeurde het dat Turwea's zoon gedood werd. Turwea raadpleegde het orakel en werd geantwoord door Ashtaroth, die zei: Waarom komt u naar mij om troost; is uw zoon niet dood door uw eigen schuld? Ik heb tegen u gezegd: Praat niet over uw droom met uw zoon, want het gebeurt dikwijls dat door ergens over te vertellen, het ook uitkomt.
18. Turwea zei: Ik ben terecht berispt. O Apollon-ia! Maar zeg me eens, u die alle dingen weet, aangezien een deel van mijn droom is uitgekomen, kan dan niet het andere deel ook uitkomen, en zal Tojak inderdaad komen om mijn koninkrijk in bezit te nemen? Ashtaroth zei: Indien ik het u

vertel, zult u het rondbazuinen en niets doen voor uw verdediging. Turwea deed vervolgens een eed om het orakel te gehoorzamen, waarop ze hem beval met zijn hele leger tegen Tojak op te trekken, en onverhoeds genoegdoening te eisen in de vorm van tienduizend levens, om het verlies van de prins te vereffenen.

19. Hiermee eindigde Ashtaroths rol met de stad Lowga; en nu begaf zij zich naar Haugun, terwijl Baäl zich met Lowga ging bemoeien en zijn legioenen van engelen naar het volk van Lowga stuurde, om het tot waanzin te inspireren omdat hun prins vermoord was.

20. Van haar kant nam Ashtaroth nu het beheer over het orakel in Haugun op zich, en ze stuurde haar oorlogsengelen naar het volk van de stad, hen voorhoudend dat ze er juist aan hadden gedaan de prins te doden, omdat hij niet gekomen was om te jagen maar om de koning en de koningin te vermoorden. En Ashtaroth vertelde koning Tojak verder: Beproof mij op mijn betrouwbaarheid: in twee dagen zullen de krijgslieden van Turwea voor uw stadspoorten staan; wees gereed voor ze en verdrijf ze, of uw stadsmuur zal met de grond gelijk gemaakt worden.

21. Natuurlijk kwam de voorspelling van Ashtaroth uit en nu geloofde Tojak dat hij onder bescherming van de Goden stond. De koningin zei tegen hem: Er drukt mij een zaak van gewicht, O koning: ik beval mijn dienaren om de prins te doden, want de Goden lieten me zien dat alleen hierdoor uw leven en dat van mij gespaard kon worden.

22. Koning Tojak rechtvaardigde de koningin door te zeggen: U bent de behoedster geweest van mijn leven en het uwe.

23. Baäl, de God van Lowga, liet dus de sterfelijke legers tegen de stad Haugun opmarcheren, terwijl Ashtaroth de legers van die laatste plaats tegen hen op liet trekken.

24. En, zoals de stervelingen een spel spelen met stokken, zo speelden deze Goden en Godinnen een spel met de stervelingen van die twee grote steden; ze speelden 'geven en nemen' om te zien hoe de gevechten verloren of gewonnen werden; en zij gebruikten hun engellegioenen om de stervelingen te inspireren om door te gaan, of ze zo nu en dan te laten omkeren en te vluchten. En terwijl de Goden rustten en zich amuseerden met feestvieren en praten over de sport van de menselijke dood, konden de twee grote steden ook een beetje rust krijgen, maar alleen om het bloedige handwerk te hervatten.

25. Vier jaar lang hielden de Goden en engelen deze twee menselijke steden in oorlog; en ofschoon zij een dagreis van elkaar verwijderd lagen, was de hele weg bezaaid met de beenderen van de verslagenen. En in vier jaar tijd werden zij in de as gelegd; en wat betreft de mensen uit dat laatste jaar, zij werden voor het grootste deel besmet door de vergiftigde lucht van de doden en ook zij stierven. En toch gebeurde het nog dat Baäl Ashtaroth versloeg in de strijd tot de dood, want hij zorgde ervoor dat al zijn mensen afgemaakt werden, terwijl er nog een paar van Ashtaroth overbleven.

26. Zo maakten Baäl en Ashtaroth jacht op de andere grote steden van Parsi'e en Heleste. En de periode van verwoesting van zo'n twee of drie steden wisselde van twee tot tien jaar. Het kostte twaalf jaar eer Athene en Troy vernietigd waren. En de verwoesting van Ituna en Fado vereiste elf jaar. Er waren twee jaar voor nodig om Su-yan en Lakao met elkaar in oorlog te brengen. Om Athena en Troy met elkaar in oorlog te krijgen kostte het drie jaar. Tweehonderd vampiers, wellustige engelen, werden opgehitst tegen een Trojaanse prins, en in wanhoop werd hij ertoe gedreven een Atheense prinses te ontvoeren, die er door Baäls engelscharen toe gebracht was zich te ontbloten. Met deze grote slag won Ashtaroth het spel omdat ze erin geslaagd was alle Trojanen uit te roeien.

27. In de oorlog tussen Tos en Sun, die negen jaar duurde, werd het een gelijk spel, want beide steden werden met alle mensen erbij volkomen vernietigd, en ook hun schatplichtige steden. Maar de stad Tol werd van binnenuit verwoest, want er was geen stad die dichtbij genoeg lag om oorlog tegen te voeren. De engelen brachten het virus van de doden uit andere streken en besmetten de adem van de mensen van Tol, en hun vlees veretterde en ze stierven vanzelf zonder oorlog.

28. De totale tijd van verwoesting bedroeg honderd zes jaar; en daarna waren Parsi'e en Heleste vernield en verlaten, en wilde dieren zwierven overal door het land.

29. Osiris had gezegd: Ik zal het land Egipt tot het grootste rijk in de wereld maken. Ik wil de plaats van mijn heerschappij dichtbij hebben. Satan had tegen Osiris gezegd: Als jij Parsi'e en Heleste niet verwoest, zullen Baäl en Ashtaroth tegen je in opstand komen, en deze landen als hun eigen koninkrijken kiezen.

30. Maar zowel satan als Osiris, die zich nu valselijk als God van hemel en aarde betitelde, waren machteloos om de voortgang van Jehovih's hand te beletten. Want zoals Hij de vrijheid aan al zijn schepselen gaf, en zoals Osiris het denkbeeld had gekoesterd om de alleenheerser van hemel en aarde te worden, evenzo had het zaad van zijn eigen zaaiwerk wortel geschoten in Baäl en Ashtaroth. En zij sloten een overeenkomst met elkaar en scheidden zich tenslotte van Osiris af. En teneinde te bepalen welk deel van de aarde van hen zou zijn, volgde er een oorlog in de hemel tussen de drie Goden, en Te-in en Sudga namen er ook deel aan.

HOOFDSTUK LIII

1. Jehovih had gezegd: Ik schiep de mens onbeschreven wat goed en kwaad betreft, en gaf hem vrijheid; en Ik gaf ook vrijheid aan de geesten der doden. Maar deze geesten stelden zichzelf tot Goden aan; en om zichzelf te verheerlijken gebruikten zij stervelingen op hun eigen manier. Want zij ontdekten dat stervelingen gericht konden worden op goed of kwaad, op oorlog of op vrede, op deugdzaamheid of op genotzucht, al naar gelang de inspiratie van de engelen die over hen waken.

2. Maar hierin zorgde Ik ook voor een remedie, en zonder de vrijheid te beperken, hetgeen was dat de Goden in hun strijd om menselijke zielen ruzie zouden krijgen en tenslotte hun eigen hemelse koninkrijken zouden vernietigen, waardoor engelen en stervelingen uit de slavernij konden ontsnappen.

3. En zo was het. Te-in, Sudga en Osiris waren, zelfs terwijl hun oorlogen en intriges met de stervelingen aan de gang waren, complotten aan het beramen om zich van hada (de laagste hemel - uitg.) meester te maken, elk van hun om de anderen omver te werpen en in het verderf mee te slepen. En dus geschiedde het dat er een uit drie partijen bestaande oorlog volgde in deze twee hemelen, waarin meer dan tien miljard strijdende engelen honderden jaren lang gewikkeld waren. Want zoals de stervelingen in beslag genomen worden door stoffelijke strijd, zo raken engelen gewikkeld in es'sean strijd. Want ofschoon zij elkaar niet kunnen doden, kunnen zij elkaar wel binden en knechten en in hellen werpen, en die omringen met eeuwigdurend vuur zodat ze niet kunnen ontsnappen. En de strijdende Goden sturen hun legers eropuit om gevangenen van hun vijanden te maken die, als ze gegrepen zijn, tot onderdanen worden gemaakt, of aan folteringen worden overgeleverd. En deze legers van vechtende engelen met een sterkte van honderden miljoenen, begeven zich in de koninkrijken van een andere God en nemen uit de buitengewesten de onderdanen mee, en al hun buit. En toch wagen deze rovende legers zich bij tijden te ver en worden zelf gevangen genomen en aan martelingen onderworpen. Daardoor ommuren de Goden in hada

hun koninkrijken met staande legers, evenals zij de stervelingen geleerd hebben zichzelf te verdedigen. En hun vijanden trachten middelen te bedenken om door deze legers heen te breken, en naar binnen te trekken om te plunderen en te verwoesten.

4. In die tijden van waanzin kan geen enkele stem van Jehovih's engelen een aandachtig gehoor onder hen krijgen; precies hetzelfde als wanneer sterfelijke koningen in oorlog zijn, en iemand zegt tegen ze: Luister eens, Jehovih is Volkomen Vrede! Zij zullen zelfs Jehovih en de vrede vervloeken; en zo dreigen en vloeken de vechtende engelen, als één van Jehovih's heiligen met vrede of liefde tussenbeide komt.

5. Zoals een brandende koorts of woekerende kanker zijn gang moet kunnen gaan, voordat een genezende balsem goede baat geeft, zo staat Jehovih de Goden toe hun heerschappij voort te zetten, totdat ze hulpeloos neervallen, omgeven door de oogst die zij zaaiden. Want er komt een tijd voor elke op aarde of in de hemel geboren man of vrouw, dat ernstig onheil, indien niets anders, hem hulpeloos in zielsangst zal storten om hem de Machtige Kracht die hem schiep te laten erkennen; en hem te laten smeken om een helpende hand die hem veilig leidt naar de pleitende Stem van de Al Persoon. Dan is hij gereed om te luisteren; zich af te keren van Goden, en Heren, en verlossers, en zonen die beweren te kunnen redden; en rechtop voor de Vader te staan en Hem te leren kennen, en bereidwillig de vrede, liefde, rede en waarheid te leren.

6. Jehovih heeft gezegd: In iedere ziel schiep Ik een deur, en daar schijnt Mijn Licht in. Hierin spreekt Mijn Stem; maar zij keren zich af en volgen degenen die tot het uitwendige oor spreken; een slang bijt hen, en ze raken vergiftigd en sterven!

7. De mens op de aarde heeft gezegd: Ik wil niet op Uw stille zwakke stem letten, O Jehovih, die tot de ziel spreekt; ik wil de koning gehoorzamen; dat leidt tot oorlog voeren, en met groot lawaai en gewelddadige eden de dodende handel uitoefenen als een deugdzaam beroep. Niet U, O Jehovih, zult mijn meester zijn, maar hun koning die grote pracht en praal bezit. Ik wil in zijn grote legers staan of naar de dood geleid worden, zoals de koning van mij verlangt; want hij is mijn verlosser en mijn verweer. Zijn Goden zullen mijn Goden zijn; zijn Heren mijn Heren; zijn verlosser mijn verlosser; met bloed en heldhaftige slachtpartijen zal ik mijn trouw bewijzen.

8. En precies zo hebben duizenden miljoenen engelen in hada het gezegd: Niet de stille zwakke stem van mijn ziel zal ik gehoorzamen; maar die pronkerige God daar, wiens heiligheid zo groot is dat niemand hem kan benaderen dan door op zijn buik te kruipen! Hij zal mijn Heer en redder zijn; zijn veldslagen zullen mijn veldslagen zijn; de hellen van hada te voeden met zijn vijanden, dat zal mijn beroep zijn.

9. Jehovih heeft gezegd: Zelfs zij die de duisternis en het kwaad verkozen heb Ik ook vrijheid gegeven; want zij zullen door ervaring leren, in de komende tijd, dat al die gidsen en leiders, hetzij koningen, Goden, Heren of verlossers, niets dan valstrikken zijn waarvan ze zich vroeg of laat moeten afkeren om op te stijgen uit de hellen die ze voor anderen gebouwd hebben. Want, omdat ze Mij ver weggestopt hebben, of Mijn Persoon geloochend hebben, of Mij leeg als de wind noemden, daarom sneed ik hun niet af, maar zij sneden zichzelf van Mij af en stortten zich zodoende in de ellende.

10. Want Ik ben even nabij voor de stoffelijke als voor de geestelijke mens, laat hen dan hun koningen en Goden verstoten, en al wie een koninkrijk heeft om te verheerlijken; en zij zullen Mij omhelzen, want Ik ben Eeuwig Tegenwoordig. Want dit zullen alle mensen doen, hetzij op aarde of in de hemel. Mijn koninkrijken bestaan niet door geweld of oorlog, maar door vrijheid voor iedere ziel; en al wie vrede, liefde en vrijheid voor anderen in praktijk brengt, is Mijn uitverkorene. Hij is op de weg van de eeuwige verrijzenis

HOOFDSTUK LIV

1. Omstreeks de tijd dat Baäl en Ashtaroth de inwoners van de aarde in Parsi'e en Heleste vernietigd hadden, vervoegden zij zich bij Osiris en vroegen om te worden bevorderd om aparte koninkrijken van henzelf te hebben. Ze zeiden:
2. U weet waarachtig wel dat we, ter wille van het bondgenootschap, onze koninkrijken lieten opgaan in dat van u, om u machtig te maken tegen de oorlogen van Te-in en Sudga in de hemel. En om uw wil te volbrengen hebben wij de menselijke koninkrijken van Parsi'e en Heleste verwoest. Om die reden hebt u ons in de aanvang beloofd dat we grote koninkrijken in de hemel zouden krijgen.
3. Kijk eens, de hemel is niets anders dan een groot tafereel van oorlogen! En dit merken we ook, dat er geen uitzicht is op een einde aan de grote strijd. Zoals die hemelse oorlogen honderden jaren geleden woedden, gaat het ook in deze tijd, Ja, de hemelse strijdkrachten worden van jaar tot jaar minder gedisciplineerd en minder scrupuleus.
4. Door dit bewijs is het duidelijk dat uw hemelen en die van Te-in en Sudga, vroeg of laat in eindeloze hellen geworpen zullen worden. Om dit te voorkomen vragen we van u, onze God, om ons elk een gedeelte voor onszelf te geven, en dan zullen we die plaatsen onderwerpen en op onze eigen manier regeren.
5. Osiris antwoordde hen en zei: Wie anders dan ik heeft van alle Goden een hand omgedraaid om sterfelijke onderdanen tot een hoger plan te verheffen? Te-ins handelwijze was vernietiging; ook die van Sudga. En door veel opdringerigheid haalden jullie beiden mij over om de stervelingen van Parsi'e en Heleste te laten verdelgen. En nu, op het moment dat we ons het eerst van allen behoren te verenigen, vallen jullie me lastig door mijn grote koninkrijk te willen ontwrichten en verdelen. Hebben jullie niet in de gaten dat het machtsevenwicht in ons voordeel ligt? En ook, dat wanneer jullie in deze onrustige tijden nieuwe koninkrijken op je neemt, we allemaal zullen worden overgeleverd aan Te-in en Sudga?
6. Daarom smee ik jullie allebei de zaak nog uit te stellen totdat we onze vijanden voor de deur vandaan hebben gedreven. Laat ons trouw zijn aan het bondgenootschap.
7. Bij deze aangelegenheid kwamen Baäl en Ashtaroth niet persoonlijk bij Osiris, maar stuurden ze boodschappers, alsof ze zich geneerden voor hun eigen voorstel. En, aan de andere kant, nodigde Osiris hen ook niet uit naar zijn koninkrijk.
8. Ashtaroth zei tegen Baäl: Kijk eens wat Osiris gedaan heeft! Hij houdt ons voor kinderen; geeft ons zoete beloften als we maar gewoon doorgaan met hem te dienen. Ik zeg je, Baäl, jij mag Osiris dienen; maar van nu aan heb ik niets meer met hem te maken! Let op, ik zal een koninkrijk voor mezelf afbakenen, en ik zal het grondvesten en regeren op mijn manier. Bovendien zal ik het laten weten aan Te-in en Sudga en als Osiris mij hindert, zullen zij zijn kwetsbare punten kennen.
9. Baäl zei: Dat zal ik ook doen; en ik zal een koninkrijk naast dat van jou vestigen, en als onze vijanden ons aanvallen, kunnen we ons des te beter verdedigen.
10. Zo gezegd, zo gedaan. En Baäl bakende zijn hemelse koninkrijk af boven Heleste en Noordwest- Arabin'ya; en Ashtaroth bakende haar hemelse koninkrijk af boven Parsi'e en

Noordoost-Arabin'ya. En die twee hadden maar nauwelijks hun generaals en kapiteins gekozen en hun hemelse tronen gevestigd of ze stuurden bericht aan Osiris en aan Te-in en Sudga.

11. Er had een algemene verbrokkeling plaats van deze machtige koninkrijken. In de hemel van Osiris kwam een zekere Kabbath, die de naam Thammus aannam, in opstand. Hij was een generaal bij wie tienduizenden engellofficiëren heel graag in dienst waren. Hij bakende zijn hemelse plaats af boven westelijk Egipt en vestigde er zijn troon en officieren, en hij liet zichzelf via de orakels aan de stervelingen bekendmaken als: De Enige zoon van de Grote Geest, de redder der mensen.

12. Ook Teos-judas kwam in opstand tegen Osiris en stichtte een hemels koninkrijk boven Zuid-Arabin'ya (Afrika). Behalve hen waren er: Marcus, Delos, Acta, Hebron, De-bora, Julta, Wab, Thais en D'nor, grote generaals en kapiteins in het hemelse koninkrijk van Osiris, zij allen kwamen in opstand en gingen hemelse koninkrijken voor zichzelf oprichten.

13. En in Sudga's hemelse koninkrijk kwamen meer dan duizend generaals en kapiteins in opstand en begonnen hemelse koninkrijken voor henzelf te stichten. Onder hen waren de meest vooraanstaanden: Judsa, Vishnu, Eorata, Chrisna, Histaga, Vivaulias, Hiras, Haroyu, Ahhoma, V'ractu en Tivirassa.

14. En in Te-in's hemelse koninkrijk kwamen meer dan achthonderd generaals en kapiteins in opstand en stichtten koninkrijken voor zichzelf. De machtigste van hen waren: Chong, Ho-Tain, Dyut, Cow, Ghan, Su-Lep, Djhi, Hiss, Me Lee, Wang, Hop-jee en Kaab.

15. En al de opstandelingen noemden zich Goden, Heren of verlossers en ze streefden ernaar om ook een aardse woonplaats te stichten. En allemaal namen ze tientallen miljoenen engelvolgelingen mee; en sommige van hen hadden meer dan honderd miljoen onderdanen om mee te beginnen.

16. Derhalve begon er anarchie te heersen in hada. De orde was bezwaken; de strijd liep uiteen om wel duizend redenen en noch engelen noch Goden konden nog uitvinden waar deze of die oorlog over ging, behalve dan het toebrengen van martelingen aan anderen. En zo uitgebreid was het conflict, dat boven meer dan de halve aarde de gehele laagste hemel niets anders was dan één onafgebroken opeenvolging van knopen en hellen. Toebrengen van pijn en wanorde en vernietiging was het werk van twintig miljard engelen in duisternis; oorlog, oorlog, oorlog; hel, hel, hel!

17. En nu helaas, waar over de hele wereld de oorlog had huisgehouden gedurende honderden jaren, bevonden zich duizenden miljoenen geesten in chaos, in feite niet wetend dat zij in de geestenwereld waren, maar nog steeds aan alle kanten vechtend tegen iedereen die voorbij kwam, schreeuwend, krijsend van waanzin, van zich af slaand uit krankzinnigheid, in een voortdurende strijd, in een eindeloze nachtmerrie van razernij.

18. En van de machtige scharen der duisternis, de druja's, diep in duisternis geboren, die nu de mensen op aarde kwelden, waren er honderden miljoenen huisgeesten die zich gingen bezighouden met fetalisme! (zich inplanten in de levenden - vert.). Vampiergeesten die het bloed en het vlees van stervelingen opzuigen totdat de hersenen en het hart dol en krankzinnig zijn! Totdat de sterveling gedreven wordt tot onnoemelijke gruweldaden, uit wanhoop door de smerige obsessie. Geesten die vergif en afgrijpselijke stank brengen om de stervelingen te teisteren; geesten die er genoeg in scheppen zich te voeden met het vlees van stervelingen dat bedorven is door schurft en etterende wonden. Geesten die reïncarnatie en genotzucht onderwijzen als de hoogste, meest verheven hemel.

19. En nu drongen de machtige scharen van Anuhasaj, alias De'yus de valse Heer God van alle kanten op en verspreidden zich her en der om aan vuiligheid en brandstof te komen om hun duizenden hellen te voeden.

20. En zij die zich Osiris' gehate naam en verraad herinnerden trokken naar zijn grote koninkrijk, gevolgd door miljarden engelen, wanhopig door een langdurige slavernij, ontwaakt tot daden van wraakzucht. Naar zijn hoofdstad Agho'aden stormden zij voort, sloegen de vuurkolommen en hoge poorten neer en stortten zich op de troon van Osiris, grepen hem en zijn vice-Goden en hoge maarschalken, sleurden hen mee en wierpen hen in smerig stinkende hellen, afzichtelijk door het gejammer en gebrul van de maniakken en de uitdagende druja's; ze overdekten hen met schoppen, slagen en stompen in de smerigste duisternis, diep en smorend opeengehoopt in de verstikkende gassen.

21. Toen repten zich andere legioenen naar Te-in en zijn hoge officieren toe, om ook zijn koninkrijk te plunderen. En zij grepen hem en hun en droegen ze in triomf weg naar net zulke afgrijselijke hellen. En vervolgens gingen weer anderen op de grote Sudga af, nog roekelozer omwille van de wraak, en ook hem kregen zij te pakken, plunderden zijn machtige koninkrijk en smeten hem in de hel.

22. En zij achtervolgden vele van de mindere Goden, braken hun tegenstand volkomen, en gooiden hen in de hellen. Slechts twee Goden uit de voorbije tijd in deze gewesten ontsnapten, Baäl en Ashtaroth, die vluchtten om zichzelf te sparen voor een beter geschikte tijd om hun verdorven plannen uit te voeren

HOOFDSTUK LV

1. Over de egoïstische Goden van Uropa en Noord- en Zuid-Guatama hoeft weinig gezegd te worden. Zij stichtten zwakke hemelse koninkrijken en slaagden erin de stervelingen tot oorlog aan te zetten, maar tot geen grote verwoesting. Hun hemelse koninkrijken waren grotendeels mislukkingen; hun tronen waren bijna van het begin af armzalig en bouwvallig.

2. In deze grote delen van de aarde waren de stervelingen te verspreid en gering in aantal om nuttig te zijn voor valse Goden. In Guatama waren zij de les van Itura, de valse God die hun voorvaderen te gronde richtte, niet vergeten. Zij waren op hun hoede en bewaarden voor het grootste deel hun trouw aan de Grote Geest.

3. Tot zover dan over het kwaad; stel u nu op de hoogte van het goede en getrouwe, en van de veranderingen op aarde en in de hemel.

4. Door de druk van ji'ay was Craoshivi tot dichtbij de aarde gedaald, en sommige plaatsen grensden eraan. In sommige streken had de duisternis gedurende zeventienhonderd jaar het aardse land overdekt zodat de zon niet scheen, behalve als een rode vuurbol. En de nebula viel op vele plaatsen tot een hoogte van drie lengtes (ruim vijf meter - uitg.) zodat zelfs de plaatsen van de grote steden van de aarde, die verwoest waren, bedekt werden en het was als een nieuw landschap.

5. Dit was nuttig voor Jehovih's engelen, als bijstand aan hen om de scharen chaotische geesten te bevrijden, van wie het vergankelijke deel was gevallen in de vreselijke oorlog. Want daaruit bestond de arbeid van de ware God in Craoshivi, de Zoon van Jehovih, en van zijn scharen verheven engelen; uit alle hoeken van de aarde en haar hemelen de gevallen slachtoffers van de ego-Goden bijeen te brengen; ze tot rede terug te brengen en tot gelukkiger en heiliger voorstellingen; en ze gerechtigheid en goede werken te leren.

6. Jehovih had tegen God, Zijn Zoon gezegd: Omdat een man niet de hele wereld kan opheffen,

moet hij niet gaan treuren noch ophouden te doen wat hij kan. Want zijn glorie bestaat eruit zichzelf ten volle in te spannen.

7. Omdat de zelfzuchtige Goden tegen u in zijn gegaan, zijn zij ook tegen Mij; omdat zij graag scheppers wilden zijn en zichzelf dus bekendmaakten voor hun eigen glorie, zullen ze hun bekomst krijgen. Voor deze tijd waren de valse Goden er tevreden mee hun eigen namen te verkondigen; maar kijk, zij hebben de Heer God tot de schepper gemaakt, en hem opgesteld als een man, op een troon, om hem te aanbidden !

8. En ook Te-in en Sudga, en Osiris! Allemaal uit een vrouw geboren, en wetend dat Mijn adem op hen is. Voor u is het voldoende, Mijn Zoon, de beproefden en ellendigen binnen te halen en ze te herstellen en in licht en waarheid te verlossen. Behoed uw scholen en colleges in de hemel; en uw verpleeginrichtingen en ziekenhuizen, en werkplaatsen, en uw vloten van snelle otevens en airiavagna's. En stuur uw getrouwe vrijwilligers uit, en laat de bedroefden zich verheugen en hun hoofd ophouden in grote vreugde.

9. Maar tegen hen die niet willen luisteren; en tegen hen die u en Mij verwensen, Mij proberen te vernietigen voor hun eigen glorie, wees stil. Mijn hand rust op hen. Mijn ji'ay regen bedekt aarde en hemel. Door hun eigen spel zullen zij zichzelf in de duisternis en de verwoesting storten.

10. En al die tijd dat de ego-Goden met hun boosaardige zaken bezig waren, doorkruisten de Faithists, Jehovih's engelen de vereerders van de Eeuwig Tegenwoordige, de Persoon van het Al, de hemelen in hun vuurschepen en riepen de vervolgte kinderen van Jehovih binnen. Luid en opgewekt riepen ze door de hemelen van de slechte Goden, en boven de koninkrijken van de aarde; ze riepen deze woorden:

11. Kom! Kom! Het koninkrijk van de Vader is vrij! Kom! Kom! In vrede en rust zult u uw eigen meester zijn! Zie, de plaatsen van de Vader stijgen hoger en hoger! Niet omlaag, naar de lagere koninkrijken, noch naar de aarde, noch naar reïncarnatie, het verzonnen verhaal van de druja's; maar omhoog naar wijsheid, goedheid, liefde en geluk.

12. Omdat jullie de Persoon van het Al hebben weggedaan, zijn jullie in de modder gevallen; jullie hebben je ogen gesloten voor gindse hogere hemel. Kom, O jullie die in slavernij verkeren! Snijd je los van alles! Vlucht naar Hem die jullie voortbracht in het leven! Verloochen de wereld! En jezelf! En al de Goden en Verlossers! Heren en Koningen! Behoor tot Jehovih! Gezworen tot vrede en liefde! Tot goede werken en gerechtigheid!

13. Kom! Kom! Onze otevens zijn vrij! Onze airiavagna's vol gemakken. O kom en wees onze beminden! Wees kameraden, één met Jehovih.

14. En zij brachten miljoenen en miljarden bijeen! Gedurende honderden jaren werkten zij in de verwarde streken van hada; ze zwoegden en zwoegden tot ze vermoeid en uitgeput waren, tienduizenden keren; daarna rustten ze even, versterkt om nog energiever te werken.

15. Maar niet alleen, noch ongezien waren deze zwoegende miljoenen, honderden miljoenen van Jehovih's engelen, trouwe Zoons en Dochters. Want de arbeid bouwde hun eigen geest op om zelf te worden tot Goden en Godinnen met een groots geduld. Hetgeen op hun gelaat geschreven stond, zodat de hoogverheven boodschappers uit verafgelegen hemelen, die voorbij kwamen, Jehovih's ziel in hen konden zien. En zo ging het nieuws naar andere werelden, over de duisternis van de aarde en haar slechte Goden, en over de getrouwe, strijdende scharen van Jehovih in hun werk tegen de heuvel op.

16. En nu staken de aarde en haar hemelen de grenzen over van de ji'ay wouden, en langzaam wentelde ze in de richting van de woningen en heerschappijen van andere etherische Goden

EINDE VAN HET BOEK VAN DE OORLOGEN TEGEN JEHOVIH

1 /	ESK	13 N.	yoh sam	200 H	yoh TEK yoh	10000 ≡	cyoh
2 ^	TEK	20 D.	TEK yoh	300 H	yoh sam yoh	20000 ≡	EK yoh
3 N	sam	22 H	TEK yoh ESK	400 H	yoh sar yoh	30000 ≡	oh yoh
4 N	sar	30 N.	sam yoh	500 H	yoh unh yoh	100000 ≡	ghi yoh
5 N	unh	37 H	sam yoh ESK	600 H	yoh yoke yoh	1000000 ≡	yoh ghi yoh
6 N	yoke	40 D.	sar yoh	700 H	yoh tak yoh	⊕	sar mas ESK
7 N	tak	50 H	unh yoh	800 H	yoh ote yoh	☀	ESK win
8 N	ote	60 N	yoke yoh	900 H	yoh yaw yoh	⊕	gite Ta'bi got dii'a
9 N	yaw	70 H	tak yoh	1000 H	yoh yoh yoh	⊕	Jil ghi
10 N	yoh	80 H	ote yoh	2000 H	TEK yoh yoh	⊕	Tak Sur'ghu ESK'ji
11 T	yoh ESK	90 H	yaw yoh	3000 H	sam yoh yoh	⊕	ESK'wira TE-y' Suji
12 T	yoh TEK	100 H	yoh yoh	4000 H	sar yoh yoh	⊕	Mid sar te yi ESK

Plate 17.—TABLET OF AH'IOD'GAU. [Numeration.—Ed.]

Afb.17. Telwoorden tabel

Opmerkingen van de uitgever

- 1) Op andere plaatsen zien we dat "dan" honderd wordt genoemd, en a'ji dertig, en nebulae vijftien. Uit deze cijfers ontdekken we de tijden van licht en duisternis op de aarde. De piramiden werden gebouwd in graad veertig; feitelijk valt de tijd van de grootste afgoderijen en tempelbouw in veertig. In graden die zo laag zijn als twintig, daalt de mens omlaag naar oorlog; en boven graad vijftig neigt de mens naar verbetering. En van hetgeen we afleiden uit de voorafgaande boeken, worden de graden vastgesteld door Oriaanse of Nirvanische Raden in de etherische hemelen, tevoren gereedgemaakt, overeenkomstig de plaats waar de aarde zal reizen.
- 2) Iemand die het tegengestelde is van een begunstigde, en toch geen weldoener. Iemand wiens passieve aanwezigheid nuttig is, ofschoon hij niets geeft. Een papieren zwaard.
- 3) Medes, halverwege tussen wildheid en beschaving. Een naam, gegeven aan een land en zijn bewoners bij de Kaspische Zee. Medes komt van die zelfvernietigende taal, het Grieks; in Panisch zou het woord Me-de moeten zijn; en indien van toepassing op de aarde: Me-de-ia, en niet: Media. In China is dit Me-de, en in Algonquin: Me-dah, en in het Foenicisch: Me-dwe.
- 4) Hier vinden we de oorsprong van het vagevuur. Zie plaat 86 Anubis en ceremoniën in Saphah.
- 5) Zie Saphah. Dit is de oorsprong van het woord orakel.
- 6) Zie Anubis, Boek van Saphah. Als gevolg van het feit dat deze ritën nog steeds gepraktiseerd worden, zijn sommige gedeelten onttrokken aan publicatie. Anubis wordt soms de eerste graad van Emethachavah genoemd. Het is een merkwaardig toeval dat op het moment waarop stoffelijke geleerden opgravingen verrichten, mummies ontdekken en inscripties van aardse signatuur van datgene wat duizenden jaren geleden gebeurde, de geesten van dezelfde dingen de geestelijke interpretatie openbaren.
- 7) Wiskunde werd in die dagen als een tak van de filosofie onderwezen in de colleges.
- 8) Deze interpretatie komt overeen met de heilige boeken van India en China; waar men de woorden Dyaus en D'jin gebruikt. Onze uitdrukking Deity (Engels voor godheid - vert.) is hoogst waarschijnlijk van het Grieks Zeus of Deus. Er is geen overeenkomend woord in het Hebreeuws. Dit toont aan dat de joden werden beschermd voor dit woord. Alleen afgodendienaren hebben ooit deze naam in de plaats gesteld voor Jehovih. De Grieken rekenden Zeus tot de allerhoogste God, d.w.z. een persoon in de figuur van een man. Het woord Jehovih heeft nimmer een dergelijke betekenis gehad. Hij is even omvangrijk als het universum.
- 9) Dit land moet gelegen hebben tussen India en China en de streken die later bekend werden als de landen van de Trojanen en de Grieken. Het woord Parsee, en het woord Perzië (Iran) en de stam Parsie en in het Vedisch Par-su, heeft allemaal betrekking op dezelfde landstreek. Dit land, tussen de tijd van Abraham en Mozes, of eerder nog zo'n duizend jaar voor de tijd van Mozes was klaarblijkelijk het grootste centrum van beschaving en van de machtige koninkrijken op de wereld. Het betrof de emigratie vanuit dit land, die Egypte naderhand tot het grootste maakte; ofschoon Perzië groot bleef, lang na de tijd van Mozes. Het is twijfelachtig of wij in het vervaardigen van laken, linnen, zijde, katoen en wol sinds die tijd nog iets vooruitgegaan zijn, wat betreft kwaliteit en fijnheid. En het is zeer waarschijnlijk dat de Perzen uit die tijd net zo ver in astronomie en wiskunde waren als wij nu zijn. Zij gaven de sterren de namen die wij tot op vandaag in onze boeken terugvinden. En onze geschiedenissen tonen aan dat ook zij hun toevlucht namen tot verlossers in de persoon van Osiris en Anubis, zoals de boeddhisten en christenen uit die tijd.

- 10) Osirische veld, hier en elders, schijnt materialisme te betekenen, of die materialistische filosofie die volhoudt dat de stof over de geest heerst, en niet de geest over de materie.
- 11) Hadan-veld schijnt hier te betekenen: geestelijke wereld, en zonder een Grote Geest of Persoon van het Al.
- 12) De geestelijke uitstraling van aardse vruchten wordt soms es'pa genoemd.
- 13) Zie Anubis, Boek van Saphah.
- 14) Ibis, Iboi, een Foenicisch woord. Ofschoon de Parsees, die in vroege tijden naar Egypte migreerden hetzelfde woord gebruikten, dat oorspronkelijk betekende: Een Vliegende Schoonheid. De vogel werd naderhand zo genoemd.
- 15) Zie Inqua, Boek van Saphah. Door de Ouden werd verondersteld dat de planeet Mercurius de cirkel volgde die het dichtst bij de zon ligt, de binnencirkel. Wij bezitten in het Engels een uitdrukking met hetzelfde effect, over een bepaald iemand: hij is de vlugste, want hij heeft de binnenbaan, (de meeste kans - vert.) Het, snelste paard krijgt de binnenbaan, vandaar dat hij in het Foenicisch Inqua werd genoemd, waarvan het woord Equestrian (ruiter) tot ons kwam. De penning wordt gewoonlijk gegraveerd met een buiten- en een binnencirkel, met een ster in het centrum, de plaats van de zon voorstellend. De penning is nu niet langer heilig, maar hij wordt vaak gebruikt door jockeys op de voorhoofdsband van het breidel. En dus was het afkomstig van de valse Osiris, zoals te lezen is.
- 16) Joss is het Panische woord voor God. Het wordt uitgesproken in drie lettergrepen: G-o-ce (Ned.: Dj-o-sse) een langgerekte klank. Ook God is een woord van drie lettergrepen, uitgesproken als: G-o-d. Dit worden de drie primaire klanken van de wind genoemd. Het tot één woord terugbrengen van God, of van Joss is een vulgarisme. Ho-Joss is hetzelfde als Heer God. In sommige delen van China wordt het als Ho-Joss uitgesproken. De 'o' is een lange klank, als de 'o' in God. Joss en God zijn van gelijke betekenis, en een vulgarisme van het Panische woord: Zhe-ode-de, of bijna zoals men de letters bij het spellen van 'God' zou uitspreken, en het komt uit dezelfde bron als Jehovih, d.w.z. de drie belangrijkste klanken die de wind maakt. Ghad (korte 'a') werd met God en Joss verward. Het woord Joss werd hoogstwaarschijnlijk aan de Chinezen in die tijd gegeven, omdat zij geen 'God' konden zeggen. Elohim en het vulgarisme daarvan, Elah, zijn van dezelfde oorsprong.
- 17) In het Chinees is het gelijkwaardige woord: Hoe-Leb-e.
- 18) Oh ne spe bah'e, oe tong su da'e. (uitg.)
- 19) Veel spiritualisten zijn getuige geweest van het trillen van huizen door de geesten. Ik heb op dezelfde manier het schudden van grote bakstenen huizen meegemaakt, en de muren en plafonds overdwars zien barsten door toedoen van de geesten.
- 20) Zie de EZRA bijbel, Genesis 1 : 26. En God zei: Laat ons mensen maken enz. De vraag is: tegen wie praatte hij? Wie hielp hem?
- 21) Dit voltooit het eerste hoofdstuk van Genesis en drie verzen van het tweede hoofdstuk.
- 22) Eden, Aden, Haden, Ah-den, Jeden hebben dezelfde betekenis in de Vedische, Foenicische en Chinese talen, en zijn afkomstig van het Panische woord spe-a, of beter nog: s'pe-a; d.w.z. een

hemelse plaats op aarde.

23) Veel spiritualisten hebben ditzelfde soort sar'gis (materialisatie) waargenomen. Verwezen wordt naar Ds.Dr.Colley's verslagen over zijn onderzoekingen met de Eerw.Dr.Monck, waarbij deze vormen in het licht werden gezien, uitgaand van de zijde van Dr.Monck. Tot op dit moment zijn er honderdduizenden mensen die nu leven en hetzelfde hebben waargenomen.

24) d.w.z. naar het oosten, of uit zijn geestelijke toestand.

25) Kerub of kerubim in Hebreeuws betekent: greep en hield vast. Wetten zijn cherubim, evenals beschermengelen.

26) Nod in Foenicisch is gelijkwaardig aan M'hak in Chinees. Iedereen die niet het geweten kan herkennen, dat is de bewustheid van goed en kwaad, is in Nod; d.w.z. kan de stem van de Heer niet horen.

27) Noe, een van de Arcs van licht in etherea.

28) In oude tijden sneden sommige stammen van mensen het vlees uit levende dieren en aten het rauw.

29) Een soort verheerlijking.

30) De meeste vertalers van de Vedische boeken spellen de Engelse uitspraak van dit woord: Dyaus heel onjuist.

31) In China richten de vereerders zich tegenwoordig tot Te-in en Joss (God) Het is aannemelijk dat de God Te-in het minder erg kon schelen zijn naam op de aarde te vestigen dan zichzelf machtig te maken in de hemel.

32) Te-in's doctrines hebben nog steeds een wonderlijke greep op het Chinese volk, en dit verklaart enigermate hun universele beleefdheid tot op vandaag.

33) In de Chinese en Indiase literatuur betekent 'offerande' niet doden en verbranden, maar bidden en lof zingen. Met andere woorden: het offeren van tijd en eigenbelang, als erkenning van de eigen onwaardigheid voor God, is op zich al offeren.

34) Oorspronkelijk luidt dit woord De'yus, en deze God eigende zich de identieke naam van de God van Hored toe. Maar ik, de uitgever, heb hier de spelling Dyaus aangenomen, opdat de student de beide personen niet met elkaar verwart.

35) De materialisten van vandaag zijn precies eender als de Osiriërs, d.w.z: dat alles wat in en bij de materie behoort, of de stoffelijke dingen, het enige is dat bestaat. De Osirische wet luidde dat de hoogste studie voor de mens de stoffelijke substantie was, waarvan de zon de centrale godheid uitmaakte. Bijvoorbeeld de zon laat het gras groeien, daarom heeft het niets met geest te maken. De veronderstelling dat de zon als zodanig aanbeden werd, behalve in beperkte mate, wordt niet bewezen door iets uit de oude literatuur in welk land ter wereld ook.

36) Dit wordt door sommigen reïncarnatie genoemd. Van degenen die dus geesten aan zich gehecht hebben wordt gezegd dat zij bezeten zijn door een huisgeest.

37) Isaah uit de Ezra-bijbel, is een Chinese naam, en niet Foenicisch, Hebreeuws of Egyptisch,

maar gewoon Chinees.

38) Zie Boek van Saphah.

39) Een grote stad betekende in die dagen steden met schatplichtige gouverneurs en schatplichtige kleine steden. Waar de grote stad geen schatplichtige stad of gouverneur had, werd het gewoon stad genoemd.

40) Een lengte was de lengte van een man, maar hoe lang precies weten we niet.

41) De doodsslaap wordt nog altijd in praktijk gebracht in India. Sommige fakirs passen deze slaaptoestand toe en laten zich maandenlang begraven; en wanneer zij opgegraven worden, komen ze weer tot leven.

42) Hier en op andere plaatsen ontdekken we dat de hel een gebonden toestand betekent. Als bijvoorbeeld een stad in een toestand van oproer zou zijn, kon ze niet ten oorlog trekken en ook geen oorlog voeren met andere steden. Wanneer dus de wanorde zozeer een hemels koninkrijk heeft overweldigd dat men in een staat van anarchie verkeert, gevechten van man tegen man, allemaal eropuit zijn om martelingen toe te brengen aan anderen, wordt die toestand als hel gekenschetst.

43) Zie Boek van Saphah. Men moet bedenken dat enige eeuwen later, zeg tweehonderd jaar, de stervelingen de bovenvermelde interpretatie kwijtraakten, en Osiris de verlosser der mensen noemden, en zeiden dat hij de zoon van Isis was, de maagdelijke aarde.

44) Taurus en Ariës.

45) Zie afbeeldingen aan het einde van het Boek van Saphah.

46) Ik sta verbaasd over wat er allemaal met dit eenvoudige instrument gedaan kan worden, met behulp van wiskundige berekeningen. Zie Saphah.

47) Dan zou de helling ongeveer een halve mijl zijn.

48) De graad van adept behelsde niet alleen su'is en sar'gis, maar ook kennis van astronomie, chemie en wiskunde. De kracht om planten, bloemen en slangen te scheppen werd niet onderwezen in één van de graden beneden die van adept. De kracht voor de transcetoestand behoorde tot de volgende graad daarboven, wonderen geheten.

49) Zie Boek van Saphah, en ook de woordenlijst.

50) Veel van deze namen werden gegeven in de Ahamische taal, maar ik heb gebruikgemaakt van het mij geschonken voorrecht om ze zo te moderniseren dat de student ze kan herleiden uit het Hebreeuws, Grieks en Latijn naar het Engels.